ఓమ్ పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీకృష్ణ యజుర్వేదే ఏకాగ్నికాణ్డే ప్రథమ ప్రపాఠకః

స్మార్తబాలానామత్యంతోపకారాయ

శ్రీ హరదత్తాచార్య భాష్యానుసారేణ

వివాహోపనయనాది
మంత్రప్రశ్నార్థప్రకాశిక.

ఆంధ్ర- పద- టీకా తాత్పర్య విరచితః

అయమ్

మచిలీపట్టణ వాస్తవ్యేన

చల్లా లక్ష్మీనృసింహ శాస్త్రి పుత్రేణ

సుబ్బరాయ శాస్త్రిణా

స్వకీయశ్రీ

లక్ష్మీనృసింహ ముద్రాక్షరశాలాయాం

ద్వితీయవారం ముద్రాపితో విజయతేతరామ్

హూణశక వత్సరాః 1960.

ముద్రాపిత గ్రంథసంఖ్యా 5000

ఏతత్ గ్రంథమూల్యం రు. 5-0-0

(పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము)

పీఠిక.

ద్విజులకు నీ ప్రపంచంబున నుత్తమంబగు మానవ జన్మము నొంది ధర్మార్థ కామమోక్షములనియెడు పురుషార్థ చతుష్టయమును సాధింపకున్న నంతకంటె నధమజన్మ మెద్దికలదు ? చతుర్థ పురుషార్థ మన్నిటికన్న నుత్తమంబయ్యు; త్రివర్గసంపదలేక యద్దానినిఁ బడయఁ జాలడు. పురుషార్థములలో మొదటిదగు ధర్మము, అన్నింటికి బ్రధానము. అట్టి ధర్మము ఆశ్రమ ధర్మము, వర్ణధర్మము, జాతిధర్మము, కులధర్మమని యనేకవిధంబులు, శాస్త్రములయందు వివరింపఁబడినది. ప్రతి మానవునకును ధర్మము ప్రధానము. ధర్మము విడనాడినచో, మానవునకును, పశువునకునుగల భేదమేమి ? శ్లో॥ ధర్మోరక్షతి రక్షితః, ధర్మమును రక్షించు కొనిన వానిని, ఆ ధర్మమే కాపాడును. శ్లో॥ ఏకఏవ సుహృద్ధర్మో గచ్ఛంత మనుగచ్ఛతి ॥ ధర్మమను మిత్రుఁడొకఁడే. పరలోకమునకు పోవువాని వెంటనంటివచ్చును. స్వధర్మానుష్ఠానముగావింప వలయునన్న నేదో నొకయాశ్రమమునుండి తీరవలయు. బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసములను, నాలుగాశ్రమములలో గృహస్థాశ్రమం బుత్తమంబనియు, తక్కిన మూడాశ్రమంబులవారికి నీ గృహస్థు డుపచరించుచుండ వలసినదనియు మనుస్మృతియందు జెప్పఁబడినది.

సకల ప్రాణివర్గము వాయువు నాశ్రయించి జీవించునట్లు, సకలాశ్రమములవారును, గృహస్థుల నాశ్రయించి జీవించుచున్నారు. ప్రతిదినము, నన్నదానము చేతను, జ్ఞానదానము చేతను, బ్రహ్మచర్య వానప్రస్థ సన్యాసాశ్రమములలో నుండు వారిని భరించుచు నుపచరించుచు నుండుటచేత నెల్లయాశ్రమములలో గృహస్థాశ్రమము శ్రేష్ఠ మనఁబడుచున్నది. ఇహపరలోక సౌఖ్యములను గోరువారిచేత గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపఁబడవలెననియు జితేంద్రియులగు వారికి గృహస్థాశ్రమ మాధారమనియు జెప్పఁబడుచున్నది. మఱియు, గృహస్థు పంచమహాయజ్ఞము లొనరించుటచే, ఋషులు, పితరులు, దేవతలు' భూతములు, అతిథులు సంతుష్టులై యాశీర్వదించి మేలొనరించు చుం

దురు. గృహస్థాశ్రమ మందుండువారు స్వాధ్యాయముచేత ఋషులను, హోమములచేత దేవతలను, శ్రాద్ధములచేతఁ బితరులను, అన్నముచే నతిథులను, బలికర్మచేత భూతములను సంతృప్తిఁ జేయవలెను.

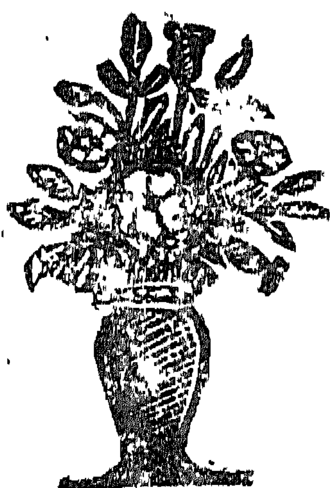
మనుజుఁడు పుట్టువుతోడనే మూఁడు ఋణములను గలిగి పుట్టుచున్నాఁడు. ఆ మూఁడు ఋణములనెడి బంధమునుఁ బోగొట్టుకొనక మోక్షమును జెందఁజాలఁడని పారాశర స్మృతియందుఁ జెప్పఁబడుచున్నది. మూఁడు ఋణములనుఁ బోగొట్టుకొనుటకు గృహస్థాశ్రమము దప్ప వేఱుమార్గములేదు. త్రివర్గ సంపదను సేవించిన వానికే చతుర్థ పురుషార్థమగు మోక్షము లభించును. లేనివానికి బహుళతర క్లేశములు గలుగును.

నియమపూర్వక వేదాధ్యయనముచేసి, బ్రహ్మచర్యముచే ఋషులను, గృహస్థాశ్రమము స్వీకరించి, పుత్త్రులనుఁబడసి పితరులను, శక్తికొలఁది యజ్ఞయములఁ జేసి దేవతలను సంతృప్తిపఱచి, వారిఋణములను దీర్చి పిమ్మట మనస్సును మోక్షమందు బ్రవేశింప జేయవలయును గాని ఋషి, పితృ, దేవఋణములనుఁ దీర్చక మోక్షము నాశ్రయించెనేని యధఃపతితుండగుచున్నాఁడని శ్రుతి స్మృతులయందు జెప్పఁబడుచున్నది. ప్రతి పురుషుఁడును పూర్వ జన్మంబులయందు నీ జన్మంబు నందుండు బాపంబులు సేయుచుండుటచే బాపంబులు బహుళంబులై యుండును అవి తీర్చుకొనుటకుం దానొక్కఁడే చేసికొను సుకృతంబులు చాలవు. కాబట్టి యందుకుఁదగిన సహాయ సంపదం గూర్చుకొనుట యావశ్యకము ఇంతియేగాక తాను దేవర్షి పితృఋణగ్రస్తుండై యుండుననుటను గూర్చి పైని జెప్పఁబడినది యవి తీర్చుకొనుటకును సహాయాపేక్ష గలదు. అందు ముఖ్యసహాయము పుత్త్రుడు, పుత్త్రుడు సేయు ధర్మములవలన దనకు నరక నిస్తరణంబును స్వర్గాది లోకప్రాప్తియుం గలదనుట బహుప్రమాణసిద్ధము. "ఆత్మావై పుత్ర నామాసి" అనుశ్రుతి, తానే పుత్త్రుఁడను పేరనుండుననునర్థముం జెప్పును. తాను పుత్త్రునితో భిన్నుండగుట యనుపపన్నముగాన తాను జేసికొనుధర్మంబులు దన కెట్లు మేలుసేయునో, యట్లుపుత్త్రుఁడు సేయు ధర్మంబును దనకు మేలుసేయునని ఫలితార్థము. "జ్ఞాత్వా కర్మాణి

కుర్వీత" దెలిసికొని కర్మాచరణము జేయుఁదగును. ఏకాగ్నికాండము రెండు ప్రపాఠకములుగాను వీనిలో ప్రథమ ప్రపాఠకమునందు (౧౮) పదునెనిమిది ఖండలును, రెండవ ప్రపాఠకమందు (౨౩) యిరువది మూడు ఖండలును, అయితే ఆపస్తంబులవారు సూత్రమును రచించిరి. దీనికే గృహ్యసూత్రమని పేరు. ఈ సూత్రమునకు సుదర్శనాచార్యులవారు భాష్యమును జేసిరి. ఆసూత్రము వినియోగ విధులను దెలియజేయుచున్నవి వినియోగమనఁగానే యేమంత్రముతో నే యే కార్యమును జేయవలసినదిన్ని తెలియజేయునది విధి యనఁగా పంచదశకర్మలు వాని వాని కార్యము లేకాలమం దెవరిచే నేరీతిగ జేయవలసినదిన్ని తెలియ జేయునది. ఈ మంత్రిప్రశ్నములలోని మంత్రములు కృష్ణ యజుర్వేదముయొక్క తైత్తిరియ్య శాఖలోనుండు మంత్రములు మంత్రి ప్రశ్నలని చెప్పుకొనుచున్నాము. మఱియు పంచదశ కర్మలయొక్క మంత్రపన్నములయందుండు వివరణము ప్రస్తుతం గ్రంథ బాహుళ్యమగునని విస్తరించలేదు. ఈ గంథము నందుండు ముద్రిణ స్ఖాలిత్య దోషములు గనుగొన్న మహనీయ్యులు వానిని సవరించి నాకుఁ బంపినచో మూడవ కూర్పునందు సవరించి ముద్రించెదను గనుక బుధోత్తములను ప్రార్థించెదను.

శ్రీలక్ష్మీనృసింహాముద్రాక్షరశాలా,
18/35 బచ్చుపేట, బందరు.

ఇట్లు,
చల్లా సుబ్బరాయశాస్త్రి.

విషయానుక్రమణిక.

శ్రీకృష్ణ యజుర్వేదే ఏకాగ్నికాండే ప్రథమ ప్రపాఠకః.

విషయములు సమాప్తము.

వివాహ కార్య క్రమము.

నిశ్చితార్థము:- శుభసమయమందు పంచాంగ శుద్ధిగల శుభ లగ్నమందు పెళ్ళికుమార్తెను వరునికొఱకు నిశ్చయించుట. పెళ్ళి కుమారుని తండ్రిగారికి తాంబూలమిచ్చి తమపుత్రికను యివ్వనిశ్చ యించితిమని పెద్దలసన్నిధిలో తాంబూలమివ్వవలెను. పిమ్మట వరుని యొక్క తండ్రిమొదలగువారు తమవాగ్దాన నిశ్చితార్థప్రకారము తమ పుత్రికను పుచ్చుకోనిశ్చయించిన తాంబూలమని చెప్పి యివ్వవలెను. సుగంధద్రవ్యముల బంధువర్గములవారికి సమర్పించి పిమ్మట పురో హితులను సంతోషబఱచవలెను. "ధ్రువం తే రాజా" యను మంత్ర మును చూర్ణికను మొదలగునవిచెప్పి వధువునకు పసుపు కుంకుమ చీరె రెవిక ఫలపుష్పములు సువర్ణాభరణములు యివ్వవలెను.

లగ్నము నిశ్చయించుట:- శుభలగ్నము నిశ్చయించుటకు జ్యోతిష్కుని వద్దకువెళ్ళి వధూవరుల జన్మ, నామనక్షత్రములు చెప్పి జామిత్రశుద్ధిగల చంద్ర తారాబలాది సర్వము అనుకూలమగు యేక వింశతి దోషరహితమగు మంచిముహూర్తమును లగ్నపత్రికా రూప ముగా గ్రహించి వారిని పూజించి యాశీర్వాదమును బొందవలెను.

శుభలేఖనంపుట:- వధువు తండ్రి శుభలేఖను వరునియొక్క తండ్రికి పంపవలయును. పిమ్మట తమరు పంపించిన శుభలేఖ ప్రకా రము వివాహమునకు తరలి వచ్చుచున్నారమని ప్రత్యుత్తర లేఖను వ్రాసి పంపించవలెను.

పెళ్ళికుమార్తెను చేయుట పసుపుకొట్టుట:- శుభసమయంబున పెళ్లికుమార్తెను పుళ్లికుమారుణ్ణి యవరి గృహమందు వారు ముందుఁ గా వరుఁడు పిమ్మట వధువును మంగళవాద్యాది ధ్వనులతో విఘ్నే శ్వరపూజా శోభనదేవతాపూజా మొదలగునవి చేయించి పసుపు కొట్టవలయును. హారిద్రాచూర్ణమును వివాహమం దుంచవలయును. మంగళహార్తి పిమ్మట మంగళాస్నానము నూతన వస్త్ర ధారణము మొదలగునవి జరుపవలయును.

అంకురారోపణము:- వధువు గృహమందు దేవతాహ్వానము అంకురారోపణము మొదలగునవి నాంది సమారాధనము కొందఱు సద్యస్కాలమందు జరుపుదురు. వారివారియాచారముచొప్పున జరప వలెను. పాలికలుక్రమవిధిగాపూజించి వివాహవేదికయందుంచవలెను.

కళ్యాణమంటపము స్నాతకవ్రతము:- కళ్యాణ మంటపమును విధిప్రికారముంచవలయును. వరునిగృహమందు స్నాతకవ్రితము విధి ప్రికారము జరిపి కాశియాత్రకు వెళ్ళబోవుచుండగా మార్గమధ్యమున వధువుయొక్క సహోదరుఁడు నూతన వస్త్రాభరణములచే పూజించి బావగారు మీరు గృహస్థాశ్రిమ స్వీకారముచేయుఁడు అస్మత్సహో దరిని మీకిచ్చి వివాహముచేసెదముగాన దయచేసి పాణిగ్రహణము నకు తరలి రావలసినదనిచెప్పి నమస్కరించవలయును. పిమ్మట తథా స్తు అని అచార్యుఁడుపలుకవలెను పిమ్మట బావమరిదిని వస్త్రములచే సత్కరించవలయును.

వధూవరుల మంగళస్నానము:- వివాహమునకు వధువుయొక్క గృహ మందు ప్రివేశించవలెను. పిమ్మట గణాధిపతిపూజా పుణ్యాహవా చనము తత్రి సంకల్పవిశేషములు శాకునాది మంత్రిము- రక్షాబం ధనపూజా "విశ్వేత్తాతే" అనుమంత్రముచే వరునికుడిచేతికిని, శ్వశుర దత్త ద్వితీయ యజ్ఞోపవీతధారణ- కన్యావరణార్థము సు హృ ద్వ ర ప్రేరణము- గౌరీపూజా కంకణపూజా "బృహత్సామ" అను మంత్ర ముచే కన్యకయొక్క యెడమచేతికినిఁ గట్టవలయును. పిమ్మట గోత్రో చ్చారణము వరాన్వేషణప్రేషణము- కన్యాదాత పత్నీ సహితుఁడై సంకల్పముచేసి పాద్య కలశోదకము నభిమంత్రించి వరుని పాదప్రక్షా ళనముచేసి మధుపర్కమునిచ్చునది- పాదప్రక్షాళనము చే జో యి న తేజస్సును మరల గ్రిహించుటకై వరుఁడు "మయిమహో" మంత్రి మును పఠింపవలెను.

సముద్రిమందు జలమువిడుచుట:- కూర్చపట్టుకొని "అర్ణావ తీ యా ఆపః"అను మంత్రిముచే నభిమంత్రించి అంజలియందుంచబడిన జలమును వరుఁడు "విరాజోదోహోసి" యను మంత్రిముచే జపించి

నీళ్ళువిడువవలయును- వరునకు వస్త్రద్వయ ధారణానంతరము వరు డాచమనము చేయవలయును.

శ్లో॥ పూర్వమమృత మాచమ్య సోమపాన తథోత్తరే। దక్షిణేపుసరా
చమ్య పునస్నానంతు పశ్చిమే॥

మధుపర్కప్రాశనము అనఁగా పెరుగును తేనెయును ఒకపాత్ర యందుఁగలిపి దానిని కంచు పాత్రముచే మూసి రెండు కూర్చలతోఁ దీసికొని యిది మధుపర్కమని దాత చెప్పవలయును- వరుఁడా మధు పర్కమునుఁదీసికొని పైనగప్పియుండు పాత్రినుతీసివైచి "త్రైవ్యై విద్యాయై,, "ఆమాగన్యశసా,, నీరెండుమంత్రములచే సంస్కరింపఁ వలయును- "అమృతోప స్తరణమసి,, అని యుదకమును లోపలికి పుచ్చుకోవలయును- రెండుపర్యాయములు ఆచమనముచేసిన పిమ్మట అత్తగారు చేతిలోఁబెట్టగా యన్మధునో మధవ్యం,, అను మంత్రము చేత మున్మాఱు వరుఁడు ప్రాశనముఁజేయవలయును- తదుపరి వరుఁడు ఉదకమును పానముజేసి చేతినికడిగికొని రెండు పర్యాయము లాచమ నముఁ జేయవలయును-

గోవును అభిమంత్రించుట:- "గౌరితిగాం,, అను మంత్రముచే దాత గోవును వధింపఁదలతువా? విడువఁదలతువాయని యడిగినప్పుడు ప్రతిగృహీత వధింపఁదలచినచో "గౌరస్యప హాతపాప్మా" అను మం త్రములచేనున్ను, విడువఁదలచినచో "యజ్ఞోవర్ధతాం" అను మంత్ర ముల చేతనున్ను ప్రత్యుత్తరమిచ్చును గోవుకు ప్రతినిధిగా వక్కను పైకి యెగురవైచి ఉదకమును త్రాగుగాక. గోవును విడుచునపుడు "ఓముత్సృజత" అని వరుఁడు పలుకవలయును.

సిద్ధమన్నము:- పిమ్మట దాతచెప్పవలసినదేమనఁగా అన్నము సిద్ధపఱచఁబడినదని దాతచెప్పగా వరుఁడు సిద్ధమైన యన్నమును నంగీ కరించితి రండిని గట్టిగాఁజెప్పవలయును. పిమ్మట "అంతః పటలం కృత్వా" అనఁగా తెఱబట్టవలయును.

తదుపరి కన్యాదాత ప్రాణాయామముచేసి సాలంకృత కన్యాదానము గావించుటకై సంకల్పించవలయును.

షోడశ మహాదానాంతర్గతమగు సాలంకృత కన్యాదాన సమయంబున మహాసంకల్పము పురాణోక్త కర్మప్రకాశికయందుఁ జూడదగును. అస్యశ్రీమదాది ... సాలంకృత కన్యామహాదానం కరిష్యే.

వరునియొక్క గోత్ర ప్రవరలను జెప్పి వధువుయొక్క గోత్ర ప్రవరలనుగూడ జెప్పి కన్యాదానము జేయవలెను. అప్పుడు "తుభ్యమహం సంప్రదదే" అనువరకు జెప్పవలెను. నమమ అను శబ్దము కన్యాదానమందు జెప్పఁదగదు వరదక్షిణ సువర్ణ మివ్వవలయును:

పెళ్ళికుమార్తెను గౌరీపూజ సన్నిధిలోనుంచి తెచ్చే మేనమామకు బట్టలు యివ్వవలెను. ధరించి తట్టనుపహా పెళ్ళికుమార్తెను తీసికొని రావలయును. ధర్మార్థకామములయందు ఈకన్య నీచేవిడువఁబడి నడువగూడదనియు అనఁగా వరుఁడు సంకల్పించిన ప్రకారము వధువుండవలెను. వ్యతిరేకముండగూడదని కన్యాదాత వరునిఁజూచి చెప్పవలెను. పిమ్మట వరుఁడు ధర్మార్థకామములను మీరి నడుచుట లేదని పెళ్ళికుమారుఁడు పలుక వలయును

సుముహూర్తకాల సమయంబున చూర్ణికాది మంత్రములను పఠించి జీరక సహిత గుడమును శిరస్సునందు బెట్టవలయును ఇదియే సుముహూర్తకాలమని పెద్దలు చెప్పుదురు. "ధ్రువంతే ... అయం ముహూర్త సుముహూర్తోఽస్తు ॥ సుముహూర్తమందు పెళ్ళి కుమారుఁడు పెళ్ళికుమార్తెనుజూచి "అభాతృఘ్నీం" అను మంత్రమునుఁ జపించి కన్నునుతూసికొని "అఘోరచక్షుర పతిఘ్న్యేధి" అను మంత్రమునుఁజెప్పి కన్యకను జూడవలయును.

కన్యాదాతకు నూతనవస్త్రములు వారియత్తవారు దంపతులకు బట్టలు చదివించుదురు.

దంపతులుభయులు యేకముకూర్చుండి "ఆవాభ్యాం కర్మాణి కర్తవ్యాని" వధూవరులు ప్రాణాయామముఁ జేసిన వారలయి మన మిరువురము కలిసి సత్క్రియలను జేయవలెను. సంతానము బడయ వలయునని సంకల్పించవలెను. వధువుయొక్క పాపిడియందు "ధర్భం నిరస్యేత్" ధర్భతో తుడిచివేయవలయును. తదుపరి "అర్యమ్ణో అగ్నిం పరియంతు" మంత్రముచే కన్యక శిరస్సునందు దర్భతోఁ జేసిన ○చుట్టనుంచి దానియందు కాడియొక్క యెడముతట్టుండెడు రంధ్రమునుంచి 'ఖేనసయితి...' తదుపరి రంధ్రమందు "శంతేహిరణ్యగ్ం" ఈ మంత్రమునుఁజెప్పి సువర్ణముతోగప్పి "హిరణ్యవర్ణా శ్శుచయః" మొదలు అయిదు మంత్రములను పఠించి 'పంచభిస్సక్ృస్నాపయతి' ఒక్కమారు స్నానము చేయించవలయును 'పరిత్వా గిర్వణోగిర' మంత్రముఁజెప్పి ఖండింపని వస్త్రముచేత నాచ్ఛాదింప వలయును.

యోక్త్రధారణము:- ఆచమించి "ఆశాసానా సౌమనసం" అను మంత్రముతోఁ జేసినత్రాటిని కన్యకయొక్క మొలను కట్టవలెను. నాభికి ఉత్తరపుతట్టు త్రాటిని ఈడ్చుకొని ముడివేసి ప్రదక్షిణముగాఁ జుట్టి నాభికి దక్షిణపు తట్టుంచవలెను. దీనినేయోక్త్రమందురు దర్భ త్రాడు యని కొందరందురు.

శ్లో॥ మాంగళ్యతంతునాఽనేన మమజీవన హేతునా। కంఠేబధ్నామి సుభగే త్వంజీవ శరదశ్శతమ్ ॥ మంగళసూత్రమును గట్టి రెండు ముళ్ళు గట్టివి- మూడవది దూముడిగా వేయవలయును. సభయం దుండు వారందఱు దంపతుల శిరస్సునందు అక్షతారోపణము అనఁ గా మాంగల్యధారణ ముహూర్తసుముహూర్తోఽస్తు.

తరంబ్రాలు:- "ప్రజాపతి స్త్రియాం" ప్రజామే కామస్సమృ ధ్యతాం- వరుఁడు పోయవలెను. పశవోమేకామస్సమృధ్యతాం-కన్య యును యజ్ఞోమే కామస్సమృధ్యతాం- వరుఁడును, అన్యోన్యం యుగ వతు- వకరికొకరు శిరస్సునందుంచవలెను. నాలుగవ పర్యాయము తూష్ణీం చతుర్థం ర మారులు శ్రియోమేకామ స్సమృధ్యతాం అని

పఠించవలెను. "యోవై తాం బ్రహ్మణో" 'ఆగ్నేవిశ్వేభి' మంత్రములను జెప్పి బ్రహ్మముడి వేయవలయును. "పూషాత్వేతో నయతు" ఈ క్రొత్త పెండ్లికూతురి హస్తముబట్టుకొని వివాహ ప్రధాన హోమమునకు బోవలెను. అచ్చట గృహ్యాగ్ని ప్రతిష్ఠాపనము జరుపవలెను.

సప్తపది:- అగ్నికి ఉత్తరపు తట్టు "ఆతిష్ఠేమమశ్మాన అను మంత్రమును జెప్పి కన్యకను కుడికాలిచేత రాతిపై నెక్కించి నిలుపవలయును. అగ్నిప్రదక్షిణము. లాజహోమము జయాదిహోమము జరుపవలెను, లాజహోమమందు బావమరిదిగారికి బహుమానము. వధువ్రకు మట్టెలుంచుదురు. హోమాంతమందు 'ప్రత్వాముంచామి' మంత్రములఁజెప్పి యోక్త్రమును ముడి విప్పివేయవలెను. వివాహ గృహప్రవేశ హోమము జయాది హోమములును "ధ్రువక్షితి" ధ్రువ నక్షత్రదర్శనము అరుంధతీ దర్శనము అర్ఘ్యమిచ్చువవలెను.

శ్లో॥ కశ్యపాత్రి భరద్వాజోవిశ్వామిత్రో థగౌతమః వసిష్ఠో... స్తథా అర్ఘ్యందద్యాత్ ॥ "ధ్రువమరుంధతీంచ దర్శయతి" ఆగ్నేయ స్థాలీపాకము గంధర్వ ప్రతిష్ఠాపనముల జయాదివర్జము ప్రాజాపత్య హోమమును ఔపాసనము యూపవర్జనము జరుపవలయును.

సా—అగ్నయేస్వాహా అగ్నయేస్విష్టకృతేస్వాహా	తండులహోమము.
ది—సూర్యాయస్వాహా అగ్నయేస్వాహా	మొదటిదానికన్న రెండవది యధికము

ఆహుతి సంసర్గదోష నివృత్త్యర్థం వనస్పతి హోమంకుర్యాత్ ॥ తృతీయాహ్నిక క్రియ ప్రాతకాపాసనము సదస్యము మహదాశీర్వచనము పెద్దలను పండితులను సన్మానించుట మొదలగు సభాకట్నం, గ్రామకట్నం జరుపవలెను.

౪ దినముయొక్క అపరరాత్రియందు శేషహోమము గంధర్వోద్వాసనము శేషహోమము జయాదిపరిషేచనానంతరము కర్మణః పుణ్యాహవాచనము. ౫ వ దినంబుడ కంతకట్నాలు.

నాకబలి:- నాకబలిత్రయ త్రింశత్కోటి దేవతా విసర్జనము నకు ముందు కర్మణః పుణ్యాహము నీలలోహిత ధారణము "నీలలోహితే" అను మంత్రముచే(నల్లపూసలు) ధారణము గర్భాదానమంత్రి సంస్కారము పిమ్మట పాన్పు దంపతీ తాంబూలము ఫల దానములు సూర్పవాయనదానము జలపాత్రద్వయంబున "దేవేంద్రాణి నమస్తుభ్యం దేవేంద్ర ప్రియభామిని । వివాహం భాగ్యమారోగ్యం పుత్రిలాభంచ దేహిమే అను మంత్రమునుజెప్పి యింద్రాణిఁ ప్రార్థించవలయును (కమ్మాకడియం) అనఁగా బంగారుపువస్తువు వెండివస్తువు జలమందుంచవలెను సువర్ణము వరుడు స్పృశింపవలెను. వెండి వస్తువు వధువు స్పృశింపవలెను. దక్షిణతట్టుననుండు యేనుగమీద వధువును ఉత్తరపుతట్టుననుండు యేనుగుమీద వరుఁడును నిలుచుండి యింద్రాయరాజ్ఞే అను మంత్రమును పఠించుచు మూఁడుప్రదక్షిణములను జేయవలయును. "వాతో దేవతా" అను మంత్రములను పఠించునది ప్రదక్షిణమందు జ్యోతులు వెలిగించుదురు 33 అని కొందరు ౧౬ అని కొందరు చెప్పుదురు. కంకణ విసర్జనము వధూ గృహ ప్రవేశానంతరము చేయుదురు. "కంకతో నకంకతో" అను మంత్రమును చెప్పుదురు. పిమ్మట వసంతోత్సవము అయిదవ దినంబున పగలే చేతురు, దండాడింపు అప్పగింతలు వధూగృహప్రవేశముచేయవలెను. తక్కిన కర్మలకు క్రమవిధానము గ్రంథ బాహుళ్యమగునని ఈ ద్వితీయకూర్పునందు జేర్పబడలేదు. ఈవివాహప్రయోగము సూత్రీయము భట్టీయము అని ద్వివిధము. శాస్త్రమునందు సూత్రీయమునకుఁ ప్రాధాన్యము కలుగుచున్నను క్రియా సౌకర్యార్థము భట్టీయ మీప్రాంతములందు వాడుకలోనున్నందున భట్టీయప్రికారము కార్యక్రిమము వ్రాయబడెను. సూత్రీయ భట్టీయములకుఁ గార్యములు జరుపుటయందు ముందు వెనుక భేదములుగాని ప్రధానమంత్రిములందు భేదము చూప

ట్టదు. కంకణ విసర్జనము నూతన వధూగృహప్రవేశానంతరమందు జరుపుదురు.

* ఆ ధీ న మం త్రః. *

శ్లో॥ అష్టవర్షా త్వియంకన్యా పుత్రవత్పాలితామయా। ఇదానీం తవ దాస్యామి దత్తాం స్నేహేన నపాలయ ॥ ఇతి కన్యాహస్తం గృహీత్వా క్షీరేణ సంస్పృశ్య వరహస్తే నిక్షిపేత్ ॥ ఇతి భర్తుః ॥ అష్టవర్షా + ఇదానీం తవపుత్రస్య దత్తాం స్నేహేన పాలయ ॥ ఇతి శ్వశురస్య ॥ శ్లో॥ అష్టవర్షా... తవపౌత్రస్య దత్తాం స్నేహేనపాలయ॥ ఇతి భర్తృ పితామహస్య । అష్టవర్షా ...ఇదానీం తవ భ్రాతుశ్చ దత్తాం స్నేహేనపాలయ ॥ ఇతి భర్తృ భ్రాతుః । । అష్టవర్షా... ఇదానీం తవబంధోశ్చ దత్తాం స్నేహేనపాలయ ॥ ఇతి బంధూనాం ॥ ఇతి ఆధీనమంత్ర స్సమాప్తః.

వివాహ క్రమవిధి సంపూర్ణము.

వలయువారు:—

శ్రీ లక్ష్మీ నరసింహ ముద్రాక్షరశాల,
18/25 బచ్చుపేట, బందరు.

కార్తీక పురాణము.

(పాద్మం)

[ప్రతి 1కి 2—0—0]   [29 అధ్యాయములుగలవు.

సత్యభామా శ్రీకృష్ణ సంవాదము సత్యభామ పూర్వజన్మ వృత్తాంతము శంభాసురుడు వేదములను నుద్ధరించుట- ప్రయాగ మహాత్మ్యము కార్తీక వ్రతవిధానము వ్రతోద్యాపన జలంధరోత్పత్తి తద్వాహము- ఇంద్ర జలంధరులయుద్ధము- జలంధర జయము- హరి జలంధరుల యుద్ధము- హరిసముద్రమందు శయనించుట- జలంధరుడు పార్వతికొరకు రాహువునుదూతగాపంపుట- కీర్తిముఖోత్పత్తి చక్రోత్పత్తి శివజలంధరులయుద్ధము- సంకులయుద్ధము- జలంధరీ మాయా ప్రభావము- విష్ణువు జలంధరుని భార్యయగు బృందను మోసపుచ్చి తత్పాతివ్రత్య భంగముచేయుట- బృంద హరిని శపించుట- జలంధర మాయాశివుని పరమేశ్వరుడు వధించుట- తులసీ ధాత్రి మహిమలు ధర్మదత్తుని చరిత్రము చోళరాజు చరిత్రము- మొదలగు బహువిషయములు బహు వుపమానో పేతములతోనిండిన గ్రంధము.

ఉత్తర కాలామృతము.

శ్రీ మహాకవి కాళిదాస విరచితము ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్య సహితం.

గ్లేజు పేపరు ప్రతి 1కి రు. 2-0-0

ప్రథమ బిందువునందుండు విషయములు, జన్మకాలాది సాధనము: పాదచ్ఛాయలు, పగటిప్రొద్దు నిశ్చయించు విధానము, రాత్రి ప్రొద్దు నిర్ణయము, జాతకనక్షత్ర ఘటికల నిర్ణయము, మాందీ గ్రహ గుళిక గ్రహ సాధనము, ప్రసవగృహ నిర్ణయము, పితృస్థిత ప్రవేశము ప్రసూతిస్థిత ద్వారాది నిర్ణయము మొదలగు బహువిషయాలుగలవు.

నవగ్రహశాంతి విధానము

ప్రతి 1కి రు. 1—0—0

గ్రంథస్థ విషయములు

ఇందు నవగ్రిహస్తోత్రి, మంత్ర యంత్రి, జపహోమ, గ్రహ శాంతులు, మొదలగు అనేకవిషయములతోనిండిన గ్రింథము. ప్రతి 1కి రు. 1-0-0 స్వల్ప ప్రతులే ముద్రించితిమి. వెంటనే వ్రాసి తెప్పించుకొనవలెను. గ్రింథస్థ విషయములు శాంతి సంకల్పము- నవగ్రిహ మండలములు, ప్రతిమానియమం సూర్య గ్రిహారాధన చంద్ర- కుజ- బుధ- బృహస్పతి- శుక్ర- శని- రాహు- కేతు- ఉప త్ర్యంబక స్తోత్రరాధనము. నవగ్రిహమంత్రిజపములు, కవచములు, స్తోత్రములు, జపానుష్ఠానములు, జపసంఖ్యావిషయః, నవగ్రిహ తర్ప ణము, హోమము, దానములు, మఱియొక విధాన దానములు, శనైశ్చర కథారంభము, సర్వపీడా నివారణము, శని బృహస్పతిని రక్షించుట, శనిదృష్టి, ఏల్నాటిశని, వీరసేనుడు శనిని పూజించుట, శని గ్రిహమగుట, శని మందగామి గురు శిష్య సంవాదము, తేలు మంత్రము, నవగ్రిహ యంత్రములు, సంతానయంత్రము, గోవృద్ధి- పరపీడా నాశన- వశీకరణ- జయ- వైరినిడుచు- స్నేహ- గర్భ ధారణ- యుద్ధమందుజయ- రాజ్యవశ్య- గ్రిహానాశన- సర్ప- రోగనాశన- స్త్రీబహిష్టు- పిచ్చి విడిచే- స్త్రీ సీఘ్రాడు- భార్యా మోహన- వంధ్యాపుత్రి- బీజాక్షరములు- నవగ్రిహ అష్టోత్తర శత నామావళి, నవగ్రిహ మంగళాష్టకములు, మహాదశాది దానములు. అంతర్దశాది దానములు. నవరత్న అంగుళ్యాభరణము, తైలావలోకనము, రుద్రి అభిషేకము, సూర్యనమస్కారములు, అపమృత్యుజపము, నవగ్రిహ జపము, హోమము, సువాసినీపూజా, బ్రాహ్మణ సమారాధనము, శాంతులు మొదలగు అనేకవిషయములుగలవు.

శ్రీకృష్ణయజుర్వేదైకాగ్నికాణ్డే

ప్రథమప్రపాఠకారంభః

—:o:—

ప్రథమమన్త్రప్రశ్నప్రారమ్భః
అథాద్యాపరిషేచమంత్రాః॥

మూ॥ అదితేఽను మన్యస్వ ॥౧॥ అనుమతేఽను మన్యస్వ ॥౨॥ సరస్వతేఽను మన్యస్వ ॥౩॥ దేవ సవితః ప్రసువ ॥౪॥

ప॥ అదితే । అను । మన్యస్వ ॥౧॥ అను ఽమతే । అను । మన్యస్వ ॥౨॥ సరస్వతే॥ అను । మన్యస్వ । ॥౩। దేవ । సవితః । ప్ర ॥ సువ ।౪।

అర్థము॥ హే అదితే= (దేవతలకు తల్లియయిన) ఓ అదితిదేవి, అనుమన్యస్వ= (నాచేతఁజేయఁబడుచున్న కర్మను) అంగీకరింపుము॥౧॥ అనుమతే=ఓపౌర్ణమాసీదేవతా అనుమన్యస్వ=అంగీకరింపుము ॥౨॥ హే సరస్వతే—ఓసరస్వతీదేవి, అనుమన్యస్వ= అంగీకరింపుము ॥౩॥ హే సవితః=ప్రేరకుఁడవగు, దేవ=పరమేశ్వరుడా, ప్రసువ = ప్రేరణఁజేయుము ॥౪॥ హేఅదితే= అఖండుఁడవగునో పరమాత్మా- హే అనుమతే = సమస్తయు దెలిసిన పరమాత్మా. హే సరస్వతే = సర్వవ్యాపకుఁడవగు పరమాత్మ సవితః=సృష్టిపర్తవయిన, హేదేవ=ఓపరమాత్మా, నాచేత చేయఁబడుచున్న కర్మము లనంగీకరింపుము.

ఇతి పూర్వపరిషేచనమ్	ఇత్యుత్తరపరిషేచనమ్
అదితేను మన్యస్వ ॥౧॥	అదితేఽన్వమగ్గ్ స్థా॥౧॥

ఇతి దక్షిణతః ప్రాచీనమ్.

అనుమతేనుమన్యస్వ ॥౨॥	అనుమతే స్వ మగ్గ్ స్థా ॥౨॥

ఇతిపశ్చాదుదీచీనమ్

సరస్వతేను మన్యస్వ ।౩॥	సరస్వతే స్వమగ్గ్ స్థా ॥౩॥

ఇత్యుత్తరతః ప్రాచీనమ్

దేవ సవితః ప్రసువ ||౪|| దేవసవితః ప్రాసావీః ||౪||

ఇతి సమంతమ్

—♦ అథ మంత్ర ప్రశ్నారంభః ♦—

మూ|| ప్రసుగ్మంతా ధియసానస్య సక్షణి వరేభి ర్వరాగ్ అభిషుప్రసీదత। అస్మాక మింద్ర ఉభయం జుజోషతి యత్సౌమ్య స్యాంఽధసో బుబోదతి || ౧ ||

ప|| ప్రఽసుగ్మంతా । ధియసానస్య ! సక్షణి । వరేభిః । వరాణ్ || అభిః । సుప్రసీదత । అస్మాకం || ఇంద్రః । ఉభయం || జుజోషతి। యత్ । సౌమ్యస్య || అంధః || బుబోదతి ||౧||

అర్థము|| ప్రసుగ్మంతా=విస్తారముగ, బాగుగా నడచునట్టి, (హేసఖాయః) ఓ స్నేహితులారా, (వః)=మిమ్ము, (౨)ధియసానస్య=ధ్యానించుచున్న, (వరస్య)=వరుఁడయిన (మమ) =నాయొక్క. [౩] సక్షణి=కూర్చదగిన (ఈ వివాహకార్యమందు) వరేభి=శ్రేష్ఠములైన, (మార్గై)=మార్గములచేతను, వరాణ్=కోరదగినవట్టి (కన్యయొక్క తండ్రి మొదలగు) వారలను, అభిషుప్రసీదత = అభిముఖముగా, లెస్సఁగా=బాగుగా పొందుఁడు, ఇంద్రః=ఇంద్రుఁడు, లేక పరమైశ్వర్య యుక్తుఁ చగు భగవంతుఁడు, (౪) అస్మాకం=మాకు అనఁగా నాకును, ఆ కన్యకకును, ఉభయం = దాంపత్యము, (౫) జుజోషతి = సేవించుచున్నాడు, అనఁగా గలుగఁ జేయుచున్నాఁడు యత్=యెందువలన ననఁగా, (౬) సౌమ్యస్య =సోమలతారస రూపమైన అనఁగా శ్రేష్ఠమయిన (౭. అంధసః=అన్నమును, బుబోదతి=తెలిసికొను చున్నాడు.

తా|| ఓ స్నేహితులారా! ఈ వివాహమును గూర్చి మీరు మంచి మార్గముల చేతను, కన్యయొక్క తండ్రి మొదలగు వారల సమీపమునకు త్వరగా వెళ్ళి కార్యమును సఫలము చేసికొని రావలయునని వరుఁడు ధ్యానించుచున్నాఁడు. కాఁబోవు దంపతులు చేయు యజ్ఞమందుఁ దనకు సోమరసరూపమయిన యన్నము దొరకునని ఇంద్రుఁడీ వివాహకార్యమునకు సహాయుఁడగును.

---

౧ న్యా । ప్ర-సు|| ఇత్యుపసర్గద్వయపూర్వకాత్ - గమేర్లట్ - చాందసశ్శపోలుక్ - లటశ్శత్రాదేశః - చాందస శ్యాదేశాభావః - గమహనేత్యుపధాలోపః - సుపాంసులుగితి - జసః - ఆకారదేశః || ఈపదము ప్రథమాబహువచనాంతము - ఉపసర్గావుదాత్తౌ । శతురకారఉదాత్తః । విభక్త్యాకారోఽనుదాత్తః||

౨ ధి - ధారణే - అస్మాద్ధాతోః - ఛాందసం : అసానచ్ప్రత్యయః - నిచకిత్ : చిత్త్వాదంతోదాత్తః॥

3 షచ - సమవాయె - అస్మాద్ధాతోః ఔణాదిక స్వనిః - ఛాందసః - ప్రత్యయస్యాదిరుదాత్తః । సుపాంసులుగితి సప్తమ్యాలుక్ - ఈ పదమునకు హర దత్తాచార్యులు సమానక్షణమందని యర్థము వ్రాసిరి - శ్రీవిద్యారణ్యులవారీ పద మునకు "సక్షణి - సేవాయాం సద్గుణకే సేవ్యే యజ్ఞే" యని యజ్ఞపరముగ వ్రాసిరి.

౪ ద్వివచనస్థానమందు "అస్మదోద్వయోశ్చ" అనుసూత్రముచేతను బహు వచనప్రత్యయము॥

౫ జుషీ - ప్రీతిసేవనయోః ॥ అస్మాద్ధాతో ర్లట్ ఛాందసో లిడ్వద్భావః తస్యాద్విత్వం ॥

౬ ఛాందసఔకారః॥ ౭ ద్వితీయార్థమందుషష్ఠి

వి వా హ మ ం త్రాః

మూ॥ అనృక్షరా ఋజవస్సంతు పంథాయేభిస్సఖాయోయంతి నోవరేయం। సమర్యమా సంభగోనో నినీయాత్సంజాస్పత్యగ్ం సు యమమస్తుదేవాః ॥౧॥

ప॥ అనృక్షరాః । ఋజవః । సంతు । పంథాః ॥ యేభిః । సఖాయః । యంతి నః । వరేయం । సం । అర్యమా । సం । భగః । నః నినీయాత్ । సం । జాస్ప త్యం ॥ సుయమం । అస్తుదేవాః॥

అర్థము॥ హే దేవాః = ఓ దేవతలారా, యేభిః = ఏ మార్గములచేతను, నః= మాయొక్క సఖాయః = స్నేహితులు, వరేయం = కోరఁదగిన (కన్యకయొక్క తండ్రి మొదలగు) వారలనుగూర్చి, యంతి = వెడలుచున్నారో - పంథాః=(ఆ) మార్గములు, అనృక్షరాః=ముండ్లు, బెడ్డలు మొదలగు కఠినవస్తువులు లేనివియును ఋజవః=తిన్ననివి యును, సంతు = అగుఁగాక, నః = మా యిద్దరను, అర్యమా= అర్యముఁడనుదేవుడు, లేక సర్వవ్యాపకుఁడగు భగవంతుఁడు, సంనినీయాత్= కూర్చుఁగాక, భగః=భగుఁడను దేవుడు, లేక సద్గుణసంపన్నుఁడగు భగవంతుడు,

సంనినీయాత్ = కూర్చుగాక, జాస్పత్యం = దాంపత్యము, సం = లెస్సగాను, సుయమం=యోగ్యసంబంధము గలదిగాను. అస్తు=అగుగాక ॥

తా॥ కన్యను సంఘటనచేయుటకుఁ బంపఁబడుస్నేహితులయొక్క మార్గములు ముండ్లు మొదలగునవి లేక తిన్నగ నుండవలయుననియు, అర్యమాదిదేవతలు దాంపత్యమును సంఘటన జేయవలయుననియు వరుఁడు భగవంతుని బ్రార్థించుచున్నాడు.

మూ॥ అభ్రాతృఘ్నీం వరుణ పతిఘ్నీ బృహస్పతే ఇంద్రా పుత్రఘ్నీం లక్ష్మ్యంతా మస్యై సవిత స్సువ ॥3॥

ప॥ అభ్రాతృఘ్నీం । వరుణ । అపతి । ఽ ఘ్నీం । బృహస్పతే । ఇంద్ర ॥ అపుత్ర ఽ ఘ్నీం । లక్ష్మ్యం । తాం అస్యై । సవితః ॥ సువ ॥

అ॥ హేవరుణ = ఓ వరుణుఁడా. లేక, లోకులచే గోరికొలఁడుఁగఁబడు పరమాత్మా, అస్యై=(౧) ఈకన్యకకు. అభ్రాతృఘ్నీం = తోడఁ బుట్టినవాండ్రను జంపనియట్టి, లక్ష్మ్యం= (౨) లక్ష్మిని, సువ=ఇమ్ము, హే బృహస్పతే = ఓ బృహస్పతీ లేక యోగ్యులను బాలించు పరమాత్మా, అపతిఘ్నీం=పెనిమిటిని జంపనియట్టి, లక్ష్మ్యం=లక్ష్మిని, సువ=ఇమ్ము, హేఇంద్ర=ఓయింద్రుఁడా, లేక పరమైశ్వర్యముగల భగవంతుఁడా, అపుత్రఘ్నీం=పుత్రులతి జంపనట్టి, లక్ష్మ్యం=లక్ష్మిని సువ=ఇమ్ము, హేసవితః=ఓసూర్యుఁడా, లేక సృష్టికర్తవగు పరమాత్మా, తాం లక్ష్మ్యం=ఆలక్ష్మిని, అనఁగా భ్రాతలను, పెనిమటిని, పుత్రులను జంపనియనియట్టి లక్ష్మిని- సువ=ఇమ్ము.

ఈ మంత్రము, ఋగ్వేదము - మం ౧౦ - సూ - ౮౫ - ఋ- ౨3-అథర్వవేదము - కాం ౧౪ - అను ౧ - మం 3౪ - కొన్నిపదములు భేదముగానున్నవి.

తా॥ ఈ కన్యను భ్రాతృపతిపుత్రనాశనము లేనిదానినిఁగా జేయు మని వరుఁడు దేవప్రార్థనఁ జేయుచున్నాఁడు.

మూ॥ అఘోరచక్షు రపతి ఘ్న్యేధి శివా పతిభ్య స్సుమనా స్సువర్చాః జీవసూ ర్దేవకామా స్యోనా శం నో భవ ద్విపదే శం చతుష్పదే ॥౪॥

ప॥ అఘోరఽచక్షుః ॥ అపతిఽఘ్నీ ॥ ఏధి । శివా॥ పతిభ్యః ॥ సుమనాః

సుఽవర్చాః॥ జీవఽసూః ॥ దేవఽకామా ॥ స్యోనా ॥ శం॥ నః॥ భవ ॥ ద్విఽపదే శం ॥ చతుఃఽపదే॥౪॥

అ॥ (హేవధు)=ఓచిన్నదానా (త్వం)=నీవు, అఘోరచక్షుః=భయంకరము గాని దృష్టిగలదానవును, అపతిఘ్నీ=పెనిమిటిని జంపనిదానవును, ఏధి=ఆగుము పతిభ్యః=పెనిమిటికొఱకును, బావ మరదులకొఱకును, శివా=మంగళప్రదురాలవు ఏది=ఆగుము, సుమనాః=మంచి మనసుగలదానవును, సువర్చాః = మంచితేజస్సు గలదానవు, ఏధి= ఆగుము, జీవసూః = జీవించెడి సంతానము కనుదానవును, దేవ కామా = దేవతలను, (యాగమునిమిత్తము) లేక పరమేశ్వరుని (సౌభాగ్యము నిమిత్తము) కోరుదానవును, స్యోనా—ప్రశస్తమయినదానవును, భవ =ఆగుము, నః= మాసంబంధమయిన, ద్విపదే=ద్విపాదజంతువులగుమనుష్యులకొఱకును, చతుష్పదే= చతుష్పాదజంతులగు గోవులు మొదలగువానికొఱకును, శం=సుఖకరురాలవు, భవ=ఆగుము ॥౪॥

ఈ మంత్రము అథ కాం ౧౪,అ-౧-మం ౬౨-(అభ్రాతృఘ్నీం వరుణా పశుఘ్నీం బృహస్పతే । ఇంద్రాపతిఘ్నీం పుత్రిణీ మాస్మభ్యం సవిత ర్వహ) ఈరీతిగ స్వరపదవ్యత్యయాదులతో నున్నది. ఈరెండు పాఠములలోను అథర్వవేదమందుండు స్వరముశాస్త్రానుసారముగ గనుపించుచున్నది.

౧ షష్ఠ్యర్థమందు చతుర్థి.

౨ వా ఛందసిఅను పాణినియ్య సూత్రముచేత యణాదేశము.

తా॥ ఈ కన్యక తన పెనిమిటియందును, బావలు మొదలగువారియందును మంచితనము గలదియును. నశింపనిసంతానము గలదియును, దేవపూజాసక్తురాలును, భృత్యులయందును, పశువులయందును. ఆదరణముగలదియును, గావలయునని వరుడు దేవప్రార్థన జేయుచున్నాడు.

ఈమంత్రము- ఋ, మం-౧౦- సూ ౮౫- ఋ- ౪౪ - అఘోరచక్షు రపతిఘ్న్యేధి శివా పశుభ్య సుమనా స్సువర్చాః వీరసూ ర్దేవకామా స్యోనా శం నో భవ ద్విపదేశం చతుష్పదే ఈరీతిగ పదవ్యత్యముగా నున్నది.

మూ॥ ఇద మహం యా త్వయి పతి ఘ్న్యలక్ష్మి స్తాం న్నిర్దిశామి॥౫॥

ప॥ ఇదం ॥ అహం । యా । త్వయి ॥ పతిఘ్నీ । అలక్ష్మీ । తాం । నిః దిశామి ॥౫॥

అ॥ (హేవధు)=ఓచిన్నదానా, త్వయి=నీయందు, పతిఘ్నీ = పెనిమిటిని, జంపునట్టి, యా = ఏ (౧) అలక్ష్మీ = అభాగ్యత అస్తి = ఉన్నదో, తాం = ఆ యభాగ్యము, అహం = నేను, నిర్దిశామి=తుడిచితీసివేయుచున్నాను, ఇదం= దర్భచేత పెండ్లికూతునియొక్క భ్రూమధ్యమందుఃదుడుచుట యే యభాగ్యతను దీసివేయుట యగును తా॥ స్పష్టము.

అధ - కాం - ౧౪ - అ - ౨ మం- ౧౭ (అఘోరచక్షురపతిఘ్నీ స్యోనా శగ్మాసుశేవాసుయమాగృహేభ్య ॥ వీరసూర్దేవృకామాస్వతయైదిషీమహి సుమనస్యమానా] ఈరీతిగ పదవ్యత్యయముగా నున్నది,

కృష్ణయజుర్వేదు లీమంత్రములో [పతిభ్యః) అని పఠింపుచున్నారు ఋగ్వేదమంగును, శుక్లయజుర్వేదులు వాడుకచేయు వివాహమంత్రమందును (పశుభ్యః) అనియున్నది. పతిభ్యః = భర్తకొరకు అను బహువచనమునకు హారదత్తుడు వ్యాఖ్యానములో బావగార్లు మరదులు అని కష్టక్లిష్టిగా నర్థము వ్రాసినారు. పశుభ్యః = అనుపాఠమందు అట్టిబాధలేదు. ఈమంత్రములో పతిఘ్నీ అనుపదముండుటచేతను ద్విరుక్తిదోషమును గనుపట్టుచున్నది. పశుభ్యః అనుపదమునకు గోవులు మొదలగునవి యనియర్థము - చతుష్పదె - అను పదమునకు ఏనుగులు - గుఱ్ఱములు మొదలగునవి యర్థము గనుక ద్విరుక్తిదోషమును లేదు

వా॥ ౧ లక్ష్మీశబ్దమునకు ఛందస్సగుటవలన హ్రస్వము.

మూ॥ జీవాగ్ రుదంతి వియయంతే అధ్వరే దీర్ఘా మనుప్రసితిం దీధియుర్నరః వామం పితృభ్యోయ ఇదగ్ సమేరిరే మయః పతిభ్యో జనయః పరిష్వజే ॥౬॥

ప॥ జీవాం । రుదంతి । వి । మయంతె । అధ్వరే । దీర్ఘాం । అనుప్రసితం । దీధియుః । నరః । వామం । పితృభ్యః । యె । ఇదం। సంఏరిరె। మయః । పతిభ్యః॥ జనయః పరిష్వజే ॥౬॥

అ॥ యే=ఏ నరులు (కన్యకయొక్క బంధువులయిన జనులు) దీర్ఘాం=గొప్పదియున, ప్రసితిం=ప్రేమానుబంధమును (అనయోః)=మా యిద్దరకును, అనుదీధి

యుః=చేయుచున్నారో, పితృభ్యః=పితృదేవతలకొరకు, వామం=కోరందగినట్టియు (౧) పతిభ్యః =(పత్యుళ్) పెనిమిటికైన (నాకు) (౨) మయః = సుఖకరమగునట్టియు- (3) జనయః (ఈ) పెండ్లికూతునియొక్క-(౪) పరిష్వజే=ఆలింగనము చేయందగిన ఇదం=ఈ (వివాహకర్మమును) సమేరిరే = ప్రేరణజేసిరో, (తే) = వారు (కన్యాబంధుజనులు) అధర్వే=హింసారహితమయిన, అనఁగా శుభకరమయిన ఈ వివాహకర్మయందు జీవాం = జీవించియున్న యీ చిన్నదాని గూర్చి, రుదంతి = ఏడ్చుచున్నారు, వియయంతే=వ్యత్యాయమును జేయుచున్నారు.

తా॥ కన్యావియోగమునుగూర్చి దుఃఖించుచున్న బంధువులను సంతోషకరమగు వివాహసమయమందు దుఃఖింపవద్దు వరుడు కోరుచున్నాడు.

ఈ మంత్రము యజస్సు అని ఆపస్తంబులవారు గృహ్యసూత్రములో వ్రాసినారు. కాని కృష్ణయజుర్వేదముయొక్క తైత్తిరీయశాఖయందు శుక్లయజుర్వేదముయొక్క కాణ్వశాఖయందును ఈ మంత్రము గనుపింపలేదు.

(ఋక్ - మం ౧౦ సూ ౪౦ ఋ ౧౦) ఈమంత్రమునకు విద్యారణ్యులవారు యజ్ఞములో ప్రాతరనువాకయందు వినియోగఁజెపి, అర్థమును భేదముగా వ్రాసినారు జీవాం, అనుపదమునకు మారుగా ఋగ్వేదమందు జీవం అనియున్నది. (అధ-కాం ౧౪ అను ౧ మం ౪౬) జీవం రుదంతి వినయం త్యధ్వరం దీర్ఘామనుప్రసితిం దీధ్యుర్నరః ॥ వామ పితృభ్యోయ ఇదం సమీరిరె మయః పతిభ్యో జనయె పరిష్వజే ఈరీతిగ స్వరపద వ్యత్యములతో అధర్వవేద మందు వివాహప్రకరణమందున్నది.

మూ॥ వ్యుక్షత్క్రూర ముదచంత్వాప అస్యై బ్రాహ్మణాస్స్నపనగ్ హరంతు.అవీరఘ్నీ రుదచంత్వాపః॥ ౭॥

పదవిభాగం॥ ఉక్షత్ । క్రూరం ॥ ఉత్ । అచంతు । ఆపః । ఆ ॥ అస్యై బ్రాహ్మణాః । స్నపనం ॥ హరంతు ॥ అవీరఽఘ్నీః । ఉత్ ॥ అచంతు ః ఆపః ॥౭॥

టీక॥ క్రూరం = ఉదకసంబంధమయిన కలుషత్వము, ౧. వ్యుక్షత్ = దూరముగా బోవుఁగాక ఆపః = ఉదకములు, ఉదచంతు = మీదికి వచ్చుఁగాక, ౨. అస్యై=ఈ చిన్నదానికి, బ్రాహ్మణాః=బ్రాహ్మణులు, స్నపనం = ఉదకమును, ఆ+హరంతు=తీసికొని వచ్చెదరుగాక, 3. అవీరఘ్నీః=వీరులగు పుత్రులనుజంపని,

అపః=ఉదకములు, ఉదచంతు=మూడికి వచ్చుంగాక.

తా॥ కలుషములేని యుదకముల నీచిన్నదాని స్నానము నిమిత్తము బ్రాహ్మణులు తీసికొని రావలసినది.

౬ వ్యా॥ ౧. షష్ఠ్యేకవచన స్థానమందు వ్యత్యయముగా చతుర్థీబహువచన ప్రత్యయము, ౨. సకారాంత ద్వితీయైకవచము. 3. జనిశబ్దమునకు షష్ఠ్యేకవచన స్థానమందు వ్యత్యయముగా ప్రథమా బహువచన ప్రత్యయము. ౪. పరిపూర్వకమయిన ష్వంజ-సంగే-అను ధాతువుకంటె కృత్యార్థమందు కేన్ప్రత్యము ఆలింగనము జేసికొనదగినట్టిది యని యర్థము.

ఈ మంత్రము, ఆస్యైబ్రాహ్మణాస్స్నపనీర్హరంత్వవీరఘ్నీ రుదజంత్వాపః ఈ రీతిగ స్వరపద వ్యత్యయములతో అథర్వ కాం ౧౪ - అ ౧ మం ౩౯ లో ప్రథమార్ధర్చగానున్నది. దీనిని ఋక్కు అని అపస్తంబులవారు గృహ్యసూత్రములో వ్రాసిరి. ఋగ్వేదముయొక్క శాకలశాఖలో గనుపించలేదు, ఈ మంత్రముయొక్క ప్రథమపాదము అథర్వవేదమందు గనుపించలేదు.

౭ వ్యా॥ ౧ సేచనార్థకమయిన ఉక్షదాతువున కిచ్చట పోవుట యర్ధము లేట్ లకారముయొక్క రూపము ౨. షష్ఠ్యర్థమందు చతుర్థి 3. ప్రథమా బహువచనమునకు వాఛందసి-అను సూత్రముచేతను పూర్వసవర్ణదీర్ఘము.

మూ॥ అర్యమ్ణో అగ్నిం పరియంతు క్షిప్రం ప్రతీక్షంతాగ్ శ్వశ్రో దేవరాశ్చ ॥౮॥

పదవి॥ అర్యమ్ణః । అగ్నిం । పరి ॥ యంతు । క్షిప్రం । ప్రతి । ఈక్షంతాం శ్వశ్వః । దేవరాః । చ ॥౮॥

టీక॥ శ్వశ్వః = అత్తగార్లు అనఁగా మా యిద్దఱియొక్క తల్లులును, దేవరాః=చ=బావమరదులును, అనఁగామాయిద్దఱియొక్క తోబుట్టువులును, అర్యమ్ణః= సూర్యునియొక్క లేక సర్వవ్యాపకుఁడగు భగవంతునియొక్క (ప్రసాదాత్)= అనుగ్రహమువలన, అగ్నిం= [వివాహసంబంధమయిన] అగ్నిని క్షిప్రం=శీఘ్రముగాను, పరియంతు=చుట్టునావరించియుందురుగాక, ప్రతీక్షంతాం=[చల్లారకుండునట్లు జాగరూకతచే] చూచుచుందురుగాక తా॥ స్పష్టము.

ఈ మంత్రము యజస్సు అని అపస్తంబులవారు గృహ్యసూత్రమున వ్రాసినారు

కాని కృష్ణయజుర్వేదముయొక్క తైత్తిరియ్యశాఖయందును శుక్లయజుర్వేదము యొక్క కాణ్వశాఖయందును గనుపించలేదు.

[అర్యమ్ణో అగ్నింపర్యేతుపూషన్ప్రతీక్షంతేశ్వశురోదేవరశ్చ) ఈరీతిగ పద వ్యత్యయముతో అధర్వం ౧౪-అ ౧-మం ౩౯లో రెండవయర్ధర్చగానున్నది.

ఈ మంత్రముయొక్క తాత్పర్యము, వరునియొక్కయు కన్యకయొక్కయు తల్లులును బావమరదులును వివాహాగ్నికి చుట్టును జాగరూకతగా సంరక్షకులై యుండఁగలందులకు వరుఁడు కోరినట్లు కానబడుచున్నది. ఆపస్తంబులవారీమంత్ర ముచేతను కన్యయొక్కశిరస్సునందు ఇణ్వ * మను పేరుగలదర్భవలయము నుంచ వలసినదని వినియోగము చెప్పిరి. హరదత్తాచార్యులు కన్యకయొక్క శిరస్సునందుం చబడు ఇణ్వము యెటులు వలయాకారముగా నుండునో అటులు వివాహాగ్నిని వర కన్యా బంధువులు చుట్టును ఆవరించి సంరక్షణఁ జేయవలసినదని వ్రాసిరి.

ఇణ్వమనగా ఇరువదిదర్భలను అయిదుదర్భలచేతను వలయాకారముగా జుట్టునది.

* శ్లో॥ పంచభి ర్వలయాకారై ర్వేష్టనం వింశతేస్తథా। పంచవింశతిదర్భైశ్చ ఇణ్వాసంఖ్యా విధీయ్యతే ॥

మూ॥ ఖేఽనసః ఖే రథః ఖే యుగస్య శచీపతే । అపాలా మింద్ర త్రిః పూ_ర్త్వ్యకర త్సూర్యవర్చసం ॥౮॥

ప॥ ఖే । అనసః । ఖే । రథః ॥ ఖే । యుగస్య । శచేఽపతే । అపాలాం । ఇంద్రః । త్రిః । పూర్త్వీ । అకరత్ । సూర్యఽతర్చసం ॥౮॥

టీక॥ హేశచీపతే = శచీదేవికిఁ బెనిమటివైన యో ఇంద్ర (త్వం) = నీవు అనసః = ఇరుసుయొక్క, ఖే = రంధ్రమందును, ౧. రథః = రథముయొక్క, ఖే = రంధ్రమందును, యుగస్య = కాడియొక్క, ఖే = రంధ్రమందును, అపాలాం = అపాలయను పేరుగల కన్యకను, త్రిః = మువ్మారు ౨. పూర్త్వీ = శోధనచేసి, సూర్యవర్చసం = సూర్యునియొక్క తేజస్సువంటి తేజస్సుగలదానినిగా ౩. అకరత్ = చేసితివి.

తా॥ ఓ యింద్రుఁడా యీ చిన్నదానిని గూడ అపాలనువలె సూర్యతేజస్సు గలదానినిగా జేయుము.

(ఖే రథస్య ఖేనసః ఖే యుగస్య శతక్రతో ॥ అపాలా మింద్రత్రిష్పూత్వ్య

కృణో సూర్యత్వచం) ఈరీతిగ పదవ్యత్యయముగా నర్థభేదములేకుండ ఋక్ మం రా-సూ ౧౧ ఋ ౭ గానున్నది. విద్యారణ్యులవా రీమంత్రమునకు శరీర దోషము కలవారు పఠించినయెడల దోషముపోయి సూర్యతేజస్సు వచ్చునని వినియోగము వ్రాసిరి.

అథర్వవేదములో కాం ౧౪ - అ ౧- మం ౪౧ - కొంచెము భేదముగా వివాహప్రకరణములో నున్నది.

తా॥ అత్రిమహాముని కొమార్తయు, బ్రహ్మవాదిని యను పేరుగల యొకకన్య బొల్లి యను వ్యాధిగలదిగా వున్నదాని నెవడును వివాహము చేకొనినం డాయెను. అందువలన పాలకులు లేనిది గావున అపాలయను పేరువహించెను. పెండ్లియగుటకు నింద్రు నెట్లు పూజింతునని యెల్లప్పుడును దానికి గోరిక గలిగెను. అది యొకప్పుడు స్నానమునకై నదిలోనికి దిగి ప్రవాహవేగముచేత గొట్టుకొని పోవుచు ఆ కోరిక యే మనసునం గలిగి, నీటం గొట్టుకొని వచ్చుచున్న సోమలతను జూచి యాతీగను దంతముతో నమలి యారసము నింద్రునికి సమర్పించెను. ఇంద్రుండా రసము ద్రావి, రథము, ఇరుసు, కాడి యీమూటిరంధ్రమునయందు నుదకము పోసి యా యుదకముచే నామెను మూడుమారులు స్నానము చేయించి,

మూ॥ శం తే హిరణ్యగ్ం సముశం త్వాప శ్శం తే మేధీ భవతు శం యుగస్య తృద్మ । శం త ఆపశ్శతపవిత్రా భవం త్వథా-పత్యా త్వనగ్ం సగ్ంసృజస్వ ॥౧౦॥

పదవి॥ శం ॥ తే ॥ హిరణ్యం । సం । ఉ । శంతు । ఆపః । శం । తే । మేధీ భవతు । యుగస్య । తృద్మ । శం । తే । ఆపః శతపవిత్రాః భవంతు । అథ పత్యా త్వ । సం ॥ సృజస్వ ౧౦॥

ఇతి ప్రథమఖండనమాప్తః.

టీక॥ (హేవధు)=ఓ చిన్నదానా, తే=నీకు, హిరణ్యం=(బండికాడియొక్క రంధ్రమందుంచిన) బంగారము, శం=సుఖకరము, (అగుగాక) ఆపః=(ఉదకములు) ౧. సం + ఉ = ౨. సుఖకరములు, 3. శంతు=అగుంగాక, మేధీ = కాడి,

---

పవిత్రురాలి నొనర్చెను, గాన నామెబొల్లి వదలి సూర్యునితేజస్సుగలది యాయెను. ఈ యితిహాసము హరదత్తాచార్యులు మంత్రపన్నముల వ్యాఖ్యానమున

వ్రాసిరి. ర * వ్యా॥ ౧. షష్ఠ్యర్థమందు ప్రథమ- ౨. పూత్వా - అను క్త్వాప్రత్యయాంతమునకు ఈకారమును, రేఫయును ఛందస్సగుటవలన వచ్చినవి. 3 మధ్యమ పురుషస్థానమందు ప్రథమపురుష.

* "సముసంత్వాపః" అను స్థలమందు సముసంత్వాప అను పాఠము కొన్ని పుస్తకములయందు గనుపించినది గాని మూలమందు వ్రాసిన పాఠమే సంప్రదాయ సిద్ధము, అని హరదత్తాచార్యులు వ్రాసిరి.

తే=నీకు, శం=సుఖకరము, భవతు=అగుఁగాక, యుగస్య=కాడియొక్క, తృద్మ=రంధ్రము, శం=సుఖకరము, (అగుఁగాక) శతపవిత్రాః=అనేకవస్తువులను బవిత్రముచేసెడు, ఆపః=ఉదకములు, తే=నీకు, శం=సుఖకరములు, భవంతు= అగుగాక అథ అటు పిమ్మటను, పత్యా=పెనిమిటినైన (నా) తోడను, తన్వం= (నీయొక్క) దేహమును, సంస్పృజస్వ=కలుపుము ॥౧౦॥

తా॥ బండికాడియొక్క రంధ్రమం దుంచఁబడిన బంగారముమీఁదుగా ప్రసరించిన యుదకంచేతఁ బవిత్రమయిన యీ కన్యకయొక్క దేహము ఆలింగనమునకర్హ మగు నని వరుఁడు కోరుచున్నాఁడు.

"శం తే హిరణ్యం శము సం క్యాప శ్శం త్వాప మేది ర్భవతు శం యుగస్య తర్ద్మ । శంత ఆప శ్శతపవిత్రా భవంతు శము పత్యాతన్వం సంస్పృశస్వ" ఈ ప్రకారముగ గొంచెము స్వరపదవ్యత్యయముతో అథర్వాం ౧౪ అను ౧ మం ౪౦ గా నున్నది.

వ్యా॥ ౧. వ్యత్యయముగా శవర్ణస్థానమందు సవర్ణము ౨. అనర్థకపదము పాద పూరణమే ప్రయోజనముగాఁ గలది 3. సకారస్థానమందు వ్యత్యయముగా శవర్ణము. ప్రథమ ఖండసమాప్తము శ్రీ శ్రీ శ్రీ

మూ॥ హిరణపవర్ణా శ్శుచయః పావకాః ప్రచక్రముర్హిత్వా వద్య మాపః శతం పవిత్రా వితతా హ్యాసు తాభీ స్త్వా దేవ స్సవితా పునాతు

పదవి॥ హిరణ్యఽవర్ణాః । శ్శుచయః । పావకాం । చక్రముః । హిత్వా అవద్యం । ఆపః । శతం । పవిత్రాః ॥ వితతాః । హి ॥ అసు । తాభిః । త్వా ॥ దేవః ॥ సవితా పునాతు॥

టీక॥ హిరణ్యవర్ణాః=బంగారముయొక్క కాంతివంటికాంతి గలిగినట్టియు, శుచయః=పరిశుద్ధములగునట్టియు, పావకాః=పవిత్రముచేయునట్టియు, ఆపః=ఉదకములు, ప్రచక్రముః=ప్రవహించుచున్నవి, అపద్యం=పాపమును, హిత్వా=పోగొట్టి అసుహి= ఈ యుదకములయందు, పవిత్రాః = పవిత్రములగునట్టియు, వితతాః=వ్యాపించినట్టియు, శతం=నూఱులకొలది, యనఁగా ననేకమైన తీర్థములు (నద్యాద్యుదకములు) (సంతి) ఉన్నవి, (హేవథు)=ఓ చిన్నదానా సవితా=ప్రేరకుఁడైన దేవః=పరమేశ్వరుఁడు తాభిః= ఆ (ఉదకములచేతను) త్వా=నిన్నును, పునాతు=పవిత్రురాలను జేయుగాక.

తా॥ పవిత్రములగు ననేక తీర్థములుగల యీ యుదకములు, ఓచిన్నదానా, దేవుఁడు నీపాపమును బోగొట్టి నిన్నును బవిత్రురాలను జేయుగాక.

ఈ మంత్రము మొదలు అయిదు మంత్రములు తైత్తిరీయ్య సంహితయొక్క కాం ౫ ప్ర ౬ అ ౧ ప ౧౨లో పదభేదముగాను, స్వరవ్యుత్పయగాను ఉనవి.

మూ॥ హిరణ్యవర్ణా శ్శుచయః పావకా యాసుజాతః కశ్యపోయా స్వగ్నిః యా అగ్నిం గర్భం దధిరే సువర్ణాస్తా స్తఆపశ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు ॥౧॥

పదవి॥ హిరణ్యవర్ణాః । శుచయం ॥ పావకాః ! యాసు జాతః ! కశ్యపః । యాసు । అగ్నిః ॥ యాః ॥ అగ్నిం ॥ గర్భం ॥ దధిరె ॥ సుఽవర్ణాః । తాః । తే ॥ ఆపః ॥ శం ॥ స్యోనా భవంతు ॥౨॥

టీక॥ యాసు=ఏయుదకములయందు, ౧. కశ్యపః = సూర్యుఁడు, జాతః=పుట్టెనో, యాసు=ఏయుదకములయందు, అగ్నిః=అగ్ని, జాతః=పుట్టెనో, యాః=ఏయుదకములు, అగ్నిం=బడబాగ్నిని, ౨. గర్భం=గర్భమందు, దధిరే–ధరించినవో, హిరణ్యవర్ణాః బంగారముయొక్క కాంతిగలిగినట్టియు, శుచయః=పరిశుద్ధములగునట్టియు, పావకాః=పవిత్రముచేయునట్టియు, సువర్ణాః=యోగ్యమైన కాంతిగలిగినట్టియు, తాః=ఆ, ఆపః=ఉదకములు, (హేవథు)=ఓ చిన్నదానా, తే=నీకు, శం=(ఇహలోకమందు) సౌఖ్యమును జేయునవియును, స్యోనా =(పరలోకమందు) సౌఖ్యమును జేయునవియును, భవంతు=అగుఁగాక.

తా॥ అత్యంత పవిత్రులగు సూర్యాగ్నులను పుట్టించినట్టియు, తమయందు

బడబాగ్నిని ధరించినట్టియు, ఈ యుదకములు ఓ చిన్నదానా నీకు ఇహపరసౌఖ్యములను గలుగజేయుఁగాక.

౨॥ ౧౨॥ తై - సం - కాం ౫ - ప్ర౬ అ ౧ ప ౨ - (౧) పశ్యతిసర్వమితి పశః = సర్వమును జూచువాఁడు, పశ్య ఏవ పశ్యకః = స్వార్థమందు కప్రత్యయము. ప్రశ్యకశబ్దమునకు ఆద్యంతవర్ణములయొక్క వ్యత్యయముచేత కశ్యపః అను రూపము కలిగిన సర్వవ్యాపారములనుచూచే సూర్యుడని యర్థము.

మూ॥ యాసాగ్ రాజా వరుణో యాతి మధ్యే సత్యానృతే అవపశ్యన్ జనానాం యాఅగ్నిం గర్భం దధిరే సువర్ణాస్తా స్త ఆపశ్శగ్ం స్యోనా భవంతు ॥3॥

పదవి॥ యాసాం । రాజా । వరుణః । యాతి । మధ్యే । సత్యానృతేఇతిసత్యే‿అనృతే । అవ‿పశ్యన్ । జనానాం । యాః ॥ అగ్నిం । గర్భం । దధిరే సు‿వర్ణాః । తే ఆపః శం । స్యోనాః । భవంతు

మూ॥ యాసాం దేవా దివి కృణ్వంతి భక్షం యా అంతరిక్షే బహుధాని నివిష్టాః యా అగ్నిం గర్భం దధిరే సువర్ణాః స్తా స్త ఆపశ్శగ్ం స్యోనా భవంతు ॥४॥

టీక॥ వరుణః=వరుణుఁడు, యాసాం=యేయుదకమయిన, రాజా=ప్రభువగుచు, జనానాం= జనులయొక్క, సత్యానృతే = నిజానిజములను, అవపశ్యన్ = చూచుచునవాడగును, అనఁగా తెలిసినవా డగుచు, మధ్యే = మనుష్యలోకమందు యాతి = సంచరించు చున్నాడో, తాః = అ ఆపః = ఉదకములు (హేవధు) = ఓ చిన్నదానా. తే=నీకు, స్యోనాః, సుఖకరములు, భవంతు=ఖగుగాక ॥3॥

తా॥ మధ్యలోకమందలి జనులయొక్క నిజానిజములను గని పెట్టుచున్న వరుణుడు అధిష్టానదేవతగా గలయుదకములు ఓ.చిన్నదానా నీకు సుఖకరములగుగాక ॥3॥

ఇందుకు ప్రమాణము, తైత్తిరియ్యారణ్యకము. ప్రిపాఠకము. ౧ అ ర ప ర లో "కశ్యపః" పశ్యకో భవతి ॥ యత్సర్వం పరిపశ్య తీతి సౌక్ష్మ్యాత్ ॥

౨ సప్తమ్యర్థమందు ద్వితీయావిభక్త్యే కవచన ప్రత్యయము.

3 ఈ మంత్రముయొక్క పూర్వార్థము ఋగ్వేదము మండలము ౭ సూక్తము౹ ౪౯ ఋక్కు 3 లో నున్నది. తై-సం-కాం౫ప్ర౬అ౧-ప౪

ప॥ యాసాం । దేవాః । దివి । కృణ్వంతి । భక్షం యాః । అంతరిక్షే బహు౽ధా । ని౽ష్టాః । యాః ॥ అగ్నిం ॥ గర్భం ॥ దధిరే ॥ సు౽వర్ణాః ॥ తాః । తే । ఆపః ॥ శం । స్యోనాః । భవంతు ॥౪॥

మూ॥ శివేన త్వా చక్షుషా పశ్యం త్వాప శ్శివయా తన్వో పస్పృశంతు త్వచం తేః ఘృతశ్చుత శ్శుచయో యాః పావకా స్తా స్త ఆపశ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు ॥౫॥

పదవి॥ శివేన । త్వా । చక్షుషా ॥ పశ్యంతు । ఆపః ॥ శివయా। తన్వా ॥ ఉప స్పృశంతు । త్వచం । తే ఘృతశ్చు౽తః ॥ శుచయః ॥ యాః ॥ పావకాః ॥ తాః ॥ తే ॥ ఆపః ॥ శం ॥ స్యోనాః ॥ భవంతు ॥

టీక॥ యాసాం=ఏయుదకములయొక్క, భక్ష=భక్షణమును, దివి=అంతరిక్ష లోకమునందు, దేవాః=దేవతలు, కృణ్వంతి=చేయుచున్నారో, యాః=ఏయుదక ములు, అంతరిక్షే=ఆకాశమునందు, అనగా మేఘములయందు, బహువిధా=అనేక ప్రకారములుగాను, నివిష్టాః=ఉన్నవో, తాః=ఆ, ఆపః=ఉదకములు, (హేవధు)= ఓచిన్నదానా. తే=నీకు, స్యోనాః=సుఖకరములు. భవంతు=అగుగాక. తాత్ప ర్యము స్పష్టము ॥౪॥

5 మం॥ టీక। ఘృతశ్చుతః=నేతివంటిరసమును ప్రవించుచున్నట్టియు, శుచ యః=పరిశుద్ధములగునట్టియు, పావకాః=పవిత్రముచేయునట్టియు, యాః=ఏ ఆపః= ఉదకములు. (సంతి)=ఉన్నవో, తాః=ఆపః=ఉదకములు. హేవధు=ఓచిన్నదానా త్వాం=నిన్ను, శివేన=మంగళమయిన, చక్షుషా=దృష్టిచేతను.

తై-సం-కాం-౫-ప్ర౬-అ౧-ప-౧

మూ॥ పరి త్వా గిర్వణో గిర ఇమా భవంతు విశ్వతః వృద్ధా యు మనువృద్ధయో జుష్టాభవంతు జుష్టయః ॥౬॥

ప॥ పరి ॥ త్వా ॥ గిర్వణః ॥ గిరః ॥ ఇమాః ॥ భవంతు ॥ విశ్వతః వృద్ధ౽ఆయుం అను ॥ వృద్ధయః ॥ జుష్టాః ॥ భవంతు ॥ జుష్టయః ॥౬॥

పశ్యంతు=చూచుచుగాక, శివయా=మంగళమయిన, తన్వా=(తమ) శరీరము చేతను, తే=నీయొక్క, త్వచం=శరీరమును, ఉపస్పృశంతు=స్పృశించుగాక, తే= నీకు, స్యోనాః=సుఖకరములు, భవంతు=అగుగాక, తాత్పర్యము స్పష్టము ॥౫॥

౬ మం అ॥ ౧. హేగిర్వణః = స్తుతివాక్యములచేతను, సేవింపదగిన యో ఇం ద్రుడా (భగవంతుడా) త్వా=నిన్ను, ఇమాః=ఈ నా సంబంధమయిన గిరః=స్తుతి వాక్యములు, విశ్వతః అంతటను, పరి+భవంతు = ఆవరించుగాక, వృద్ధాయుం= దీర్ఘాయుర్దాయముగల, త్వా=నిన్ను. అను= అనుసరించి, వృద్ధయః= వృద్ధిగలవి, భవంతు=అగుగాక. జుష్టయః=(నాయొక్క) సేవలు జుష్టాః=(నీకు) ప్రియములైనవి భవంతు=అగుగాక ॥౬॥

తా॥ ఈమంత్రముచేతను వరుడు పెళ్ళికూతురుని మధుపర్కవస్త్రముచేతను గప్పవలసినదని ఆపస్తంబులవారు చెప్పిరి, సుతివాక్యము లెట్లు ఇంద్రుని నంతటను ఆవరించునో యట్లే వస్త్రము పెళ్ళికూతురిని ఆవరించునని యభిప్రాయమును హార దత్తాచార్యుడు వ్రాసినాడు. ఈ మంత్రము ఋగ్వేదముయొక్క మం అ సూ౧౦ ఋక్కు ౧౨ గాను తైత్తిరీయ సంహితయొక్క కాం ౧ ప్ర ౩ అ ౧ ప ౨ లో యజస్సుగాను ఉన్నది. ఈమంత్రముయొక్క అర్థము వ్యాఖ్యానములలోను భేద ముగా నుండుటవలన ఆ భేదము లిచ్చట వివరింపబడును.

హారదత్తునిచే వ్రాయబడినయర్థము.

హే ఇంద్ర త్వం గిర్వణః వర్ణసంజ్ఞిక స్తుతిలక్షణాభి ర్గర్భి స్సంభజనీయ్యః, స్తుతీనాం సంభక్తిః, ఇమా, మదియ్యా, గిరః త్వా, త్వాం. పరిభవంతు (పరిపూర్ణో భవతిః, పరిగ్రహే, వర్తతే) పరిగృహ్ణంతు, విశ్వతః సర్వతః,యథేమా మిదంవాసః పరితో భవ తీత్యభిప్రాయః । కీదృశం త్వాం, వృద్ధాయుం, వృద్ధా, స్తరూన్ప్రతి గంతారం కిదృశ్యోగిరః. అనువృద్ధయః, అను రసర్గకః, ప్రవృద్ధాః. తాశ్చజుష్టా స్సేవితా భవంతు త్వయా జుష్టయ స్సేవితవ్యా॥ శ్రీవిద్యారణ్యులవారిచే యజుర్వేదము నందు వ్రాయబడినయర్థము। కల్పః అథైనాగ్ం పరిశ్రయంతి పరిత్వా గిర్వణో గిర ఇమా భవంతు విశ్వతో వృద్ధాయు మనువృధయో జు భవంతు జుష్టయః ఇతి గీర్భిస్తుతిభి ర్వననియో భజనీయ ఇంద్ర స్సదోభిమానీ గిర్వణః హే గిర్వణ ఇమాః స్తోత్రశస్త్రరూపాః గిరఃసర్వతః కటరూపేణ త్వాం పరిభవంతు వేష్టయంతు కీదృశ్యః దీర్ఘాయుషం త్వా మను స్వయమపి వృద్ధిమత్యః కించ జుష్టయః అస్మత్సే

వాంతన జుష్టాః ప్రియాః భవంతు మంత్రస్య స్పష్టార్థతాం దర్శయతి పరిత్వా గిర్వణో గిర ఇత్యాహ యథా యజుశ్చైవైతత్ సం ౯ కాం ౨ ప్ర ౧౦-అను.

శ్రీ దయానంద సరస్వతీస్వాములవారిచే జేయఁబడిన ఋగ్వేదభాష్యమందు వ్రాయఁబడిన యర్థము.

పదార్థః॥ పరి-పరితః।పరీతి సర్వతో భావంప్రాహ॥ నిరు ౧-౩ త్వా త్వాం సర్వ తస్తుతిభాజన మింద్ర మీశ్వరం । గిర్వణః-గీర్భి ర్వేదానాం, విదుషాంచ వాణీభి ర్వన్యతేసంసేవ్యతే య స్తత్సంబుద్ధౌ ॥ గిరః-స్తుతియః ॥ ఇమాః వేదస్థాః ప్రత్యక్షావిద్వత్ప్రయుక్తాః॥ భవంతు॥ విశ్వతః-విశ్వస్యమధ్యే వృద్ధాయుం ఆత్మనో వృద్ధమిచ్ఛతీతి తం అను-క్రియార్థే। వృద్ధయః-వర్థ్యంతే యాస్తాః ॥ జుష్టాః యాః ప్రీణంతి సేవంతేతాః॥ భవంతు జుష్టయః-జుష్యంతే యాస్తాః॥

అన్వయః॥ హే గిర్వణ ఇంద్రవిశ్వతో యా ఇమా గిర స్సంతి తాః పరిసర్వత స్త్వాం భవంతు। తథా చెమా వృద్ధయో జుష్టయో జుష్టా వృద్ధాయుం ‥ ‥ వ మను భవంతు॥

భావార్థః॥ హే భగవన్ యా యోత్కృష్టా ప్రశంసా సా త్వై వాస్తి యా యా సుఖానందవృద్ధిశ్చ సా సా త్వా మేవ సంసేవతే। య ఏవ మీశ్వరశ్య గుణాన్ తత్సృష్టిగుణాం శ్చానుభవంతి త ఏవ ప్రసన్నా విద్యావృద్ధా భూత్వా విశ్వస్మిన్ పూజ్యా జాయంతే। అత్ర సాయణాచార్యేణ పరిభవంతు సర్వతః ప్రాప్నువం త్వి త్యశుద్ధ ముక్తం। కుతః పరా భువో వజ్ఞాన ఇతి పరిపూర్వకస। భూదాతో స్తిరస్కారార్థే నిపాతిరిత్యాత్॥

మ॥ ౭॥ ఆశాసానా సౌమనసం ప్రజాగ్ం సౌభాగ్యం తనూం అగ్నేరనువ్రతాభూత్వా సన్నహ్యే సుకృతాయ కం ॥౭॥

పదవి॥ ఆశాసానా। సౌమనసం । ప్రజాం। సౌభాగ్యం । తనూం అగ్నేః। అనువ్రతా। భూత్వా। సంనహ్యే। సుకృతాకం॥

పూషా త్వేతో నయతు హస్తగృహ్యా శ్వినా త్వా ప్రవహతాగ్ం రథేన గృహా న్గచ్ఛ గృహపత్నీ యథా సో వశినీ త్వం విదథ మావదాసి ॥౮॥

టీక॥ (వధూః) పెండ్లికుమార్తె, సౌమనసం=మంచిమనస్సును, ప్రజాః=సం

తానమును, సౌభాగ్యం=సువాసినీత్వమును, తనూం(మంచి)దేహమును, ఆశాసానా= కోరుచున్నదగుచు, అగ్నేః=అగ్నికి లేక భగవంతునికి, అనువ్రతా=అనుసరించి వ్రతము చేయుచున్నది,భూత్వా=అయి, (తిష్ఠతి ఉండుచున్నది,) సుకృతాయ= వివాహమనెడి పుణ్యకర్మకొరకు, యోక్త్రేణ=త్రాటిచేతను, సన్నహ్యే=కట్టు చున్నాను, కం=నిరర్థకము.॥౭॥

తా॥ ఈ పెళ్ళికుమార్తె మంచిమనసును సంతానయును, సువాసినీత్వమును మంచిదేహమును, గోరి వ్రతములను జేయుచున్నది. వివాహమనెడు పుణ్యకర్మకొరకీ చిన్నవానికి నడుమునందు దర్భత్రాటిని గట్టుచున్నాను.

వా॥ ౧. గిరా వన్యతే ఇతి గిర్వణాః స్తుతివాక్యములచేత సేవింపఁబడు వాఁడు. తస్య సంబుద్ధిః - హేగిర్వణః గిర్ అను శబ్దము ఉపపదముగల "వన సంభక్తౌ" అను ధాతువుకంటె కర్మార్థమందు అసున్ ప్రత్యయము ఈ పదము సకారాంతము. పృషోదరాది గణములోని దగుటవలన ఉపపద మయినగిర్ అను శబ్దమునకు దీర్ఘము గాలేదు. ౨. పరి అను ఉపసర్గ పూర్వము గాగల భవంతు అను పదమునకు ఇచ్చట ఆవరించుట యర్థము॥౬॥

ఈ మంత్రము తైత్తిరియ్య సంహితయొక్క కాం ౧ ప్ర ౧ అ ౧౦ ప ౧లో బుక్కుగానున్నది.

౭ మ॥ ప॥ పూషా । త్వా । ఇతః । నయతు । హస్తఽగృహ్య । అశ్వినా । త్వా । ప్ర । వహతాం । రథేన । గృహాన్ । గచ్ఛ । గృహఽపత్నీ । యథా అసః । వశినీ । త్వం । విఽదథం ॥ ఆవదాసి ॥౭॥

టీక॥ (హేవధు)=ఓచిన్నదానా, త్వా=నిన్ను, పూషా=సూర్యుఁడు, లేక పోషకుఁడగు భగవంతుఁడు, హస్తగృహ్య=హస్తమును బట్టుకొని, ఇతః=ఇక్కడ నుంచి, నయతు= (అగ్నిసమీపమును) పొందించుఁగాక, అశ్వినా=అశ్వినీదేవతలు, త్వా=నిన్ను, రథేన=రథముచేతను, (ప్రవహతాం=నడపించెదరుగాక,గృహపత్నీ= గృహయజమానిని, యథా=ఏ ప్రకారముగాను, అసః=అగుదువో, తథా=ఆప్రకా రముగాను, గృహాన్ =(నా సంబంధమయిన) గృహములను, గచ్ఛ = పొందుము, త్వ=నీవు, వశినీ=(గృహజనులయొక్క) స్వాధీనముగలదానవగుచు, విదథం=గృహ కార్యములను, ఆవదాసి=చెప్పుము॥౭॥

తా॥ ఓచిన్నదానా సూర్యుఁడను అశ్వినీదేవతలును రథముచే నిన్ను నా

గృహమును బొందించెదరుగాక. నీవు నా గృహమునకు యజమానురాలవై గృహ కార్యములను బాగుగ నెరవేర్పుము. ఈ మంత్రము ఋగ్వేదముయొక్క మం ౧౦ సూ ౮౫ ఋక్కు ౨౬ గా నున్నది. ఈ మంత్రముచేతను పెండ్లి కొమార్తెను భర్తృగృహప్రయాణమునిమిత్తము రథము నెక్కింపవలసినదని ఆశ్వలాయనగృహ్య సూత్రమందు వినియోగము చెప్పబడినది. "పూషా త్వేతో నయతు హస్త గృహ్యేతి యాన మారోహయేత్" ఆశ్వలాయనగృహ్యసూత్రము ౧-౮

పెండ్లికొమార్తెను అగ్నిసమీపమును బొందింపవలసిన దని ఆపస్తంబులవారిచే వినియోగము చెప్పఁబడినది. అ థైనాముత్తరయా దక్షిణహస్తే గృహీ త్వా గ్ని మభ్యానియ" ఆప-గృ-ప్ర ౧-ఖం ౪.

ద్వితీయ ఖండము సమాప్తము.

—♦ ప్రథమ మంత్ర ప్రశ్నః ♦—

మూ॥ సోమః ప్రథమో వివిదే గంధర్వో వివిద ఉత్తరః తృతీయో అగ్నిష్టేపతి స్తురీయస్తే మనుష్యజాః

పద॥ సోమః। ప్రథమః। వివిదే। గంధర్వః। వివిదే। ఉత్తరః। తృతీయః। అగ్నిః। తే। పతిః। తురీయః। తే। మనుష్యజాః॥

టీక॥ సోమః=చంద్రుఁడు, ప్రథమః=మొదటిపెనిమిటియయి, త్వాం=నిన్ను వివిదే=పొందెను, గంధర్వః=విశ్వావసుఁడనుగంధర్వుడు ఉత్తరః=వానికర్వాతి పెనిమిటియై త్వాం=నిన్ను, వివిదే=పొందెను అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుడు, తే=నీకు తృతీయః=మూడవవాడైన, పతిః=పెనిమిటి, మనుష్యజాః= మనుష్యునివలనబుట్టిన, అహం=నేను, తే=నీకు, తురీయః=నాల్గవవాడనైన, పతిః=పెనిమిటిని॥

తా॥ ఓ చిన్నదానా! చంద్రుఁడు నిన్ను ముందుగా వరియించెను. అటు పిమ్మట విశ్వావసుఁడను గంధర్వుడు నిన్ను వరియించెను. వారిద్దఱి యనంతరమగ్ని హోత్రుఁడు వరియించినందున మూడవపెనిమిటి యాయెను. ఆదేవతలు పొందిన పిమ్మట మనుష్యజాతియందుఁ బుట్టిన నేనుపొందినవాఁడనవుటచే నాల్గవ పెనిమిటి నయ్యెదను.

మూ॥ సోమోఽదదద్గంధర్వాయ గంధర్వోఽదద దగ్నయే రయించ పుత్రాగ్ శ్చాదాదగ్నిర్మహ్య మథో ఇమాం॥

పదవి॥ సోమః ॥ అదదత్ । గంధర్వాయ । గంధర్వః । అదదత్ । అగ్నయే। గయిం । చ । పుత్రాన్ । చ । అదాత్ । అగ్నిః । మహ్యం । అథః । ఇమాం॥

టీక॥ సోమః=చంద్రుఁడు, త్వాం=నిన్ను, గంధర్వాయ=గంధర్వునికొఱకు అదదత్=ఇచ్చెను, గంధర్వః=గంధర్వుఁడు, అగ్నయే=అగ్నిహోతునికొఱకు, అదదత్=ఇచ్చెను, అథః=అనంతరమందు, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుడు, మహ్యం=నా కొఱకు, రయించ=ధనమును, పుత్రాంచ=తనయులను, ఇమాం=ఈచిన్నదానవైన నిన్నును, అదాత్=ఇచ్చెను.

తా॥ చంద్రుఁడు ముందుగా ఈ చిన్నదానిని పొంది విశ్వావసుః డను గంధర్వున కిచ్చెను. ఆ గంధర్వుఁడు అగ్నిహోత్రున కిచ్చెను. ఆ యగ్నిహోతుఁడీ చిన్నదానిని నాకొఱ కిచ్చి దీనియందు సంతానము కలుగునట్లుగాను, మాకు భాగ్యము గల్గునట్లుగా ననుగ్రహించెను

మం॥ గృభ్ణామి తే సుప్రజాస్త్వాయ హ_స్తం మయాపత్యాజరదష్టి ర్యథాసః భగో అర్యమా సవితా పురంధి ర్మహ్యం త్వా దుర్గార్హపత్యాయ దేవాః॥

పదవి॥ గభ్ణామి । తే । సుప్రజాస్త్వాయ । హ_స్తం । మయా । పత్యా । జరదష్టిః యథా । అసః । భగః । అర్యమా । సవితా । పురంధిః । మహ్యం । త్వా । అదుః । గార్హపత్యాయ । దేవాః॥

టీక॥ పతా= పినిమిట్టినైన, మయా=నాతోఁగూడ, యథా=ఏప్రకారముగా జరదష్టిః=ముసలితనమును, అసః=పొందెదవో, తథా=అ ప్రకారముగాను, సుప్రజాస్త్వాయ=యోగ్యమైనసంతానము కలుగుటకొఱకు, తే=నీయొక్క, హ_స్తం=హస్తము, గృభ్ణామి=పట్టుకొనుచున్నాను, పురంధిః=విశేషమైనజ్ఞానముగల అర్యమా=అర్యముఁడు, భగః=భగుఁడు, సవితా=సవిత్రుఁడు అనుపేర్లుగల దేవాః=దేవతలు, గార్హపత్యాయ= గృహస్థాశ్రమముకొఱకు, త్వాం=నిన్ను, మహ్యం= నాకొఱకు అదుః=ఇచ్చిరి.

తా॥ ఓ చిన్నదానా నన్ను వివాహము చేసుకొని నే నెంతపర్యంతము వార్ధక్యదశను బొందియుండెదనో అంతపర్యంతము జీవించియుండుము. యోగ్యమైన సంతానమును బొందుటకు నిన్ను (బాణిగ్రహణమును జేసికొను చున్నాను. విశే

మైన జ్ఞానముగలవారును దేవతలును ద్వాదశాదిత్యులలో నన్యతములు నగు భగుడును అర్యముఁడు, సవితృఁడు, నేను గృహస్థాశ్రమమును బొందుటకై నిన్ను నాకిచ్చు నట్లు ప్రేరేపణజేసిరి

మూ॥ తే హ పూర్వేజనాసో యత్ర పూర్వ వహో హితాః మూర్ధన్వాన్ యత్రసౌభ్రవ దేవేభ్య ఆతపతు॥

పదవి॥ తే । హ। పూర్వే। జనాస, । యత్ర। పూర్వవహః । హితాః। మూర్ధ। న్వాన్ । యత్ర ! సౌభ్రవః । పూర్వ । దేవేభ్యః ॥ ఆతపతు॥

టీక॥ తేహ=ఆపూర్వోక్తమైన భగుఁడు మొదలగువారును పూర్వవహః=వివాహమునకు బూర్వమంగుఁగర్తలై నవారును, పూర్వేజనాసః= పూర్వులైన తండ్రి మొదలగు మనుష్యులును= యత్ర, ఏ గార్హపత్య విషమై, హితాః=ప్రయత్నము కలవారై యుండిరో మూర్ధ్వాన్=ప్రధానుఁడైనవాడును, దేవేభ్యః =దేవతలకంటె పూర్వః, మొదటివాడును=భసౌ్రవః, అదితి కుమారుఁడు నగు అగ్ని హుహో్రఁడు, యత్ర=ఏ గార్హపత్య వేదికయందు=ఆతపతు, అంతట బ్రకాశించుచుండునో॥

తా॥ ఏ గృహస్థాశ్రమము విషయమై చిన్నదానియొక్క తండ్రులు మొదలగువారును భగుఁడు మొదలగు దేవతలును ప్రయత్నము జేయుచుండిరో దేవతలకంటె మొదటివాఁడును, ప్రధానుఁడును, అదితి కుమారుఁడు నగు అగ్నిహోతృడు ఏ వివాహవేదిక యందు బ్రకాశించుచుండునో యటువంటి గార్హపత్యాశ్రమమును గురించి భగుఁడు మొదలగు దేవతలు నిన్ను నాకొరకిచ్చుచున్నారు. గాన నీహస్తమును గ్రహించు చున్నానని పూర్వముతో నన్వయము.

మూ॥ సరస్వతి ప్రేదమవ సుభగే వాజినీవతి తాం త్వా విశ్వశ్య భూతస్య ప్రగాయామ స్యగ్రతః॥

పదవి॥ సరస్వతి । ప్ర । ఇదం । అవ । సుభగే । వాజినీవతి । తాం । త్వా । విశ్వస్య । భూతస్య । ప్ర గాయామసి అగ్రతః॥

టీక॥ సుభగే=ఓ సౌభాగ్యవంతురాలా వాజినీవతి=స్తోత్రములు, కలదానా సరస్వతి=సరస్వతీదేవీ! ఇదం=ఈపాణిగ్రహమును, ప్రావ=మిక్కిలిరక్షింపుము తాం=ఆపూర్వోక్తమయిన త్వాం=నిన్ను, విశ్వస్య=సమస్తమయిన, భూతస్య= జంతువులలో,అగ్రతః=ముందుగా, ప్రగాయామసి= స్తోత్రమును జేయుచున్నాముః

తా॥ భాగ్యవంతురాలవును, స్తుతింపఁబడుదానవునగు నో సరస్వతీ! ఈ వివాహమును మిక్కిలి రక్షింపుము: సమస్త భూతములలో నిన్నుముందుగా స్తోత్రమును జేయుచున్నాము.

మూ॥ య ఏతి ప్రదిశ స్సర్వా దిశోఽను పవమానః హిరణ్యహస్తా ఐరమ్మ స్స త్వా మన్మనసం కృణోతు॥

పదవి॥ యః । ఏతి । ప్రదిశః । సర్వా । దిశః । అను । పవమానః । హిరణ్యహస్తః । ఐరమ్మః । సః । త్వా । మన్మనసం । కృణోతు॥

టీక॥ హిరణ్యహస్తః = భక్తులకు నిచ్చునట్టి బంగారము హస్తమందుఁ గలవాఁడును. ఐరమ్మః=అన్నమును గలిగింపజేయు నగ్నిహోత్రునికి మిత్రుఁడునునగు, యః = ఏ, పవమానః=వాయువు, సరాః=సమస్తమైన,దిశః=దిక్కులను, ప్రదిశః=విదిక్కులను, అను = క్రమముగా, ఏతి = వ్యాపించుచున్నాడో, సః=అటువంటి వాయువు, త్వాం=నిన్ను, మన్మనసం=నాయందు, మనస్సుగలదానిగా కృణోతు=చేయుఁగాక॥

తా॥ ఏ వాయువు భక్తులకు నిచ్చుకొరకు బంగారము హస్తమందుఁ గలవాఁడై తూర్పు మొదలగు దిక్కులయందు వ్యాపించి సంచరించు చున్నాడో, యన్నప్రదుఁడగు నట్టి యగ్నిహోత్రునకు స్నేహింతుండగు వాయువు నిన్ను నా యందెల్లప్పుడు ప్రేమగలదానిగా జేయుఁగాక॥

మూ॥ ఏక మిషే విష్ణు స్త్వా న్వేతు । ద్వే ఊర్జే విష్ణు స్త్వాన్వేతు । త్రీణి వ్రతాయి విష్ణు స్త్వాన్వేతు । చత్వారి మాయోభవాయ విష్ణు స్త్వానేతు పంచ పశుభ్యో విష్ణు స్త్వాన్వేతు । షడ్వతుభ్యో విష్ణు స్త్వాన్వేతు । స ప్త స ప్తభ్యో హోత్రాభ్యో విష్ణు స్త్వాన్వేతు॥

పదవి॥ ఏకం । ఇషే । విష్ణు । త్వా । అను । ఏతు । ద్వే । ఊర్జే । విష్ణుః । త్వా అను । ఏతు । తీ ణీ । వ్రతాయ । విష్ణుః । త్వా । అను । ఏతు చచ్వారి । మయోభవాయ । విష్ణుః । త్వా । అను । అను । ఏతు । పంచ । పశుభ్యః । విష్ణుః । త్వా । అను ఏతు । షట్ ఋతుభ్యః । విష్ణుః । త్వా । అను । ఏతు । సప్తభ్యః । హోత్రాభ్యః విష్ణుః । త్వా । అను । యేతు॥

టీక॥ యేకం=ఒక యడుగున, ఇషే=అన్న సమృద్ధికలుగుటకొరకు, త్వా=

నిన్ను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, అన్వేతు=అనుసరించి, నడచుగాక, ఊర్జే=బలముకలు గుటకొరకు ద్వే=రెండడుగులను, త్వా=నిన్ను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, అన్వేతు= అనుసరించి నడచుఁ గాక వ్రతాయ=కర్మముకొరకు, త్రీణి=మూడడుగులు, త్వా= నిన్ను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, అన్వేతు=అనుసరించి, నడచుగాక, మయోభవాయ= కర్మసంబంధమయిన సుఖముకొరకు, త్వా=నిన్ను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి. అన్వేతు= అనుసరించి నడచుగాక, పశుభ్యః = పశుసమృద్ధికొరకు, పంచ = అయిదడుగులు, త్వా=నిన్ను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, అన్వేతు=అనుసరించి నడచుగాక ఋతుభ్యః= ఋతుసంపత్తుల కొరకు, షట్ =ఆరడుగులను. విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, త్వా=నిన్ను, అన్వేతు=అనుసరించి నడచుగాక, సప్తభ్యః=యేడుగురైన, హోత్రాభ్యః=హోత లకొరకు, త్వా=నిన్ను, సప్త= యేడడుగులను, విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, అన్వేతు= అనుసరించి నడచుగాక.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! నీవు నన్ననుసరించి నడువుము, విష్ణుమూర్తి నీవు నడచు మొదటియడుగువలన అన్నమును, రెండవయడుగువలన బలమును, మూడవ యడుగువలని కర్మమును, నాలుగవయడుగువలన కర్మసుఖమును, అయిదవయడుగు వలన పశుసమృద్ధిని, ఆరవయడుగువలన ఋతుసంపత్తును, యేడవయడుగువలన యజ్ఞ మును జేయించుటకు హోత, ప్రశాస్త, బ్రాహ్మణాచ్ఛంసి పోత, నేష్ట, అచ్ఛా వాక, అగ్నీధ్రు అను నేడుగురు ఋత్విక్కులను గలుగ జేయుఁగాక॥

మూ॥ సఖా సప్తపదా భవ సఖాయౌ సప్తపదా బభూవ సఖ్యం తేగమేయగ్ంం సఖ్యాత్తే మా యోషగ్ం సఖ్యాన్మే మా ద్యోష్ఠాః సమయావ సంకల్పావహై సంప్రియౌ రోచిష్ణూ సుమనస్య మానౌ॥ ఇష మూర్జ మభిసంవసానౌ సం నౌ మనాగ్ంసి సం వ్రతా సము చిత్తా న్యాకరం సా త్వ మ స్యమూహ మమూహ మస్మి సా త్వం ద్యౌ రహంపృథివీ త్వగ్ం రేతోఽహగ్ం రేతో భృ త్త్వ మ నోఽహ మస్మి వా క్త్వగ్ం సామాఽహ మ స్మ్యృ క్త్వగ్ం సా మా మనువ్రతా భవ పుగ్ంసే పుత్రాయి వేత్తవై శ్రియై పుత్రాయ వేత్తవ ఏహి సూనృతే॥

పదవి॥ సఖా । సప్తపదా । భవ । సఖాయౌ । సప్తపదా । బభూవ । సఖ్యం

తే । గమేయం । సఖ్యాత్ ॥ తే । మా । యోషం। సఖ్యాత్ । మే । మా ।యోష్ఠాః సం । అయావ । సంకల్పావహై। సం ప్రియౌ । రోచిష్ణూ। సుమనస్యమానౌ। ఇషం। ఊర్జం । అభి । సంవసానౌ ॥ సం ॥ నౌ ॥ మనాంసి ॥ సం ॥ వ్రతాః ॥ సం ॥ ఉ ॥ చిత్తాని ॥ ఆకరం ॥ సా ॥ త్వం ॥ అసి ॥ అమః ॥ అహం ॥ అమః ॥ అహం ॥ అస్మి సా ॥ త్వం ద్యౌః॥ అహం పృథివీ! త్వం । రేతః। అహం। రేతోభృత్ ।త్వం మనః అహం ॥అస్మి ॥ వాక్ ॥ త్వం ॥ సామ ॥ అహం ॥ అస్మి ॥ ఋక్ ॥ త్వం ॥ సా॥మాం ॥ అనువ్రతా ॥ భవ ॥ పుంసే ॥ పుత్రాయ ॥ వేత్తవైః ॥ శ్రియై ॥ పుత్రాయ ॥ వేత్తవే ॥ శ్రియై ॥ పుత్రాయా॥ వేత్తవే॥ యేహి ॥సూనృతే ॥

టీక॥ సప్తపదా = ఏడడుగులు కూడ నడచిన దానవై సఖా = స్నేహితురాలవు, భవ=ఆగుము, సప్తపదా = ఏడడుగులు కూడ నడచిన మన మిద్దఱము, సఖాయౌ=స్నేహితులము, బభూవ=అయ్యెదము। తే=నీయొక్క, సఖ్యం=స్నేహమును, గమేయం = పొందెదను, తే = నీయొక్క, సఖ్యాత్ = స్నేహమువలన, మాయోషం=వియోగమును బొందను, మే=నాయొక్క, సఖ్యాత్=స్నేహమువలన మాయోష్ఠాః=వియోగమును బొందకుము, సంప్రియౌ=పరస్పరము ప్రేమగలవారమై రోచిష్ణూ=అనుకూలమైన దాంపత్యముచే ప్రకాశించువారమై, సుమనస్యమానౌ=మంచిమనస్సులుగలరమై, ఇషం=అన్నమును, ఊర్జం=బలమును, అభిసంవసానౌ=కలసి యనుభవించువారమై, సమయావ = కలసికొందము, సంకల్పావహై = ఈ కార్య మిట్లు చేయవలయు నని యాలోచించుకొందము, నౌ = మనయొక్క, మనాంసి=మనస్సులను, సమాకరం=కలసికొనినట్లుగా జేసికొందము,తథా=ఆప్రకారముగా, వ్రతాని=వ్రతములను,చిత్తాని=బాహ్యేంద్రియములను,సమాకరం=కలసికొనినట్లుగా జేసికొందము, త్వం=నీవు, సా=ఋగ్వేదము, అసి=అయితివి, అహం=నేను, అమః=సామవేదము, అస్మి=ఆయితివి, అహం=నేను, అమః=సామవేదము అస్మి=అయితిని, త్వం=నీవు, సా=ఋగ్వేదము, అస్మి=అయితిని, అహం=నేను, ద్యౌః=ఆకాశమాయితిని, త్వం=నీవు పృథివీ=భూమి వైతివి, అహం=నేను, రేతః=వీర్యమునుంచువాఁడను త్వం=నీవు రేతోభృత్=రేతస్సును భరించుదానవు అహం=నేను, మనః=మనస్సును అస్మి=అయితిని,త్వం=నీవు,వాక్=వాక్కువు అసి=అయితివి. అహం=నేను, సామ=సామవేదము, అస్మి=అయితిని, త్వం=నీవు ఋక్=ఋగ్వేదము అయితివి, సా=అటువంటి త్వం=నీవు, మాం=నన్నుగురించి, అనువ్రతా=అనుకూలమైనవ్రతముగలదానవై, భవ=అగుము, సూనృతే=సత్యవాక్కులుగలదానా పుంసేపుత్రాయవేత్తవై=పురుషసంతానమును పొందుటకొఱకును, శ్రియై

పుత్రాశియవేత్తవే=భాగ్యముగలసంతానముపొందుటకొరకొరకు నుఏహి=ఇటురమ్ము

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! మనముద్దరము యేడడుగులు కూడ నడుచుట వలన స్నేహము గలవారమైతిమి. గనుక నీ స్నేహమును బొందితిని. నీ స్నేహమునుండి నిన్ను విడువను. నా స్నేహమునుండి నన్ను విడువకుము. మనమిద్దరము పరస్పరము ప్రేమగలవారమై యనుకూలమైన దాంపత్యము లభించుటచే బ్రకాశించు వారమై మంచి మనస్సులు గలవారమై సమానమైన యాహార బలములు గలవారమై యీ కార్య మిట్లు చేయవలయునని యాలోచనఁ జేసికొనుచు మన యుభయుల మనస్సుల నేకము చేసికొని ధర్మకార్యాదులను జేయుచుఁ గూడియుందుము, నేను సామవేదమును నీవు ఋగ్వేదమయితివి. అనఁగా ఋగ్వేదసామవేదములవలెనే యవి నాభావముగా నుందుము సంయోగక్రియలుబట్టి, యూర్ధ్వమందుండుటంజే నాకాశ సమానుండును, నీవుక్రిందుగనుండుటచే భూమితో సమానురాలవైతివి. నేను వీర్యము నుంచువాఁడను. నీ వారేతస్సును గ్రహించుదానవు ఇంద్రియములో బ్రధానమై మనస్సునేనైతిని. ఆమనస్సువలన రాబడినవాక్కు నీ వైతివి ఓ సత్యవాక్కులుగల దానా! అటువంటి నీవు నేఁ జేయు ధర్మకార్యములకు ననుకూలమైనదానవై యుం దుము. నీవలన భాగ్యముగలకుమారుని బొందవలయును గాన నిటురమ్ము॥

ఇతి తృతీయఖండ స్సమాప్తః

——♦ అథ చతుర్థఖండ ప్రారంభ ♦——

మూ॥ సోమాయ జనివిదే స్వాహా॥

పదవి॥ సోమాయ । జనివిదే ॥ స్వాహా॥

టీక॥ జనివిదే=వధువును బొందిన, సోమాయ = చంద్రునికొరకు, స్వాహా= హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ ముందుగా ఈ వధువుని బొందిన చంద్రుని కొరకు ఆజ్యాదిహవిస్సు నిచ్చు చున్నాను.

మూ॥ గంధర్వాయ జనివిదే స్వాహా॥

పదవి॥ గంధర్వాయ । జనివిదే ॥ స్వాహా॥

టీక॥ జనివిదే= ఆచంద్రునియనంతర మీవధువును బొందిన. గంధర్వాయ= విశ్వావసుఁడను గంధర్వునికొరకు, స్వాహా=హవిస్సునిచ్చుచున్నాను.

తా॥ చంద్రుఁడు పొందినపిమ్మట వధువును బొందిన విశ్వావసుఁడని గంధ ర్వునికొరకు హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ అగ్నయే జనివిదే స్వాహా॥

పదవి॥ అగ్నయే । జనివిదే । స్వాహా॥

టీక॥ జనివిదే=గంధర్వుని యనంతరము వధువును బొందిన, అగ్నయే=అగ్ని హోత్రునికొరకు స్వాహా=హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ గంధర్వుని యనంతరము వధువును బొందిన యగ్ని హోత్రుని కొరకు హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ కన్యలా పితృభ్యోయతీపతిలోక మవ దీక్షామదాస్థస్వాహా॥

పదవి॥ కన్యలా । పితృభ్యః । యతీ । పతిలోకం । అవ । దీక్షాం । అదాస్త స్వాహా ॥

టీక॥ కన్యలా=కన్యక, పితృభ్యః = తండ్రిగృహములనుండి, పతిలోకం= భర్తృ వంశమును గురించి, యతీ = వెళ్ళుచున్నదై, దీక్షాం = కన్యకావ్రతమును, అవదాస్త=సమాప్తిపొందించుచున్నది॥

తా॥ ఈ చిన్నది కన్యకావ్రతమును సమాప్తిని బొందించి వివాహమును జేసికొని పిమ్మట తండ్రిగృహమునుండి పెనిమిటియొక్క గృహమునకు వెళ్ళుచున్నది.

మూ॥ ప్రేతో ముంచాతి నాముత సుబద్ధా మముతస్కరత్ యథేయమింద్ర మీఢ్వ సుపుత్రాసుభగా సతీ॥

పదవి॥ ప్ర । ఇతః । ముంచాతి । న । అముతః । సుబద్ధాం । అముతః । కరత్ యథా । ఇయం । ఇంద్ర । మీఢ్వః । సుపుత్రా ॥ సుభగా । సతీ ।

టీక॥ ఇంద్ర = ఓయింద్రుడా ! మీఢ్వః = వర్షముకురియజేయుం, త్వం = నీవు, ఇమాం=ఈ చిన్నదానిని, ఇతః=ఈ తండ్రిగృహమునుండి, ప్రముంచాతి = విడిచిపెట్టించుము, అముతః =ఈ పెనిమిటిగృహమునుండి, నప్రముంచాతి = విడిచి పెట్టింపకుము, కింతు=ఇకనేమంటే, యథా=ఏ ప్రకారముగాను, ఇయం=ఈ స్త్రీ సుపుత్రా = మంచి కుమారులుగలదై, సుభగా=ఐశ్వర్యములుగలది, సతీ=అగునో తథా=ఆ ప్రకారముగాను, అముతః=ఈ పెనిమిటిగృహమందు, సుబద్ధాం = అనురాగముచే బంధింపఁబడినదానిగా, కరత్=చేయుము.

తా॥ వర్షము గురిపించి సస్యములను వృద్ధిపొందించునట్టి యో యింద్రుఁడా, ఈ చిన్నదానిని వివాహము చేసికొనినపిమ్మటఁ బుట్టినింపై నపేక్షలేనిదానిగాను,

జెనిమిటిగృహమునందే యపేక్షగలిగి ప్రేమగలదానిగాను యోగ్యులైన తనయులు గనదానిగాను భాగ్యముగలదానిగాను జేయుము.

మూ॥ ఇమాం త్వమింద్ర మీఢ్వ సుపుత్రాగ్ం సుభగాం*
దశా స్యాంపుత్రా నాధేహి పతిమేకాదశం కృధి॥

---

* కురుకృణుఇతివాపాఠః

ప॥ ఇమాం । త్వం । ఇంద్ర । మీఢ్వ । సుపుత్త్రాం । సుభగాం । కురు దశ । అస్యాం । పుత్రాన్ । ఆధేహి । పతిం । ఏకాదశం । కృధి ॥

టీక॥ ఇంద్ర = ఓ ఇంద్రుఁడా! మీఢ్వః =వర్షము కురియంజేయు, త్వం = నీవు, ఇమాం=ఈ చిన్నదానిని, సుపుత్రాం=యోగ్యమయిన తనయులుగలదానిగాను, సుభగాం=భాగ్యముగలదానిగాను. కురు=చేయుము, అస్యాం= ఈ స్త్రీయందు, దశ=పదుగురైన, పుత్రాన్=తనయులను, ఆధేహి=ఉంచుము, పతిం= పెనిమిటినైన, మాం=నన్ను, ఏకాదశం=పదుకొండవవానిగా, కృది=చేయుము.

తా॥ ఓ యింద్రుఁడా! ఈ స్త్రీని యోగ్యమయిన తనయులు గలదానిగాను భాగ్యము గలదానిగాను చేసి దీనియందు దీర్ఘాయుష్మంతులైన పదుగురు తనయులను గలుగఁజేసి పుత్రులయొక్క సంఖ్యచే బదునొకండవ వానిగానని నన్ను జీవింపజేయుము.

మూ॥ అగ్నిరైతు ప్రథమో దేవతానాగ్ం సో౽స్యై ప్రజాం ముంచతు మృత్యుపాశాత్ తదయగ్ం రాజా వరుణో౽ను మన్యతాం యథేయగ్ం స్త్రీ పౌత్ర మఘం న రోదాత్॥

పదవి॥ అగ్నిః । అ । ఏతు । ప్రథమః । దేవతానాం । సః । అస్యై । ప్రజాం ముంచతు । మృత్యుపాశాత్ । తత్ । అయం । రాజా । వరుణః । అను । మన్యతాం । యథా । ఇయం । స్త్రీ । పౌత్రం । అఘం । న । రోదాత్॥

టీక॥ దేవతానాం= దేవతలలో, ప్రథమః= మొదటివాఁడైన, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుఁడు, ఐతు=వచ్చుగాక, సః=ఆ యగ్నిహోత్రుఁడు, అస్యై=ఈ చిన్నదానియొక్క ప్రజాం=సంతానమును,మృత్యుపాశాత్=మృత్యుసంబంధమైన త్రాటివలన, ముంచతు=విడిచిపెట్టించుఁగాక, అనఁగా బహుకాలము జీవించియుండునట్లు చేయుఁగాక, ఇయం=ఈ, స్త్రీ=ఆడుది, యథా = ఏ ప్రకారముగా, మోచితా= మృత్యువువలనవిడిచిపెట్టించఁబడదియై, పౌత్రం=పుత్రసంబంధమైన, అఘం=వ్యసనమునుగురించి, నరోదాత్=దుఃఖించదో, అయం=ఈ, రాజా=రాజగు, వరుణః=

వరుణ దేవుఁడును, తత్=ఆ యాగ్ని చేఁ జేయబడిన కార్యమునే, అనుమన్యతాం= అంగీకరించు గాక॥

తా॥ దేవతలలో మొదటివాఁడగు యగ్నిహోతృఁ వచ్చి యీ చిన్నదియు యీ చిన్నదాని యొక్క సంతానమును మృత్యువును జెందకుండునట్లు చేసి యీమెకు పుత్రసంబంధమలున దుఃఖమును గలుగకుండునట్లు జేయుఁగాక. ప్రభువగు వరుణ దేవుఁడును అగ్నిహోతృనిచే జేయఁబడిన యాకార్యమునే అంగీకరించుఁగాక

మం॥ ఇమా మగ్ని స్త్రాయతాం గార్హ్యపత్యః ప్రజా మస్యై నయతు దీర్ఘమాయుః। అశూన్యోపస్థా జీవతా మస్తు మాతా పౌత్ర మానంద మభిప్రబుధ్యతా మియం॥

పదవి॥ ఇమాం । అగ్నిః । త్రాయతాం । గార్హపత్యః । ప్రజాం । అస్యై । నయతు । దీర్ఘం । ఆయుః । అశూన్యోపస్థా । జీవతాం । అస్తు । మాతా । పౌత్రం ఆనందం । అభి ప్ర । బుధ్యతాం । ఇయం ॥

టీక॥ గార్హపత్యః = వివాహసంబంధమయిన, అగ్నిః = అగ్నిహోతృఁడు, ఇమాం=ఈస్త్రీని, త్రాయతాం=రక్షించుఁగాక, అస్యై=ఈ చిన్నదానియొక్క ప్రజాం = సంతానమును, దీర్ఘం = విశేషమయిన, ఆయుః = ఆయుర్దాయమును నయతు=పొందించుఁగాక, ఇయం=ఈ స్త్రీ, అశూన్యోపస్థా=పుత్రులచే నలంక రింపఁబడిన తొడలుగలదై, జీవతాం = చిరకాలము జీవించి యుండు పుత్రులకు, మాతా=తల్లి, అస్తు=అగుంగాక, ఇయం=ఈ స్త్రీ, పౌత్రం=పుత్రసంబంధమైన, ఆనందం=సంతోషమును, అభిప్రబుధ్యతాం=పొందుఁగాక॥

తా॥ వివాహసంబంధమయిన యగ్నిహోత్రుఁడు ఈ చిన్నదానిని ఈ చిన్న దానికి గలుగుసంతానమును దీర్ఘాయుర్దాయము నొసఁగి రక్షించుగాక. ఈ చిన్నదాని యొక్క తొడలు తనయులచే నలంకరింపఁబడుగాక. ఈ చిన్నదాని సంతానము చిరకాలము జీవించి యుండుటచే తత్సంబంధమయిన సంతోషమును ఈ చిన్నది యెల్లప్పుడు పొందుచుండుఁగాక.

మం॥ మా తే గృహే నిశి ఘోష ఉత్థా దన్యత్ర త్వ ద్రుదత్య స్సంవి శంతు మా త్వం వికే శ్యుర ఆవధిష్టా జీవపత్నీ పతి లోకే విరాజ పశ్యంతీ ప్రజాం సుమనస్యమానాం॥

పదవి॥ మా । తే । గృహే॥ నిశి । ఘోషః । ఉత్థాత్ । అన్యత్ర । త్వత్॥

రుదత్యః । సం । విశంతు । మా । త్వం । వికేశీ । ఉరః ॥ అవధిష్ఠాః ॥ జీవపత్నీ పతిలోకే విరాజ ॥ పశ్యంతీ ॥ ప్రజాం ॥ సుమనస్యమానాం॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, గృహే = గృహమునందు, నిశి = రాత్రియందు ఘోషః=రోదనధ్వని, మోత్థాత్ =పుట్టకుండుఁగాక, రుదత్యః=ఏడ్చునట్టిస్త్రీలు, త్వత్ =నీకంటె, అన్యత్ర =మరియొక స్థలమందు, సంవిశంతు = నివసింతురుగాక, త్వం = నీవు, వికేసీ = తలవిరియబోసికొనినదానవై, మావష్ఠా = కొట్టుకొనకుము, జీవపత్నీ = జీవించియుండు పెనిమిటిగలదానవై, పతిలోకే = పెనిమిటియొక్క గృహమునందు, సుమనస్యమానాం= క్షేమంగల, ప్రజాం=సంతానములు, పశ్యంతీ= చూచుచున్నదానవై, విరాజ=ప్రకాశించుము॥

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! మన గృహమందు రాత్రియంఔనని రోదనధ్వని పుట్ట కుండుఁగాక. రోదనము చేయువారైన నుండిరేని వారు నీవుండుచోటున నుండక దూరముగా మరియొకస్థలమం దుండుఁగాక. నీవు తల విరియఁబోసికొని యే కొరత గాకుచేతనైనను వక్షస్థలమును గొట్టుకొనకుము. యోగ్యమయిన సంతానమునుబొంది యా సంతానమును జిరకాలము జీవించనుండు పెనిమిటిని జూచి సంతోషించుచు ప్రకాశించుచుండుము.

మూ॥ ద్యౌ స్తే పృష్ఠగ్ం రక్షతు వాయు రూరూ అశ్వినౌ చ స్తనం ధయం తగ్ం సవి తాభిరక్షతు ॥ ఆవాససః పరిధానా ద్బృహస్పతి ర్విశ్వేదేవా అభిర రక్షంతు పశ్చాత్ ॥

పదవి॥ ద్యౌః । తే ! పృష్ఠం । రక్షతు । వాయుః । ఊరూ ॥ అశ్వినౌ । చ ॥ స్తనం ॥ ధయంతం ॥ సవితా ॥ అభి ॥ రక్షతు ॥ ఆ ॥ వాససః ॥ పరిధానాత్ ॥ బృహ స్పతిః । విశ్వే । దేవాః । అభి । రక్షంతు । పశ్చాత్ ॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, పృష్ఠం = వెనుకటిభాగమును, ద్యౌః = ఆకాశము, రక్షతు=రక్షించుఁగాక, వాయుః=వాయువు, తే=నీయొక్క, ఊరూ=తొడలను రక్షతు = రక్షించుఁగాక, అశ్వినౌచ = అశ్వినీదేవతలు, స్తనం = స్తనములను, రక్షతాం=రక్షించుఁగాక. సవితా=సూర్యుఁడు, ధయంతం=కుమారుని, అభిరక్షతు= రక్షించుఁగాక, బృహస్పతిః=బృహస్పతి, పరిధానాత్ =ధరించిన,అవాససః=వస్త్ర మువలన: (వస్త్రమును) అభిరక్షతు = రక్షించుఁగాక, విశ్వేదేవాః = విశ్వేదేవతలు, పశ్చాత్ = వెనుకటిభాగమును, అభిరక్షంతు=రక్షించుఁగాక

తా॥ ఓ చిన్నదానా! నీ కటిప్రదేశమును ఆకాశమును, తొడలను వాయువును, స్తనములను అశ్వినీదేవతలును, కుమారుని సూర్యుఁడు ధరించిన వస్త్రమును బృహస్పతియు, వెనుకభాగమును విశ్వేదేవతలును రక్షింతురుగాక.

మూ॥ అప్రజస్తాం పౌత్రమృత్యుం పాప్మాన ముత వాఽఘం శీర్ష్ణః స్రజ మి వోన్ముచ్య ద్విషద్భ్యః ప్రతిముంచామి పాశం॥

పదవి॥ అప్రజస్తాం । పౌత్రమృత్యుం । పాప్మానం । ఉత । వా । అఘం । శీర్ష్ణః । స్రజం । ఇవ । ఉన్ముచ్య । ద్విషద్భ్యః । ప్రతిముంచామి । పాశం॥

టీక॥ అప్రజస్తాం=సంతానము లేకపోవుటను, పౌత్రమృత్యుం. పుత్రసంబంధమయినమరణమును, పాప్మానం=పాపమును, ఉత=ఇంతియేకాదు, అఘం=పాపమువల్లనైనవ్యసనమును, శీర్ష్ణః=శిరస్సునుండి, స్రజమివ=మాలికనువలెనే, ఉన్ముచ్య=తీసి, ద్విషద్భ్యః, శతృవులకొరకు, పాశమివ=పాశమునువలెనే, ప్రతిముంచామి=విడిచిపెట్టించుచున్నాను.

తా॥ సంతానము లేకపోవుటయు పుత్రులు కలిగి నశించుటయు మఱియు నితరమయిన పాపముగాని ఆపాపనిమిత్తమయిన వ్యసనముగాని మొదలగు నే దోషములు కలవో యట్టి దోషములను శిరస్సునుండి మాలికనుతీసి వృక్షము మొదలగు వానియందుంచినరీతిగా బంధించునట్టి త్రాటినివలెనే నా శతృవుల కొరకు విడిచి పెట్టుచున్నాను.

మూ॥ ఇమం మే వరుణ శ్రుధీ హవ మద్యా చ మృడయ త్వా మవస్యు రాచకే॥

పదవి॥ ఇమం । మే । వరుణ ॥ శ్రుధి ॥ హవం । అద్య । చ । మృడయ । త్వాం । అవస్యుః । ఆచకే॥

టీక॥ వరుణ=ఓ వరుణుఁడా ! మే=నాయొక్క, ఇమం=ఈ, హవం=పిలుపును, శ్రుధి=వినుము, అద్యాచ=ఇప్పుడే, మృడయ=సుఖపెట్టుము, అవస్యుః=రక్షణమును గోరినవాఁడనై, త్వాం = నిన్ను, ఆచకే=స్తోత్రము జేయుచున్నాను

తా॥ ఓ వరుణదేవుఁడా ! నేను నిన్నుఁబిలుచునట్టి పిలుపును విని నన్నిప్పుడే సుఖపెట్టుము. నన్ను రక్షించుటకొరకు నిన్ను స్తోత్రము చేయుచున్నాను.

మూ॥ తత్వా యామి బ్రహ్మణా వందమాన స్త దాశాస్తే యజమానో హ

విర్భిః । అహేడ మానో వరుణేహ బోధ్యురుశగ్ంస మాన ఆయుః ప్రమోషీః॥

పదవి॥ తత్ । త్వా ॥ యామి । బ్రహ్మణా । వందమానః । తత్ । ఆశాస్తే। యజమానః । హవిర్భిః। అహేడమానః । వరుణ । ఇహ । బోధి । ఉరుశంస । మా నః । ఆయుః । ప్రమోషీః॥

టీక॥ వరుణ = వరుణుఁడా ! ఉరుశంస = అనేకులు స్తోత్రము చేయఁదగిన వాఁడా ! నః = మాయొక్క ఆయుః =ఆయుర్దాయమును, మా ప్రమోషీః=హీన పరపకుము, అహేడమానః=కోపములేని వాఁడవై, ఇహ=ఈ కర్మమునందు, నే జే యుస్తోత్రమును, బోధి=తెలిసికొనుము, తత్=అనంతరము, త్వా=నిన్ను, యామి= నా యభిలాషములను కోరుచున్నాను, యజమానః=యజమానుఁడు, బ్రహ్మణా= వేదముచేతను, వందమానః =నమస్కరించు చున్నవాఁడై హవిర్భిః=ఆజ్యాదిహవి స్సులచేఁ దృప్తిపఱుచుచు, తత్ = నే గోరునట్టి దానినే, ఆశాస్తే=కోరుచున్నాడు.

తా॥ అందరచేగొని యాడదగిన యోవరుణుఁడా ! మా యాయుర్దాయమును భంగపఱుపకుము. మేము చేయునట్టి కర్మములయందు మా పిలుపును గోపములేని వాఁడవై వినుము. అనంతరము నా మనస్సునందుండు కోరికలను వేడుచున్నాను. కర్మములను చేయు ప్రతియజమానుఁడును నేగోరునట్టిదానినే కోరుచున్నాడు.

మూ॥ త్వం నో అగ్నే వరుణస్య విద్వాన్ దేవస్య హేడో వయాసిసీష్ఠాః యజిష్ఠో వహ్నితమ శోశుచానో విశ్వాద్వేషాగ్ంసి ప్రముము గ్ధ్యస్మత్॥

పదవి॥ త్వం । నః । అగ్నే । వరుణస్య । విద్వాన్ । దేవస్య । హేడః। అవ యాసిసీష్ఠాః । యజిష్ఠః । వహ్నితమః । శోశుచానః । విశ్వాద్వేషాంసి । ప్రముముగ్ధి అస్మత్॥

టీక॥ అగ్నే=ఓయగ్నిహోతృఁడా! దేవస్య=దేవుఁడైన, వరుణస్య=వరుణు నకు, నః=మావిషయమై యత్=ఏ, క్రోధః=కోపముకలదో, తం=ఆకోపమును అవయాసిసీష్ఠా=మళ్ళిపోవులాగునఁ జేయుము, యజిష్ఠః = మిక్కిలి పూజింపఁబడిన వాఁడవై, వహ్నితమః=హవిస్సులను మోయుచున్నవాడవై, శోశుచానః= మిక్కిలి ప్రకాశించుచు, విశ్వాద్వేషాంసి=శతృవులకు మా యందుండన్ని విరోధములను అస్మత్=మావలన, ప్రముముగ్ధి=విడిచిపెట్టించుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతృఁడా! వరుణదేవునకు మా యందుండు కోపమునుబోఁ గొట్టుము. యజ్ఞాదికార్యములయందుఁ బూజింపఁబడువాడవును, దేవతలహవిస్సును

మోయుచుండెడివాఁడవును, మిక్కిలి ప్రకాశించువాఁడవును నగునీవు శత్రువులు మాకుఁ జేయు విరోధ కార్యములు మమ్ములను బొందక వ్యర్థమగునట్లు చేయు చుండుము,

మూ॥ స త్వ న్నో అగ్నే౽వమో భ వోతీ నేదిష్ఠో అస్యా ఉషసో వ్యుష్టౌ అవయక్ష్వ నో వరుణగ్ం రరాణో వీహి మృడీకగ్ం సుహవో న ఏధి॥

పదవి॥ సః । త్వం । నః । అగ్నే । అవమః । భవ । ఊతీ నేదిష్ఠః । అస్య । ఉషసః । వ్యుష్టౌ । అవయక్ష్వనః । వరుణం । రరాణః । వీహి । మృడీకం । సుహ । వః । నః । ఏధి॥

టీక॥ అగ్నే=ఓయగ్నిహోత్రుఁడా! అవమః=దేవతలలో మొదటివాఁడవును సః=ఆ పూర్వోక్తమైన, త్వం=నీవు, నః=మాయొక్క, ఊతీ నేదిష్ఠః=రక్షించుటచే సమీపమందుండువాఁడవై, భవ=అగుము, అస్య= ఈ, ఉషసః = ప్రాతఃకాలము యొక్క, వ్యుష్టౌ=ఆవిర్భావము కలిగియుండఁగా అనఁగా నిప్పుడేఅనుట, రక్ష= రక్షింపుము, వరుణం = వరుణుని, ఆవయక్ష్వ = కోపము వదలువానిగాఁ జేయుము, నః=మాకొరకు, రరాణః=ఇష్టముల నిచ్చుఁగాక, మృడీకం=సుఖపెట్టుహవిస్సును, వీహి=భక్షించుఁగాక, సుహవః=మంచి వాహనము గలవాఁడవై వచ్చి. నః=మమ్ములను, ఏధి=వృద్ధిపొందించుము॥

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! దేవతలలో మొదటివాఁడవును అప్రసిద్ధమైన నీవు మమ్ములను రక్షించుట కొరకు ఎల్లప్పుడు మావద్ద నుండుము, వరుణుని మాయందు గోపము లేనివానిగాఁ జేయుము. యజ్ఞాదులయందు మేమిచ్చునట్టియాజ్యాదిహవిస్సును భుజయించి మంచి వాహనముగల వాఁడవై వచ్చి మాకోర్కెలను నిండింపుము.

మూ॥ త్వ మగ్నే అయా స్యయాస న్మనసా హితః అయాసన్ హవ్యమూహిషే౽యా నో ధేహి భేషజం॥

పదవి॥ త్వం । అగ్నే । అయాః । అసి । అయాః । సన్ । మనసా । హితః। అయాః సన్ హవ్యం మూహిషే అయాః నః ధేహి భేషజం॥

టీకః అగ్నే=ఓ యగ్నిహోత్రుడా! త్వం=నీవు, అయాః=భక్తులచే బొంద దగినవాఁడవై. అసి = అయి వి, అయాస్సన్ =భక్తులచే బొందదగిన వాఁడవగుచు

మనసా = మనస్సుచేత, హితః=ధానింపఁబడుచున్నావు, అయాస్సన్ = భక్తులచే బొందదగినవాఁడవగుచు, హవ్యం= మావంటివారిచే నియ్యఁబడెడి యాజ్యాదిహవిస్సును, ఊహిషే =దేవతలకొరకు మోసికొని పోవుచున్నాను, అయాః=భక్తులచేఁ బొందదగిననీవు, నః=మాకొరకు, భేషజం=దుఃఖ నివృత్తికరమయిన యౌషధమును ధేహి=కలుగఁజేయుము.

తా॥ ఓ యగ్ని హోతుడ్రఁడా! నీవు భక్తులచే బొంద దగినవాఁడవు గాన నిన్ను మేము మనస్సుచే ధ్యానించు చున్నాము. మాచే నియ్యంబడు అజ్యాది హావిస్సును దేవతలకొఱ కిచ్చినట్టివాఁడవు. దుఃఖనివృత్తికరమైన మందును మాకు గలుగఁజేయుము.

ఇతి చతుర్థఃఖండ సమాప్తః.

—♦ పంచమఖండ ప్రారంభః ♦—

మా॥ ఆతిష్ఠేమ మశ్మా న మశ్మేవత్వగ్ం స్థిరా భవ । అభి తిష్ఠ పృతన్యత స్సహస్వ పృతనాయతః ॥

పదవి॥ ఆతిష్ఠ ॥ ఇమం । అశ్మానం । అశ్మా । ఇవ । త్వం । స్థిరా ॥ భవ ॥ అభి ॥ తిష్ఠ । పృతన్యతః ॥ సహస్వ ॥ పృతనాయతః॥

టీక॥ ఇమం=ఈ, అశ్మానం=రాతిని, ఆతిష్ఠ = అధిష్ఠించుము, త్వం=నీవు, అశ్మేవ=రాయివలెనే, స్థిరా=శాశ్వతమైనదానవై, భవ=ఉండుము, పృతన్యతః= యుద్ధముచేయఁగోరికగలవారిని, అభితిష్ఠ=ఎదుర్కొనుము, పృతనాయతః=యుద్ధము జేయుచుండెడివారిని, సహస్వ=సహించుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! నీవు ఈ రాతిని నధిష్ఠించుము. నీవు రాయివలెనే శాశ్వతముగా నుందువు. యుద్ధము చేయువారల నెదుర్కొని యా యార్భాటమును సహించి యుద్ధముచేయుము.

మా॥ ఇయం నా ర్యుపబ్రూతే కుల్పా న్యావపంతికా ॥ దీర్ఘాయురస్తు మే పతి ర్జీవాతు శరద శ్శతం

పదవి॥ ఇయం । నారి । ఉప । బ్రూతే । కుల్పాని । ఆవపంతికా । దీర్ఘాయుః॥ అస్తు । మే । పతిః । జీవాతు । శరదః । శతం॥

టీక॥ ఇయం = ఈ, నారీ = స్త్రీ, కుల్పాని = పేలాలను, ఆవపంతికా= హోమమును చేయుచున్నదై, మే = నాయొక్క, పతిః = పెనిమిటి, దీర్ఘాయుః =

చిరాయువు గలవాఁడై, అస్తు=అగుఁగాక, శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములను జీవాతు = బ్రతికి యుండుఁగాక, ఇతి=ఈలాగునని, ఉపబ్రూతే=పలుకుచున్నది.

తా॥ ఈ చిన్నది వేలాలను హోమము చేయుచు నాభర్త చిరాయువుగలవాఁడై నూఱు సంవత్సరముల పర్యంతము జీవించి యుండవలయు నని మనంబునఁదలఁచుచున్నది.

మూ॥ తుభ్య మగ్రే పర్యవహ న్త్సూర్యాం వహతునాసహ ॥ పునః పతిభ్యో జాయాం దా అగ్నే ప్రజయా సహ॥

పద॥ తుభ్యం । అగ్రే ॥ పర్యవహన్ । సూర్యాం । వహతునా । సహ । పునః పతిభ్యః జాయాం దాః అగ్నే ప్రజయా సహ॥

టీక॥ అగ్నే=ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా! తుభ్యం=నీకొరకు, అగ్రే=ముందుగా, సూర్యాం=వివాహాధిష్ఠాన దేవతయగుసూర్యయనుదానిని, వహతునాసహ=పిత్రాదుల మంగుండినచిన్నదానితో గూడ పర్యవహన్=ఇచ్చిరి, పునః=ఇప్పుడు, పతిభ్యః=పెనిమిటినైననాకొరకు, ప్రజయాసహ=సంతానముతోఁగూడ జాయాం=భార్యగా, దాః=ఇమ్ము:

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా! ఈ చిన్నదానిని దండ్రి మొదలగువారు వివాహాధిష్ఠానదేవతయగు సూర్యయనుదేవతతో గూడ బూర్వమందు నీ కిచ్చిరి. ఇప్పుడీచిన్నదానిని నాకు భార్యగాఁ జేసి దీనియందు నా వలన సంతానము పొందునట్లు చేయుము.

మూ॥ పునః పత్నీ మగ్ని రదా దాయుషా సహ వర్చసా దీర్ఘాయురస్యా యః పతి స్స ఏతు శరద శతం॥

పద॥ పునః । పత్నీం । అగ్నిః । అదాత్ । ఆయుషా । సహ । వర్చసా । దీర్ఘాయుః । అస్యాః । యః । పతిః । సః । ఏతు । శరదః । శతం ॥

టీక॥ పునః=తిరిగి, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, ఆయుషా=ఆయుర్దాయము తోడను, వర్చసా సహ=వర్చస్సుతోడను, పత్నీం=భార్యను, అదాత్=ఇచ్చుగాక అస్యాః=ఈ స్త్రీయొక్క, యః=ఏ, పతిః=పెనిమిటిగలడో, సః=అతఁడు, దీర్ఘాయుః=చిరకాలా ముర్దాయము గలవాఁడై, శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములు ఏతు=జీవించియుండుఁగాక.

తా॥ అగ్నిహోత్రుఁడు ఈచిన్నదానిని దీర్ఘాయువు కాంతి గలదానిగాఁజేసి

తిరిగి నాకొరకు భార్యగా నిచ్చుగాక. ఈచిన్నదానియొక్క పెనిమిటియు చిర కాలాయువు గలిగి నూఱుసంవత్సరముల పర్యంతము జీవించియుండుగాక.

మూ॥ విశ్వాః ఉత త్వయా వయం ధారా ఉదన్యా ఇవ అతి గాహే మహి ద్విషః॥

పదవి॥ విశ్వాః । ఉత । త్వయా । వయం । ధారాః । ఉదన్యాః । ఇవ । అతిగాహేమహి । ద్విషః

టీక॥ ఉత= ఇంతేకాదు, అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుడా! వయం= మేము, త్వయా=నీ సహాయముతోగూడిన వారమై, వృషదభాయః = యెడ్లు మొదలగునవి, ఉదన్యాః=జలసంబంధ మయిన, ధారాః ఇవ=ప్రవాహములనువలెనే, విశ్వాః= సమస్తమైన, ద్విషః=శత్రువులను, అతిగాహేమహి=అతిక్రమించి యుండగలముః

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుడా! మేము నీ సహాయముగలవారమై యెడ్లు మొదలగునవి జలప్రవాహములను వలెనే సమస్తమయిన శత్రువులను లక్ష్యము చేయక యతిక్రమించి యుండగలము.

మూ॥ ఆతిష్ఠే మామ శ్మాన మశ్మేవ త్వగ్ స్థిరా భవ॥

ఈ మంత్రమునకు గతంబున అర్థము మొదలగునవి చెపబడియుండెను.

మూ॥ అర్యమణం ను దేవం కన్యా అగ్ని మయక్షత । స ఇమాం దేవో అధర్వః ప్రేతో ముంచాతి నాముత స్సుబద్ధా మముత స్కరత్॥

పదవి॥ అర్యమణం । ను । దేవం । కన్యాః । అగ్నిం । అయక్షత । సః । ఇమాం । దేవః । అధర్వః । ప్ర । ఇతః । ముంచాతి । న । అముతః । సుబద్ధాం ॥ అముతః । కరత్ ॥

టీక॥ అర్యమణం=శీఘ్రముగా సంచరించునట్టి, అగ్నిందేవం = అగ్నిదేవుని, కన్యాః = స్త్రీలు, పూర్వం=మునుపు, అయక్షత=పూజించిరి, అధర్వః= హింసిం పని, సః=ఆ, దేవః=అగ్నిదేవుడు, ఇమాం = ఈ స్త్రీని ఇతః=ఈ తండ్రి గృహ మునుండి, ముంచాతి = విడిచిపెట్టించుగాక, అముతః = భర్తృ గృహమువలన, న ముంచాతి = విడిచి పెట్టింపకుండుగాక, కింతు = ఇకనేమని, అముతః= పెనిమి టిగృహమునందు, ఇమాం=ఈస్త్రీని, సుబద్ధాం=మిక్కిలి అనురాగము గలదానిగా, కరత్ =చేయుగాక.

తా॥ పూర్వమందు స్త్రీలు అగ్నిహోత్రుని బూజించి తమ కిష్టమైనభర్తలను బొందిరి. లోకోపకారకుఁడైనట్టి యగ్నిహోత్రుఁడీ చిన్నదానిని వివాహమైన ప్మ్మటఁ దండ్రిగృహమునం దపేక్షవదిలించి భర్తృగృహమునకుఁబంపి యచ్చటనే విశేషానురాగము గలదానిగాఁ జేయుచుండుఁగాక.

మూ॥ తుభ్య మగ్రేపర్యవహా౯ ॥౯॥ పునః పత్నీ మగ్ని రదాత్ ॥౧౦॥ విశ్వా ఉత త్వయా వయం ॥౧౧॥ ఆతిష్ఠేమమ స్మానమశ్మేవ త్వగ్ స్థిరా భవ॥

ఈ మంత్రములకు అర్థము మొదలగునవి మున్ను చెప్పఁబడినవి.

మూ॥ త్వ మర్యమా భవసి యత్కనీనాం నామ స్వధావత్స్వర్యం బిభర్షి అంజతి వృక్షగ్ం సుధితం న గోభి ర్య ద్దంపతి సమనసా కృణోషి॥

పదవి॥ త్వం। అర్యమా ॥ భవసి ॥ యత్ ॥ కనీనాం ॥ నామ ॥ స్వధావత్ స్వర్యం ॥ బిభర్షి ॥ అంజంతి ॥ వృక్షం ॥ సుధితం ॥ న ॥ గోభిః ॥ యత్ ॥ దంపతీ॥ సమనసా ॥ కృణోషి.

టీక॥ యత్=ఏ హేతువువలన, కనీనాం=కన్యకలకు, స్వధావత్=అన్నయుక్తమైన, స్వర్యం=స్వర్గఫలమును, బిభర్షి=భరించితివో, తత్=ఆహేతువువలన, త్వం=నీవు, అర్యమా=దాతవు, భవసి=అయియుంటివి, యథా=ఏప్రకారముగాను గోభిః=ఆజ్యాదులచేత, వృక్షం= వృక్షము, నసుధితం=వృద్ధిపొందదో, వృక్షం= వృక్షము జలేన=జలమిచేత, యథా=ఏ ప్రకారముగాను. అంజంతి=తడుపుదురో, యత్ = ఏ హేతువు వలన, దంపతీ = భార్యా భర్తలను, సమనసా = సమాన మనస్సు గలవారినిగా, కృణోషి = చేయుచున్నావో, తత్ =ఆ హేతువువలన నీవు దాతవు.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! ఏ హేతువువలన స్త్రీలును మేమును స్వధాస్వాహా శబ్దయుక్తములైన హవిస్సులు స్వర్గము నీయాధీనములైనవో వృక్షము ఆజ్యాదులచే బెరుగక జలముచే నేరీతిఁ బెరుగునో ఆ తీరుగా నెట్లు దంతతులను అన్యోన్యానురాగము గలవారినిగాఁ జేయుచున్నావో ఆ హేతువువలన నీవు దేవతలలో దాతవై యుంటివి.

మూ॥ తుభ్య మగ్నే పర్యవహన్ ॥౧౪॥ పునః పత్నీ మగ్నిరదాత్॥

మూ॥ విశ్వా ఉత త్వయా వయం॥

ఈ మంత్రములకు అర్థాదులు మున్నె చెపఁబడినవి.

మూ॥ ప్ర త్వా ముంచామి వరుణస్య పాశా ద్యేన త్వాబధ్నా త్సవితా సుకేతః। ధాతు-శ్చ యోనౌ సుకృతస్య లోకేస్యోనం తే సహ పత్యా కరోమి॥

పదవి॥ ప్ర । త్వా । ముంచామి । వరుణస్య । పాశాత్ । యేన । త్వా । అబధ్నాత్ । సవితా । సుకేతః । ధాతుః । చ । యోనౌ । సుకృతస్య । లోకే । స్యోనం । తే । సహ । పత్యా । కరోమి॥

టీక॥ సవితా=అన్నింటిని ప్రేరేపణఁజేయువాఁడును, సుకేతః=మంచిచిత్తముగలవాఁడునగు వరుణుఁడు, యేన=ఏ పాశముచే, త్వా=నిన్ను, అబధ్నాత్=బంధించెనో, వరుణస్య= వరుణదేవునియొక్క, తస్మాత్=ఆ, పాశాత్=రజ్జువువలన, త్వా=నిన్ను, ప్రముంచామి=విడిచిపెట్టించుచున్నాను, సుకృతస్య=పుణ్యమునకు యోనౌ=కారణమైన, ధాతుః=బ్రహ్మయొక్క, లోకే=లోకమునందు, పత్యా=పెనిమిటితోనైన, మయాసహ= నాతోఁగూడ, తే=నీకు, స్యోనం=సుఖకరమగుస్థానమును, కరోమి=చేయుచున్నాను.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! వరుణదేవుండేపాశముచే నిన్ను బంధించెనో యట్టిపాశమునుండి నిన్ను వదలించునట్లుగా ఈ త్రాటిని విప్పుచున్నాను గాన కల్మషరహితులమై మన మిద్దరము పుణ్యములచే సుఖమును గలుగఁ జేయునట్టి బ్రహ్మలోకమునందు వసింపఁగలము.

మూ॥ ఇమం విష్యామి వరుణస్య పాశం య మబధ్నీత సవితా సుశేవః। ధాతు శ్చ యోనౌ సుకృతస్య లోకేఽరిష్టాం త్వా సహ పత్యా కృణోమి॥

పదవి॥ ఇమం । విష్యామి । వరుణస్య । పాశం । యం । అబధ్నీత । సవితా । సుశేవః । ధాతుః । చ । యోనౌ । సుకృతస్య । లోకే । అరిష్టాం । త్వా । సహ । పత్యా । కృణోమి॥

అ॥ సవితా = అన్నింటిని ప్రేరేపణ జేయువాఁడును, సుశేవః = భక్తులకు సుఖమునిచ్చువాఁడునగు వరుణుఁడు, యం=ఏ పాశమును, అబధ్నీత=బధించెనో, వరుణస్య=వరుణునియొక్క, ఇమం = ఈ, పాశం = పాశము, విష్యామి = విప్పుచున్నాను, సుకృతస్య=పుణ్యమునకు, యోనౌ=కారణమయిన, ధాతు=బ్రహ్మయొక్క, లోకే=లోకమునందు, పత్యాసహ=పెనిమిటితోనైన నాతోఁగూడ, త్వాం=నిన్ను, అరిష్టాం=నాశలము లేనిదానిగా, కృణోమి=చేయుచున్నాను.

తా॥ అన్ని జీవములను ప్రేరేపించువాడును భక్తులకు సుఖము నిచ్చువాడు నగు వరుణదేవుఁడే పాశముచే బంధించెనో ఆ పాశమునుండి నిన్ను విడిపించునట్లు నీ నడుమనుం డీ త్రాటిని విప్పుచున్నాను. కాబట్టి పుణ్యమునకుఁ గారణభూతమైన బ్రహ్మలోకమునందు మన మిద్దరము నాశనములేనివారమై యుందుము,

మూ॥ అయా శ్చాఽగ్నే స్యనభిశ స్తీ శ్చ సత్య మి త్వ మయా అసి। అయసా మనసా ధృతో య సా హవ్య మూహిషే యా నో ధేహి భెషజం॥

పదవి॥ అయాః । చ । అగ్నే । అసి । అనభిశస్తిః । చ । సత్యం । ఇ । త్వం। అయాః । అసి । అయసా । మనసా । ధృతః । అయసా । హవ్యం । ఊహిషే । అయాః । నః ॥ ధేహి ః భేషజం ॥

టీక॥ అగ్నే= ఓ యగ్ని హోతృఁడా ! త్వం=నీవు, అయాశ్చ, భక్తులచే బొందదగినవాఁడవు, అసి=అయితివి, అనభిశస్తిః=దోషరహితుఁడవు, అసి=అయితివి అయాః=పొందదగినవాఁడవు, అసి=అయితివి, సత్యము=నిజము, అయసా=నీయందుంచఁబడిన, మనసా=మనస్సుచేత, ధృతః=ధ్యానము చేయబడితివి, అయసా=మాయందు నీకున్న మనస్సుచేత, హవ్యం=మాచేనీయబడిన హవిస్సును, ఊహిషే=దేవతలకొరకు, వహించుచున్నావు, అయాః=భక్తులను బొందునట్టినీవు, నః=మాకొరకు భేషజం=సుఖరూపమైనయౌషధమును, ధేహి=కలుగఁజేయుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! నీవు భక్తులను బొందువాఁడవును దోషరహితుఁడవు నైతివి. నీయందున్నట్టి మనస్సుతో నిన్ను ధ్యానించుచున్నాము. నీవును నీ మనస్సును మాయందుంచి మాచే నియంబడు నాజ్యాది హవిస్సులను దేవతల కిచ్చుకొరకు మోసికొర పోవుచున్నావు. కాఁబట్టి భక్తులయందు ప్రేమగలయో

యగ్నిహోతుడా ! నీవు మాకొరకు సుఖ స్వరూపమయిన యాషఫమును గలుగఁజేయుము. ఇతి పంచమఖండ సమాప్తః.

—♦ అథ షష్ఠఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ సత్యే నోత్తభితా భూమి స్సూర్యే ణోత్తభితాద్యౌః। ఋతే నాదిత్యా స్తిష్ఠంతి దివి సోమో అధిశ్రితః॥

పదవి॥ సత్యేన ॥ ఉత్ ॥ తభితా ॥ భూమిః ॥ సూర్యేణ ॥ ఉత్ ॥ ద్యౌః ॥ ఋతేన ॥ ఆదిత్యాః ॥ తిష్ఠంతి ॥ దివి ॥ సోమః ॥ అధి ॥ శ్రితః॥

టీక॥ భూమిః=భూమి, సత్యేన=సత్యముచేతను, ద్యౌః=ఆకాశము, సూర్యేణ=సూర్యునిచేతను, ఉత్తభితా=పట్టుకోబడినదై, తిష్ఠతి=ఉంచున్నది, ఆదిత్యాః=సూర్యులు, ఋతేన=యజ్ఞము చేతను, ఉత్తభితాః=పట్టుకోబడిన వారై, తిష్ఠంతి=ఉంచున్నారు, సోమః = చంద్రుఁడు, దివి = స్వర్గమునందు, అధిశ్రితః=అధిష్ఠించియుండెను.

తా॥ సత్యము నాధారముచేసికొని భూమియు, సూర్యు నాధారము చేసికొని యాకాశమును, యజ్ఞము నాధారముచేసికొని ద్వాదశాదిత్యులును, స్వర్గము నాధారముచేసికొని చంద్రుఁడును, నే ప్రకారముండిరో ఓ యగ్నిహోతుఁడా! అప్రకారమే నీవును మమ్ముల నాధారముచేసికొని యుండుము.

మూ॥ యుంజంతి బధ్న మరుషం చరంతం పరితస్థుషః । రోచంతే రోచనా దివి॥

పదవి॥ యుంజంతి॥ బధ్నం ॥ అరుషం । చరంతం । పరి । తస్థుషః । రోచంతే। రోచనాః । దివి॥

టీక॥ పురుషాః = మనుష్యులు, బధ్నం = పెద్దదైనదియు, అరుషం = శీఘ్రముగా నడవఁగలదియు, తస్థుషః=స్థిరపదార్థములను, పరి=విడిచిపెట్టి, చరంతం=సంచరించెడు, అశ్వం=అశ్వమును, దివి=ఆకాశమునందు, రోచనాః = నక్షత్రము మొదలగునవి, యావత్=యెంతపర్యంతము రోచంతే=ప్రకాశించుచున్నవో తావత్= అంత పర్యంతము, యుంజంతి = కూర్చుచున్నారు, అనఁగా అధిష్ఠించుచున్నారనుట.

తా॥ నక్షత్రములు ఆకాశమునం దెంతకాలము నివసించి యుండునో అంత

పర్యంతము మనుష్యులు యజ్ఞాది శుభకార్యముల యందు బెద్దదియుఁ జక్కఁగానడ వఁగలదియు స్థావర పదార్థములను విడిచిపెట్టి సంచరించునట్టి యశ్వమును ఆయత్త పఱుతురుగాక.

మూ॥ యోగే యోగే తవస్తరం వాజేవాజే హవామహే సఖాయ ఇంద్రమూతయే॥

పదవి॥ యోగే । యోగే । తవస్తరం । వాజే । వాజే । హవామహే । సఖాయః । ఇంద్రం । ఊతయే ॥

టీక॥ వాజే వాజే = ప్రతియుద్ధము ప్రాప్తించిన దగుచుండఁగా, యోగే యోగే=యెప్పుడెప్పుడు రథములకు అశ్వములను గూర్చుచుందురో, తథా=అప్పుడు సఖాయః=స్నేహితులమయిన. వయం = మేము, తవస్తరం = వృద్ధిగలిగి యుండిన ఇంద్రం = దేవేంద్రుని, ఊతయే = రక్షించుట కొరకు, హవామహే = పిలుచుచున్నాము.

తా॥ యెప్పుడైనను యుద్ధము సంభవించి రథములకు నశ్వములకు గూర్చి ప్రయాణ మగునప్పుడు మేము రక్షించుటకొరకు బలవంతుండగు దేవేంద్రు బిలుచుచున్నాము.

మూ॥ సుకిగ్ంశుకగ్ం శల్మలిం విశ్వరూపగ్ం హిరణ్యవర్ణగ్ం సువృత్తగ్ం సుచక్రం। ఆరోహవ ధ్వమృతస్య లోకగ్ స్యోనం పత్యే వహతుం కృణుష్వ॥

పదవి॥ సుకింశుకం । శల్మలిఁ । విశ్వరూపం । హిరణ్యవర్ణగ్ం । సువృత్తం । సుచక్రం । ఆరోహ । వధు । అమృతస్య । లోకం । స్యోనం । పత్యే । వహతుం । కృణుష్వ॥

టీక॥ హేవధు=ఓ చిన్నదానా! సుకింశుకం=శోభస్కరమైన యాకులుగల దియు, శల్మలిం=బూరుగవృక్షముచేఁ జేయబడినదియు, విశ్వరూపం=అనేకరూపములు గలదియు, హిరణ్యవర్ణం=ప్రకాశించుకాంతిగలదియు, సువృత్తం=చక్కఁగా నడచునదియు, సుచక్రం = మంచిచక్రములు గలదియునగు రథమును, ఆరోహ = అధిష్ఠించుము, అమృతస్య=మృతినొందని నాయొక్క, లోకం=స్థానమును, ఆరుహ్య హ=అధిష్ఠించు, పత్యే=పెనిమిటికైన, వహ్యాం=నాకొఱకు స్యోనం = సుఖకర

మైన వహతుం=స్త్రీధనమును, కృణుష్వ=స్థాపనఁజేయుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! శోభస్కరమైన యాకులుగలదియు బూరుగచెట్టుచేఁ జేయఁబడినదియు ననేక వర్ణములు గలదియు బంగారు కాంతిగలదియు జక్కగా నడచు నదియు మంచి చక్రములు గలదియు నగు రథము నెక్కి దీర్ఘాయుష్మంతుఁడ నైన నాయొక్క స్థానమును అధిష్ఠించి నన్ను సుఖపెట్టునట్టి నీ స్త్రీస్వభావమును స్థిరపరుచుకొనుము.

మూ॥ ఉదుత్తర మారోహంతీ వ్యస్యంతీ పృతన్యతః మూర్ధానం పత్యు రారోహ ప్రజయాచ విరాడ్భవ॥

పదవిభాగం॥ ఉత్ । ఉత్తరం । ఆరోహంతీ । వ్యస్యంతీ । పృతన్యతః । మూర్ధానం । పత్యుః । ఆరోహ । ప్రజయా । చ । విరాట్ । భవ॥

టీక॥ ఉత్తరం=శ్రేష్ఠమైనరథమును, ఉదారోహంతీ=పైకినెక్కిదానవై, పృతన్యతః=యుద్ధముచేయఁగోరికగలవారిని, వ్యస్యంతీ=అనేకవిధలుగా జిమ్ముచు, పత్యుః=పెనిమిటినైన నాయొక్క, మూర్ధానం=శిరస్సును, ఆరోహ=అధిష్ఠించుము, ప్రజయాచ=సంతానముచేతను, విరాట్=ప్రకాశించుదానవు, భవ=అగుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! శ్రేష్ఠమయిన రథము నెక్కినదానవై యుద్ధముచేయ దలంపుగలవారిని అనేకవిధములుగా దరిమివేయుచు నాకు బ్రధానురాలవుగానుండి సంతానగలదానవై ప్రకాశించుచుండుము.

మూ॥ సమ్రాజ్ఞీ శ్వశురే భవ సమ్రాజ్ఞీ శ్వశ్ర్వాం భవ ననాందరి సమ్రాజ్ఞీ భవ సమ్రాజ్ఞీ అధి దేవృషు॥

పదవి॥ సమ్రాజ్ఞీ । శ్వశురే । భవ । సమ్రాజ్ఞీ । శ్వశ్ర్వాం । భవ । ననాందరి। సమ్రాజ్ఞీ । భవ । సమ్రాజ్ఞీ । అధి । దేవృషు॥

టీక॥ శ్వశురే=మామయందు, సమ్రాజ్ఞీ=ప్రేమగలదానవై, శ్వశ్ర్వాం=అత్తయందు, సమ్రాజ్ఞీ=ప్రేమగలదానవు, భవ=అగుము, ననాందరి = పెనిమిటి యొక్క తోబుట్టువునందును, సమ్రాజ్ఞీ=ప్రేమగలదానవై, దేవృషు = పెనిమిటి యొక్క సహోదరులయందు, సమ్రాజ్ఞీ=ప్రేమగలదానవు, భవ=అగుము.

తా॥ మామయందును, అత్తయందును, ఆఁడుబిడ్డల యందును, మావమఱదుల యందును, ప్రేమగలదాన వగుము.

మూ॥ స్నుషాణాగ్ం శ్వశురాణాం ప్రజాయాశ్చ ధనస్య చ। పతీనాంచ దేవృణాంచ సజాతానాం విరాడ్భవ॥

పదవి॥ స్నుషాణాం । శ్వశురాణాం । ప్రజాయాః । చ । ధనస్య । చ । పతీనాం । చ । దేవృణాం । చ । సజాతానాం । విరాట్ । భవ॥

టీక॥ స్నుషాణం = కోడండ్రకును, శ్వశురాణాం = అత్త మామలకును, ప్రజాయాశ్చ=సంతానమునకును, ధనస్య=ధనమునకును, పతీనాం = పెనిమిటినైన నాకును, దేవృణాం=బావమరదులకును, సజాతానాం= మరియు మావంశమందుఁ బుట్టినవారికిని, విరాట్=ఆధారగా ప్రకాశించువానవు, భవ=అగుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! కోడండ్రను అత్తమామలను సంతానమును పెనిమిటి నైన నన్ను బావమరదులను మరియు మావంశమందు బుట్టివారిని పోషించుచు భాగ్యము చే ప్రకాశించుచుండుము.

మూ॥ నీలలోహితే భవతః కృత్యాసక్తి ర్వ్యజ్యతే యేదంతేఽస్యా జ్ఞాతయః పతి ర్బంధేషు బధ్యతే॥

పదవి॥ నీలలోహితే । భవతః । కృత్యాసక్తిః । వ్యజ్యతే । ఏధంతే । అస్యాః । జ్ఞాతయః । పతిః । బంధేషు । బధ్యతే ॥

టీక॥ నీలలోహితే=నలుపుఎరుపులంగులుగలవి,భవతః=అగుచున్నవి.కృత్యాసక్తిః=పరుల చేఁబ్రయోగింపబడినక్రియకు బ్రతిహతము, వ్యజ్యతే=ఆవిర్భావమగును అస్యాః=ఈ చిన్నదానియొక్క, జ్ఞాతయః=జ్ఞాతులు, ఏధంతే=వృద్ధిపొందుదురు, పతిః=పెనిమిటి, బంధేషు=పాశము లనఁదగిన కార్యములవిషయమై, అనగాస్నేహములవిషయమై, బధ్యతే=కట్టఁబడు చుండవలయును.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! ఉత్తరపు దిక్కున నలుపు దక్షిణపు దిక్కున యెరుపు గలసూత్రములను ధరించు చుంటివి ఈ సూత్రములు పరులచే నీయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు పరాభవకార్యములను మళ్ళింపఁజేయును. నీ జ్ఞాతులు బంధువులు మొదలగువారు వృద్ధిపొందుదురు గాక. పెనిమిటినైననేను బద్ధుండనుగాఁదగిన స్నేహకార్యములవిషయమై బద్ధుండనై యుందుఁగాక.

మూ॥ యేవధ్వ శ్చంద్రం వహతుం యక్ష్మా యంతి జనాగ్ం

అను పునస్తాం యజ్ఞియా దేవా నయంతు యత ఆగతాః॥

పదవి॥ యే । వధ్వః । చంద్రం । వహతుం । యక్ష్మాః । యంతి । జనాన్ అను ॥ పునః ॥ తాన్ ॥ యజ్ఞియాః ॥ దేవాః ॥ నయంతు ॥ యతః ॥ ఆగతాః॥

టీక॥ యక్ష్మాః = క్షయరోగులని చెప్పఁదగిన, యే= ఏ చోరులు, వధ్వః= ఈ చిన్నదానియొక్క, చంద్రం=సంతోషకరమైనదియు, వహతుం=తండ్రికులము వలన వచ్చిన ధనమును, యంతి =అపహరించుచున్నారో, తాన్=ఆ దొంగలను, యతః=ఎక్కడనుండి,ఆగతాః=వచ్చిరో, తతః=అక్కడనుండి, యజ్ఞియాః=యజ్ఞములయందు హవిస్సులను భుజియించెడు, దేవాః=దేవతలు, పునః=తిరిగి జనాననుమనుష్యులసమీపమును, నయంతు=పొందింతురుగాక.

తా॥ ఈ చిన్నది తండ్రి గృహమునుండి తెచ్చినట్టి సంతోషకరమయిన యే ధనము కలదో యట్టిధనమును రోగమువలెనే నిందింపఁదగిన చోరులపహరించిరేని వారెచ్చటనుండి వచ్చిరో అక్కడనుండివారిని యజ్ఞమునందు వచ్చుదేవతలు తెచ్చి మనుష్యులయెదుట నుంచుదురుగాక.

మూ॥ మా విదన్పరిపంథినో య ఆసీదంతిదంపతీ సుగేభిర్దుర్గ మతీతా మపద్రాంత్వరాతయః॥

పదవి॥ మా । అవిదన్ । పరిపంథినః । యే । ఆ । సీదంతి । దంపతీ । సుగేభిః । దుర్గం । అతీతాం । అపద్రాంతు । అరాతయః॥

టీక॥ యే=ఏ, పరిపంథినః=మార్గమునుఅనుసరించి అపహరింపగోరికగలవారై దంపతీ=ఈ భార్యాభర్తలను గురించి, ఆసీదంతి= అభిముఖముగా రాఁదలచియుండిరో, తత్=ఆచోరులు, ఏతత్=ఈస్థలమును, మావిదన్=గుర్తెరుగకుందురుగాక, ఏతౌ=ఈ దంతులు, సుగేభిః=సుఖకరమైన మార్గములచేత, దుర్గం = దాటశక్యము గాని ప్రదేశమునైనను, అతీతాం=దాటివెళ్ళుదురుగాక, అరాతయః= శత్రువులు, అపద్రాం=పారిపోవుదురుగాక.

తా॥ యే దొంగ లీ దంపతు లేతెంచునట్టి మార్గమునావరించియుండి సొమ్ము మొదలగువాని నపహరింప దలచిరో వారి స్థలమును దెలిసికొనకుందురుగాక, ఈ దంపతులుదాటశక్యముగాని ప్రదేమునైనను సులభమైనమార్గములచేదాటి పోవుదురుగాక. శత్రువులు తమప్రయప్నములు వ్యర్థమగుటచే బారిపోదురుగాక.

మూ॥ సుగం పంథాన మారుక్ష మరిష్టగ్ స్వస్తివాహనం యస్మి న్వీరో నరిష్య త్యన్యేషాం విదంతే వసు॥

పదవి॥ సుగం । పంథానం । ఆరుక్షం । అరిష్టం । స్వస్తివాహనం । యస్మిన్ । వీరః ॥ న । రిష్యతి । అన్యేషాం । విదంతే । వసు॥

టీక॥ వీరః=నాసంబంధమయిన యోధుఁడు, యస్మిన్=ఏ మార్గమందు నరిష్యతి=కష్టపడఁడో, అన్యేషాం=ఇతరులయొక్క అనగా చోరులయొక్క, వసు=ధనమును, విదంతే=పొందునో, సుగం=సుఖముగా వెళ్ళఁదగినదియు, అరిష్టం=భాదనుకలిగింపనిదియు, స్వస్తివాహనం=గుఱ్ఱము మొదలగునవి సుఖముగా పెళ్ళుటకుఁదగినదియు, తం=ఆ పూర్వోక్తమైన, పంథానం=మార్గమును, అరుక్షం=అధిష్ఠించితిని అనగా నవలంబించితిని.

తా॥ నా భృత్యుండే మార్గంబున భాదనొందక నావిరోధులధనమును హరింపంగలడో సుఖకరమైనదియు, గుఱ్ఱము మొదలగు వాహనములకుఁ కష్టమును గలిగింపనదియు, నాశనములేనిదియు నైనమార్గంబున వెళ్లుచుంటిని.

ఇతి షష్ఠఖండ స్సమాప్తః.

—— ♦ అథ సప్తమఖండ ప్రారంభః ♦——

మూ॥ తా మన్దసానా మనుషో దురోణ అధత్తంగ్ రయిం దశవీరం వచస్యవే కృతం తీర్థగ్ం సుప్రాణగ్ం శుభస్పతి స్థాణుం పథేష్ఠా మపదుర్మతిగ్ం హతం॥

పదవి॥ తా । మందసానా । మనుషః । దురోణే । అధత్తరం । రయిం॥ దశవీరం॥ వచస్యవే । కృతం । తీర్థం । సుప్రాణం । శుభస్పతీ । స్థాణుం । పథేష్ఠాం । అప । దుర్మతిం । హతం॥

టీక॥ మందసానా = స్తోత్రార్హులైన, తా=ఆ యశ్వినీదేవతలు, వచస్యవే=స్తుతింపఁబడినవారై, మనుషః=మనుష్యునియొక్క, దురోణే = గృహమందు, దశవీరం=పదిమంది తనయులతో గూడిన, రయిం=ధనమును, అధత్తరం= ఇచ్చుదురుగాక, శుభస్పతి = వర్షరూపమయిన జలమునకు పాలకులైన యశ్వినీదేవతలు, మార్గే=మార్గమునందు, తీర్థం = జలములు, సుప్రాణం = సుఖముగాఁబానము చేయఁదగినదా

నిఁగా, కృతం=చేయుదురుగాక, పథేష్ఠాం= మార్గమందున్న, స్థాణుం=కొయ్యలు మొదలగువానిని, దుర్మతిం= దుష్టబుద్ధిగల చోరులు మొదలగువారిని, అపహతం= వెళ్ళగొట్టుదురుగాక.

తా॥ స్తుతింపఁదగిన యశ్వినీదేవతలు మాచే స్తుతింపఁబడినవారై పదిమంది కుమాళ్ళను ధనమును కలిగింతురుగాక. మార్గమందుఁ దాగుటకుఁ దగినజలమును నిర్మింతురుగాక. మార్గప్రతి బంధక మొనర్చు కొయ్యలను రాళ్ళను తస్కరులను తొలగింతురుగాక.

మూ॥ అతాం నో మహ్యాః పారగ్గ్ స్వస్తి నేష ద్వనస్పతిః॥ సీరా న స్సుతరా భవ దీర్ఘాయుత్వాయ వర్చసే॥

పదవి॥ అయం । నః । మహ్యాః । పార । స్వస్తి । నేషత్ । వనస్పతిః॥ సీరా నః । సురరా । భవ । దీర్ఘాయుత్వాయ । వర్చసే॥

టీక॥ వనస్పతిః= వృక్షముచేఁజేయఁబడిన, అయం=ఈ, నః=మాయొక్క, నౌః=ఓడ, మహ్యాః=పెద్దదియగునదియొక్క, పారం=అవతలితీరమును, నేషత్= పొందించుఁగాక, సీరా = 'సీర' యనెడి యోనదీ ! దీర్ఘాయుత్వాయ = దీర్ఘాయుర్దాయముకొరకును, వర్చసే=కాంతికొరకును, నః=మాకు, సుతరా=సులభముగా దాటఁదగినదానవై, భవ=అగుము.

తా॥ కొయ్యచేఁ జేయఁబడి వనస్పతివికారమయిన యీ యోడ పెద్దదియగు నదియొక్క యవ్వలితీరమున దాటించుఁగాక. 'సీర' యనఁబడెడి యోడా ! సులభముగా మమ్మను దాటించి మాకు దీర్ఘాయుర్దాయమును గాంతిని గలిగింపుము.

మూ॥ అస్య పారే నిర్ ఋథస్య జీవా జ్యోతి రశీమహి ॥ మహ్యా ఇంద్ర స్వస్తయే॥

పదవి॥ అస్య । పారే । నిర్ఋథస్య । జీవాః । జ్యోతిః । అశీమహి । మహ్యా ।, ఇంద్రః । స్వస్తయే॥

టీక॥ నిర్ఋథస్య=దాటఁదగిన, అస్య=ఈనదియొక్క, పారే=తీరమందు జీవాః=బ్రతికియున్నవారమై, ప్రాప్తా=చేరిన, వయం=మేము, జ్యోతిః=అభయమును, అశీమహి=పొందితిమి, ఇంద్రః=ఇంద్రుఁడు, కమహ్యా = అధికమయిన, స్వస్తయే=శుభముకొరకు, భవతు=అగుగాక,

తా॥ దాటవలసిన యీ నదిని దాటి యవ్వలియొడ్డున జేరినవారమై మే మే మియు నాపత్తును బొందక నిర్భయులమయితిమి, ఇంద్రుడును మాకు విశేషమైన శుభమును జేయుచుండుగాక,

మూ॥ యదృతేచి దభిశ్రిషః పురా జత్రుభ్య ఆతృదః ॥ సంధాతా సంధిం మఘవా పురోవసు ర్నిష్కర్తా విహృతం పునః

పదవి॥ యత్ । ఋతే । చిత్ ॥ అభిశ్రిషః। పురా। జత్రుభ్యః । ఆతృదః । సంధాతా । సంధితం । మఘవా । పురోవసుః । నిష్కర్తా । విహృతం । పునః ॥

టీక॥ యత్=యే కారణమువలన, మఘవా=దేవేంద్రుఁడు, పురా=ముందుగానే, ఋతేచిత్=శ్మశానము మొదలగునవి లేకయె, అభిశ్రిషః=విడిపోయినభాండాదికమును, జత్రుభ్యం = లక్క మొదలగు వానిచే, ఆతృదః = దృఢముగాఁజేసెనో, సంధిం=కూర్పఁదగినవస్తువును, సంధాతా=కూర్చంగలడో విహృతం=నష్టమయినవస్తువును, పునః= తిరిగి నిష్కర్తా = కూర్చగలడో తస్మై=ఆ యింద్రుని కొరకు స్వాహా=హవిస్సునిచ్చుచున్నాను.

తా॥ శ్మశానపురాళ్ళు మొదలగునవి గల మార్గమునందు రథము పోవుటచే రథాదికములకు భంగము కలుగునని పూర్వమే లక్క మొదలగు వానిచే దృఢము చేసినవాఁడును విడిపోయిన పదార్థమును దిరిగి కూర్పందగినవాడును నూతనముగా గూర్చ దగిన వస్తువులను గూర్చందగినవాడునగు దేవేంద్రునికొరకు హవిస్సునిచ్చుచున్నాను.

మూ। ఇడా మగ్నే పురుదగ్ంసగ్ం సనిం గో శ్శశ్వ త్తమగ్ం హవమానాయ సాధ స్యాన్న స్సూను స్తనయో విజా వాగ్నే సా తే సుమతి ర్భూ త్వస్మే॥

పదవి। ఇడాం । అగ్నే । పురుదంసం । సనిం । గోః । శశ్వత్తమం ! హవమానాయ । సాధ । స్యాత్ । నః । సూనుః । తనయః । విజావా । అగ్నే ! సా । తే । సుమతిః । భూత్ । అస్మే॥

టీక॥ అగ్నే=ఓ యగ్నిహోత్రుడా ! ఇడాం=అన్నమును, పురుదంసం= మిక్కిలి కొనియాడందగిన, గోః= ఆవులయొక్క, సనిం = దానమును, హవమానాయ= నిన్నుఁబిలుచుచున్న, మహ్యం = నాకొరకు, శశ్వత్తమం=మాటిమాటికి,

సాధ=కలుగఁజేయుము, విజావా=పవిత్రస్వభావముగల, సూనుః=కుమారుఁడును తనయః=మనుమఁడును నః=మాకు, స్యాత్=అయ్యేని, అగ్నే=అగ్నిహోతృఁడా! కింబహుదా = అనేకము చెప్పుటచే నేమి ప్రయోజనము ? తే=నీయొక్క, సా= అ ప్రసిద్ధమయిన, సుమతిః = అనుగ్రహబుద్ధి, అస్మే=మా విషయమై, భూత్ = అగుఁగాక.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతృఁడా! అన్నము అంఁగా అందరచే గొనియాడబడుటకు దగినగోసమూహము నిమ్మని నిన్ను ప్రార్థించుచున్న మాకు గసుగజేయుము. కుమారుని, మనుమని గలుగఁజేసి పవిత్రమైన స్వభావము గలవానిరిగా జేయుము. ఇది అది యని చెప్పనేల ? నీ యనుగ్రహమును మాయందు వ్యాపింపజేసి సమస్తమును గలుగజేయుము.

మూ॥ ఇమంమేవరుణ ॥౭॥ తత్త్వాయామి ॥౮॥ త్వన్నో అగ్నే ॥౯॥ సత్వన్నో అగ్నే ॥౧౦॥ త్వమగ్నే అయాసి॥

ఈ మంత్రములకు అర్థము పదచ్ఛేదము తాత్పర్యము మొదలగునవి పూర్వమే చెప్పంబడినవి.

మూ॥ యే గంధర్వా అప్సరసశ్చ దేవీ రేషు వృక్షేషు వానస్పత్యే ష్వాసతే శివా స్తే అస్యై వధ్వై భవంతు మాహింసిషు ర్వహతు మూహ్యమానాం॥

పదవి॥ యే । గంధరాః । అప్సరసః । చ । దేవీ । ఏషు । వృక్షేషు । వానస్పత్యేషు । ఆసతే । శివాః । తే అస్యై । వధ్వై । భవంతు । మా । హింసిషుః । వహతుం । ఊహ్యమానాం॥

టీక॥ యే=ఏ, గంధర్వాః=గంధర్వులును, అప్సరసశ్చ = అప్సరస్త్రీలును, సంతి=కలరో, వానస్పత్యేషు = పూసికాయుచట్టి, ఏషు=ఈ, వృక్షేషు = పనస మామిళ్ళు మొదలగు చెట్లయందు, దేవీః=ఏ దేవతలుకలరో, తే= ఆ సమస్తమైన దేవతలును, అస్యై=ఈ, వధ్వై=చిన్నదానికొరకు, శివాః=మంగళకరులు, భవంతు = అగుదురుగాక, ఊహ్యమానాం = తండ్రి గృహమునుండి తీసికొని రాబడుచట్టి, వహతుం=స్త్రీ ధనమును, మాహింసిషుః=నశింపజేయ కుందురుగాక.

తా॥ గంధర్వులును అప్సరస్త్రీలును పూసికాసెడు చెట్లయొక్క యధిదేవత

లెవరు కలరో వారందరును మార్గమునం దీచిన్న దానికి కష్టములను గలిగింపక తండ్రి యొక్క గృహమునుండి తెచ్చుకొనునట్టి ధనమును హరింప జేయ కుందురుగాక.

మూ॥ యా ఓషధయో యా నద్యో యాని ధన్వాని యే వనా। తేత్వా వధు ప్రజావతీం ప్ర త్వే ముంచం త్వగ్ంహసః॥

పదవి॥ యాః । ఓషధయః । యాః । నద్యః । యాని । ధన్వాన । యే । వనాన । తే, త్వా । వధు । ప్రజావతీం । ప్ర । త్వా । ముంచంతు । అంహసః॥

టీక॥ యాః=ఏ, ఓషధయః=లతావిశేషములు, యాః=ఏ, నద్యః=నదులు, యాని=ఏ, ధన్వాని=నిర్జల ప్రదేశములు, యే=ఏ, వనాని=వనములు, అతిక్రాంతాః=దాటఁబడినవో, హేవధు=ఓ చిన్నదానా! తే=ఆ ప్రదేశముయొక్క యధిష్ఠానదేవతలు, త్వా = నన్ను, ప్రజావతీం=సంతానము కలదానిగాఁ జేయుఁగాక, త్వా=నిన్ను, అంహసః=పాపమువలన, ప్రముంచంతు=విడిపింతురుగాక.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! మనచే దాటఁబడిన యే లతలు, నదులు, నిర్జలప్రదేశములు వనములు కలవో ఆ ప్రదేశముల కధిష్ఠానదేవత లెవరు కలరో వారందరును నిన్నుఁ పాపమునుండి విడిపించి సంతానము కలదానిగాఁ జేయుదురుగాక.

మూ॥ సంకాశయామి వహతుం బ్రహ్మణా గృహై రఘోరేణ చక్షుషా మైత్రేణ పర్యాణద్ధం విశ్వరూపం యదస్యాగ్ స్యోనం పతిభ్య స్సవితా కృణోతు తత్॥

పదని॥ సంకాశయామి । వహతుం । బ్రహ్మణా । గృహ్యైః । అఘోరేణ । చక్షుషా । మైత్రే ణ । పర్యాణద్ధం । విశ్వరూపం ! యత్ । అస్యాం । స్యోనం । పతిభ్యః । సవితా । కృణోతు । తత్॥

టీక॥ వహతుం = తండ్రియొక్క గృహమునుండి తీసికొనివచ్చిన స్త్రీ ధనమును గృహైః=నా సంబంధమైన యిండ్లతోఁగూడ, బ్రహ్మణా=వేదమంత్రముచేత, సంకాశయామి= చూపించుచున్నాను. ఏషా = ఈ చిన్నది, అఘోరేణ=క్రూరముకానిదియు, మైత్రేణ=స్నేహముతో గూడినదియునగు, చక్షుషా=దృష్టిచే, పశ్యతు=చూచుగాక, పర్యాణద్ధం=బంధువులు మొదలగువారిచే గానుకిగా నియ్యబడి యలంకరింపఁబడినవై, విశ్వరూపం=అనేకరూపములుగలిగి, అస్యాం=ఈచిన్నదానియందు, యత్ =యే యాభరణాదులు కలవో, తత్ = ఆ యాభరణాదులను,

సవితా=సూర్యుడు, పతిభ్యః= పెనిమిటికైన నాకొరకు, స్యోనం = సంతోషకరమయినదానిగా, కృణోతు=చేయుచుండుగాక.

తా॥ ఈచిన్నది తండ్రిగృహమునుండి దీసికొనివచ్చిన ధనముతోఁగూడ నా గృహముల నీ చిన్నదానికి జూపించుచున్నాను. కఠినము కానిదియు ప్రేమ గలదియునగు చూపుతో ఈ చిన్నది చూచుగాక. ఈ చిన్నదాని బంధువులే యాభరణాదులిచ్చి యలంకరించి పంపిరో ఆ యాభరణాదులు నాకును నాసహోదరులు మొదలగువారికిని సంతోషము జేయుగాక.

మూ॥ ఆ వా మగన్ సుమతి ర్వాజినీ వసూ న్యశ్వినా హృత్సు కామాగ్ం అయగ్ంసత అభూతం గోపా మిథునా శుభస్పతీ ప్రియా అర్యమ్ణో దుర్యాగ్ం అశీమహి॥

పదవి॥ ఆ । వాం । అగన్ । సుమతిః । వాజినీవసూ । ని । అశ్వినా । హృత్సు । కామాన్ । అయంసత । అభూతం । గోపా । మిథునా । శుభస్పతీ । ప్రియా । అర్యమ్ణః । దుర్యాం । అశీమహి॥

టీక॥ అశ్వినా = ఓ యశ్వినీదేవతలారా ! వాం = మీయిద్దర యొక్కయు, సుమతిః = అనుగ్రహబుద్ధి, అస్మాన్= మమ్ములను, ఆగన్ = పొందినది వాజినీవసూ=హవిస్సే ధనముగాగల యశ్వినీదేవతలారా ? హృత్సు =మా మనస్సులయందుండెడి, కామాన్=కోరికలు, న్యయంసత = నిశ్చితఫలముగల వయ్యెను. శుభస్పతీ=జలమును పాలించువారును, అర్యమ్ణః=సూర్యునకు, ప్రియా=మిత్రులునైన వాం=మీ రిద్దరును, మిథునా=దంపతులమయిన మమ్ములను, పథి=మార్గమునందు, గోపా = రక్షించువారు, అభూతం = అయితిరి, దుర్యాన్ = మా గృహములను, అశీమహి=ప్రవేశించితిమి.

తా॥ హవిస్సే ధనముగాగల యో యశ్వినీదేవతలారా ! మీ యనుగ్రహము మాయందుఁ గలుగుటచే మా మనస్సునందుండు కోరికలు సఫలమయిన వయ్యెను. జలపాలకులును సూర్యునకు మిత్రులును అగు మీరు మార్గమునందు మమ్ములను గాపాడుటచే నేయాపదయులేక మా గృహములో బ్రవేశింపగలిగితిమి.

మూ॥ అయం నో దేవ స్సవితా బృహస్పతి రిందాగ్నీ మిత్రావరుణా స్స్వస్తయే త్వష్టా విష్ణుః ప్రజయాసగ్ం రరాణః కామ ఆయాతం కామాయ త్వా విముంచంతు॥

పదవి॥ అయం । నః । దేవః । సవితా । బృహస్పతిః । ఇంద్రాగ్నీ । మిత్రా। వరుణా । స్వస్తయే । త్వష్టా । విష్ణుః । ప్రజయా । సం రరాణః । కామే । ఆయాతం । కామాయ । త్వా । విముంచతు॥

టీక॥ నః= మాకు, కామే = కోరికగలుగుచుండగా, ఇహ = ఇక్కడకు, ఆయాతం=వచ్చిన, త్వా= నిన్ను, అయం = ఈ, దేవః = దేవుడగు, సవితా = సూర్యుడు, బృహస్పతీః=గురుడు, ఇంద్రాగ్నీ=ఇంద్రుడును, అగ్నిహోత్రుడును, మిత్రావరుణా= మిత్రుడను సూర్యుండును వరుణుడును, త్వష్టా= బ్రహ్మయు. విష్ణుః=విష్ణుమూర్తియు, ప్రజయా=సంతానముచేత, సంరరాణః=మిక్కిలి క్రీడింపజేయువారై, స్వస్తయే=సుఖస్థితికొరకును, కామాయ = స్వేచ్ఛగాసంచరించుకొరకును, విముంచతు=విడిచిపెట్టుదురుగాక.

తా॥ ఓ కుట్టిమా ! నా మనోభీష్టముచే నిన్నెక్కి యిక్కడకుఁ దీసికొని వచ్చితిని గాన నీవిప్పుడు స్వేచ్ఛగా విహరింతి సుఖముగా నుండుము. సూర్యుడును బృహస్పతియు, ఇద్రుండు, అగ్నియు, మిత్రుడును, వరుణుఁడును, బ్రహ్మయు, విష్ణువు మొదలగువారు నీకు సంతానము గలుగఁజేసి సుఖపెట్టుదురుగాక.

ఇతి సప్తమఖండ స్సమాప్తః

—♦ అథాఽష్టమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ శర్మ వర్మేద మాహ రాఽస్యై నార్యా ఉపస్థిరే । సినీవాలి ప్రజాయాత మియం భగస్య సుమతా అసత్ ఇతిపాధోద్య శ్యాతె తాఽవసత్ ॥

ప॥ శర్మ । వర్మ । ఇదం । ఆహర । అస్యై । నార్యాః । ఉపస్థిరే । సినీవాలి ప్రజాయతాం । ఇయం । భగస్య । సుమతౌ । అసత్॥

టీక॥ శర్మ=సుఖకరమయిన, ఇదం=ఈ వర్మ= కవచమును, అస్యై=ఈ, నార్యాః=స్త్రీయొక్క, ఉపస్థిరే=ధరించుటనిమిత్తమై, అహర=తీసికొనిరమ్ము, సినీవాలి=చంద్రకళతోఁగూడిన యో యమావాస్యా! ఇయం=ఈ చిన్నది, భగస్య= సూర్యునియొక్క, సుమతౌ=అనుగ్రహము కలుగుచుండఁగా, ప్రజాయతాం=సంతానము కలది, అసత్=అగుఁగాక.

తా॥ ఈచిన్నది ధరించుకొరకు సుఖకరమైన కవచమును తెండు. ఓ చంద్ర

కళతోఁగూడిన యమావాస్యానీ యనుగ్రహమువలనను సూర్యుని యనుగ్రహము వలనను ఈ చిన్నది సంతానవంతురా లగుగాక.

మూ॥ గృహాన్ భద్రాన్త్సుమనసః ప్రపద్యే వీరఘ్నీ వీరవత స్సువీరాన్ ఇరాం వహతో ఘృత ముక్షమాణా స్తే ష్వహగ్ం సుమనా స్సంవిశామి॥

పదవి॥ గృహాన్ । భద్రాన్ । సుమనసః । ప్రపద్యే । అవీరఘ్నీ । వీరవత । సువీరాన్ । ఇరా । వహతః । ఘృతం । ఉక్షమాణాఁ । తేషు । అహం । సుమనాః సం । విశామి॥

టీక॥ భద్రాన్=మంగళకరములగునవియు, సుమనసః = మంచిమనస్సుతోఁ గూడినవియు, బావలు మొదలగువారియొక్క సంతానముతో గూడియుండినవియు, సువీరాన్=అధికపరాక్రముగలభటులు గలవియు. ఇరాం=అన్నమును, వహతః= కలిగియున్నవియు, ఘృతం = నేతిని, ఉక్షమాణాః = (ద్వితీయార్థందుఁ బ్రథమ) అచ్చటచ్చట ప్రదర్శించు నవియునగు, గృహాన్= ఇండ్లను, ప్రపద్యే= పొందఁ గలను, తేషు=అటువంటి గృహములయందు, అహం=నేను, అవీరఘ్నీ = పుత్రు లనుహింసింపని దాననై, సుమనాః= మంచిమనస్సుగల దాననగుచు, సంవిశామి= ప్రవేశించు చున్నాను.

తా॥ వివాహసంబంధమయిన చిహ్నములు కలవగుటచే మంగళప్రద మగు నవియు అత్తమామలు మొదలగువారి చిన్నదానిని జూచి సంతోష చిత్తులగుటచే మంచిమనస్సుగలవియు బావలు మొదలగువారియొక్క పుత్రులతోఁ గూడియుండి నవియు అధికబలముగల రక్షకభటులతోఁ గూడియుండి నవియు అన్నసమృద్ధి గల వియు బ్రాహ్మణభోజనాదులయందు నేలమీద నీటునటువ్యాపించియుండు నేతితో గూడియుండినవియు నగునిండ్లలో మంచిమనస్సుగలదాననై ప్రవేశించెదను. పిమ్మట నేయాపత్తులేని సంతానముకలిగినదాననై యుందును.

మూ॥ ఆగ న్గోష్ఠం మహిషీ గోభి రశ్వై రాయుష్మత్పత్నీ ప్రజయా స్వర్విత్ బహ్వీం ప్రజాం జనయతీగ్ం సురత్నేమ మగ్నిగ్ం శతహిమా స్సపర్యాత్॥

పదవి॥ ఆగన్ । గోష్ఠం । మహిషీ । గోభిః । అశ్వైః । ఆయుష్మత్పత్నీ

ప్రజయా । స్వర్విత్ । బహ్వీం । ప్రజాం । జనయంతీం । సురత్నా । ఇమం । అగ్నిం । శతహిమాః । సపర్యాత్॥

టీకః ఆయుష్మత్పత్నీ= చిరాయుష్మంతుఁడైన పెనిమిటిగల, మహిషీ=నా భార్య, గోభిః=ఆవులతోడను, అశ్వైః=గుఱ్ఱములతోడను, గోష్ఠం=నా గృహమును గూర్చి, ఆగాత్=వచ్చినదై, బహ్వీం=విశేషమయిన, ప్రజాం=సంతానమును, జనయంతీం=కనునదై, (ప్రథమార్థేద్వితీయా) ప్రజయా=సంతానముచేత, స్వర్విత్= స్వర్గమును బొందఁగలది యగుచు, సురత్నా=అధికమయిన ధనముగలది యగుచు, ఇమం=ఈ, అగ్నిం= గార్హపత్యాగ్నిని, శతహిమాః = నూరుసంవత్సరములు, సపర్యాత్=పరిచర్యం జేయుగాక.

తా॥ ఈ చిన్నది చిరాయుగలభర్తగలదియై తల్లిదండ్రు లిచ్చిన యావులు గుఱ్ఱములు వీనితోడ నా గృహమునకు వచ్చినది యగుచు, విశేషమయిన సంతానము గలదియగుచు, "అపుత్రస్య గతిర్నాస్తి" యను న్యాయంబున సంతానము గలది యగుటచే స్వర్గలోకమును బొందగలదియు విశేషమయిన భాగ్యము గలదియునై ఈ గార్హపత్యాగ్నిని నూఱుసంవస్సరముల పర్యంతము సేవించుచు చిరంజీవియై యుండుఁగాక.

మూ॥ అయ మగ్ని గృహపతి స్సుసగ్ంసత్పుష్టివర్ధనః యథా భగ స్యాభ్యాం దద ద్రయిం పుష్టి మథో ప్రజాం॥

పదవి॥ అయం । అగ్నిః । గృహపతిః । సుసంసత్పుష్టివర్ధనః । యథా భగస్య । ఆభ్యాం । దదత్ । రయిం । పుష్టిం । అథః । ప్రజాం॥

టీక॥ అయం=ఈ, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుఁడు, గృహపతిః=నాహగృమును రక్షించువాఁడై. సుసంసత్పుష్టివర్ధనః = సభ యొక్కయు నా యొక్కయు వృద్ధిని బోషించువాఁడై. భగస్యయథా=భగునకువలెనేఅనఁగా దేవతలకువలెనే, ఆభ్యాం= దంపతులమయిన మన యిద్దరకొరకును, రయిం=ధనమును పుష్టిం=వృద్ధిని, అథః= అనంతరము, ప్రజాం=సంతానమును, దదత్=ఇచ్చుఁగాక.

తా॥ ఈ అగ్నిహోత్రుఁడు మా గృహమును రక్షించువాడై మా సంఘము నకును మాకును బుష్టి నొసంగువాఁడై దేవతలకువలెనే మన యిద్దర కొరకును ధనమును సంతానమును బుష్టిని గలుగఁజేయుగాక.

మూ॥ ప్రజయా ఆభ్యాం ప్రజాపత ఇంద్రాగ్నీ శర్మ యచ్ఛ
య థైనయోర్న ప్రమీయాతా ఉభయో ర్జీవతోః ప్రజాః॥

పదవి॥ ప్రజాయై । ఆభ్యాం । ప్రజాపతే । ఇంద్రాగ్నీ । శర్మ । యచ్ఛం ।
యథా । ఏనయోః । న ప్రమీయాతై । ఉభయోః । జీవతోః । ప్రజాః॥

టీక॥ ప్రజాపతే=ఓ బ్రహ్మ! ఆభ్యాం= ఈ మా ఇద్దరియొక్క (షష్ఠ్యర్థే చతుర్థీ) ప్రజాయై = సంతానముకొరకు శర్మ=సుఖమును, యచ్ఛ=ఇమ్ము, ఇంద్రాగ్నీ=ఇంద్రాగ్నురాలా ! యువాం=మీరిద్దరు, శర్మ=సుఖమును, యచ్ఛత= ఇండు, యథా=ఏప్రకారముగా, ఏనయోః=ఈ, ఉభయోః=ఇద్దరును, జీవతోః= బ్రతికి యున్నవారగు చుండంగా, ప్రజాః = సంతానమును, నప్రమీయాతై = మృతినొందదో,

తా॥ ఓ బ్రహ్మ! ఓ ఇంద్రుఁడా! ఓ యగ్నీ! దంపతులమయిన మే మిద్దరము బ్రతికి యుండునంత పర్యంతము మా సంతానము మృతినొందకుండురీతి రక్షించి వారికి సుఖమును గలుగజేయుము.

మూ॥ తేన భూతేన హవి షాయ మాప్యాయతాం పునః ।
జాయాం యా మస్మై ఆవాక్షు స్తాగ్ం రసే నాభివర్ధతాం ॥

పదవి। తేన । భూతేన । హవిషా । అయం । అప్యాయతాం । పునః ।
జాయాం । యాం । అస్మై । ఆవాక్షుః । తాం । రసేన । అభి । వర్ధతాం॥

టీక॥ తేన=అటువంటి, భూతేన = పొందఁబడిన, హవిషా = హవిస్సుచేత అయం=ఈ అగ్నిహోతుృఁడు. పునః=మాటిమాటికి, అప్యాయతాం=తృప్తినొందుఁగాక, అస్మై=ఈనాకొరకు, యాం=ఏస్త్రీని,జాయాం=భార్యగాను,అవాక్షుః= ఇచ్చిరో, తాం = ఆ భార్యను, రసేన = ఆజ్యాదిరసముచేతను, అభివర్ధతాం = వృద్ధినిబొందించుఁగాక.

తా॥ యజ్ఞాది కర్మముల మాటిమాటికి నే నిచ్చునట్టి ఆజ్యాది హవిస్సుచేఁ దృప్తినొంది యగ్నిహోతృుఁడు నాకుభార్యగా నేర్పడియున్న స్త్రీకి ఆజ్యాదులను గలుగఁజేసి పోషించుచుండుగాక.

మూ॥ అభివర్ధతాం పయ సాభి రాష్ట్రేణ వర్ధతాం రయ్యా
సహస్రపోష సే మాకాస్తా మనపేక్షితౌ॥

పదవి॥ అభివర్ధతాం । పయసా । అభి । రాష్ట్రేణ । వర్ధతాం । రయ్యా సహస్రపోషసా । ఇమౌ ! స్తాం । అనపేక్షితౌ॥

టీక॥ ఇయం=ఈ స్త్రీ, పయసా=క్షీరముల చేతను, అస్మాన్=మమ్ములను అభివర్ధతాం=వృద్ధి నొందించుగాక, రాష్ట్రేణ=గృహ క్షేత్రాదుల చేతను, అభివర్ధతాం = వృద్ధి నొందించుగాక, సహస్రపోషసా = అనేకులను పోషింపఁజాలిన, రయ్యా=ధనము చేతను, అభివర్ధతాం=వృద్ధినొందించుఁగాక, ఇమౌ=ఈ దంపతులు, అనపేక్షితౌ=ఇతరాపేక్షలేనివారై. స్తాం=ఉందురుగాక.

తా॥ ఈ చిన్నది మమ్ములను క్షీరములు, గృహక్షేత్రములు, ధనము, మొదలగువానిచేఁ బోషించుచుండుఁగాక, అనఁగా నవియన్నియు సమృద్ధిగా నుండుగాక యని యర్థము. ఈ దంపతుల కన్నియు సమృద్ధిగాఁ గలుగఁజేసి యన్యాపేక్ష లేకుండునట్లు చేయవలయును.

మూ॥ ఇహైవ స్తంమావియోష్టంవిశ్వమాయుర్వ్యశ్నుతం మహ్యా ఇంద్రస్స్వస్తయే॥

పదవి॥ ఇహ । ఏవ । స్తం । మా । వియోష్టం । విశ్వం । అయుః । వ్యశ్నుతం । మహ్యా । ఇంద్రః । స్వస్తయే॥

టీక॥ అంతరాత్మానౌ=ఓ అంతఃకరణాలారా, ఇహైవ= ఈ గృహమునందే స్తం=ఉండుఁడు, మావియోష్టం=విడిచిపెట్టిపోకుఁడు, విశ్వం=అధికమైన, ఆయుః= ఆయుర్దాయమును, అనఁగా నూటపదియాఱుసంవత్సరములు, వ్యశ్నుతం=పొందుడు ఇంద్రః=దేవేంద్రుఁడు, మహ్యా=విశేషమయిన. స్వస్తయే=మీ సుఖస్థితికొరకు, భవంతు=అగుఁగాక.

తా॥ ఈ మంత్రమునందు దంపతు లిద్దరు తమ యంతఃకరణములతోఁ జెప్పుచున్నారు. ఓ మనస్సులారా ! ఈ గృహమందే నివసించి యుండుఁడు. విడిచిపెట్టి పోకుఁడు. పరమాయుర్దాయమయిన, నూటపదియాఱు సంవత్సరముల పరియంతము జీవించియుందురుగాక. ఇంద్రుఁడు మీ సుఖముకొరకుఁ బ్రయత్నపడుగాక.

మూ॥ ధ్రువైధి పోష్యా మయి మహ్యం త్వాఽదాద్బృహస్పతిః మయా పత్యా ప్రజావతీ సంజీవ శరదశ్శతం॥

ప॥ వి॥ ధ్రువా । ఏధి । పోష్యా । మయి । మహ్యం । త్వా । అదాత్ । బృహస్పతిః । మయా । పత్యా । ప్రజావతీ । సం । జీవ । శరదః । శతం।

టీక॥ హేవధు=ఓ చిన్నదానా! త్వం=నీవు, మయా=నాచేతను, పోష్యా=పోషింపబడదగినదానవై, మయి=నాయందు. ధ్రువా=నిశ్చలమైనభక్తికలదానవై ఏధి=వృద్ధిపొందుము, బృహస్పతిః=బృహస్పతి, త్వా=నిన్ను, మహ్యం=నాకొరకు, అదాత్=ఇచ్చెను, పత్యా=పెనిమిటినైన, మయా=నాచేత, ప్రజావతీ=సంతానముకలదానవై, శతం=నూరు, శరదః=సంవత్సరములు, సంజీవ=మిక్కిలి జీవించుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! నీవు నావలన బోషింపబడుచు నాయందు నిశ్చలమయినభక్తికలదానవై వృద్ధిపొందుము. బృహస్పతి నిన్ను నాకొరకిచ్చెను. కాబట్టి నావలన సంతానమునుబొంది నీవు నూరుసంవత్సరముల పర్యంతము జీవింపుము.

మూ॥ త్వష్టా జాయా మ జనయ త్త్వష్టా స్యై త్వాంపతిం। త్వష్టా సహస్ర మాయూంషి దీర్ఘమాయుః కృణోతు వాం॥

పద వి॥ త్వష్టా । జాయాం । అజనయత్ । త్వష్టా । అస్యై ॥ త్వాం । పతిం। త్వష్టా । సహస్రం । అయూంషి । దీర్ఘం । ఆయుః । కృణోతు । వాం॥

టీక॥ త్వష్టా=బ్రహ్మ ఇమాం=ఈ స్త్రీని, జాయాం=భార్యనుగా, అజనయత్=పుట్టించెను, త్వష్టా=బ్రహ్మ, అస్యై=ఈచిన్నదానికొరకు, త్వాం=నిన్ను పతిం=పెనిమిటిగా, అజనయత్=పుట్టించెను, త్వష్టా=బ్రహ్మ, వాం=మాయిద్దరు కొరకు, సహస్రం=అనేకమైన, ఆయూంషి, ధనములను, దీర్ఘం=విశేషమైన ఆయుః=ఆయుర్దాయమును, కృణోతు=చేయుచుండుగాక.

తా॥ ఓ యంతఃకరణమా! బ్రహ్మ యీ చిన్నదానిని నాకు భార్యగాఁ బుట్టించెను. నన్ను ఈచిన్నదానికి బెనిమిటిగా బుట్టించెను. ఆ బ్రహ్మదేవుడు మాయిద్దరకును విశేషమైనధనము గలుగజేసి చిరాయుర్దాయమును జేయుగాక.

మూ॥ ఇమం మేవరుణ ॥౧౨॥ తత్త్వా యామి॥౧౩॥ త్వన్నో అగ్నే ॥౧౪॥ స త్వన్నో అగ్నే ॥౧౫॥ త్వమగ్నే అయాసి॥

ఈ మంత్రములకు పదవిభాగమును అర్థమును తాత్పర్యము మొదలగునవియు పూర్వమే చెప్పబడినవి. ఇతి అష్టమఖండస్సమాప్తః.

—♦ అథ నవమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ ఇహ గావః ప్రజయధ్వ మిహాశ్వా ఇహపురుషాః। ఇహో సహస్రదక్షిణో రాయస్పోషో నిషీదతు॥

పదవి॥ ఇహ । గావః । ప్రజాయధ్వం । ఇహ । అశ్వాః । ఇహ । పురుషాః ఇహో । సహస్రదక్షిణం ॥ రాయస్పోషః । నిషీదతు॥

టీక॥ హే గావః=ఓ ధేనువులారా! ఇహ = ఈ గృహమునందు, ప్రజాయధ్వం=ప్రసవింపుఁడు, ఇహ=ఇక్కడ, అశ్వాః=ఓ గుఱ్ఱములారా! పూరుషాః=పురుషులారా! ప్రజాయధ్వం = ప్రసవింపుఁడు. అనఁగా ప్రసవకారణముకండు. ఇహో=ఇక్కడనే, సహస్రదక్షిణః=విశేషముగా ధర్మముజేయుటకుతగిన, రాయస్పోషః=ధనవృద్ధి, నిషీదతు=ఉండుగాక.

తా॥ ఓ ధేనువులారా! ఓ గుఱ్ఱములారా! ఓ పురుషులారా! ఈ గృహములందే సంతానము కలవారలై కుటుంబవృద్ధిగలిగి ధనవృద్ధిగలిగియుందురుగాక.

మూ॥ సోమే నాదిత్యా బలిన స్సోమేన పృథివీ దృఢా అథో నక్షత్రాణా మేషా ముపస్థే సోమ ఆహితః॥

పదవి॥ సోమేన । అదిత్యాః ॥ బలినః । సోమేన । పృథివీ । దృఢా । అథః। నక్షత్రాణాం । ఏషాం । ఉపస్థే । సోమః । ఆహితః॥

టీక॥ ఆదిత్యాః=దేవతలు, సోమేన = సోమరసముచేత, బలిన = బలముగలవారు, పృథివీ= భూమి. సోమేన = లతావిశేషములచేత, దృఢా = బలముగలది, అథః = అనంతరము, యేషాం ఈ, నక్షత్రాణాం నక్షత్రములయొక్క, ఉపస్థే= తొడయందు. ఆహితః=ఉంచఁబడెను, యేవం= ఈప్రకారముగా, తవ= నీయొక్క, ఉపస్థే=తొడయందు అయం= ఈ, బాలః= పిల్లవాఁడు, ఉపవిశతు=కూర్చుండుగాక.

తా॥ దేవతలు సోమపానచే బలముగలవారైరి. భూమియు సోమలత మొదలగువానిచే దృఢముగలదై యున్నది, ఈ నక్షత్రములయొక్క తొడయందనంగా సమీపమునందు చంద్రుఁడును యేర్పఱుపఁబడెను. (ఇక్కడ సోమశబ్దముచంద్రపరముగాను లతాపరముగాను శ్లేషింపబడినది) ఈ ప్రకారము ఈ పిల్లవాఁడు నీ తొడయందుఁ గూర్చుండుఁగాకయని యొకపిల్లవానిని వధువుతొడయందుఁ గూర్చుండఁ బెట్టవలయును.

మూ॥ ప్రస్వస్థ ప్రేయం ప్రజయా భువనే శోచేష్ట॥

పదవి॥ ప్రస్వః । స్థ । ప్ర । ఇయం । ప్రజయా । భువనే । శోచేష్ట॥

టీక॥ హేఫలాని=ఓ ఫలములారా! యూయం=మీరు, ప్రస్వః=ప్రసవించుస్వభావముగలవారు, స్థ=అయితిరి, తథా=ఆ ప్రకారముగా ఇయం=ఈ స్త్రీ, భువనే=ఈ లోకమునందు ప్రజయా=సంతానముచేత, శోచేష్ట=ప్రకాశించుగాక.

తా॥ ఓ ఫలములారా! మీరేప్రకారముగా జెట్లను బుట్టించు స్వభావముగలవారలో ఆ ప్రకారమే యీ చిన్నదియు సంతానముగలదై ప్రకాశించుగాక అని ఆ పిల్లనాకిని ఫలముల నియ్యవలయును.

మూ॥ ఇహ ప్రియం ప్రజయా తే సమృధ్యతా మస్మిన్గృహే గార్హపత్యాయ జాగృహి ఏనా పత్యా తన్వగ్ంసగ్ంస్పృజ స్వాఽథా జీవ్రి * వివిథ మావదాసి॥

పదవి॥ ఇహ । ప్రియం । ప్రజయా । తే । సమృధ్యతాం । అస్మిన్ । గృహే । గార్హపత్యాయ । జాగృహి । యేనా । పత్యా । తన్వం । సం । స్పృజస్య । అథ । జీవ్రి । వివిథం । ఆవదాసి॥

టీక॥ ఇహ=ఈ గృహమునందు, ప్రజయా = సంతానముచేత, తే = నీకు, ప్రియం=ప్రీతి, సమృధ్యతాం=అధికము కాబడుగాక, అస్మిన్=ఈ, గృహే=గృహమునందు, గార్హపత్యాయ= గృహపతి ధర్మముకొరకు, జాగృహి= జాగ్రతగలదాన వగుము, ఏనా=ఈ. పత్యా=పెనిమిటినైననాతోడ, తన్వం=నీశరీరమును, సంస్పృజస్య = సంభోగకాలమందు గలసికొనునటు చేయుము, అథ = అనంతరము, జీవ్రి=ముసలిదానవగుచు, వివిథం=అనేక విషయములను, తనయాదీనాం=పుత్రులు మొదలగువారికి, ఆవదాసి=చెప్పుచుండుము.

---

* విదద మితి వా పాఠః.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! ఈ గృహమునందు నివశించి కాపురముచేయుచు సంతాన సమృద్ధిగలదానవగుము. ఈగృహమునం దుండయే గృహస్థునిధర్మ మగు నతిధ్యభ్యాగతులను బూజించుచుండుము, పెనిమిటినైన యీ నాతోడను సంభోగకాలమందు ఆలింగనాదులచే నీ శరీరమును నా శరీరముతోఁ గూర్చు చుండుము. అనంతరము ముసలిదానవగుచు ఈ కార్యమిట్లు చేయవలయునని నీ పుత్రులు మనుమలు మొదలగువారికి బోధించుచుండు.

మూ॥ సుమంగలీ రియం వధూ రిమాగ్ం సమేత పశ్యత సౌభాగ్య మస్యై దత్వా యథాస్తం విపరేతన॥

పదవి॥ సుమంగలీః । ఇయం । వధూః । ఇమాం । సమేత । పశ్యత । సౌభాగ్యం । అస్యై । దత్వాయ । అథ । అస్తం । విపరేతేన॥

టీక॥ ఇయం=ఈ. వధూః=ఆడుది, సుమంగలీః= చిరకాలము సువాసినీత్వమును బొందుఁగాక, ఇమాం=ఇటువంటిస్త్రీని, సమేత=వచ్చి, పశ్యత=చూతురుగాక, అస్యై= ఈ చిన్నదానికొరకు, సౌభాగ్యం=భాగ్యమును, దత్వా=ఇచ్చి, అథ=అనంతరము, అస్తం=మీమీ ఇండ్లకు, విపరేతన=స్వేచ్ఛగా వెళ్ళుదురుగాక.

తా॥ బహుకాలమువరకు సువాసినీత్వము గలిగియుండెడి యీ చిన్నదానిని మీరందరు వచ్చి చూచి యీచిన్నదాని కొరకు ఆయురారోగ్యముల నొసఁగి యనంతరము మీ ఇండ్లకు స్వేచ్ఛగా జనుఁడు. వివాహమును జూడవచ్చిన వారి నుద్దేశించి యీ మంత్రము చెప్పంబడినది.

మూ॥ ధ్రువక్షితి ధ్రువయోని ధ్రువ మసి ధ్రువత స్థితం॥ త్వం నక్షత్రాణాం మేథ్యసి స మా పాహి పృతన్యతః

పదవి॥ ధ్రువక్షితః । ధ్రువయోని । ధ్రువం । అసి । ధ్రువతస్థితం । త్వం। నక్షత్రాణాం । మేధీ । అసి । సః । మా । పాహి । పృతన్యతః॥

టీక॥ ధ్రువక్షితిః=నాశరహితమయిన నివాసముగలదానవు, ధ్రువయోనిః= నాశములేనికారణము గలదానవు, త్వం=నీవు ధ్రువతస్థితం = ఇతరనక్షత్రములకు నాశరహిత తత్వమును సూచించుచు, ధ్రువం=నాశములేనిదానవు అసి=అయితివి, నక్షత్రాణాం=నక్షత్రములకు, త్వం=నీవు, మేధీ=కట్టుకొయ్యవు, అసి=అయితివి సః=అటువంటి, త్వం=నీవు. మాం=నన్ను, పృతన్యతః = యుద్ధము చేయువారి వలన, పాహి=రక్షింపుము.

తా॥ ఓ. ధ్రువనక్షత్రమా ! నీవు నాశనములేని నివాసము కలదానవును, నాశనములేని కారణము గలదానవునై నీవు నాశములేనిదాన వగుచు ఇతర నక్షత్రములు స్థిరపదమును బొందుటకు మార్గదర్శి వయితివి. నక్షత్రములన్నియు నిన్ను నాధారము జేసికొని నీ చుట్టుతిరుగుచున్నవి. కాఁబట్టి నీవు మాతో యుద్ధము జేయుటకు నెవరైన వచ్చిరేని వారివలన మాకు భాధ కలుగకుండునట్లు చేయుము.

మూ॥ స_ప్తఋషయః ప్రథమాం కృత్తి_నా మరుంధతీం । యద్ధ్రువతాగ్ంహ నిన్యుః షట్కృ_త్తికా ముఖ్యయోగం వహంతీయ మస్మాక మేధ త్వష్టమీ॥

పదవి॥ సప్త । ఋషయః । ప్రథమాం । కృత్తికానాం । అరుంధతీం । యత్ । ధ్రువతాం । హ । నిన్యుః । షట్ । కృత్తికాః । ముఖ్యయోగం । వహంతి। ఇయం । అస్మాకం । ఏధతు । అష్టమీ॥

టీక॥ యత్ = ఎప్పుడు, సప్తఋషయః = యేడుగురుమునులును, కృత్తికానాం= ఈ మునులయొక్క యేడుగురుభార్యలలో, అరుంధతీం=వసిష్ఠునిభార్యయగు అరుంధతీదేవిని, ప్రథమాం=ముందుగాగణనచేయఁదగినదానిగాను, ధ్రువతాం= పాతరహితురాలనుగాను, నిన్యుః=పొందించిరో అనఁగానెంచిరో, తదా=అప్పుడు, షట్కృత్తికాః=అరుంధతిగాక మిగిలిన యారుగురు, ముఖ్యయోగం=అరుంధతియం దగ్రగణ్యత్వము,వహంతి=భావించిరి, తథా=అ ప్రకారముగా,ఇయం= ఈచిన్నది అస్మాకం= మాకు,:అష్టమీ = యెనిమిదవది యగుచు, ఏధతు=వృద్ధిపొందుగాక.

తా॥ కశ్యపుఁడు మొదలగు నేడుగురు మునులును తమయేడుగురు భార్యలలో నరుంధతీదేవి యగ్రగణ్యురాలనియు, మనస్సునైనను వ్యభిచారాది గుణములు లేని దగుటచే నిశ్చలమయినదనియు దలఁచిరి. అందువలన అరుంధతిగాక తక్కిన యారుగురు స్త్రీలు అరుంధతిని దమలో నగ్రగణ్యురాలను భావము వహించిరి. అ రీతుననే యీ చిన్నదానిని అ యేడుగురికిఁ పిమ్మట నెనిమదవ దానిగానుఁ పవిత్రమయినదానిగాను దలంచితిమి గాన ఈ చిన్నది వృద్ధిపొందుగాక. ఇచ్చట భర్త సప్తఋషులకుఁ పిమ్మట దానెనిమిదవ ఋషినని భావించుకొన్నట్లు అర్థాత్తు సిద్ధించు చున్నది.

మూ॥ సదసస్పతి మద్భుతంప్రియ మింద్రస్య కామ్యం ।సనిం మేధా మయాశిషం॥

పదవి॥ సదసస్పతిం । అద్భుతం । ప్రియం । ఇంద్రస్య । కామ్యం । సనిం । మేధాం । అయాశిషం॥

టీక॥ అద్భుతం= గొప్పవాఁడును, ఇంద్రస్య = దేవేంద్రునకు, ప్రియం = ఇష్టుఁడను, కామ్యం= ప్రార్థింపదగినవాఁడునగు, సదస్పతిం = అగ్నిహోత్రుని

గురించి, సనిం=దానమును, మేధాం=జ్ఞానమును అయాశిషం=యాచించుచున్నాను.

తా॥ గొప్పవాఁడును దేవేంద్రునకు స్నేహితుఁడును ప్రార్థించఁదగినవాఁడు నగు అగ్నిహోత్రుని దానమును జ్ఞానమును నాకు కలుగఁజేయుటకొరకు యాచించు చున్నాను.

మూ॥ ఉద్దీప్యస్వజాతవేదోఽపఘ్నన్నిర్ ఋతిం మమ। పశూగ్శ్చ మహ్య మావహ జీవనం చ దిశో దిశ॥

పదవి॥ ఉత్ । దీప్యస్వ । జాతవేదః । అపఘ్నన్ । నిర్ఋతిం । మమ । పశూన్ । చ । మహ్యం । ఆవహ । జీవనం । చ । దిశః । దిశ॥

అ॥ హేజాతవేదః = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా! మమ = నాయొక్క, నిర్ ఋతిం = ఘాతుకసమూహమును, అపఘ్నన్ = నశింపఁజేయుచు, ఉద్దీప్యస్వ = మిక్కిలి ప్రకాశింపుము మహ్యం=నాకొరకు, పశూంశ్చ=పశువులను, ఆవహ= తెమ్ము, దిశః=అన్నిదిక్కులను, జీవనం=నాకొరకు జీవనమును, దిశ=ఇమ్ము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! నన్ను హింసింపఁదలఁచిన క్రూరు లెవ్వరు గలరో వారిని నశింపఁజేసి నీవు ప్రకాశింపుము. నాకొరకుఁ బశువులను గలుగఁ జేయుము. నే నేదిక్కున కేగినను నిరభ్యంతరముగా జీవనముండునట్లు జేయుము.

మూ॥ మా నో హిగ్ంసీ జ్జాతవేదో గా మశ్వం పురుషం జగత్। అబిభ్రదగ్న ఆగహి శ్రియా మా పరిపాతయ॥

పదవి॥ మా । నః । హింసీత్ । జాతవేదః । గాం । అశ్వం । పురుషం । జగత్ । అబిభ్రత్ । అగ్నే । ఆగహి । శ్రియా । మా । పరి । పాతయ॥

టీక॥ హేజాతవేదః=ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! నః= మమ్ములను, మాహింసీత్=హింసచేయకుము, గాం=ఆవును, అశ్వం=గుఱ్ఱమును, పురుషం=మనుష్యుని, జగత్=మరియు నితరమయిన పదార్థమును, దేహి = కలుగఁజేయుము, అగ్నే=ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! అబిభ్రత్ = దేవతల కొరకునిచ్చు హవిస్సును గ్రహింపక, ఆగహి=నా వద్దకురమ్ము, శ్రియా=లక్ష్మిచేత, మా= నన్ను, పరిపాతయ (పరి పాలయ)=రక్షింపుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! మమ్ములను హింసచేయక పశువులను గుఱ్ఱము లను మనుష్యులను ఎవియు నితరమయిన యన్ని పదార్థములను గలుగఁ జేయుము.

దేవతలకొరకు కిచ్చునట్టి హవిస్సును గ్రహింపక ముందు నా వద్దకు వచ్చి నాకు భాగ్యము నొసంగి రక్షింపుము. ఇతి నవమఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ దశమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ ఉదీ ష్వాఽతో విశ్వావసో నమ సేడామహే త్వా। అన్యామిచ్ఛ ప్రఫర్వ్యగ్ం సం జాయాం పత్యా సృజ॥

పదవి॥ ఉదీష్వ। అతః। విశ్వావసో! నమసా। ఈడామహే। త్వా। అన్యాం। ఇచ్ఛ। ప్రఫర్వ్యం। సం। జాయాం। పత్యా। సృజ॥

టీక॥ విశ్వావసో=విశ్వావసువను గంధర్వుడా! అతః=ఈ దండమునుండి, ఉదీష్వ=లెమ్ము, త్వా=నిన్ను, నమసా = నమస్కారముచేత, ఈడామహే = యాచించుచున్నాను, ప్రఫర్వ్యం=నూతనవయస్సుగల, అన్యాం=మరియొకచిన్న దానిని, ఇచ్ఛ=కోరుము, యేనాం=ఈ చిన్నదానిని, పత్యా = పెనిమిటినైన నాతోడ, జాయాం=భార్యనుగా, సంసృజ=కూర్చుము.

తా॥ విశ్వావసు వనెడి యో గంధర్వుడా! యిక్కడ నుండి లేచి వెళ్లుము. నీ కొరకు నమస్కారముచేసి నిన్నొకటి యాచించు చున్నాను అది యేదనంగా ఈ చిన్నదానిని నాకు భార్యగా విడిచిపెట్టి నీవు యౌవనావిర్భావ మగుచున్న మరియొక చిన్నదానిని వహింపుము.

మూ॥ ఉదీష్వాఽతః పతివతీ హ్యేషా విశ్వావసుం నమసా గీర్భి రీట్టే ॥ అన్యా మిచ్ఛ పితృషదం వ్యక్తాగ్ం స తే భాగో జనుషా తస్య విద్ధి॥

పదవి॥ ఉదీష్వ। అతః। పతివతీ। హి। ఏషా। విశ్వావసుం। నమసా। గీర్భిః। ఈట్టే। అన్యాం ॥ ఇచ్ఛ ॥ పితృషదం ॥ వ్యక్తాం ॥ సః। తే ॥ భాగః ॥ జనుషా ॥ తస్య ॥ విద్ధి॥

టీక॥ అతః= ఇక్కడనుండి ఉదీష్వ = లెమ్ము, యేషా = ఈ చిన్నది, పతివతీహి=పెనిమిటికలదైనదికదా, నమసా=నమస్కారముచేతను గీర్భిః=స్తోత్రములచేతను, త్వా=నిన్ను, ఈట్టే=యాచించుచున్నాను, పితృషదం=వివాహము కానిదగుటచే తండ్రిగృహమునందున్నదియు, వ్యక్తాం=వివాహము చేయుటకునా విర్భావమగుచున్న యౌవనము కలదియునగు, అన్యాం=మరియొకస్త్రీని, ఇచ్ఛ= కోరుము, సః=అది, తే=నీయొక్క, జనుషా= జన్మముచే, భాగః=భాగమైనది, తస్య=దానిని, (ద్వితీయార్థేషష్ఠీ) విద్ధి=పొందుము.

తా॥ ఓ, గంధర్వుఁడా ! ఇక్కడనుండి లెమ్ము. ఈ చిన్నది నన్ను వివాహము చేసికొనిన దగుటచే బెనిమిటి గలదైనది. కాఁబట్టి విశ్వావసు వను పేరుగల నీకు నమస్కారస్తోత్రములను జేసి వేఁడున దేమనఁగా, వివాహముకానిది యగుటచే తండ్రిగృహమునందే యున్నదియు వివాహము జేయుట కావిర్భవించుచున్న యౌవనము గలదియు నగు మఱియొక స్త్రీని గోరుము. అట్టి స్త్రీలే నీకు భాగలబ్ధలై యుండిరి. కాఁబట్టి అట్టి స్త్రీని బొందుము.

మూ॥ అగ్నే ప్రాయశ్చిత్తే త్వం దేవానాం ప్రాయశ్చిత్తిరసి బ్రాహ్మణస్త్వా నాథకామః ప్రపద్యే యాఽస్యాం పతిఘ్నీ తనూః ప్రజాఘ్నీ పశుఘ్నీ లక్ష్మీఘ్నీ జారఘ్నీ మస్యై తాంకృణోమిస్వాహా॥

పదవి॥ అగ్నే । ప్రాయశ్చిత్తే । త్వం । దేవానాం । ప్రాయశ్చిత్తిః । అసి । బ్రాహ్మణః । త్వా । నాథకామః । ప్రపద్యే । పతిఘ్నీ । తనూః । ప్రజాఘ్నీ । పశుఘ్నీ । లక్ష్మీఘ్నీ । జారఘ్నీం । అస్యై । తాం । కృణోమి । స్వాహా॥

టీక॥ ప్రాయశ్చిత్తే=నశించిన కర్మముల ననుసంధానము చేయునట్టి, అగ్నే= ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! త్వం= నీవు, దేవానాం = దేవతలలో, ప్రాయశ్చిత్తిః = నశించిన కర్మములను సంధానము చేయువాఁడవు, అసి = అయితివి, బ్రాహ్మణః = బ్రాహ్మణుఁడైనను.అహం= నేను, నాథకామః=ప్రభువునుగోరినవాఁడనై, త్వాం= నిన్ను, ప్రపద్యే=పొందితిని, అస్యాం= ఈ స్త్రీయందు, పతిఘ్నీ=పెనిమిటిని నశింపుజేయునట్టిదియు, ప్రజాఘ్నీ = సంతానమును నశింపుజేయునట్టిదియు, పశుఘ్నీ= పశువులను నశింపుజేయునట్టిదియు, లక్ష్మీఘ్నీ = సంపత్తును నశింపుజేయునట్టిదియు, యా=ఏ తనూః=శరీరముకలదో, అస్యై= ఈ స్త్రీయొక్క, తాం=ఆ శరీరమును, జారఘ్నీం = ఉపపతిని నశింపు చేయునదిగా, కృణోమి = చేయుచున్నాను అని, స్వాహా=హోమమును చేయుచున్నాను.

తా॥ కర్మభ్రష్టులను దిరిగి కర్మనులయం దధికారము కలవారిఁగాఁ జేయువాఁడా! నీవు దేవతలలో నశింపజేయబడినకర్మములను దిరిగి చేయించువాఁడవైతివి. బ్రాహ్మణుఁడనైన నేను నిన్ను ప్రభువుగాఁ గోరి యాశ్రయించితిని. పెనిమిటిని జంపునట్టివియు సంతానమును జంపునట్టివియు పశువులను చంపునట్టివియు సంపత్తును నశింపజేయు నట్టివియు నగు అమంగళకరములగు రేఖలుగాని అనుభవలోపములుగాని

దేవి యా స్త్రీయందుఁ గలవో అవి యన్నియు ఈ చిన్నదానికి విటుఁడున్న యెడల వానిని నశింపుచేయునవిగా జేయుము.

మూ॥ వాయో ప్రాయశ్చిత్తే॥ ఆదిత్య ప్రాయశ్చిత్తే ప్రజాపతే ప్రాయశ్చిత్తే॥

పదవి॥ వాయో । ప్రాయశ్చిత్తే । ఆదిత్య । ప్రాయశ్చిత్తే । ప్రజాపతే । ప్రాయశ్చిత్తే॥

టీక॥ ప్రాయశ్చిత్తే=భ్రష్టకర్ములనుకర్మయోగ్యకలవారిగాఁజేయు, వాయో=వాయువా, ప్రాయశ్చిత్తే=కర్మభ్రష్టులను దిరిగి యోగ్యులనుగాఁజేయు, ఆదిత్య=సూర్యుఁడా! ప్రజాపతే=ఓ బ్రహ్మ.

తా॥ ఈ మూడు మంత్రములలో వాయువును సూర్యుని బ్రహ్మను సంబోధనచేయుట మిగిలినయన్ని పదములకు మొదటిమంత్రములోఅర్థాదులు చెప్పబడియె.

మూ॥ ప్రసవ శ్చోపయామ శ్చ కాట శ్చా ర్ణవ శ్చ ధర్ణసిశ్చ ద్రవిణం చ భగశ్చాంతరిక్షం చ సింధు శ్చ సముద్రశ్చ సరస్వాగ్ శ్చ విశ్వవ్యచా శ్చ తే యం ద్విష్మో యశ్చ నో ద్వేష్టి త మేషాం జంభే దధ్మ స్వాహా॥

పదవి॥ ప్రసవః । చ ఉపయామః । చ । కాటః । చ । అర్ణవః । చ । ధర్ణసిః । చ । ద్రవిణం । చ భగః । చ । అంతరిక్షం । చ । సింధుః । చ । సముద్రః । చ । సరస్వాన్ । చ । విశ్వవ్యచాః । చ । తే । యం । ద్విష్మః । యః । చ । నః । ద్వేష్టి । తం । ఏషాం । జంభే । దధ్మః । స్వాహా॥

టీక॥ ప్రసవశ్చ = అనుజ్ఞయు, ఉపయామశ్చ = పృథివియు, కాటశ్చ=లింగరూపమగు రుద్రుఁడును, అర్ణవశ్చ=మడుగు, ధర్ణసిశ్చ=ధర్ణసియను పేరు గల గ్రహము, ద్రవిణంచ=ధనము, భగశ్చ=భగుఁడను సూర్యుఁడు,అంతరిక్షంచ=ఆకాశము, సింధుశ్చ=సింధువను నదియు, సముద్రశ్చ=సముద్రము, సరస్వాన్=సరస్వత్తనుదేవత, విశ్వవ్యచాశ్చ=దేవేంద్రుఁడు, తే= అనఁబడు ప్రసిద్ధులగు నే దేవతలు కలరో, వయం=మేము, యం=యెవని. ద్విష్మః=ద్వేషించుచున్నామో యశ్చ=యెవఁడు నః=మమ్ములను, ద్వేష్టి=ద్వేషించుచున్నాఁడో, తం=వానిని

యేషాం=ఈ దేవతలయొక్క జంభే=దంతములయందు, భక్షణాయ=భక్షించుట కొరకు, దధ్మ=ఉంచుచున్నాను.

తా॥ అనుజ్ఞ భూమి, రుద్రుఁడు, మడుగు, ధణ యనుగ్రహము, ధనము భగుఁడను సూర్యుఁడు, ఆకాశము, సింధు వను నది, సముద్రము, సర్వసత్తు అను దేవత, ఇంద్రుఁడు అనఁబడెడి యే దేవతలు కలరో ఆ దేవతలచే మమ్ముల నెవఁడు దూషించుచున్నాఁడో వానిని మేమెవ్వని దూషించుచున్నామో వానిని భక్షింప జేయుచున్నాము.

మూ॥ మధుశ్చ మాధవశ్చ శుక్రశ్చ శుచిశ్చ నభశ్చ నభస్యశ్చేష శ్చోర్జశ్చ సహశ్చ సహస్యశ్చ తపశ్చ తపస్యశ్చ తే యం ద్విష్మో యశ్చ నో ద్వేష్టి త మేషాం జంభే దధ్మస్స్వాహా॥

పదవి॥ మధుః । చ । మాధవః । చ । శుక్రః । చ శుచిః । చ । నభః । చ । నభస్యః । చ । ఇషః । చ । ఊర్జః । చ సహః । చ సహస్యః । చ । తపః । చ । తపస్యః । చ । తే । యం । ద్విష్మః । యః । చ । నః । ద్వేష్టి । తం । యేషాం । జంభే । దధ్మః । స్వాహా॥

టీక॥ మధుః=చైత్రమాసము, మాధవః= వైశాఖమాసము, శుక్రః= జ్యేష్ఠ మాసము, శుచిః=ఆషాఢమాసము, నభః=శ్రావణమాసము. నభస్య = భాద్రపద మాసము. ఇషః=అశ్వయుజమాసము, ఊర్జః=కార్తికమాసము, సహః=మార్గశిర మాసము, సహస్యః=పుష్యమాసము. తపః = మాఘమాసము, తపస్యః= ఫాల్గున మాసము, అను, తే=ప్రసిద్ధమైన యేమాసములుకలవో, ఏషాం= ఈమాసాది దేవత లయొక్క, జంభే=దంతములయందు, వయం = మేము, యం = ఎవనిని, ద్విష్మః= ద్వేషించుచున్నామో, యః= యెవడు, నః = మమ్ములను, ద్వేష్టి=ద్వేషించుచు న్నాడో తం=వానిని, భక్షణాయ=భక్షించుటకొరకు,దధ్మః=ఉంచుచున్నాము.

తా॥ చైత్రము, వైశాఖము, జ్యేష్ఠము, ఆషాఢము, శ్రావణము, భాద్రప దము, అశ్వయుజము, కార్తికము, మార్గశీర్షము, పుష్యము, మాఘము, ఫాల్గునము, అను ప్రసిద్ధములయిన యే మాసములు కలవో ఆ మాసములు భక్షించుట కొరకు మమ్ములను దూషించువానిని, మేము దూషించువానిని, ఆమాసాదిదేవతల దంత ములలో నుంచుచున్నాము.

మూ॥ చిత్తంచ చిత్తి శ్చాఽకూతం చాఽకూతి శ్చాఽధీతం చాఽధీతి శ్చ విజ్ఞాతం చ విజ్ఞానం చ నామ చ క్రతుశ్చ దర్శ పూర్ణమాస శ్చ తే యం ద్విష్మో యశ్చ నో ద్వేష్టి త మేషాం జంభే దధ్మ స్స్వాహా॥

పదవి॥ చిత్తం । చ చిత్తిః । చ । ఆకూతం । చ । ఆకూతిః । చ । అధీతం । చ ।అధీతిః । చ । విజ్ఞాతం । చ । విజ్ఞానం । చ । నామ । చ । క్రతుః । చ ।దర్శః చ । పూర్ణమాసః ॥ చ తే ॥ యం ॥ ద్విష్మః ॥ యః ॥ చ ॥ నః ॥ ద్వేష్టి ॥ తం ॥ యేషాం ॥ జంభే ॥ దధ్మః॥

టీః॥ చిత్తంచ=అంతఃకరణమును, చిత్తించ = అంతఃకరణ వ్యాపారమును, ఆకూతంచ=అభిప్రాయమును బొందినపదార్థమును, ఆకూతించ= అభిప్రాయమును? అధీతంచ=చదువంబడువిద్యను, అధీతిశ్చ=చదువుట, విజ్ఞాతంచ=తెలిసికొనఁబడిన విషయమును, విజ్ఞానంచ=తెలిసికొనుజ్ఞానమును, నామచ= పేరును, క్రతుఃచ=రూపమును, దర్శఃచ=ఇష్టివిశేషమును, పూర్ణమాసః = పౌర్ణమియందుఁ జేయఁబడు నట్టి యిష్టి అనునట్టి, తే = ప్రసిద్ధమయినవి యేవిగలవో, యేషాం=వానియొక్క, జంభే= (జాత్యేకవచనము) దంతములయందు వయం=మేము, యం=యెవనిని, ద్విష్మః= ద్వేషించుచున్నామో, యః=యెవఁడు, నః = మమ్ములను, ద్వేష్టి = ద్వేషించుచున్నాడో, తం=వానిని, దధ్మ=ఉంచుచున్నాము.

తా॥ అంతఃకరణము, అంతఃకరణవ్యాపారము, అభిప్రాయమూ అభిప్రాయముగల పదార్థము, చదువుట, చదువఁబడిన విద్య తెలిసికొనుట, తెలిసికొనబడిన విషయము, నామము, రూపము, దర్శపూర్ణమాసేష్టు లనబడినవి యేవిగలవో వాని యొక్క అధిదేవత లెవరుగలరో వారు మాకు విరోధులైన వారిని భక్షించుటకొరకు దేవతల దంతములయం దుంచుచున్నాము.

మూ॥ భూ స్స్వాహా ॥౧౧॥ భువ స్స్వాహా ॥౧౨॥ సువస్స్వాహా ॥౧౩॥ ఓగ్‌స్స్వాహా॥

పదవి॥ భూః॥ స్వాహా॥ భువః ॥ స్వాహా ॥ సువః ॥ స్వాహా ॥ ఓం ॥ స్వాహా

టీక॥ భూః=భూలోకము, భువః=భువర్లోకము, సువః=సువర్లోకము, ఓం= బ్రహ్మ, ఏత్=వీరు, తృప్యతు=నేజేయు కర్మమువలన సంతోషమును బొందుదురు

గాక, అని, స్వాహా=హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

తా॥ నేజేయు కర్మమువలన భూలోక భువర్లోక సువర్లోక బ్రహ్మలు సంతోషింతురుగాక యని జేయుచున్నాఁడు. ఇతి దశమఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథైకాశఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానం తపసో జాతం తపసో విభూతం ఇహ ప్రజామి హరయిగ్ంం రరాణః ప్రజాయస్వ ప్రజయా పుత్రకామ॥

పదవి॥ అపశ్యం । త్వా । మనసా । చేకితానం । తపసః । జాతం ! తపసః । విభూతం । ఇహ । ప్రజాం । ఇహ । రయుం । రరాణః । ప్రజాయస్య । ప్రజయా। పుత్రకామ॥

టీక॥ త్వాం=నిన్ను, చేకితానం=నాయభిప్రాయమును గుర్తెఱిఁగినవానిగాను తపసః=గర్భాదానము మొదలుగాగల షోడకర్మము లనెడుతపస్సువలన, జాతం = పుట్టినవాఁగాను, తపసః=భిక్షాచర్యము మొదలగు తపస్సుచె, విభూతం = ఐశ్వర్యముగలవాఁనిగాను, మనసా=మనస్సుచే, అపశ్యం=చూచితిని, పుత్రకామ=పుత్రులయందు గోరికగలవాఁడా! ఇహ= ఈ గృహమునందే, ప్రజాం = సంతానమును రయిం=ధనమును, రరాణః=ఇచ్చువాఁడవై, ప్రజయా = సంతానముచేత, ప్రజాయస్వ=పుట్టుము.

తా॥ నా యభిప్రాయమును తెలిసినవానిఁగాను, వేదోక్త షోడశకర్మములచే సంస్కరింపఁబడుటచే తపస్సువలనఁ బుట్టినవానిఁగాను భిక్షాచర్య మొదలగునవిచేసి వేదాభ్యాసము చేయుటచే ఐశ్వర్యము గలవానిగాను, అనఁగా బ్రాహ్మణునకు వేదమే సంపత్తని యభిప్రాయము మనస్సుచే జూచితిని అనఁగా గ్రహించితిని. సంతానాపేక్ష గలిగియున్న నీవు నాయందు సంతానమును బుట్టించి యైశ్వర్యమును కలుగజేయుము అని భార్య పెనిమిటితోఁ జెప్పుచున్నది.

మూ॥ అపశ్యం త్వా మనసా దీధ్యానాగ్ం స్వాయాం * తనూర్త్వియె నాథమానాం ఉప మా ముచ్చా యువతి ర్బభూయాః ప్రజాయస్వ ప్రజయాపుత్రకామే॥

పదవి॥ అపశ్యం । త్వా । మనసా । దీధ్యానం । స్వాయాం । తనూం ॥ఋత్వియే ॥ నాథమానాం ॥ ఉప ॥ మాం ॥ ఉచ్చా ॥ యువతిః ॥ బభూయాః ॥ ప్రజయా॥ స్వ । ప్రజయా ॥ పుత్రకామే ॥

టీక॥ త్వాం= నిన్ను, దీధ్యానాం = నాయందలి భక్తిచే నన్ను ధ్యానించుదానవుగాను, స్వాయాంతనూం=నీ శరీరమందు, ఋత్వియే=ఋతుకాలమందైనగర్భమందు, నాథమానాం= కోరికగలదానింగాను,మనసా=మనస్సుచేత, అపశ్యం=చూచితిని, యువతిః=యౌవనముగల నీవు, మాం=నన్ను, ఉచ్చా=సంభోగకాలమందు పైనున్నవానింగా, ఉపబభూయాః= అనుభవింపుము, పుత్రకామే = పుత్రులను గోరుదానా! ప్రజయా=సంతానముచేత, ప్రజాయస్వ=పుట్టుము.

---

*తనూగ్ం ఋత్వియే ఇతి వా పాఠో దృశ్యతే.

(మా పితృ శుక్లశోణిత సంబంధము కలిగియుండుటచే పుత్రరూపముగా జనన ముభయులయందు వర్తించుచున్నది)

తా॥ నాయందలి భక్తిచే నను ధ్యానించు దానవుగాను. ఋతుకాలమందే ర్పడు గర్భధారణమంద పేక్ష గలదానవుగాను, నిన్ను నే దెలిసికొంటిని. యౌవనముగల నీవు నాతో సంభోగించితివేని నీకు సంతానము కలుగును

మం॥ స మంజంతు విశ్వేదేవా స్స మాపో హృదయాని నౌ సం మాతరిశ్వా సం ధాతా సము దేష్ట్రీ దిదేష్టు నౌ॥

పదవి॥ సం । అంజంతు । విశ్వేదేవాః । సం । ఆపః । హృదయాని । నౌ । సం । మాతరిశ్వా । సం । ధాతా । సం । ఉ । దేష్ట్రీ । దిదేష్టు । నౌ॥

టీక॥ విశ్వేదేవాః=విశ్వేదేవతలు, నౌ= మన యిద్దర యొక్కయు, హృదయాని=హృదయములను, సమంజంతు=స్నేహముకలవిగాఁ జేయుగాఁక, ఆపః= ఉదకములు, సమంజంతు=స్నేహముగలవిగాఁ జేయుఁగాక, మాతరిశ్వా=వాయువు, సమనక్తు=స్నేహముగలవిగాఁ జేయుఁగాక, ధాతా=బ్రహ్మ, సమనక్తు=స్నేహముగలవిగాఁ జేయుఁగాక. దేష్ట్రీ = సంభాషణమును జేయించు సరస్వతి, నౌ = మన యిద్దరను, సందిదేష్టు=సంభోగకాలమం దనుకూలమయిన సంభాషణ గలవారినిగా మనలను జేయుచుండుఁగాక యని యర్థము.

తా॥ విశ్వేదేవతలు జలములు వాయువు బ్రహ్మ వీరు మన మనస్సులను

స్నేహముతోఁ గూడినవిగాఁ జేయుచుండుగాక. సరస్వతి మనలను అనుకూలమయిన సంభాషణ గలవారినిగాఁ జేయుఁగాక.

మూ॥ ప్రజాపతే తన్వం మే జుషస్వ త్వష్ట దేవేభి స్సహ సామ ఇంద్ర। విశ్వై ర్దేవై రాతిభి స్సగ్ంరరాణః పుగ్ంసాం బహూ నాం మాతర స్స్యామ॥

పదవి॥ ప్రజాపతే । తన్వం । మే । జుషస్వ । త్వష్టః । దేవేభిః । సహసా మః । ఇంద్ర । విశ్వైః । దేవైః । రాతిభిః । సం । రరాణః । పుంసాం । బహూనాం । మాతరః । స్యామ॥

టీక॥ ప్రజాపతే = ఓ బ్రహ్మ, మే = నాయొక్క, తన్వం = శరీరమును, జుషస్వ=ప్రవేశించుము త్వష్టః=ఓ త్వష్టప్రజాపతీ! సహసామః = రూపనిర్మాణ మందు సమర్థుఁడవైన. త్వం=నీవు, దేవైః=దేవతలతోఁగూడ, మే=నాయొక్క తన్వం=శరీరమును, జుషస్వ=ప్రవేశింపుము. ఇంద్ర=ఓ యింద్రుఁడా! రాతిభిః= నీకు మిత్రులయిన, విశ్వైః=సమస్తులయిన, దేవైః = దేవతలతోఁగూడ, మే=నా యొక్క, తన్వం=శరీరమును, ప్రవిశ్య = ప్రవేశించి, సంరరాణః = మా యొక్క కోర్కెల నిచ్చు. అవాం= మేమిద్దరము, బహూనాం=అనేకులయిన, పుంసాం= పురుషులకు మాతరః=(పితృశబ్దములకె ఏకశేషవృత్తిగాని మాతృశబ్దమునకు లేదు. ఇది ఛాందసము) తల్లిదండ్రులము. స్యామ=అయ్యెదము.

తా॥ ఓ. ప్రజాపతీ! త్వష్ట అనఁబడెడి యో బ్రహ్మ! ఇంద్రుఁడా! మీ రందరును మీకు స్నేహితులైన సమస్తమైన దేవతలతోఁగూడ నా శరీరమందుఁ బ్రవేశించి నాకు బలమును కలిగింపుఁడు. నా కోర్కెల నన్నియు నొసఁగుడు, మా కనేకులైన తనయులు జనియించునట్లు చేయుఁడు.

మూ॥ ఆ నః ప్రజాం జనయతు ప్రజాపతి రా జరసాయ సమన క్త్వర్యమా అదుర్మంగలీః పతిలోక మావిశ శ న్న ఏధి ద్వి పదే శం చతుష్పదే।

పదవి॥ ఆ । నః । ప్రజాం । జనయతు । ప్రజాపతిః । అజరసాయ । సమనక్తు। అర్యమా । అదుర్మంగలీః । పతిలోకం । ఆవిశ । శం । నః । ఏధి ॥ ద్విపదే । శం । చతుష్పదే॥

టీక ప్రజాపతిః=బ్రహ్మ, నః=మా యిద్దరకు, ప్రజాం = సంతానమును, ఆజనయతు=పుట్టించుఁగాక, అర్యమా=సూర్యుడు,ఆజరసాయ=మిదిమిపర్యంతము ఆవాం=మమ్ములను, సమనక్తు=స్నేహముఁగలవారినిగా జేయుఁగాక, త్వం= నీవు, అదుర్మంగలీః=అమంగళములు లేనిదానవగుచుఅనఁగాసువాసినిగానున్నదానవగుచు, పతిలోకం=పెనిమిటిదైన నాయొక్క గృహమును, ఆవిశ = నివశించియుండుము, నః=మా కొరకు, శం=సుఖమును, ద్విపదే=రెండుపాదములుగల మనుష్యులు మొదలగువారికొరకు, శం= సుఖమును, చతుష్పదే = నాలుగు పాదములుగల పశువులు మొదలగువానికొరకు, శం=సుఖమును, ఏధి=వృద్ధిపొందించుము.

తా॥ బ్రహ్మ మాకు సంతానమును గలిగించుఁగాక. సూర్యుఁడు మేము బ్రతికియుండునంత పర్యంతము మమ్ములను స్నేహము గలవారినిగాఁ జేయుఁగాక. నీవు చిరకాలమువరకు సువాసిగానుండి మాకును ఇతరులైనమనుష్యులకును పశువులు మొదలగువానికిని సుఖమును కలుగజేయుచుండుము.

మ॥ తాం పూషం చ్ఛివతమా మేరయస్వ యస్యాం బీజం మనుష్యా వపంతి యా న ఊరూ ఉశతీవిశ్రయాతై యస్యాముశంతః ప్రహరేమ శేఫం॥

పదవి॥ తాం । పూషన్ । శివతమాం । ఏరయస్వ । యస్యాం । బీజం । మనుష్యాః । వపంతి । యా । నః । ఊరూ । ఉశతీ । విశ్రయాత్తై । యస్యాం । ఉశంతః । ప్రహరేమ । శేఫం॥

టీక॥ పూషన్=ఓసూర్యుఁడా! తాం= ఆపూర్వోక్తమైన నాభార్యలు, శివతమాం=అనుకూలమైనదానిగా,కృత్వా=చేసి,ఏరయస్వ=నావద్దకుఁబ్రేరేపింపుము, మనుష్యాః=మనుష్యులు, యస్యాం=ఏస్త్రీయందు బీజం = వీర్యమును, వపంతి= ఉంచుచున్నారో, యా= ఏ స్త్రీ, ఉశతీ = కోరుచున్నదై, ఊరూ = తొడలను, విస్రయాత్తై=విడునట్లుగాఁజేయుచున్నదో, వయం=మేము, ఉశంతః=కోరుచున్నవారమై, యస్యాం=దేనియందు, శేఫం=శిశ్నమును, ప్రహరేమ=ప్రయోగించుచున్నామో, అని వెనుకకన్వయము.

తా॥ ఓ సూర్యుండా! స్త్రీలయందుఁ బురుషులు శుక్లమును విడిచిపెట్టుటచే సంతానము కలుగును. కాఁబట్టి యే స్త్రీ యపేక్ష గలదై సంభోగాదులకు దగిన

ప్రియత్న సన్నాహములను జేయుచుండునో యట్టి నా భార్యకు నా కనుకూలమయిన దానిగాఁజేసి నా వద్దకుఁ బంపించుము. ఇంతకంటె స్పష్టముగాఁ జూప్పుట విరుద్ధముగా నుండునుగానఁ జెప్పలేదు. ఇతి ఏకాదశఖండ సమాప్తః

—♦ ద్వాదశఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ అరోహోరు ముపబర్హస్వ బాహుం పరిష్వజస్వ జాయాగ్ం సుమనస్యమాన । తస్యాం పుష్యతం మిథునౌ సయోనీ బహ్వీం ప్రజాం జనయంతౌ సరేతసా।

పదవి॥ ఆరోహ । ఊరుం । ఉప ! బర్హస్వ । బాహుం । పరిష్వజస్వ । జాయాం । సుమనస్యమానః । తస్యాం । పుష్యతం । మిథునౌ । సయోనీ । బహ్వీం । ప్రజాం । జనయంతౌ । సరేతసా॥

టీక॥ ఆత్మన్=ఓ ఆత్మా ! ఊరుం = తొడను. ఆరోహి = అధిష్టించుము, బాహుం=హస్తమును, ఉపబహర్స్వ=చాపుము, తస్యాం=దానియందు, సుమనస్యమానః=ప్రేమగలవాఁడవై, జాయాం= భార్యను పరిష్వజస్వ = ఆలింగనము జేసికొనుము, పుష్యతం= (మీరిద్దరు) పుష్టిగలిగి యుండుఁడు, మిథునౌ=మీరు దంపతులై, సయోనీ=కలిసికొనిన యుపస్థేంద్రియమును కలవారై, సరేతసా = వీర్యముతోఁగూడినవారలగుచు, బహ్వీం = విశేషమయిన, ప్రజాం = సంతానమును, జనయంతౌ=పుట్టించుచుండుఁడు.

తా॥ పురుషుఁడు తన ఆత్మతోఁ జెప్పుచున్నాడు. ఓ ఆత్మా ! భార్యయందు ప్రేమగలవాఁడవై కటి ప్రదేశము నధిష్ఠించి బాహువులను జాచి భార్యను ఆలింగనము చేసికొనుము. ఇప్పుడు తమ యిద్దరను గూర్చి చెప్పుచున్నాఁడు. మీరిద్దరు దంపతులై పుష్టిగలవారగుచు సంభోగించి వీర్యమును గ్రహించిన వారలై సంతానమును బుట్టించుచుండుఁడు

మూ॥ ఆదర్ద్రైయారణ్యా యత్రామంథ త్పురుషం పురుషేణ శక్రః । త దేతౌ మిథునౌ సయోని ప్రజయామృతే నేహ గచ్ఛతం ॥

పదవి॥ ఆదర్ద్రయా । అరణ్యా । యత్ర । అమంథత్ । పురుషం । పురుషేణ ।

శక్రః । తత్ । ఏతౌ । మిథునౌ । సయోనీ । ప్రజయా । అమృతేన । ఇహ । గచ్ఛతం॥

టీక॥ అద్రిణయా=నేతితోఁ దడపఁబడిని అరణ్యా=అరణిచేత, అగ్నిం=అగ్నిహోత్రమును, యత్ర= యేప్రకారము, అమంథత్ = మధించెనో, శక్రః=దేవేంద్రుఁడు. పురుషేణ = పురుషరూపమేఢ్రముచే, పురుషం=పురుషుఁడగు గర్భస్థజంతువును, అమంథత్=తరిచెనో, తత్= ఆప్రకారముగా, మిథునౌ= దంపతులయిన, ఏతౌ=ఈమీరిద్దరు సయోనీ=కలసికొనినవారలై,ప్రజయా=సంతానమును, అమృతేన=అమృతముచేత, ఇహ=ఇక్కడను, గచ్ఛతం=పొందుఁడు.

తా॥ మా అత్మలారా ! యజ్ఞాదికము నందరణిచే మధించి యగ్ని నెట్లు పుట్టించెనగో యా తీరున దేవేంద్రుఁడు సంతానమును గలుగ జేయుటకు రతివ్యాపారమును గురించి ప్రోత్సాహ పరచుచున్నాఁడు. గాన దంపతులయిన మీరిద్దరును సంభోగించుటకుఁ గలసికొనిన వారలై యమృతమువలెనే శ్రేయస్కరమగు సంతానమును బొందుదురుగాక.

మూ॥ అహం గర్భ మదధా మోషధీ ష్వహం విశ్వేషు భువనేష్వంతః । అహం ప్రజా అజనయం పితౄణా మహం జనిభ్యో అవరీషు పుత్రాన్॥

పదవి॥ అహం । గర్భం । అదధాం । ఓషధీషు । అహం । విశ్వేషు । భువనేషు ॥ అంతః । అహం ॥ ప్రజాః ॥ అజనయం ॥ పితౄణాం । అహం ॥ జనిభ్యః ॥ అవరేషు । పుత్రాన్॥

టీక॥ అహం=నేను, ఓషధీషు = ఓషధుల యందు గర్భం = బీజమును, అదధాం=ధరించితిని, అహం=నేను, విశ్వేషు=సమస్తములయిన, భువనేషు=లోకములయందు, అంతః=లోపమును, స్థితః = ఉంటిని, అహం=నేను, పితౄణాం=పితృదేవతలయొక్క, అర్థాయ = ప్రయోజనము కొరకు, ప్రజాః = సంతానమును, అజనయం=పుట్టించుచున్నాను, అహం=నేను. జనిభ్యః=ఈ నా భార్యవలనను, అవరీషు=ఇతరులైన కోడండ్రు మొదలగువారి యందును, పుత్రాన్=పుత్రులను, అజనయం=పుట్టించుచున్నాను.

తా॥ శ్రౌతస్మార్త కర్మములయం దియ్యఁబడిన హవిస్సువలన క్షేమముగా

ఓషధులయందు బ్రవేశించుటచే ఓషధులయొక్క గర్భమునకు నేనే కారణమయిన వాఁడను. అనఁగా నగ్నియందుంచబడిన హవిస్సులు సూర్యునింజేరి వృష్టిరూపముగా నోషధులం బ్రవేశించును. అంతరాత్మగా సమస్తభూతములయందును నేనే నుండియున్నవాఁడను. పితృదేవతల ఋణమును దీర్చుకొనుటకు నేనే సంతానమును బుట్టించుచున్నాను. ఈ నా భార్యయందు నేనే సంతానమును బుట్టించుచున్నాను. నా తనయుల వలనఁ గోడండ్రయందు సంతానము గలుగుటచే దానికి గారణమయినవాఁడను నేనే.

మూ॥ పుత్రిణేమా కుమారిణా విశ్వ మాయు ర్వ్యశ్నుతం ఉభాహిరణ్యపేశసా వీతిహోత్రా కృతద్వసూ॥

పదవి॥ పుత్రిణా॥ (పుత్రిణౌ) ॥ ఇమా ॥ (ఇమౌ) ॥ కుమారిణా । (కుమారిణౌ) విశ్వం ॥ ఆయుః । వ్యశ్నుతం । ఉభా । (ఉభౌ) । హిరణ్యపేశసా । వీతిహోత్రా (వీతిహోత్రౌ) ॥ కృతవసూ॥

టీక॥ ఇమౌ=ఈ, ఉభౌ = దంపతులు, పుత్రిణౌ =కుమారులు గలవారై, కుమారిణౌ=కుమారికలు గలవారై, హిరణ్యపేశసౌ= బంగారు వంటి రూపము గలవారై, వీతిహోత్రౌ=హవిస్సుచేత హోమముచేయువారై, కృవసూ=సంపాదింపఁబడిన ధనముగలవారై, విశ్వం=విశేషమయిన, ఆయుః=ఆయుర్దాయమును, వ్యశ్నుతం=పొందుదురుగాక.

తా॥ ఓ. ఆత్మా! ఈ దంతతు లిద్దరును కుమారులు కుమారికలు గలవారై బంగారువంటి కాంతిగలవారై యజ్ఞము మొదలగు కర్మములను జేయువారై ధనమును సంపాదించినవారై పరమాయుర్దాయమయిన నూటపదియారు సంవత్సరముల పర్యంతము జీవింతురుగాక,

మూ॥ దశస్యం త్వామృతాయకం శ మూధో రోమశగ్ం హథో దేవేషు కృణుతో దువః॥

పదవి॥ దశస్యం । త్వా । అమృతాయకం । శం । ఊధః । రోమశం । హథః । దేవేషు । కృణుతం । దువః

టీక॥ దశస్వం [illegible] =యాచకుల కోర్కులనిచ్చుచు, అమృతాయకం=దేవత్వ [illegible] రోమశం=రోమములచే వ్యాపమైన, ఊధః=ఉపస్థేంద్రియ

ములను. శంహాకః=కలిసికొనునట్లు జేయుదు, దేవేషు=దేవతలవిషయమై, దువః=పరిచర్యను, కృణుతిః= చేయుదురుగాక, హోమములు రాకపూర్వ ముపస్థభోగరహో గ్యముకాదని యభిప్రాయము.

తా॥ ఓ దంపతులారా! యాచకుల కోర్కెలం దీర్చుచు పితృఋణమును దీర్చి స్వర్గలోకంబున స్థిరముగా నుండుకొరకు సంతానమును బడయుటకై సంభోగింపుదు. పిమ్మట సంతానము గలవారై స్వర్గలోకనబుననుండి దేవతలు సేవింపుచుందుడు. ఇతి ద్వాదశఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ త్రయోదశఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ విష్ణు ర్యోనిం కల్పయతు త్వష్టా రూపాణి పింశతు ఆసించతు ప్రజ పతి ర్ధాతా గర్భం దధాతు తే॥

పదపా॥ విష్ణుః । యోనిం । కల్పయతు । త్వష్టా । రూపాణి । పింశతు । ఆసించతు । ప్రజాపతిః । ధాతా । గర్భం । దధాతు । తే॥

టీక॥ విష్ణుః=విష్ణుమూర్తి, తే=నీయొక్క యోనిం=భగమును, కల్పయతు=గర్భాదానమునకు సమర్థమయిన దానిగాజేయుగాక, ప్రజాపతిః=నవబ్రహ్మలలో నొకబ్రహ్మ, ఆసించతు = నన్నావేశించి నాచేత వీర్య ముంచఁబడునట్లు చేయుఁగాక. ధాతా=బ్రహ్మ, తత్=ఆ వీర్యమును, గర్భం=పిండాకృతిగా, దధాతు=చేయుఁగాక, త్వష్టా=ఒకబ్రహ్మ, తస్య=ఆ పిండమునకు, రూపాణి=శిరస్సు మొదలగు నవయవములను, పింశతు=ఏర్పరచి స్ఫుటమానట్లుగాఁ జేయుఁగాక.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! నీభగమును విష్ణుమూర్తి సంభోగమునకు సహజమా నట్లు చేయును. నవబ్రహ్మలలో నొకఁడు నీ యందు నావలన రేతస్సు విడువబడు నట్లు చేయును ఒకబ్రహ్మ ఆ రేతస్సును బిండమానట్లు చేయును. ఒకబ్రహ్మ యాపిండమునకు నవయవముల నేర్పరచి ప్రకాశించినట్లు చేయును.

మూ॥ గర్భం ధేహి సినీవాలి గర్భం ధేహి సరస్వతి గర్భం తే అశ్వినౌ దేవా వాధత్తాం పుష్కరస్రజా॥

పదపా॥ గర్భం । ధేహి । సినీవాలి । గర్భం । ధేహి । సరస్వతి । గర్భం । తే । అశ్వినౌ । దేవౌ । ఆధత్తాం । పుష్కరస్రజా । (పుష్కరస్రజౌ)॥

టీక॥ సినీవాలి=చంద్రకళతోఁగూడినయమావాస్యచే నధిష్ఠింపబడినదానా! సరస్వతి=సరస్వతిచే నధిష్ఠింపబడినదానా! గర్భం=గర్భమును, ధేహి=ధరింపుము,

పుష్కరస్రజౌ=పద్మమాలలను ధరించిన, అశ్వినా=అశ్వినులను, దేవా=దేవతలు తే=నీకు, గర్భం=గర్భమును, ఆధత్తాం=చేయుదురుగాక.

తా॥ సినీవాలిచేతను సరస్వతిచేతను ఆవేశింపఁబడిన యో చిన్నదానా! అశ్వినీదేవతలు సకలకోర్కెల నిచ్చునట్టి పద్మమాలికలను ధరించినవారై నీవు గర్భమును ధరించుటకు ప్రయత్నము చేయుచున్నారు గాన నీవు గర్భమును ధరింపుము.

మూ॥ హిరణ్యయీ అరణీ యం న్మిర్మందో అశ్వినా తం తే గర్భగ్ం హవామహే దశమే మాసి సూతవే॥

పదవి॥ హిరణ్యయీ । అరణీ । యం । నిర్మంథతః । అశ్వినా । (అశ్వినా) । తం । తే । గర్భం । హవామహే । దశమే । మాసి । సూతవే॥

టీక॥ హిరణ్యయీ=బంగారుచేఁ జేయఁబడిన, అరణీ=అరణిచేత, యం=ఏ గర్భమును. నిర్మందతః = మథించుటవలన, అశ్వినా = అశ్వినీ దేవతలు, పుట్టిరో, తే=నీయొక్క, గర్భం=గర్భమును, తం=ఆటువంటిదానిగాను, దశమే=పదియవదగు, మాసి=మాసమునందు, సూతవే=కనుటకొరకు, హవామహే=కోరుచున్నాము.

తా॥ బంగారపుటరణిచే మథించినరీతిగా గర్భమును మథించుటవలన యే అశ్వినీదేవతలు పుట్టిరో అట్టి యశ్వినీదేవతలు వలెనే రూప సంపత్తుగల తనయులను బదియవమాసంబున గనుము.

మూ॥ యథేయం పృథివీ మహీ తిష్ఠంతీ గర్భమాదధే ఏవం త్వం గర్భ మాధస్స్వ దశమే మాసి సూతివే॥

పదవి॥ యథా । ఇయం । పృథివీ । మహీ । తిష్ఠంతీ । గర్భం । ఆదదే । యేవం । త్వం । గర్భం । ఆధత్స్వ । దశమే । మాసి । సూతవే॥

టీక॥ మహీ= పెద్దదియగు, ఇయం=ఈ, పృథివీ=భూమి, తిష్ఠంతీ=ఉనికి దకుచు, గర్భం=సస్యగర్భమును, యథా=యే ప్రకారముగా, అదధే=ధరించెనో యేవం=ఈ, (ఆ) ప్రకారముగా, త్వం= నీవు, దశమే = పదియవదగు, మాసి= మాసమునందు. సూతవే=కనుటకొరకు, గర్భం=గర్భమును, ఆధత్స్వ=ధరింపుము

తా॥ ఈ విశాలమయిన భూమి వర్షకురియుటచే సస్యరూపమగు గర్భము, నెట్లుధరించెనో, అవిధముగానే నీవు గర్భమునుధరించి పదియవదియగు మాసంబున బ్రసవింపుము.

మూ॥ యథా పృథివ్యగ్నిగర్భా ద్యౌర్యథేంద్రేణ గర్భిణీ వాయుర్యథా దిశాం గర్భ ఏవం గర్భం దధామి తే॥

పదవి॥ యథా । పృథివీ । అగ్నిగర్భా । ద్యౌః । యథా । ఇంద్రేణ । గర్భిణీ । వాయుః । యథా । దిశాం । గర్భః । ఏవం । గర్భం । దధామి । తే॥

టీక॥ యథా=యేప్రకారముగా, పృథివీ=భూమి, అగ్నిగర్భా= అగ్నిహోత్రుడు గర్భమంగుగలదయ్యెనో. యథా= ఏప్రకారముగాను, ద్యౌః = స్వర్గము, ఇంద్రేణ=దేవేంద్రునిచేత, గర్భిణీ= గర్భము గలదయ్యెనో, వాయుః=వాయువు, దిశాం=దిక్కులకు, గర్భః=గర్భమయ్యెనో, ఏవం=ఈప్రకారముగా, తే=నీకు, గర్భం=గర్భమును, దధామి=చేయుచున్నాను.

తా॥ భూమి యగ్నిహోత్రు నేప్రకారముగా గర్భమందు ధరించెనో, స్వర్గలోకము దేవేంద్రు నేప్రకారముగా గర్భమందు ధరించెనో దిక్కులు వాయువు యే ప్రకారముగా గర్భమందుధరించె నే యాతీరున పుత్రునిగర్భమందు దరింపుము.

మూ॥ విష్ణో శ్రేష్ఠేన రూపే ణాస్యాం నార్యాం గవీన్యాం । పుమాగ్ంసం గర్భ మాధేహి దశమే మాసి సూతవే॥

పదవి॥ విష్ణో । శ్రేష్ఠేన । రూపేణ । అస్యాం । నార్యాం । గవీన్యాం । పుమాంసం । గర్భం । ఆధేహి । దశమే । మాసి । సూతవే॥

టీక॥ విష్ణో=ఓ విష్ణుమూర్తీ! శ్రేష్ఠేన = శ్రేష్ఠమయిన, రూపేణ = రూపముతోగూడిన, పుమాంసం=పురుషుఁడగు, గర్భం= గర్భస్థజంతువును, గవీన్యాం= కోరఁదగిన, అస్యాం=ఈ, నార్యాం స్త్రీయందు, దశమే= పదియవదగు, మాసి= మాసమునందు, సూతవే=కనుటకొరకు, ఆధేహి=చేయుము,

తా॥ ఓ విష్ణుమూర్తీ! ప్రేమింపఁదగిన, యీ చిన్నదానియందు శ్రేష్ఠమైన రూపము గల పుత్రుని పదియవ మాసమునందు కనునట్లు జేయుము.

మూ॥ నేజమేష పరాపత సపుత్రః పునరాపత । అస్యై మే పుత్రకామాయై గర్భ మాధేహి యః పుమాన్॥

పదవి॥ నేజమేష । పరాపత । సపుత్ర । పునః । ఆపత । అస్యై । మే పుత్రకామాయై । గర్భం । ఆధేహి । యః । పుమాన్॥

టీక॥ నేజమేష = నేజమేష అను పేరుగల ఓ గ్రహమా ! పరాపత =

పారిపాహ్యు, పునః=తిరిగిరాదలచితివేని, సపుత్రః= పుత్రునితోఁ గూడినదానవై ఆపత=రమ్ము, యః=యేగర్భము, పుమాన్=పురుషుఁడగునో, తం=అట్టి, గర్భం= గర్భమును, మే=నాయొక్క భార్యయై, పుత్రకామాయై,=పుత్రులను గోరుచున్న అస్యై=ఈ స్త్రీకొరకు, ఆధేహి=చేయుము.

తా॥ 'నేజమేష' యనఁబడెడి యో గ్రహమా! గర్భమందుండు శిశువును హింసఁజేయదలచితివేని నిక్కడనుండి పారిపామ్ము. ఇచ్చట నుండిదలచితివేని హింసఁ జేయకుము. ఈ నా భార్య పుత్రులను గోరుచున్నది, గాన బుత్రుని కలుగఁజేయుము.

మూ॥ వ్యస్య యోనిం ప్రతి రేతో గృహాణా పుమా న్పుత్రోధీయతాం గర్భే అంతః తం మాతా దశమాసో భిభర్తి సజాయతాం వీరతమస్స్వానాం॥

పదవి॥ వ్యస్య । యోనిం । ప్రతి । రేతః । గృహాణ । పుమాన్ । పుత్రః । ధీయతాం । గర్భే । అంతః । తం । మాతా । దశ । మాసః । బిభర్తి । సః । జాయతాం । వీరతమః । స్వానాం॥

టీక॥ యోనిం=భగమును, వ్యస్య=విశాలపరచి, రేతః=వీర్యమును, ప్రతిగృహాణ=గ్రహింపుము, తే=నీయొక్క, అంతః= లోపమును, గర్భే = గర్భమందు. పుత్రః=పున్నామనరకమునుండి విడిపించు, పుమాన్= పురుషుఁడు, ధీయతాం= ధరింపఁబడుఁగాక, మాతా = తల్లి, తం = ఆ గర్భమును, దశమాసః = పదిమాసములను, బిభర్తి=భరించుచున్నది, సః=ఆ పురుషుఁడు, స్వానాం=స్వకీయమయిన వారిలో, వీరతమః=పరాక్రమవంతుఁడు, జాయతాం=అగుగాక.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! నీవు యోనిని విశాలపరచి రేతస్సును గ్రహింపుము. ఆ రేతస్సు గర్భమందుఁ బుత్రరూపముగా ఘనీభవించును. ఆ గర్భమును తల్లి పది మాసముల పర్యంతము భరించుచున్నది. ఆ పురుషుఁడు తనవారిలో బరాక్రమ వంతుఁ డగుఁగాక.

ఆ తే గర్భో యోని మేతు పుమా న్బాణ ఇవేషు ధిం ఆవీ-రోఽజాయతాం పుత్రస్తే దశమాస్యః॥

పదవి॥ ఆ । తే । గర్భః । యోనిం । ఏతు । పుమాన్ । బాణః । ఇవ ॥

ఇషుధిం । ఆ । వీరః । అజాయతాం । పుత్రః । తే । దశమాస్యః॥

టీక॥ తే=నీయొక్క, యోనిం=యోనినిగురించి. పుమాన్=పురుషుఁడగు. గర్భః=గర్భము, ఇషుధిం=అంబులపొదినిగురించి, బాణఇవ=బాణమువలెనే, ఏతు=వచ్చుఁగాక, తే=నీయొక్క, పుత్రః=తనయుఁడు, దశమాస్యః= పదిమాసములు, గర్భమందు ధరింపఁ బడినవాఁడై, వీరః=పరాక్రమ వంతుఁడగుచు, అజాయతాం=పుట్టుఁగాక.

తా॥ అంబులపొదిని బాణమువలెనే నీయోనిని బురుషుఁడు ప్రవేశించి నీ గర్భమందుఁ పదిమాసముల పర్యంతము వృద్ధిపొంది యనంతరము పరాక్రమము గల వాఁడుగా బుట్టుగాక. ఇతి త్రయోదశఖండ సమాప్తః

—♦ అథ చతుర్దశఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ కరోమి తే ప్రాజాపత్య మా గర్భో యోని మేతు తే అనూనః పూర్ణో జాయతా మశ్లోణో౽పిశాచధితః॥

పదవి॥ కరోమి ॥ తే । ప్రాజాపత్యం । ఆ । గర్భః । యోనిం । ఏతు । తే । అనూనః పూర్ణః జాయతాం అశ్లోణిః అపిశాచధీతః॥

టీక॥ అహం=నేను, ప్రాజాపత్యం=ప్రజాపతిసంబంధమగుకర్మమును, తే=నీకొఱకు, కరోమి=చేయుచున్నాను. గర్భః=గర్భము, తే=నీయొక్క, యోనిం=యోనినిగూర్చి, ఏతు=వచ్చుంగాక, సః=ఆగర్భము, అనూనః=తక్కువగానిఅవయవములు గలదియగుచు, పూర్ణః=గర్భమందు పదిమాసములు వృద్ధిపొందిన దగుచు అశ్లోణః=కుంటి చెముడు మొదలగునవి లేనిదగుచు అపిశాచధీతః=పిశాచము మొదలగువానిచే బాధింపబడనిదై జాయతాం=పుట్టుఁగాక.

తా॥ ప్రజాపతిసంబంధమైనకర్మము నవఁగా సంభోగమును జేయుచున్నాను గాన జీవము నీయోనిని బ్రవేశించినదై పదిమాసములు పెరిగి సంపూర్ణమయిన యవయవములు గలదియగుచు కుంటి చెముడు మూగ మొదలగునవి లేనిదై పిశాచము మొదలగువానిచేఁ బీడింపఁబడక పుట్టుఁగాక.

మూ॥ పుమాగ్ స్తే పుత్రో నారి తం పుమా ననుజాయతాం తాని భద్రాణి బీజా న్యృషభా జనయంతు నౌ॥

పదవి॥ పుమాన్ । తే । పుత్రః । నారి ॥ తం । పుమాన్ । అను జాయతాం । తాని । భద్రాణి । బీజాని । ఋషభాః । జనయంతు । నౌ॥

టీక॥ నారి = ఓ స్త్రీ! పుమాన్ పుత్రః=కుమారుఁడు, జాయతాం=పుట్టుగాక, తం= ఆ కుమారిని, అను = అనుసరించు, పుమాన్ = పురుషుఁడు, జాయతాం=పుట్టుగాక, ఋషభాః=సమర్థులగు ప్రజాపతిమొదలగు వారు, తాని=అటువంటి, భద్రాణి=మంగళప్రదములగు, బీజాని=వీర్యములను, నౌ=మాయిద్దరకు, జనయంతు=పుట్టింతురుగాక.

తా॥ ఓ స్త్రీ ! ముందుగాను పిమ్మటను నీకుఁ తనయులే పుట్టుచుందురుగాక. ప్రజాపతి మొదలగువారు మాయిద్దరకు మంగళప్రదములగు వీర్యములను గలుగఁ జేయుదురుగాక.

మూ॥ యాని భద్రాణి బీజా న్యృషభా జనయంతి నః ।
తై స్త్వం పుత్రా న్విందస్వ సా ప్రసూ ర్ధేనుకా భవ॥

పదవి॥ యాని । భద్రాణి । బీజాని । ఋషభాః ॥ జనయంతి । నః ॥ తైః । త్వం ॥ పుత్రాన్ ॥ విందస్వ ॥ సా ॥ ప్రసూః ॥ ధేనుకా ॥ భవ॥

టీక॥ ఋషభాః=ప్రజాపతి మొదలగువారు, భద్రాణి=మంగళకరములగు. యాని=ఏ, బీజాని=బీజములను, నః= మనకు జనయంతి = పుట్టించుచున్నారో, తైః=ఆ బీజములచేత. త్వం=నీవు పుత్రాన్=తనయులను, విందస్వ=పొందుము సా=ఆ పూర్వోక్తమయిన, త్వం=నీవు, ప్రసూః=యీనిన, ధేనుకా=ఆవువలెనే భవ=ఉండుము.

తా॥ ఓ చిన్నదానా ! ప్రజాపతి మొదలగువారు మంగళప్రదములగు నే వీర్యములను మన యిద్దరకుఁ గలుగఁజేసిరో ఆ వీర్యములచే నీవు పుత్రులను బొంది యావు తన దూడలకు నే రీతి పాలిచ్చి పోషించునో యా తీరున నీ తనయులకు క్షీరముల నిచ్చి పోషింపుము.

మూ॥ కామసమృధ్యతాం మహ్యామపరాజిత మేవమే। యం
కామం కామయే దేవ తం మే వాయో సమర్ధయ।

పదవి॥ కామప్రం । ఋధ్యతాం । మహ్యం । అపరాజితం । ఏవ । మే ।
యం । కామం । కామయే । దేవ । తం । మే । వాయో । సమర్ధయ॥

టీక॥ మే=నాయొక్క, ఇదం=ఈ, కర్మ=కర్మము, మహ్యం=నాకొరకు, కామప్రం=కోరికలనుపూర్తిగానిచ్చునదై, అపరాజితమేవ=వ్యర్థము కానిదగుచు

ఋధ్యతాం=సమృద్ధిని బొందుఁగాక, దేవ= దేవుఁడనగు, వాయో = వాయువా! యం=యే కామం=పుత్రుఁడు జనియించ వలయునని కోరికను, కామయే= కోరుచున్నానో, మే= నాయొక్క, తం = ఆ కోరికను, సమర్ధయ = సిద్ధించు నట్లు చేయుము.

తా॥ నేఁ జేయునట్టి యీ కర్మము కోరికల నిచ్చునదియు, వ్యర్థము కానిదియు నగుఁగాక. ఓ వాయువా! పుత్రులు కావలయునని నేఁ గోరునట్టికోరికను సఫలమయిన దానిగాఁజేయుము.

మూ॥ అనుహావం పరిహావం పరీవాదం పరిక్షపం । దుస్స్వప్నం దురుదితం త ద్ద్విషద్భ్యోదిశా మ్యహం॥

పదవి॥ అనుహావం । పరిహావం । పరీవాదం । పరిపక్షం । దుస్స్వప్నం । దురుదితం । తత్ । ద్విషద్భ్యః ॥ దిశామి । అహం ॥

టీక॥ అనుహావం=వెనుకఁ బిలుచుటయు, పరిహావం=అంతటఁ బిలుచుటయు పరీవాదం= నిందించుటయు, పరిపక్షం = దగ్గు తుమ్ము మొదలగునవియు, దుస్స్వప్నం=దుష్ట యినస్వప్నమును, దురుదితం = అయోగ్యమయినరోదనము మొదలైన యే దుశ్శకునములు కలవో, తత్=దానిని, జాతావేకవచనం, అహం=నేను, ద్విషద్భ్యః=శత్రువులకొరకు, దిశామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ శుభకార్యములఁగూర్చి పోవుచుండఁగా ప్రతిబంధకములైన (1) వెనుకఁబిలుచుట, (2) అన్నిప్రక్కలనుండి పిలుచుట, (3) నింద సంభవించుట, దగ్గు తుమ్ము మొదలగునవి తటస్థించుట, చెడుకలఁగనుట, రోదనము వినుట, మొదలగునే దుశ్శకునములుకలవో వాని నన్నిటిని నాశత్రులను జెందునట్లు చేయుచున్నాను.

మూ॥ అనుహూతం పరిహూతగ్ం శకునే ర్య దశాకునం । మృగస్య స్రుత మక్ష్ణయా త ద్ద్విషద్భ్యోదిశా మహ్యాం

పదవి॥ అనుహూతం । పరిహూతం । శకునేః । యత్ । అశాకునం । మృగస్య । స్రుతం । అక్ష్ణయా । తత్ । ద్విషద్భ్యః । దిశామి । అహం॥

టీక॥ అనుహూతం=వెనుక పిలువఁబడుటయు, పరిహూతం=అన్నిదిక్కులనుండి పిలువబడుటయు, శకునేః= పక్షిసంబంధమగు, యత్ = ఏ, అశాకునం = దుశ్శకునము, మృగస్య=మృగముయొక్క, అక్ష్ణయాస్రుతం = అపసవ్యముగా నడు

చుటయు మొదలగునవి యేవి కలవో, తత్ = అది (అవి) ద్విషద్భ్యః = శత్రువుల కొరకు, అహం = నేను, దిశామి = చేయుచున్నాను.

తా॥ వెనుకనుండి పిలువఁబడుట, యన్నిదిక్కులనుండి పిలువఁబడుట, పక్షులు మృగములు, వీనిసంబంధమగు నపసవ్యగమనము. మొదలగువానివలన నే దుశ్శకునము సంభవించునో యా దుశ్శకునము నాశత్రువులను జెందుచుండుఁగాక.

మూ॥ ఆరాత్తే అగ్నిరస్త్వారాత్పరశురస్తు తే నివాతే త్వాఽభివర్షతు స్వస్తి తేఽస్తు వనస్పతే స్వస్తి మేఽస్తు వనస్పతే॥

పదవి॥ ఆరాత్ । తే । అగ్నిః । అస్తు । ఆరాత్ । పరశుః । అస్తు । తే । నివాతే । త్వా । అభివర్షతు । స్వస్తి । తే । అస్తు । వనస్పతే । స్వస్తి । మే । అస్తు । వనస్పతే॥

టీక॥ వనస్పతే — ఓ వృక్షమా! తే = నీకు, ఆరాత్ = దూరమందు, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రము, అస్తు = ఉండుఁగాక, తే = నీకు, ఆరాత్ = దూరమందు, పరశుః = గొడ్డలి. అస్తు = ఉండుఁగాక, నివాతే = వాయువు లేకుండఁగా, త్వా = నినుగురించి అభివర్షతు = వర్షము కురియుఁగాక, వనస్పతే = ఓ వృక్షమా! తే = నీ కొఱకు, స్వస్తి = శుభము అస్తు = అగుఁగాక. వనస్పతే = ఓ వృక్షమా! మే = నాకొఱకు, స్వస్తి = శుభము, అస్తు = అగుఁగాక.

తా॥ ఓ వృక్షమా! నీ వగ్నిచే దహింపఁబడక గొడ్డలిచే నఱుకఁబడక * గాలి లేని వర్షముచేఁ దడిఁసి శోభస్కరముగా వృద్ధిపొందుము. నాకు శుభ మగుచుండుఁగాక.

మూ। నమ శ్శకృత్సదే రుద్రాయ నమో రుద్రాయ శకృత్సదే। గోష్ఠమసి నమస్తే అస్తు మా మా హింగ్ంసీః॥

* (గాలి గొట్టినచో వృక్షమునకు భంగము కలుగును గాన)

పదవి॥ నమః । శకృత్సదే । రుద్రాయ । నమః । రుద్రాయ । శకృత్సదే । గోష్ఠం । అసి ॥ నమః । తే । అస్తు । మా । మా । హింగ్ంసీః॥

టీక॥ శకృత్సదే = గోమయమునివాసుండగు, రుద్రాయ = రుద్రునికొఱకు, నమః = నమస్కారము (నమస్కారము పునరుక్తి) శకృత్ = గోమయమా! గోష్ఠం = ఆవులయుండునదానవు, అసి = అయితివి, తే = నీకొఱకు, నమః = నమస్కారము,

అస్తు=అగుఁగాక, మా=నన్ను, మాహిగ్ంసీః=బాధపెట్టకుము.

తా॥ గోమయమందు నివాసుండగు అనఁగా పవిత్రస్వరూపుఁడగు రుద్రుని కొరకు నమస్కారముచేసెద. ఓ గోమయమా! నీవు గోవులయందున్న దానవైతివి. కావున గోవులు నన్ను హింసింపనట్టు నీవును నన్ను హింసింపకుము.

మూ॥ సి గసి నసి వజ్రో నమస్తే అస్తు మా మా హిగ్ంసీః॥

పదవి॥ సిక్ । అసి । న । అసి । వజ్రం । నమః । తే । అస్తు । మా । మా। హిగ్ంసీః॥

టీక॥ సిక్=వస్త్రముల యంచుతో సమానమయినదానవు, అసి=అయితివి, వజ్రః=వజ్రాయుధము, నసి(నాసి)=కావు, తే=నీకొరకు, నమః=నమస్కారము, అస్తు=అగుఁగాక, మా=నన్ను, మాహిగ్ంసీః=బాధపెట్టకుము.

తా॥ ఓ గోమయమా! వస్త్రముయొక్క యంచువలె మృదువైన దానవైతివి వజ్రాయుధమువలె తీక్ష్ణమయినదానవు కావు. కాన నీకు నమస్కారము జేసెద నన్ను హింసింపకుము.

మూ॥ ఉద్గా తేవ శకునే సామ గాయసి బ్రహ్మపుత్ర ఇవ సవనేషు శగ్ంశిస్వస్తిన శకునే అస్తు ప్రతి న స్సుమనా భవ॥

పదవి॥ ఉద్గాతా । ఇవ ॥ శకునే । సామ । గాయసి । బ్రహ్మపుత్రః ॥ ఇవ । సవనేషు ॥ శంససి । స్వస్తి । నః । శకునే । అస్తు । ప్రతి । నః । సుమ ॥ నాః । భవ॥

టీక॥ హే శకునే=ఓ పక్షీ, ఉద్గాతేవ=ఉద్గాతవలెనే. సామ=సామవేదమును, గాయసి = గానముఁ జేయుచున్నావు, బ్రహ్మపుత్రఇవ = బ్రాహ్మణాచ్ఛంసియను ఋత్విక్కువలెనే, సవనేషు= యజ్ఞములవిషయమై, శంససి=చెప్పుచున్నావు, నః=మా కొరకు, స్వస్తి = శుభము, అస్తు= అగుఁగాక, నః ప్రతి= మములఁ గూర్చి, త్వం=నీవు, సుమనాః=మంచి మనస్సుగలదానవు, భవ=అగుము.

తా॥ ఓ పక్షి! శ్రవణానందముగా నీవు ధ్వనించేయుట యజ్ఞమునం దుద్గాతసామవేదమును గానముఁ జేసినట్టువలెనే యుండెను. "బ్రాహ్మణాచ్ఛంసి" యని ఋత్విక్కు యజ్ఞమునందు వేదము సూత్రములు మొదలగునవి పల్కి యజ్ఞమును జేయించినట్టువలెనే యుండెను గాన మాయందుఁ బ్రేమగలదానవై మాకు మేలును గలుగఁజేయుచుండుము. ఇతి చతుర్థశ్ఖండ స్సమాప్తః

— అథ పంచదశఖండ ప్రారంభః —

మూ॥ ప్రాతరగ్నిం ప్రాత రింద్రగ్ం హవామహే ప్రాత ర్మిత్రా వరుణా ప్రాత రశ్వినా ప్రాత ర్భగం పూషణం బ్రహ్మణ స్పతిం ప్రాత స్సోమ ముత రుద్రగ్ం హువేమ॥

పదవి॥ ప్రాతః । అగ్నిం । ఇంద్రం । హవామహే । ప్రాతః । మిత్రావరుణా । ప్రాతః । అశ్వినా । ప్రాతః । భగం । పూషణం । బ్రహ్మణస్పతిం । ప్రాతః । సోమం । ఉత । రుద్రం । హువేమ ।

టీక॥ ప్రాతః = ఉదయమున, అగ్నిం = అగ్నిహోత్రుని, ప్రాతః=ఉదయమున, ఇంద్రం = దేవేంద్రుని, ప్రాతః = ఉదయమున మిత్రావరుణా=సూర్యవరుణులను, ప్రాతః = ఉదయమున, అశ్వినా = అశ్వినీదేవతలను, హవామహే= పిలుచుచున్నాము, ప్రాతః = ఉదయమున, భగం = భగుడనుసూర్యుని, పూషణం = పూషణుడనుసూర్యుని, బ్రహ్మణస్పతిం = బృహస్పతిని, ప్రాతః = ఉదయమున. సోమం = చంద్రుని, ఉత = ఇంతియేకాదు, రుద్రం = రుద్రుని, హువేమ = పిలుచున్నాము.

తా॥ ఉదయమున స్నానసంధ్యావందనాదికృత్యములను జేసి యగ్నిహోత్రము జేయుచు అగ్ని, ఇంద్రుడు, మిత్రావరుణులు. అశ్వినులు, భగుడు, పూషణుడుఁ బృహస్పతి, చంద్రుడు, రుద్రుడు మొదలగు దేవతలను గుఱించి హోమముఁ జేయుచున్నాను.

మూ॥ ప్రాత ర్జితం భగముగ్రగ్ం హువేమ వయం పుత్ర మదితే ర్యో విధర్తా ఆధ్రశ్చిద్యం మన్యమాన స్తురశ్చి ద్రాజా చి ద్యం భగం భ క్షీ త్యాహ॥

పదవి॥ ప్రాతః । జితం ।భగం । ఉగ్రం । హువేమ । వయం । పుత్రం । అదితేః । యః । విధర్తా । ఆధ్రః । చిత్ । యం ! మన్యమానః ।తురః । చిత్ । రాజా । చిత్ । యం । భగం । భక్షు। ఇతి । ఆహ.

టీక॥ ప్రాతః = ఉదయమునుండియు, జితం = ప్రకాశించువాఁడును, ఉగ్రం = తేజముఁగలవాఁడైన, భగం = భగుఁడను సూర్యుని, వయం = మేము, హువేమ, పిలుచున్నాము, యః = ఎవఁడు విధర్తా = అంతయును ధరించి యున్నాడో, తం = అటువంటి, అదితేః = అదితియొక్క. పుత్రం = కుమారుడైన భగుని హువేమ=పిలుచుచున్నాము, ఆధ్రశ్చిత్ =దరిద్రుఁడైనను, తురశ్చిత్

త్వరపడుచున్న వాడైనను, రాజాచిత్ = రాజైనను, యం = ఎ, భగం = భగుడను సూర్యు భక్షి = సేవింపువిదలయును- ఇతి = ఈ (యని వెనుక కన్వయము) ఆహ = పలుకు చున్నాడో.

తా॥ ఏ భగుడు వర్గము మొదలగువానిచేఁ బ్రిపంచను నంతయు ధరించు యున్నాఁడో దరిద్రుఁడైనను త్వరతోఁ గూడినవాఁడైనను రాజైనను ఏభగుని ధ్యానించుచు నందఱచే భగుఁడు సేవింపఁబడఁదగినవాఁ డని చెప్పుచున్నారో, యుద యమునుండియుఁ బ్రికాశించువాఁడను నితరులచేఁ దిరస్కరింపఁబడనివాఁడు నగు ఆ భగుఁడనుసూర్యుని బిలుచుచున్నము.

మూ॥ భగ ప్రణేత ర్భగ సత్యరాధో భ గేమాం ధియముదవదద న్నః భగ ప్రణో జనయ గోభిరశ్వైర్భగ ప్రనృభిర్నృవంత స్స్యామ॥

పదవి॥ భగ । ప్రణేతః । భగ । సత్యరాధః । భగ । ఇమాంధియం । ఉదవ। దదత్ । నః । భగ । ప్ర । నః । జనయ । గోభిః । అశ్వైః । భగ । ప్ర । నృభిః నృవంత । స్యామ ॥

టీక॥ ప్రణేతః = అంతర్యామియామకుఁడవైన భగ = భగుఁడనఁబడెడియో సూర్యుఁడా!, భగశబ్దముయొక్క పునఃపునరుక్తి యాదరార్థము, సత్యరాధః = సత్య మేధనముదాకల, త్వం = నీవు, ఇమాం = ఈ, ధియం = (శత్రువులను బాధింప వలయు ననెడి) నా యిచ్ఛనుగుఱించి, ఉదవ = లెమ్ము, నః = మాకు, దదత్ = ఇష్టములను ఇమ్ము భగ = ఓభగుఁడా!, గోభిః = ఆవులచేతను, అశ్వైః = గుఱ్ఱముల చేతను, నః = మమ్ములను, ప్రజనయ = సమృద్ధి గలవారినిఁగాఁ జేయుము. భగ = ఓభగుఁడా!, నృభిః = దాసీదాసజనముచేత, నృవంతః = అనేకజనము కలవారము ప్రస్యామ = ముఖ్యులి యగుదుము.

తా॥ ఓభగుఁడా! శత్రువులను నశింపఁజేయవలయు ననెడి నా కోరికను నెఱవేర్చుటకు లేచి యిటురమ్ము. నీవు ప్రపంచమున కంతయు నియామకుఁడవు సత్యమందాసక్తి గలవాఁడవు గాన నిన్ను వేడుచున్నాను నా యిష్టముల నిమ్ము ఓభగుఁడా! మాకుఁ బశువులను గుఱ్ఱములను సమృద్ధిగాఁ గలుగఁజేసి దాసీదాసవర్గ మును గలుగఁజేసి జను లనేకులు నాయింట నుండునట్లు చేయుము.

మూ॥ ఉ తేదానీం భగవంత స్స్యా మోత ప్రపిత్వ ఉత మధ్యే అహ్నాం। ఉ తోదితా మఘవం త్సూర్యస్య వయం దేవా నాగం సుమతౌ స్యామ ॥

పదవి॥ ఉత । ఇదానీం ! భగవంతః । స్యామ । ఉత । ప్రిపిత్వే । ఉత మధ్యే । అహ్నాం । ఉత । మఘవన్ । సూర్యస్య । వయం । దేవానాం సుమతౌ । స్యామ ॥

టీక ॥ ఉత = ఇంతే కాదు, ఇదానీం = ఇప్పుడు, ఉత = ఇంతియే కాదు ప్రిపిత్వే = సాయంకాలమంతను, ఉత = ఇంతియే కాదు, మధ్యేఅహ్నాం=మధ్యాహ్నమందును, ఉత = ఇంతియే కాదు, సూర్యస్య = సూర్యునియొక్క, ఉదితా= ఉదయమును కలుగుచుండఁగా మఘవన్ = ధనముగలవాఁడా ! దేవానాం = దేవతల యొక్క, సుమతౌ = అనుగ్రహబుద్ధియందు, స్యామ = అయితిమి ॥ అనఁగా నను గ్రహము పొందితిమి, వయం = మేము, భగవంతః = భగుడనుసూర్యుని సేవించు వారము, స్యామ = అయితిమి.

తా॥ ధనముగల యో భగుఁడా! ప్రాతఃకాలమందును మధ్యాహ్నమందును సాయంకాలమందును మఱియు నన్ని కాలములందును భగుఁడనుసూర్యుని సేవించుటచే భకవతులమైతిమి. మఱియు భగునియనుగ్రహమువలన సమస్తదేవతల యను గ్రహముగలవారమైతిమి.

మూ॥ భగ ఏవ భగవాగ్ం అస్తు దేవా స్తేన వయం భగవంత స్స్యామ । తం త్వా భగ సర్వ ఇజ్జోహవీమి స నోభగ పుర ఏతా భ వేహ

పదవి॥ భగః । ఏవ । భగవాన్ । అస్తు । దేవాః । తేద । వయం । భగవంతః । స్యామ । తం । త్వా । భగ । సర్వః । ఇత్ । జోహవీమి । సః । నః । భగః । పురః । ఏతా । భవ । ఇహ ॥

టీక॥ దేవాః = ఓ.దేవతలారా ! భగఏవ = భగుఁడయ్యేవే, భగవాన్ = భగవంతుఁడు, అస్తు = అగుఁగాక, తేన = అ భగునిచేత, వయం = మేము భగవంతః = భగవంతులము, స్యామ = అయితిమి, భగ = ఓ.భగుఁడా ! తం =అటువంటి, త్వా = నిన్ను, సర్వః = సమస్తజనము, జోహవీమి = సేవించుచున్నది. (పురుషవ్యత్యయః) భగ = ఓ.భగుఁడా ! సః = అటువంటి, త్వం = నీవు, ఇహ= ఈ కర్మమునందు, నః = మాయొక్క, పురః = ముందు, స్థితః = ఉండినవాఁడవై, ఏతా = ప్రేరేపణఁజేయువాఁడవు భవ = అగుము.

తా॥ భగశబ్దమునకు భగుఁడు అనియు సద్గుణైశ్వర్యసంపత్తు అనియు రెండు ధర్మములు. ఇక, సద్గుణ శ్రేష్ఠచేఁజెప్పబడుచున్నది ఓ.దేవతలారా ! భగుఁడు

భగవంతుఁడు. ఆ భగునిచే మేము భగవంతుల మైతిమి. ఓభగుఁడు ! అటువంటి నిన్ను సర్వజనులు సేవించుచున్నారు. అట్టిభగవంతుఁడవైన నీవు మేము చేయు నట్టికర్మమునందు మాముందుండి మాకు సహాయుఁడవై ప్రేరేపించుచుండుము.

మూ॥ స మధ్వరా యోషసో నమంత దధిక్రావేవ శుచయే
పదాయ అర్వాచీనం వసువిదం భగం నో రథ మి వాశ్వా
వాజిన ఆవహంతు॥

పదవి॥ సం । అధ్వరాయ । ఉషసః । అనమంత । దధిక్రావా ! ఇవ । శుచయే । పదాయ । అర్వాచీనం । వసువిదం ! భగం । నః । రథం । ఇవ । అశ్వాః । వాజినః । ఆవహంతు॥

టీక॥ ఉషసః = ఉషఃకాలములు, శుచయే = పరిశుద్ధమైన, పదాయ = స్థానముకొఱకు, దధిక్రావేవ = సూర్యుఁడువలెనే, అధ్వరాయ = అగ్నిహోత్రముల కొఱకు, సమనమంత = ప్రయత్నపడుఁగాక, వాజినః = వేగముగల, అశ్వాః = గుఱ్ఱములు, రథమివ = రథములవలెనే, వసువిదం = ధనసంపత్తు గల, భగం = భగుని, నః = మాకు, అర్వాచీనం = అభిముఖునిగా, ఆవహంతు = పొందించుఁగాక.

తా॥ సూర్యుఁ డెట్లు పవిత్రము చేయుటకొఱకై బ్రయత్నించుచునో యా తీరుననే ప్రాతఃకాలములు గృహస్థులచే అగ్నిహోత్రములను జేయించుటకొఱకు, బ్రయత్నపడుఁగాక. వేగముగల గుఱ్ఱములు రథమును వహించి యజమానునెదుట దానినెట్లు పెట్టునో యాతీరుననే యుషఃకాలములు ధనప్రదుఁడగు భగుని మా యెదుట బెట్టుఁగాక.

మూ॥ అశ్వావతీ ర్గోమతీ ర్న ఉషాసో వీరవతీ స్సద ముచ్ఛంతు
భద్రాఃఘృతం దుహానా విశ్వతః ప్రపీనా యూయం
పాత స్వస్తిభి స్సదా నః॥

పదవి॥ అశ్వావతీః। గోమతీః । నః । ఉషాసః । వీరవతీః। సదం। ఉచ్ఛంతు। భద్రాః . ఘృతం । దుహానాః । విశ్వతః । ప్రపీనాః । యూయం । పాత । స్వస్తిభిః ! సదా । నః॥

టీక॥ ఉషాసః = ఉషఃకాలములు, అశ్వావతీః = గుఱ్ఱములు గలవియై, గోమతీః = పశువులుగలవియై, వీరవతీః = తనయులుగలవియై. నః = మమ్ముల గూర్చి, సదం = ఎల్లప్పుడు, ఉచ్ఛంతు = ఉద్భవించుఁగాక, హే ఉషాసః =

ఓయుషః కౌలములారా! భద్రాః = మంగళప్రదములైన, యూయం = మీరు, ఘృతం = నేతిని, దుహానాః = పిదుకువారలై, విశ్వతః=అంతటను, వ్రిపీనాః= వృద్ధిపొందుచున్నవారలై, సదా = ఎల్లప్పుడు, నః = మమ్ములను, స్వస్తిభిః = శుభములచేత, పాత = రక్షింపుడు.

తా॥ ఓయుషః కౌలములారా! మీరు రుదయించుచున్నవారలై యెల్లప్పుడు మమ్ములను గుఱ్ఱములు గలవారిరను, పశువులు గలవారిఁగాను, తనయులు గలవారిగాను, చేయుఁడు, మంగప్రదములైనమీరు పాలు, ఘృతము, మొదలగువానినొసఁగుచుఁ బ్రపంచము నంతంతట వృద్ధిపొందుచు మాకు శుభముల నొసఁగుచు నెల్లప్పుడుమమ్ములను రక్షింపుడు ఇతి పంచదశఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ షోడశఖండప్రారంభః ♦—

మూ॥ ఇమాం ఖనా మ్యోషధీం వీరుధం బలవత్తమాం యయా సపత్నీం బాధతే యయా సంవిదతే పతిం॥

పదవి॥ ఇమా । ఖనామి । ఓషధీం । వీరుధం । బలవంత్తమాం । యయా । సపత్నీ ం । బాధతే । యయా । సం । విందతే । పతిం॥

టీక॥ వీరుధం = అనేకవిధములుగానలుకొనునట్టియు, బలవత్తమాం = మిక్కిలిబలముగలదియునగు, ఇమాం = ఈ, ఓషధీం = లతావిశేషమును ఖనామి = త్రవ్వుచున్నాను, యయా = ఏతీఁగచేత, సపత్నీం = సవతిని, బాధతే = బాధించుచున్నదో, యయా = ఏతీఁగచేత, పతిం = పతని, సంవిందతే = బాగుగాఁబొందుచున్నదో (అని వెనుకన్వయము).

తా॥ ఏలతావిశేషముచే సవతిని బాధించి పెనిమిటిని బొందునో యనేకవిధములుగా నల్లుకొనునదియు బలముగలదియునగు లతావిశేషమును దవ్వుచున్నాను అని భార్య భర్తృవశ్యకర్మమును జేయుచున్నది.

మూ॥ ఉత్తానపర్ణే సుభగే సహామానే సహస్వతి సపత్నీంమే పరాధమ పతిం మే కేవలం కృధి॥

పదవి॥ఉత్తానపర్ణే । సుభగే । సహామానే । సహస్వతి । సపత్నీం । మే । పరాధమ । పతిం । మే । కేవలం । కృధి॥

టీక॥ ఉత్తానపర్ణే = ఎతబడిన ఆకులుగలిగి, సుభగే = సౌభాగ్యమునొసఁగుచు, సహామానే = సవతిని, సహించుచు. సహస్వతి = మిక్కిలి బలముగలిగియుండెడియో లతావిశేషమా! మే = నాయొక్క, సపత్నీం= సవతిని, పరాధమ= పారఁ

దోలుము, మే = నాకు (నాయందు) పతిం = పెనిమిటిని, కేవలం = ముఖ్యముగాఁ బ్రేమకలవానినిగా, కృధి=చేయుము.

తా॥ ఎత్తబడినయాకులును సౌభాగ్యనిచ్చుటయు సవతులనెదిరించిటయు మిక్కిలిబలమునుగల యోలతా విశేషమా! నాసవతిని పాఱఁదోలి నా పెనిమిటికి నాయందనురాగము స్థిరముగానుండునట్లు చేయుము.

మూ॥ ఉత్తరాహ ముత్తరఉత్త రేదుత్తరాభ్యః ! అ థాసపత్ని యా మమాధరా సాఽ ధరాభ్యః॥ ।

పదవి॥ ఉత్తరా । అహం । ఉత్తరే । ఉత్తరా । ఇత్ । ఉత్తరాభ్యః అధ । సపత్నీ । యా । మమ । అధరా । సా । అధరాభ్యః ॥

టీక ॥ ఉత్తరే =ఉత్కృష్టమైనదానా!, ఉత్తరా =అధికురాలనైన,అహం = నేను, ఉత్తరాభ్యః =.అధికులకంటె, ఉత్తరా = అధికురాలను, భూయాసం = అయ్యెదను, మమ = నాకు, యా = ఏ, సపత్నీ = సవతికలదో సా = ఆ సవతి, అధరాభ్యః = తక్కువవారికంటె,అరాద = తక్కువది, భవతు = అగుఁగాక!

తా॥ ఉత్కృష్టమైన లతావిశేషమా!స్వతస్సిద్ధముగా నధికురాల నైన నేను నీ సహాయముచే నుత్తములకంటె నుత్తమురాల నయ్యెదను నా సవతి హీనులకంటె హీనురా లగుఁగాక॥

మూ॥ న హ్యస్యై నామ గృహ్ణామి నో అస్మిన్ రమతే జనే । పరా మేవ పరావతగ్ం సపత్నీం నాశయామసి॥

పదవి॥ న । హి । అస్యై । నామ । గృహ్ణామి । నో । అస్మిన్ । రమతే । జనే । పరాం । ఏవ । పరావతం । సపత్నీం । నాశయామసి॥

టీక॥ అస్యై = ఈ సవతియొక్క, నామ= పేరిని, న గృహ్ణామి = గ్రహించను, సా = ఆసవతి, అస్మిన్=ఈ, జనే = మనుష్యునియందు, నో రమతే = ఇష్టమైనదికాదు, పరమేవపరావతం = మిక్కిలి దూరమందుండుఁగాక, సపత్నీ = సవతిని, నాశయామసి = నశింపుచేయుచున్నాను.

తా॥ సవతి నాకిష్టమైనది కాకపోవుటచే దానిపేరునైనను స్మరింపను. అది దూరముగా వెళ్ళఁగొట్టబడుఁగాక లేదా దానిని నశింపుచేయుచున్నాను.

మూ॥ అహ మస్మి సహమా నాఽ థ త్వ మసి సా సహీః ఉభే! సహాస్వతీ భూత్వా సపత్నీం మే సహావహై॥

పదవి॥ అహం । అస్మి । సహమానా । అధ । త్వం । అసి । సా । సహీః ।

ఉభే । సహస్వతీ । భూత్వా । సపత్నీం । మే । సహావహై.

టీక॥ అహం = నేను, సహమానా = సవతులను నిరాకరించుదానను. అస్మి = అయితిని, అథ = అనంతరము, సా = అపూర్వోక్తమైన, త్వం = నీవు, సహీః = సహించుదానవు, అసి = అయితివి, ఉభే = మనమిద్దఱము, సహస్వతీభూత్వా = బలముగలవారమై, మే = నాయొక్క, సపత్నీం = సవతిని, సహావహై = నిరాకరింపఁగలము.

తా॥ ఓ లతావిశేషమా ! నాస వతిని నేను నిరాకరింప సమర్థురాలను. నీవు సమర్థురాలవు. గాన మన మిద్దఱ మేకీభవించి నా సవతిని వెళ్ళఁగొట్టెదము.

మూ॥ ఉప తేఽధాగ్ం సహమానా మభి త్వాఽధాగ్ ంసహీయసా మా మను ప్ర తే మనో వత్సం గా రివ ధావ త్పధా వా రివ ధావత్ ॥

పదవి॥ ఉప । తే । అధాం । సహమానాం । అభి । త్వా । అధాం । సహీయసా । మాం । అను । ప్ర । తే । మనః వత్సం । గాః । ఇవ । ధావత్ పథా । వాః । ఇవ । ధావత్.

టీక॥ తే = నీయొక్క, ఉపాధాం = సమీపమందున్నట్టి, సహమానాం = సహనముగల. మాం = నన్ను. త్వామభిధాం = నీ సమీపమందున్న, ఇమాం = ఈ స్త్రీని, సహీయసా = సహనముగలమనస్సుచే, దృష్ట్వా = చూచి, తే = నీయొక్క మనః = మనస్సు, గాః = ఆవు, వత్సమివ = దూడనుగూర్చివలెనే, వాః = ఉదకము పథేవ = పల్లపుమార్గమువలెనే. మామను = నన్నుగూర్చి ప్రధావత్ = పఱుగెత్తు కొనివచ్చుఁగాక.

తా॥ దూడనుగూర్చి యావువలెనే జలము పల్లమునకు వెళ్ళునట్లుగా మాయిద్దఱిలో నాయందనురాగము కలవాఁడవగును.

ఇతి షోడశఖండ సమాప్తః

... అథ సప్తదశఖండ ప్రారంభః ...

మూ॥ ఉదసౌ సూర్యో అగా దుదయం మామకో భగః అహం త ద్విద్వలా పతి మభ్యసాక్షి విషాసహిః॥

పదవి॥ ఉత్ । అసౌ । సూర్యః । ఉదయం । మామకః । భగః । అహం

తత్ । విద్వాలా । పతిం । అభి । అసాక్షి । విషాసహిః॥

టీక॥ అసౌ = ఈ సూర్యుఁడు, యథా = ఏప్రకారముగా, ఉదగత్ = ఉదయించి వృద్ధిపొందుచున్నాఁడో, తథా = అప్రకారముగా, అయం = ఈ, మామకః = నాసంబంధమైన, భగః = ఐశ్వర్యము, ఉదగత్ = వృద్ధిపొందుఁగాక, తత్ = ఆ కారణమువలన, అహం = నేను, విద్వలా = తెలిసికొనినదాననై, విషాసహిః = మిక్కిలి సహించుదాననై, పతిం = పెనిమిటిని, అభ్యసాక్షి = స్వాధీనము జేసుకొనియదను,

తా॥ ఈసూర్యుఁడుదయించి వృద్ధిపొందునట్లుగా, వృద్ధిపొందు, నా భాగ్యముసుబట్టి యోర్పుగలదాననై తెలివిగలదాననై నా పెనిమిటిని స్వాధీనముచేసికొనియదను,

మూ॥ అహం కేతు రహం మూర్ధాఽహ ముగ్రా వివాచనీ మమే
దనుక్రింతు పతి స్సేహానాయా ఉవాచరేత్ ॥

పదవి॥ అహం । కేతుః । అహం । మూర్ధా । అహం । ఉగ్రా । వివాచనీ । మమ । ఇత్ । అను । క్రతుం । పతిః । సేహానాయాః । ఉవ (ఉప) ! ఉపచరేత్॥

టీక॥ అహం = నేను, కేతుః = రెండువంశములకు, ప్రధానురాలనగుదునుగాక, అహం = నేను, మూర్ధా = ఉన్నతస్థానమందుండుగాక, అహం = నేను, ఉగ్రా = చురుకుఁదనముగలదానా నగుగాక, అహం = నేను, వివాచనీ = నిర్ణయము చేయగలదానా నగుఁగాక, పతిః = నా పెనిమిటి, సేహానాయాః = సమర్థురాలనైన, మమేత్ = నాయొక్క, క్రతుం = క్రియను, అను = అనుసరించి, ఉపాచరేత్ = ఆచరించుచుండుఁగాక

తా॥ నేనే మాతాపితృవంశముల రెంటిని దరింపఁజేయు సంతానము గలదాననై స్త్రీలలో నగ్రగణ్యురాలనై చురుకుగలదాననై యిని యిట్లు చేయవలయునని నిర్ణయించి చెప్పఁగాలదాన నగుఁగాక. నా పెనిమిటి నేఁజేయు సద్వ్యాపార మనుసరించియే నడుచుఁకొనుచుండుగాక.

మూ॥ మమపుత్రా శ్శత్రుహ ణోఽథో మే దుహితా విరాట్ !
ఉతాహ మస్మి సంజయా పత్యౌ శ్మే శ్లోక ఉత్తమః ॥

పదవి॥ మమ । పుత్రాః । శత్రుహణః । అథః । మే । దుహితా । విరాట్ । ఉత । అహం । అస్మి । సంజయా । పత్యుః । మే । శ్లోకం । ఉత్తమః ॥

టీక॥ మమ = నా యొక్క, పుత్రాః = తనయులు, శత్రుహిణః = శత్రువులను సంహరించు వారగుఁగాక, అథః = అనంతరము, మే = నాయొక్క

దుహితా = కుతురు, విరాట్ = ప్రకాశించుచున్న, దగుఁగాక, ఉత = ఇంతియే కాదు, అహం = నేను, సంజయా = సవతులను, మిక్కిలి జయించుదాన నగుఁగాక, పత్యుః = పెనిమిటికి, మే = నాయొక్క, ఉత్తమః = శ్రేష్ఠమైన, శ్లోకః = పొగడ్త, భవతు = అగుగాక.

తా॥ నాతనయులు శత్రువులను జయించు వారలగుదురు గాక, నా కూతురు సౌందర్యసుగుణాదులచేఁ ప్రకాశించుగాక, నేను నా సవతుల నందఱను జయించు దాన నగుగాక, నా పెనిమిటి నన్ను శ్లాఘించు చుండుఁగాక ॥

మూ॥ యే నేంద్ర హవిషా కృత్యభవ ద్ది వ్యుత్తమః । అహం త దక్రి దేవా అసపత్నాకి లాభవం ॥

పదవి॥ యేనః । ఇంద్రి । హవిషా । కృతీ । అభవత్ । దివి । ఉత్తమః । అహం । తత్ । అక్రి । దేవాం । అసపత్నా । కిల అభవం ॥

టీక॥ యేన = ఏ, హవిషా = హవిస్సుచేత, ఇంద్రః = దేవేంద్రుఁడు, కృతీ = కృతికృత్యుఁడు, అభవత్ = అయెనో, దివిచ = స్వర్గమందును, ఉత్తమః = శ్రేష్ఠుఁడు, అభవత్ = అయ్యెనో, అహం = నేను, తత్ = ఆహవిస్సును, అక్రి = చేసితిని, దేవాః = దేవతలారా! తస్మాత్ = ఆ కారణమువలన, అహం = నేను, అసపత్నా = సవతిలేనిదానను, అభవం కిల = అయితిని గదా,

తా॥ ఏహవిస్సుచే దేవేంద్రుఁడు సార్థకజన్ముఁడై స్వర్గలోకంబున దేవతలలో నుత్తముఁ డాయెనో, ఆహవిస్సు నాచేత నియ్యఁబడినది గాన ఓ దేవతలారా! మీయనుగ్రహమువలన నేను సవతిలేనిదాన నయ్యెదను.

మూ॥ అసపత్నా సపత్నిఘ్నీ జయం త్యభిభూవరీః । ఆవిత్స స్వాసాగ్ం రాధో వర్చో అస్థేయసా మివ ॥

పదవి॥ అసపత్నా । సపత్నిఘ్నీ । జయంతీ । అభిభూవరీః । అవిత్సి । సర్వాసాం । రాధః । వర్చః । అస్థేయసాం । ఇవ ॥

టీక॥ అహం = నేను, అసపత్నా = విరోధులులేనిదాననై, సపత్నిఘ్నీ = సవతులను వెళ్ళగొట్టుదానను, జయంతీ = జయస్వభావము గలదానను, అభిభూవరీః = విరోధులను తిరస్కరించుదానను, భూయాసం = నేయ్యెదను, అస్థేయసామివ = దార్ఢ్యము లేనివారియొక్క వలెనే, సర్వాసాం = సమస్తస్త్రీలయొక్క రాధః = ధనము, వర్చః = కాంతిని, అవిత్స = ఆకర్షించి పొందుదాన నయ్యెదను.

తా॥ నేను శత్రువులులేనిదానను సవతులు లేనిదానను జయము గలదానను విరోధులు తిరస్కరించుదాన నయ్యెదను. దుర్బలులయొక్క ధనము మొదలగు

వానివలెనే సమస్త స్త్రీలయొక్క ధనమును కాంతిని ఆకర్షింపఁగలదాన నయ్యెదను

మూ॥ సమజైష మిమా అహగ్ం సపత్నీ రభిభూవరీ॥ యథాహ
మస్య వీరస్య విరాజమి ధనస్య చ ॥

పదవి॥ సం । అజైషం । ఇమాః । అహం । సపత్నీః । అభిభూవరీః । యథా। అహం । అస్య । వీరస్య । విరాజామి । ధనస్య । చ ॥

టీక॥ యథా = ఏప్రకారముగా, అహం = నేను, ఇమాః = ఈ, సపత్నీః = సవతులను, అభిభూవరీః = తిరస్కరించుదాననై, సమజైషం = జయించెదనో, తథా = అప్రకారముగా, అహం = నేను, అస్య = ఈ, వీరస్య = నాపెనిమిటి యొక్క, ధనస్యచ = ధనమునకును, విరాజామి = అధిపతినై ప్రకాశించెదను.

తా॥ నాసవతులెట్లు తిరస్కరించి జయించెదనో ఆప్రకారమే నాపెనిమిటి యొక్క ధనము మొదలగువానికి నేనే అధికారముకలదాన నయ్యెదను.

ఇతి సప్తదశఖండ స్సమాప్తః

—♦ అథాష్టాదశ ఖండప్రారంభః ♦—

మూ॥ అక్షీభ్యాం తే నాసికాభ్యాం కర్ణాభ్యాం చుబుకా దధి ।
యక్ష్మగ్ం శీర్ష్యణం మస్తిష్కా జ్జిహ్వాయా వివృహామి తే ॥

పదవి॥ అక్షీభ్యాం । తే । నాసికాభ్యాం । కర్ణాభ్యాం । చుబుకాత్ । అధి । యక్ష్మం । శీర్షణ్యం । మస్తిష్కాత్ । జిహ్వాయాః । వివృహామి । తే ॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, అక్షీభ్యాం = నేత్రములచేతను నాసికాభ్యాం = ముక్కురంధ్రములచేతను, కర్ణాభ్యాం = చెవులచేతను. చుబుకాత్ = గడ్డమునను, మస్తిష్కాత్ = కపాలమధ్యయందుండు మాంసమువలనను జిహ్వాయాః = నాలుకవలన సంభవించినదియు, శీర్షణ్యం = సిరస్సువలన సంభవించినదియునగు, తే = నీయొక్క, యక్ష్మ = క్షయరోగమును వివృహామి = స్పృశించి పోఁగొట్టుచున్నాను

తా॥ ఓచిన్నదానా ! నీ నేత్రములయందుఁగాని ముక్కునందుఁగాని చెవులయందు, గాని గడ్డమందుగాని, శిరస్సునందుఁగాని, కపాలమధ్యయందుగాని, నాలుకయందు గాని, యుండు నీ క్షయరోగమును నీయవయవములను స్పృశించుటచేఁ బోఁగొట్టు చున్నా నని వరుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు.

మూ॥ గ్రీవాభ్యస్త ఉష్ణిహాభ్యః కీకసా భ్యోఽనూక్యాత్ । యక్ష్మం
దోషణ్య మగ్ంసాభ్యా బాహుభ్యాం వివృహామి తే॥

పదవి॥ గ్రీవాభ్యః। తే । ఉష్ణిహాభ్యః । కీకసాభ్యః । అనూక్యాత్ । యక్ష్మ । దోషణ్యం । అంసాభ్యాం । బాహుభ్యాం । వివృహామి । తే॥

టీక॥ తే = నీయొక్క = గ్రీవాభ్యః, కంఠమువలనను = ఉష్ణిహాభ్యః కంఠమందుండు నాడులవలనను, కీకసాభ్యః = ఎముకలవలనను, అనూక్యాత్ = వెన్నెముకలవలనను, అంసాభ్యాం = మూపురమువలనను, బాహుభ్యా = చేతులవలనను సంభవించినయు, దోషణ్యాం = బాహులలో నొక ప్రదేశమువలన సంభవించినదియునగు, తే = నీయొక్క, యక్ష్మం = క్షయరోగమును, వివృహామి = స్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

తా॥ నీకంఠమందును కంఠనాడులయందును ఎముకలయందును వెన్నెముకయందును బాహులయందును మూపురములయందును సంభవించిన క్షయరోగమును స్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

మూ॥ ఆంత్రేభ్య స్తే గుదాభ్యో వనిష్ఠో ర్హృదయా దధి యక్ష్మం
మతస్నాభ్యాం యక్నః ప్లాశిభ్యో వివృహామి తే॥

పదవి॥ ఆంత్రేభ్యః । తే । గుదాభ్యః । వనిష్ఠోః । హృదయాత్ । అధి । యక్ష్మం । మతస్నాభ్యాం । యక్నః । ప్లాశిభ్యః । వివృహామి । తే.

టీక॥ తే = నీ యొక్క అంత్రేభ్యః = ప్రేగులవలనను గుదాభ్యః = యోనినాడులవలనను, వనిష్ఠోః = ప్రేగులయందుండు స్థూలప్రదేశము వలనను, హృదయాత్ = హృదయమువలనను, మతస్నాభ్యాం = పచ్చికాయలవలెనుండు తిత్తులవలనను, యక్నః = కడుపులోని మాంసము వలనను ప్లాశిభ్యః = పొత్తికడుపు వలనను, సంభవించిన, తే = నీయొక్క యక్ష్మం = క్షయరోగమును, వివృహామి = స్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

తా॥ నీ ప్రేగులు యోనియందునాడులు ప్రేగులయందుండు స్థూలప్రదేశము హృదయము. పచ్చికాయలవలెనుండు తిత్తులు, మాంసము, పొత్తికడుపు మొదలగు వానివలనఁగలుగు నీక్షయరోగమును నేను స్పృశించి పోఁగొట్టుచున్నాను.

మూ॥ ఊరుభ్యాం తేఽష్ఠీవద్భ్యాం జంఘాభ్యాం ప్రపదాభ్యాం
యక్ష్మం శ్రోణిభ్యాం భాసదా ద్భ్వంసనో వివృహామి తే॥

పదవి॥ ఊరుభ్యాం । తే । అష్ఠీవద్భ్యాం । జంఘాభ్యాం । ప్రపదాభ్యాం । యక్ష్మం । శ్రోణిభ్యాం । భాసదాత్ । ధ్వంసనః । వివృహామి । తే.

టీక॥ తే = నీయొక్క, ఊరుభ్యాం = తొడలవలనను, అష్ఠీవద్భ్యాం = మోకాళ్ళవలన, జంఘాభ్యాం = పిక్కలవలనను, ప్రపదాభ్యాం = పాదములవలనను, శ్రోణిభ్యాం = పిఱుదలవలనను, భాసదాత్ = గుహ్యప్రదేశమందుండెడి యవయవవిశేషమువలనను, ధ్వంసనః = నాభివలనను సంభవించిన, తే = నీయొక్క యక్ష్మం = క్షయరోగమును, వివృహామి = స్పృశించి పోఁగొట్టుచున్నాను.

తా॥ నీతొడలు, మోకాళ్ళు, పిక్కలు, పాదములు, పిఱుదులు, గుహ్య స్థానమందుండు నొగానొక అవయవము, దాభి మొదలైనఅవయవమువలన సంభవించిన నీక్షయరోగమును నేనుస్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

మూ॥ మేహనా ద్వలంకరణా ల్లోమభ్యస్తే నఖేభ్యః । యక్ష్మగ్ం సర్వస్మాదాత్మనస్త మిమం వివృహామి తే॥

పదవి॥ మేహనాత్ । ఉ । అలంకారణాత్ । లోమభ్యః । తే । నఖేభ్యః యక్ష్మం । సర్వస్మాత్ । ఆత్మనః । తం । ఇమం । వివృహామి । తేః

టీక॥ అలకరణాత్ = అలంకారభూతమైన, = మేహనాత్ = కటిప్రదేశముపలనను లోమభ్యః = కేశములవలనను, తే = నీయొక్క, నఖేభ్యః = గోళ్ళవలనను, కించ = ఇంతియేకాదు, తే = నీయొక్క, సర్వస్మాత్ = సమస్తమైన, ఆత్మనః = శరీరమువలనను, సంభవించిన, త్వం = అపుర్వోక్తమైన, ఇమం = ఈ, యక్ష్మ = క్షయరోగమును, వివృహామి = స్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

తా॥ నీకు నలంకారమైన కటిప్రదేశము, వెండ్రుకలు, గోళ్ళు, మఱియు నవియే గాక చెప్పఁబడిన యేఅవయవము లున్నవో వానివలనను సంభవించిన నీ క్షయరోగమును స్పృశించి పోగొట్టుచున్నాను.

మూ॥ అంగా దంగా ల్లోమ్నోలోమ్నో జాతం పర్వణి పర్వణి
యక్ష్మగ్ం సర్వస్మా దాత్మన స్తమిమం వివృహామి తే॥

పదవి॥ అంగాత్ । అంగాత్ । లోమ్నః । లోమ్నః । జాతం । పర్వణి । పర్వణి । యక్ష్మం । సర్వస్మాత్ । ఆత్మనః । తం । ఇమం । వివృహామి । తే ॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, అగందాంగాత్ = ప్రతిఅవయవమువలనను లోమ్నః లోమ్నః = ప్రతికేశమువలనను, పర్వణిపర్వణి = అవయవములయొక్క ప్రతిసంధియందునను, సర్వస్మాత్ = అంతయునైన, ఆత్మనః = శరీరమువలనను జాతం = పుట్టిన, తం = అప్రసిద్ధమైన, ఇమం = ఈ, యక్ష్మం = క్షయరోగమును, వివృహామి = స్పృసించిపోగొట్టుచున్నాను.

తా॥ నీశరీరమునందుండు ప్రతిఅవయవమునందును ప్రతివెండ్రుకయందునను అవయవములయొక్క ప్రతి సంధి ప్రదేశమునందునను మఱియు నీశరీరమందెక్కడనైనను బుట్టినక్షయరోగమును నేనుస్పృశించిపోగొట్టుచున్నాను.

మూ॥ పరాదేహి శాబల్యం బ్రహ్మభ్యో విభజా వసుకృత్యైషా
పద్వతీ భూత్వా జాయా విశతే పతిం ॥

పదవి॥ పరాదేహి । శాబల్యం । బ్రహ్మభ్యః । విభజా (విభజ) । వసు కృతి।

ఏషా । పద్వతీ । భూత్వా । జాయా । విశతే । పతిం॥

టీక॥ శాబల్యం = చిత్రవర్ణముగలవస్త్రమును, పరాదేహి = విడిచిపెట్టుము. బ్రాహ్మభ్యః = బ్రాహ్మణులకొఱకు, వసు = ధనమును, విభజ = విభజించియిమ్ము. ఏషా = ఈ, జాయా = నీభార్య, కృతి = కృతకృత్యురాలై, పద్వతీ=పాదచారియై పతిం = పెనిమిటివైననిన్ను, విశతే = పొందుచున్నది.

తా॥ చిత్రవర్ణవస్త్రమును పరిత్యజింపుము నీ వద్దనుండు ధనమును బ్రాహ్మణులకొఱకుఁబంచియిమ్ము. నీభార్య సార్థకజన్మముగలదై పాదచారియై నీవద్దకేతెంచు చున్నది.

మ॥ అశ్లీలా తనూ ర్భవతి రుశతీ పాపయాஉముయా । పతి ర్య ద్వధ్వో వాససా స్వ మంగ మభిధిత్సతి ॥

పదవి॥ అశ్లీలా । తను । భవతి । రుశతి । పాపయా । అముయా । పతిః । యత్ । వధ్వో । వాససా । స్వం । అంగం । అభిధిత్సతి ॥

టీక॥ అముయా = ఈ, పాపయా = పాపకార్యముచేత, తనూః = పెనిమిటి యొక్క శరీరము, అశ్లీలా = సంపత్తులేనిది, భవతి = అగుచున్నది, రశతీ = హింసఁ జేయునది, భవతి = అగుచున్నది. పతిః = పెనిమిటి, వధ్వో = వధువుయొక్క వాససా = వస్త్రముచేత, స్వం = తన సంభంధమైన, అంగం = శరీరమును, పరిధిత్సతి యది = ధరించుకొఱకు నిచ్ఛగలవాఁడాయెనా, [అనివెనుక కన్వయము.]

తా॥ భార్యాసంభంధమైన వస్త్రమును పెనిమిటి ధరింఁగోరినట్లాయెనా వాని కాయురారోగ్యములు నశించునుగాన ఈనింద్యమైనకార్యమెన్నటికిని జేయఁగూడదు.

మ॥ కూ్రర మేత త్కటుక మేత దపాష్ఠవ ద్విషవ న్నైత దత్త వే సూర్యాంయః ప్రిత్యక్షం విద్యాత్స ఏత త్ప్రితిగృహ్ణీయాత్ ॥

పదవి॥ కూ్రరం । ఏతత్ । కటుకం । ఏతత్ । అపాష్ఠవత్ । విషవత్ । న । ఏతత్ । అత్త వే సూర్యాం । యః । ప్రిత్యక్షం । విద్యాత్ । సః । ఏతత్ । ప్రితిగృహ్ణీయాత్ ॥

టీక॥ ఏతత్ = ఈవస్త్రమును, కూ్రరం = నశింపుజేయునది, ఏతత్ = ఈ వస్త్రము, కటుకం = వ్యతిరేకమైనది, ఏతత్ = ఈ వస్త్రము, అపాష్ఠవత్ =ప్రితికూలమైనది, విషవత్ = అనుకూలముగాని, ఏతత్ = ఈవస్త్రము, అత్త వే = ఉపయోగించుకొఱకు, నభవతి = తగినదికాదు, యః = ఎవఁడు, సూర్యాం = 'సూర్య' యను వివాహాధిష్ఠానదేవతను, ప్రిత్యక్షం = ప్రిత్యక్షముగా, విద్యాత్ = తెలిసికొనెనో, సః=వాఁడు, ఏతత్ = ఈవస్త్రమును, ప్రితిగృహ్ణీయాత్ =గ్రిహించవలెను.

తా॥ ఈవస్త్రము అనర్థ కారియగునది కావున నెవరును ధరింపఁగూడదు, అలాగైన ఈవస్త్రమును ధరింపఁ నర్హులెవరంటి రేని, వివాహసంబంధమగుమంత్రముల యర్థము నంతయుఁ దెలిసికొని వివాహాధిష్ఠానదేవత యగు 'సూర్య'యనుదేవత నెవఁడు తెలిసికొనుచున్నాఁడో వాఁడీవస్త్రము ధరింప నర్హుండు.

మూ॥ ఆశసనం విశసన మథో అధి విచర్తనం । సూర్యాయాః
పశ్య రూపాణి తాని బ్రహ్మోత శగ్ంసతి ॥

పదవి॥ ఆశసనం । విశసనం । అథః । అధి । విచర్తనం । సూర్యాయాః । పశ్యరూపాణి । తాని । బ్రహ్మ । ఉత । శంసతి ॥

టీక॥ ఆశసనం = శూలము మొదలగువానిచేఁబొడవబడినదియు, విశసనం = చర్మములను వేఱుగాఁజేసినదియు, విచర్తనం = చర్మవిసర్జన చేయఁబడినదియునగు ఏతత్ = ఈవస్త్రము నార్హతి = ధరించుటకుఁదగినది కాదు, సూర్యయా = సూర్య యను దేవతయొక్క, పశ్యరూపాణి = చూడఁదగినరూపము లేవికలవో, బ్రహ్మ = బ్రాహ్మణుఁడు, తాని = ఆరూపములను, ఉత = లెస్సగా, శంసతి = చెప్పుచు న్నాఁడు,

తా॥ శూలము మొదలగువానిచే, బొడిచి చర్మములనుఁ దీసి వేసి పిమ్మట వచ్చినపత్తివలన నుద్భవించిన యీవస్త్రము ధరించు ట నర్హము కాదు, కాని వివాహాధిష్ఠానదేవత యగు సూర్య నెఱిఁగిన బ్రాహ్మణుండు ధరించును.

ఇతిఅష్టాదశఖండ స్సమాప్తః

ద్వితీయమంత్రప్రశ్న ప్రారభః

మూ॥ ఉష్ణేన వాయ వుదకేనే హ్యదితిః కేశాన్ వపతు॥

పదవి॥ ఉష్ణేన । వాయో । ఉదకేన । ఏహి । అదితిః । కేశాన్ । వపతు॥

టీక॥ హేవాయో = ఓ వాయువా! ఉష్ణేన = వేడియైన, ఉదకేన = జలముతోడ, ఏహి = రమ్ము. అదితిః = అదితియనుదేవత, కేశాన్ = వెండ్రుకలను, వపతు = ఖండించుఁగాక॥

తా॥ ఓ వాయువా అదితి కేశములను ఖండించును గాన నీవు వేడియైన జలమును దీసికొని రావలయును.

మూ॥ ఆపఉదంతు జీవసే దీర్ఘాయుత్వాయ వర్చసే । జ్యోక్చ
సూర్యం దృశే ॥

పదవి॥ ఆపః । ఉదంతు । జీవసే । దీర్ఘాయుత్వాయ । వర్చసే । జ్యోక్ । చ । సూర్యం । దృశే ॥

టీక॥ జీవసే = జీవించుకొఱకును, దీర్ఘాయుత్వాయ = దీర్ఘాయుర్దాయముకలుగుట కొఱకును, వర్చసే = కాంతికొఱకును జ్యోక్ = చాలాకాలము, సూర్యం = సూర్యుని, దృశేచ = చూచుటకొఱకును, అస్యశిరః = ఈపిల్లవానియొక్క శిరస్సును ఆపః = ఉదకములు, ఉదంతు = తడుపునుగాక॥

తా॥ దీర్ఘాయుర్దాయము కలిగి చిరకాలము సూర్యుని దర్శించుచు కాంతి గలవాఁడై యుండుటకొఱకు నుదకము లీ పిల్లవానిశిరస్సును తడుపునుగాక॥

మూ॥ యేనా వపత్సవితా క్షురేణ సోమస్య రాజ్ఞో వరుణస్య
విద్వాన్ తేన బ్రహ్మాణో వపతేద మస్యాఽయుష్మా
న్జరదష్టి ర్యథా సదయ మసౌ ॥

పదవి॥ యేన । అవపత్ । సవితా । క్షురేణ । సోమస్య । రాజ్ఞః । వరుణస్య విద్వాన్ । తేం । బ్రహ్మాణః । వపత । ఇదం । అస్య । ఆయుష్మాన్ । జరదష్టిః । యథా । అసత్ । అయం । అసౌ ॥

టీక॥ విద్వాన్ = నేర్పరియగు. సవితా = సూర్యుడు, యేన = ఎటువంటి, క్షురేణ = కత్తిచేత సోమస్య = చంద్రునియొక్కయు, రాజ్ఞః = రాజగు వరుణస్య = వరుణునియొక్కయు, శిరః = శిరస్సును, అవపత్ = వపనముజేసెనో, హే బ్రహ్మణః = ఓ బ్రాహ్మణులారా!, తేన = అటువంటి కత్తిచేత, అస్య = ఈ పిల్లవానియొక్క, ఇదం = ఈ శిరస్సును, వపత = నాచేవపనముజేయింపుడు, అయం = బ్రహ్మచారియగు, అసౌ = ఈ పిల్లవాడు, ఆయుష్మాన్ = ఆయుష్మంతుడై, జరదృష్టిః = ముదిమిచే సల్పాహారముగలవాడై, యథా = ఏప్రకారము, అవసత్ = అవునో ఆ ప్రకారముగా జేయుడని ముందుకన్వయము.

తా॥ నేర్పరియగు సూర్యుడు సోమునియొక్కయు వరుణునియొక్కయు శిరస్సుల నెటువంటి కత్తితో వపనముజేసెనో ఓ బ్రాహ్మణులారా! అటువంటి కత్తితో బ్రాహ్మచారియగు ఈ పిల్లవాడు ముదిమిగలిగి చిరజీవియై యుండు రీతి ఈపిల్లవాని శిరస్సును నాచేవపనము జేయింతురు గాక.

మూ॥ యేన పూషా బృహస్పతే రగ్నే రింద్రస్య చాఽయుషేవపత్।
తేనాఽస్యాయుషే వప సౌ శ్లోకాయ స్వస్తయే॥

పదవి॥ యేన । పూషా । బృహస్పతే । అగ్నేః । ఇంద్రస్య । చ । ఆయుషే. అవపత్ । తేన । అస్య । ఆయుషే । వప । సౌశ్లోక్యాయ । స్వస్తయే.॥

టీక॥ పూషా = సూర్యుఁడు, యేన = ఎటువకటి కత్తిచేత, బృహస్పతేః = బృహస్పతియొక్కయు, అగ్నేః = అగ్నిహోతుృనియొక్కయు, ఇంద్రస్యచ = యింద్రునియొక్కయు, శిరః = శిరస్సును, ఆయుషే = దీర్ఘఆయుస్సు కలుగుట కొఱకు, అవవత్తు = వపనముచేసెనో, తేన = అటివంటికత్తిచేత, అస్య = ఈ పిల్లవానియొక్క, శిరః = శిరస్సును, ఆయుషే = ఆయుస్సుకొఱకు, సౌశ్లోక్యాయ = మంచికీర్తి కలుగుటకొఱకును, స్వస్తయే = సుఖముగానుండుటకొఱకు, వప = వపనము చేయింపుమా.

తా॥ సూర్యుఁడేకతి చేతబృహస్పతియొక్కయు,అగ్నిహోతుృనియొక్కయు ఇంద్రుని యొక్కయు, శిరస్సులను ఆయుస్సుకొఱకు, వపనముచేసెనో (ఓన్యాదయ మా!) అటివంటికత్తి చేత ఈపిల్లవానియొక్క సిరస్సుఆయుస్సుకొఱకును మంచికీర్తికొఱకు సుఖముగానుండుటకొఱకునునాచే వపనము చేయింపుమా!

మూ॥ యేన భూయశ్చరాత్యయం జ్యోక్చ పశ్యాతి సూర్యం తే నాఽస్యాఽయుషే వప సౌశ్లోకాయ స్వస్తయే॥

పదవి॥ యేన । భూయః । చరాతి । అయం । జ్యోక్ । చ । పశ్యాతి । సూర్యం । తేన । అస్య । ఆయుషే । వప । స్వస్తయే.

టీక॥ యేన=ఏకత్తిచేతవపనము చేయఁబడినవాఁడై,అయం = ఈబ్రహ్మచారి భూయః=చిరకాలము, చరాతి = ప్రవర్తించుచున్నాడో, జ్యోక్చ = బహుకాలము, సూర్యం = సూర్యుని, పశ్యాతి = చూచు చున్నాఁడో॥ ఉత్తరార్థము మున్ను చెప్పఁబడినది॥

తా॥ ఎకత్తిచేత వపనము చేయఁబడినవాఁడై యీబ్రహ్మచారి చిరకాలము జీవించి యెప్పుడును సూర్యుని జూచునట్టివాఁడగునో అటువంటికత్తిచేత ఈ పిల్లవాని యొక్క సిరస్సును ఆయుష్షుకొఱకు, మంచికీర్తికొఱకును, సుఖముగా నుండుటకొఱకును నాచేవపనము చేయింపుమా!

మూ॥ యేనా పూషాబృహస్పతే రగ్నే రింద్రస్య చాయుషే వపత్ తేన తే వపా మ్యసాఽవాయుషా వర్చసా యథా జ్యోక్సుమనా అసాః॥

పదవి॥ యేన । పూషా । బృహస్పతే । అగ్నేః । ఇంద్రస్య । చ । ఆయుషే

అవపత్ । తేన । తే వపామి । అసౌ । ఆయుషా । వర్చసా । యథా । జ్యోక్ । సుమనాః । అసాః ॥

టీక॥ పూర్వార్థమునకు నర్థము మున్నె చెప్పఁబడినది. తేన = అటువంటికత్తి చేత, తే = నీయొక్క, శిరః = శిరస్సును వపామి = వపనము చేయుచున్నాను, అసౌ = ఈనీవు, యథా = ఏప్రకారముగా, ఆయుషా = ఆయుస్సుతోడను, వర్చసా = కాంతితోడనుగూడినవాఁడవై, జ్యోక్ = చిరకాలము, సుమనాః = మంచి మనస్సుగలవాఁడవై, అసా = అయ్యెదవో ॥

తా॥ సూర్యుఁడేకత్తి చేత బృహస్పతియొక్కయు,అగ్నిహోత్రునియొక్కయు ఇంద్రుని యొక్కయు శిరస్సును ఆయుర్దాయముకొఱకు వపనముజేసెనో నీవేప్రకారము చిరకాల మాయుర్దాయము గలవాఁడవును కాంతిగలవాడవునై మంచిమనస్సు గలవాఁడ నయ్యెదవో అట్లుఅటువంటికత్తి చేత నీసిరస్సును వపనము చేసెదను.

మూ॥ యత్క్షురేణమర్చ్చయతా సుపేశసా వప్త్రా వపసి కేశాన్
శుంధి శిరో మాఽస్యాఽయుః ప్రమోషీః॥

పదవి॥ యత్ । క్షురేణ । మర్చ్చయతా । సు పేశసా । వప్త్రా । వపసి । కేశాన్ । శుంధి । శిరః । మా । ఆయుః । ప్రమోషీః ॥

టీక॥ మర్చ్చయతా = వాడికలిగి, సుపేశసా = మంచిరూపముచే బ్రకాశించు నట్టి, వప్త్రా = కత్తిచేత, అస్య = ఈ పిల్లవానియొక్క, కేశాన్ = వెంట్రుకలను, యత్ = యెప్పుడు వపసి = వపనముజేసితివో, తధా = అప్పుడు అస్య = ఈపిల్లవాని యొక్క, శిరః = శిరస్సును, శుంధి = శుభ్రముగాఁజేయుము, అస్య = ఈపిల్లవాని యొక్క, ఆయుః = ఆయుర్దాయమును. మాప్రమోషీః = లోపము చేయకుము.

తా॥ వాడిగలదియు మంచిరూపముచే ప్రకాశించునట్టి కత్తిచే ఈ పిల్లవాని నాయుర్దాయభంగము లేకుండునట్లు వపనము చేసి తలశుభ్రముగాఁ జేయుమని పిల్లవానితల్లి వపనముచేయువాని ప్రార్థించుచున్నది.

మూ॥ ఉప్త్వాయ కేశా న్వరుణస్య రాజ్ఞో బృహస్పతి స్సవితా సోమో అగ్నిః తేభ్యో నిధానం బహుధా న్వవింద న్నంతరా ద్యావా పృథివీ అప స్సువః॥

పదవి॥ ఉప్త్వాయ । కేశాన్ । వరుణస్య । రాజ్ఞః । బృహస్పతిః । సవితా

సోమః । అగ్నిః । తేభ్యః । నిధానం । బహుధా । అను । అవిందన్ । అంతరాద్యావాపృథివీ । అపః । సువః ॥

టీక॥ బృహస్పతిః = బృహస్పతియు, సవితా = సూర్యుఁడును, సోమః = చంద్రుఁడును, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడును రాజ్ఞః = రాజైన, వరుణస్య = వరుణునియొక్క, కేశాన్ = వెంట్రుకలను, ఉప్త్వాయ = ఖండించి, అంతరాద్యావాపృథివీ = ఆకాశ భూములయొక్క మధ్యప్రదేశమును, అపః = జలమును, సువః = స్వర్గలోకమును, తేభ్యః = ఆ వెండ్రుకలనుంచుటకు, నిధానం = స్థానమునుగాను, బహుధా = అనేకప్రకారములుగా, అన్వవిందన్ = క్రమముగా దెలిసికొనిరి.

తా॥ బృహస్పతియు సూర్యుఁడును చంద్రుఁడును అగ్నియు వరుణుని కేశములను ఖండించి అంతరాళమును సర్వదిక్కుల వడిమిప్రదేశమును జలమును స్వర్గమును ఆ వెండ్రుకలనుంచుటకు స్థానముగా నెఱిఁగిరి.

—♦ ద్వితీయ ఖండః ♦—

మూ॥ ఆయుర్దా దేవ జరసం గృణానో ఘృతప్రతీకో ఘృతపృష్ఠో అగ్నే ఘృతం పిబ న్నమృతం చారు గవ్యం పితేవ పుత్రం జరసే న యేమం ॥

పదవి॥ ఆయుర్దాః । దేవ । జరసం । గృణానః । ఘృతప్రతీకః । ఘృతపృష్ఠః ॥ అగ్నే । ఘృతం । పిబన్ । అమృతం । చారు । గవ్యం । పితా । ఇవ । పుత్రం । జరసే । నయ ॥ ఇమం ॥

టీక॥ దేవ అగ్నే = ఓ అగ్నిదేవుఁడా ! జరసం = స్తోత్రమును, గృణానః = గృహించునట్టి, త్వం = నీవు, ఘృతప్రతీకః = ఆజ్యమును సహించునట్టి అవయవములు కలవాఁడవును, ఘృతపృష్ఠః = వెనుకభాగమందు ఆజ్యముగలవాఁడవునై, అమృతం = అమృతముతో సమానమయినదియు, చారు = రుచిగలదియు, గవ్యం = ఆవుసంబంధమయిన ఆజ్యమును, పిబన్ = పానము చేసినవాఁడవై, పుత్రం = తనయుని, పితేవ = తండ్రివలెనే, ఇమం = ఈ బ్రహ్మచారిని, జరసే = ముదిమినిగూర్చి, నయ = పొందించుము॥

తా॥ ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా ! స్తోత్రమును గ్రహించునట్టి నీవు వెనుకభాగమందు ఆజ్యము గలవాఁడవై ఆజ్యమును పానముచేయుచు ఈ బ్రహ్మచారిని తండ్రి తనయునివలెనే ముదిమిగలవానిగాఁ జేయుము అనఁగా దీర్ఘాయుర్దాయము గలవానిగాఁ జేయవలయుననుట.

మూ॥ ఆతిష్ఠేమ మశ్మాన మశ్మేవ త్వగ్ స్థిరో భవ అభితిష్ఠ పృతన్యత సహస్వ పృతనా యతః॥

పదవి॥ ఆతిష్ఠ । ఇమం । అశ్మానం । అశ్మా । ఇవ । త్వం । స్థిరః । భవ । అభి । తిష్ఠ । పృతన్యతః । సహస్వ । పృతనాః । యతః॥

టీక॥ ఇమం=ఈ, అశ్మానం=రాతిని, ఆతిష్ఠ= యెక్కుమా, త్వం=నీవు, అశ్మేవ=రాయివలెనే, స్థిరః=చిరకాలజీవిగా, భవ=ఉండుము, యతః= యేహేతువువలన, పృతనాః = సేనలు, పృతన్యతః = యుద్ధముచేయఁగోరికగలవారిలో ఆహేతువవలనసేనలను, అభితిష్ఠ=యెదుర్కొనుమా, సహస్వ=జయించుమా.

తా॥ నీవు ఈ రాతి నధిష్ఠించి ఈ రాయివలెనే చిరకాలము జీవించుము; యుద్ధము చేయుగోరిక గలిగి వచ్చిన సేనలనెదుర్కొని యాసేనలను జయింపుమా.

మూ॥ రేవతీ స్త్వా వ్యక్ష్ణ న్కృత్తికా శ్చాఽకృంతగ్ స్త్వా ధియోఽవయ న్నవ గ్నా అవృంజన్సహస్రే మంతాగం అభితో అయచ్ఛన్॥

పదవి॥ రేవతీః । త్వా । వ్యక్ష్ణన్ । కృత్తికాః । చ । అకృంతన్ । త్వా । ధియః । అవయన్ । అవ గ్నాః । అవృంజన్ । సహస్రి । అంతాన్ । అభితః । అయచ్ఛన్ ॥

టీక॥ త్వా = నిన్నుఁగూర్చి, వాసః = వస్త్రమును నేయుటకు, రేవతీః= రేవతులనెడు దేవతలు, వ్యక్ష్ణన్= పత్తిని విడదీసిరి. కృత్తికాశ్చ = కృత్తికలనెడు దేవతలును, త్వా=నిన్నుగూర్చి, అకృంతన్ = దారములనుజేసిరి, ధియః=బుద్ధులు అనెడు దేవతులు, అవయన్ = వస్త్రములను నేసిరి, గ్నాః = గ్నాలు అనెడు దేవతలు, ఖవావృంజన్ = వస్త్రముల మధ్యను ఖండించిరి, సహస్రిం = ఇతరమయిన అనేక దేవతలు, అభితః = రెండుప్రక్కలను, అంతాన్ = అంచులను కమ్ములను, అయచ్ఛన్=ఇచ్చిరి అనఁగా ఉంచిరి.

తా॥ నీ నిమిత్తమయిన వస్త్రమును నేయఁదలచి రేవతులు పత్తిని విడతీసిరి. కృత్తికలు దారములుగా నడికిరి. బుద్ధులు వస్త్రములుగా నేసిరి. గ్నాలు నడిమికి నుత్తరించిరి. ఇతరమయిన యనేకదేవతాస్త్రీలు రెండుప్రక్కలను అంచులను కమ్ములను గలుగునట్లు నిర్మించిరి,

శరదః=సంవత్సరములు, జీవ=బ్రతుకుమా, రాయశ్చపోషం= ధనవృద్ధినిగూర్చి, ఉపసంవ్యయస్వ యెప్పుడును ప్రయత్నపడుమా.

తా॥ ఈ వస్త్రమును ధరించుటచే నీవు ముదిమి వచ్చునంతవరకు జీవించియుందువు. బంధువులు మొదలగు వారి మేలును గోరుచుండుము. మంచికాంతిగల వాఁడవై, నూఱు సంవత్సరముల పర్యంతము జీవింపుమా ధనవృద్ధినిగూర్చి ప్రయత్నముచేయుమా

మూ॥ పరీదం వాసో అధిధా స్వస్తయేఽభూరాపీనా మభిశస్తిపావా ॥ శతం చ జీవ శరదః పురూచీ ర్వసూనిచాఽర్యోవిభజాఽసి జీవన్ ॥

పదవి॥ పరి । ఇదం । వాసః । అధి । ధాః । స్వస్తయే । అభూః । ఆపీనాం । అభిశస్తిపావా । శతం । చ । జీవ । శరదః । పురూచీః । వసూని । చ । అర్యః । విభజాసి । జీవన్ ॥

టీక॥ ఇదం= ఈ, వాసః = వస్త్రమును, స్వస్తయే = సుఖముగా నుండుట కొరకు, పర్యధిధాః=ధరించినవాఁడవైతివి, ఆపీనాం =ఆప్తులు జ్ఞాతులు మొదలగు వారియొక్క, అభిశస్తిపావా అభిశస్తి= మేలును, పావా=కోరువాఁడవు, అభూః= అవుమా, శతం=నూఱైన శరదశ్చ=సంవత్సరములను, జీవ=బ్రతుకుమా, అర్యః= అధిపతివై, జీవన్=జీవించుచు, పురూచీః=అనేకవిధములైన, వసూని=ధనములను విభజాసి=అర్థులకుఁ బంచిపెట్టుచుండుము.

తా॥ ఓపిల్లవాఁడా ! సుఖముగా నుండుటకొరకీ వస్త్రమును ధరించితివి. ఆప్తులందరి యొక్కయు మేలును అపేక్షించువాఁడ వగుమా. నూఱు సంవత్సరములు జీవింపుము. అధిపతివై జీవించుచు విశేషమైన ధనములను అర్థులకు విభజించి యిచ్చుచుండుము.

మూ॥ ఇయం దురుక్తా త్పరిబాధమానా శర్మ వరూథం పునతీ న ఆగాత్ ప్రాణాపానాభ్యాం బల మాభరంతీ ప్రియా దేవానాగ్ం సుభగా మేఖ లేయం ॥

పదవి॥ ఇయం । దురుక్తాత్ । పరి । బాధమానా । శర్మ । వరూథం । పునతీ ।

నః । అగాత్ । ప్రాణాపానాభ్యాం । బలం । ఆ । భరంతీ । ప్రియా । దేవానాం। సుభగా । మేఖలా । ఇయం ॥

టీక॥ ఇయం = ఈ, మేఖలా = మొలనూలు, దురుక్తాత్ = దుష్టప్రసంగములను, (ద్వితీయార్థమందు పంచమి) పరిబాధమానా=అంతటను బోఁగొట్టుచు, వరూధం=కోరఁదగిన, శర్మ = గృహమును, పునతీ = పవిత్రము చేయుచు, నః= మమ్ములను, అగాత్=పొందెను. ఇయం=ఈ, మేఖలా = మొలనూలు, ప్రాణాపానాభ్యాం=ప్రాణ అపానవాయువుల కొఱకు, బలం=దార్ఢ్యమును, ఆభరంతీ= కలుగునట్లు జేయుచున్నదియు, దేవానాం= దేవతలకు. ప్రియా = ఇష్టమైనదియుఁ గనుకనే, సుభగా=మనోహరమైనది.

తా॥ దేవతలకు ప్రియమైన ఈ మొలనూలు నాచే ధరింపఁబడినదై, ప్రాణ వాయువునకు అపానవాయువునకు బలమును గలుగఁజేయుచు దుష్టప్రసంగములను బోఁగొట్టుచు నేను సంచరించుచున్న గృహమును పవిత్రము చేయుగాక.

మూ॥ ఋతస్య గోప్త్రీ తపసః పరస్వీ ఘ్నతీ రక్షః సహమానా అరాతీః సా న సమంత మను పరీహి భద్రయా భర్తార స్తే మేఖలే మా రిషామ॥

పదవి॥ ఋతస్య । గోప్త్రీ । తపసః । పరస్వీ । ఘ్నతీ । రక్షః । సహమానా॥ అరాతీః । సా । నః ॥ సమంతం । అను । పరి । ఇహి । భద్రయా । భర్తారః । తే । మేఖలే । మా । రిషామ ॥

టీక॥ మేఖలా=మొలనూలు, ఋతస్య = సత్యముయొక్క, గోప్త్రీ=కాపాడునదియు, తపసః=తపస్సునకు, పరస్వీ=మిక్కిలిరక్షకమైనదియు, రక్షః=రాక్షసులను, ఘ్నతీ=కొట్టునదియు, అరాతీః=శత్రువులను, సహమానా=తిరస్కరించునదియునైయున్నది, హే మేఖలే =ఓ మొలనూలా ! సా=ఆ ప్రసిద్ధమైన, త్వం= నీవు, నః=మమ్ములను, సమంతం=అంతటను, అను= క్రమముగా, పరీహి=పొందితివి, భద్రయా = శోభస్కరమైన నీతోగూడినవారమై, వయం = మేము, మారిషామ=నశింపము, తే=నిన్ను ధరించినవారు, భర్తారః=అధిపతులు (కాఁగలరు).

తా॥ ఓ మొలనూలా ! నీవు సత్యమును కాపాడుదానవును తపస్సును రక్షించు దానవును రాక్షసులను నశింపఁజేయు దానవును, శత్రువులను జయించు

దానవు వగుదువు. ఇట్టి మహిమగల నీవు క్రమముగా మనుష్యుల సంధులను అధి ష్ఠించితివి. నిన్ను ధరించుటచే మేము ఆపత్తులనుబొందము. నిన్ను ధరించినవారు అధిపతులు కాగలరు.

మూ॥ మిత్రస్య చక్షుర్ధరుణం బలీయ స్తేజో యశస్వి స్థవి రగ్ం సమిద్ధం అనాహనస్యం వసనం జరిష్ణు పరీదం వాజ్యజినం దధేహం ॥

పదవి॥ మిత్రస్య । చక్షుః । ధరుణం । బలీయః । తేజః । యశస్వి । స్థవిరం। సమిద్ధం ॥ అనాహనస్యం । వసనం । జరిష్ణు । పరి । ఇదం । వాజి । అజినం ॥ దధే। అహం ॥

టీక॥ మిత్రస్య=సూర్యునకు, చక్షుః= నేత్రమైనదియు, బలీయః = విశేష మైన, తేజః=తేజస్సును, ధరుణం=ధరించునదియు, యశస్వి =ధరించువానికి కీర్తి నొసగునదియు, స్థవిరం=వృద్ధిబొందించునదియు, సమిద్ధం = ప్రకాశించునదియు, అనాహనస్యం=ధూర్తులకు పనికిరానిదియు, జరిష్ణు=ధరించువానికి ముదిమి వచ్చు వరకుండుటచే స్తోత్రపాత్ర మగునదియు, వాజి=అన్నము నొసగునదియు నగు, ఇదం = ఈ, అజినం = కృష్ణాజినమును, వసనం = వస్త్రముగా, అహం = నేను, పరిదధే=ధరించుచున్నాను.

తా॥ సూర్యునకు నేత్రమైనదియు విశేష తేజస్సును ధరించినదియు కీర్తి నిచ్చునదియు వృద్ధినిచ్చునదియు కాంతిగలదియు ధూర్తులకు పనికిరానిదియు అన్న మును గలుగ జేయునదియు స్తోత్రపాత్రమగు ఈకృష్ణాజినమును వస్త్రముగా, నేను ధరించుచున్నాను.

—♦ తృతీయ ఖండః ♦—

మూ॥ ఆగంత్రా సమగన్మహి ప్ర సు మృత్యుం యుయోతన అరిష్టాః సంచరేమహి స్వస్తి చరతా దిహ స్వస్త్యాగృహేభ్యః ॥

పదవి॥ ఆగంత్రా । సం । అగన్మహి । ప్ర । సు । మృత్యుం । యుయోతన । అరిష్టాః । సం । చరేమహి । స్వస్తి । చరతాత్ । ఇహ । స్వస్తి । ఆ । గృహేభ్యః॥

టీక॥ ఆగంత్రా=వచ్చుచున్న ఆచార్యునితో, సమగన్మహి=గలసికొంటిమి, మృత్యుం=మరణమును, ప్రసుయుయోతన= మిక్కిలబాగుగాఁ బోగొట్టగలఁము

అరిష్టాః=ఆపత్తులులేనివారమై, సంచరేమహి = సంచరించెదము, ఆచార్యోఽపి= ఆచార్యుఁడును, స్వస్తి= శుభముగలవాఁడై, చరతాత్ = సంచరించుగాక, ఇహ= ఈబ్రహ్మచర్యమందు, ఆగృహాభ్యః = గృహస్థాశ్రమముపర్యంతము, మమాపి= నాకును, స్వస్తి=శుభము, భవతు=అగుగాక.

తా॥ వచ్చుచున్నయాచార్యునితోఁ గూడి మేము మరణమును పోఁగొట్టు కొనెదము. ఆచార్యుఁడును నేనును ఆపత్తులు లేనివారమై సంచరించెదము ఆచార్యునకును, ఇప్పుడు మొదలుకొని గృహస్థాశ్రమము పర్యంతము నాకును శుభ మగుఁగాక॥

మూ॥ సముద్రా దూర్మి ర్మధుమాగ్ం ఉదార దుపాగ్ం శునా సమమృతత్వ మశ్యాం ఇమే నుతే రశ్మయ సూర్యస్య యేభి సపిత్వం పితరో న ఆయన్ ॥

పద॥ సముద్రాత్ । ఊర్మిః । మధుమాన్ । ఉదారత్ । ఉప । అంశునా సం । అమృతత్వం । అశ్యాం । ఇమే । సు తే । సూర్యస్య । యేభిః । సపిత్వం । పిత ః ॥ నః ॥ ఆయన్ ॥

టీక॥ ఊర్మిః=నన్నుప్రోక్షించెడి తరంగజలము, సముద్రాత్=సముద్రము వలనఁ దీసికొని రాఁబడినది, మధుమాన్=సముద్రుఁడు, ఉదారత్= నా సమీప మును బొందినవాఁ డాయెను, అంశునా=దీప్తిగల ఈతరంగజలముచే, అమృతత్వం= దేవత్వమును, సముసాశ్యాం=పొందెదను. నః= మాయొక్క, పితరః =పూర్వులైన అంగిరసుఁడు మొదలగువారు, యేభిః=యే కిరణములచేతను, సపిత్వం=దేవతలతోఁ గూడ సయానసోమపానమును, ఆయన్=పొందిరో, సూర్యస్య=సూర్యునియొక్క తే=ఆ కిరణములు, ఇమే=ఈ సముద్రతరంగజలమే.

తా॥ నన్ను ప్రోక్షణచేసిన జలము సముద్రోదకము గాన సముద్రుఁడు నాకుఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను. ఈ జలప్రోక్షణచే దేవత్వమును బొందెదను. మా పూర్వులైన అంగిరసుఁడు మొదలగువారు సూర్యకిరణముల కంటె వేఱు గాని ఈ సముద్రజలముచే దేవతలతోఁగూడ సమానమైన సోమపానమును జేసినవారైరి. యాభి రాధిత్య స్తపతి తాభిః పర్జన్యో వర్షతి - ఆదిత్యా జ్జాయతే వృష్టిరితి - ఈ ప్రమాణములచే సూర్యకిరణములకును జలమునకును అభేదాధ్యవసాయముగా అనగా భేదము లేదని యిచ్చటఁ జెప్పఁబడియె.

మూ॥ అగ్నిష్టే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ అగ్నిః । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుడు, తే = నీయొక్క, హస్తం = హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ అగ్నిహోత్రుడు నిన్ను సంరక్షించుటకొరకు నీహస్తమును పట్టుకొనెను.

మూ॥ సోమ స్తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ సోమః । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ సోమః=చంద్రుడు, తే= నీయొక్క. హస్తం = హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ చంద్రుడు నీ హస్తమును బట్టుకొనెను. సంరక్షించుటకొరకు అను నది ౧౧ వ మంత్రము వరకు నన్వయించుకొదగినది.

మూ॥ సవితా తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ సవితా । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ సవితా=సూర్యుడు, తే=నీయొక్క, హస్తం= హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ సూర్యుడు నీహస్తమును పట్టుకొనెను,

సరస్వతే తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ సరస్వతీ ॥ తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ సరస్వతీ=సరస్వతీదేవి, తే=నీయొక్క, హస్తం = హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ సరస్వతి నీయొక్క హస్తమును గ్రహించెను.

మూ॥ పూషా తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ పూషా ! తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ పూషా = ద్వాదశసూర్యులలో నొక సూర్యుడు, తే = నీయొక్క, హస్తం=హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ ద్వాదశ సూర్యులలో పూషయను నొక సూర్యుడు నీహస్తమును గ్రహించెను.

మూ॥ బృహస్పతి స్తే హస్త మగ్రభీత్ ।

పదవి॥ బృహస్పతిః । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ బృహస్పతిః= బృహస్పతి, తే = నీయొక్క, హస్తం = హస్తమును, అగ్రభీత్=గ్రహించెను,

తా॥ బృహస్పతి నీహస్తమును గ్రహించెను-

మూ॥ అర్యమా తే హస్త మగ్రభీత్ ।

పదవి॥ అర్యమా । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ అర్యమా = ద్వాదశ సూర్యులలో అర్యముఁడను సూర్యుఁడు, తే= నీయొక్క, హస్తం=హస్తమును అగ్రభీత్=గ్రహించెను.

తా॥ ద్వాదశ సూర్యులలోఅర్యముఁడను సూర్యుఁడు నీహస్తమునుగ్రహించెను.

మూ॥ అగ్ంశు స్తే హస్త మగ్రభీత్ ।

పదవి॥ అంశుః । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ అంశుః= సూర్యకిరణము, తే=నీయొక్క, హస్తం=హస్తమును అగ్రభీత్=గ్రహించెను,

తా॥ సూర్యకిరణము నీయొక్క హస్తమును గ్రహించెను.

మూ॥ భగ స్తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ భగః । తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ భగః=ద్వాదశసూర్యులలోభగుఁడు అను సూర్యుఁడు, తే= నీయొక్క, హస్తం=హస్తమును అగ్రభీత్ =గ్రహించెను.

తా॥ ద్వాదశసూర్యులలోభగుఁడు అనుసూర్యుఁడు నీహస్తమునుగ్రహించెను.

మూ॥ మిత్రి స్తే హస్త మగ్రభీత్ ॥

పదవి॥ మిత్రః ॥ తే । హస్తం । అగ్రభీత్ ॥

టీక॥ మిత్రః = ద్వాదశ సూర్యులలో మిత్రుఁడు అను సూర్యుఁడు తే = నీయొక్క, హస్తం=హస్తమును, అగ్రభీత్ =గ్రహించెను.

తా॥ ద్వాదశసూర్యులలో మిత్రుఁడను సూర్యుడు నీహస్తమునుగ్రహించెను.

మూ॥ మిత్ర స్త్వమసిధర్మణాగ్ని రాచార్య స్తవ ॥

పదవి॥ మిత్రః । త్వం । అసి । ధర్మణా । అగ్నిః । ఆచార్యః । తవ ॥

టీక॥ ధర్మణా = ధర్మముచేతను, త్వం = నీవు, మిత్రః = సూర్యుడవు, అసి = అగుచున్నావు, తవ = నీయొక్క, ఆచార్యః = గురువు, అగ్నిః = అగ్ని హోతునితో సమానుడు.

తా॥ ధర్మముచేతను నీవు సూర్యునితో సమానమును నీ గురువు అగ్ని హోతునితో సమానము నయితిరి.

మూ॥ అగ్నయే త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ అగ్నయే । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓబ్రహ్మచారీ ! త్వా=నిన్ను, అగ్నయే = అగ్నిహోతుని కొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ ! సంరక్షించుట కొరకు నిన్ను అగ్నిహోతున కిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ సోమాయ త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ సోమాయ । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వా=నిన్ను, సోమాయ = సోముని కొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ! నిన్ను చంద్రుకొర కిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ సవిత్రే త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ సవిత్రే । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వా = నిన్ను, సవిత్రే = సూర్యుని కొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను,

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను సూర్యున కిచ్చుచున్నాను

మూ॥ సరస్వత్యై త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ సరస్వత్యై । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వాం= నిన్ను, సరస్వత్యై=సరస్వతి కొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ ! నిన్ను సరస్వతి కిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ మృత్యవే త్వా పరిదదా మ్యసౌ॥

పదవి॥ మృత్యవే । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ బ్రహ్మచారీ! త్వా=నిన్ను, మృత్యవే=మృత్యువుకొఱకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ! నిన్ను మృత్యువునకిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ యమాయత్వా పరిదదామ్యసౌ ॥

పదవి॥ యమాయ । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓబ్రహ్మచారీ! త్వా=నిన్ను, యమాయ = యమునికొఱకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను యమునికొఱకిచ్చుచున్నాను,

మూ॥ గదాయ త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ గదాయ । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ॥

టీక॥ అసౌ = ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వా=నిన్ను, గదాయ= గదయను ఆయుధముకొఱకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను గదయను ఆయుధముకొఱకిచ్చుచున్నాను,

మూ॥ అంతకాయ త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ అంతకాయ । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓబ్రహ్మచారీ! త్వా=నిన్ను, అంతకాయ= అంతకునికొఱకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను సంహారము చేయు దేవునికొఱ కిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ అధ్భ్య స్త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ అద్భ్యః । త్వా । పరి । దదామి । అసౌ॥

టీక॥ అసౌ= ఓబ్రహ్మచారీ! త్వా=నిన్ను, అద్భ్యః = ఉదకములకొఱకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను,

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను ఉదకములకొఱకిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ ఓషదీభ్య స్త్వా పరిదదా మ్యసౌ ॥

పదవి॥ ఓషధీభ్యః ॥ త్వా । పరి । దదామి । అసౌ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వా=నిన్ను, ఓషధీభ్యః= ఓషధులకొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓబ్రహ్మచారీ! నిన్ను ఓషధులకొరకిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ పృథివ్యై త్వా సవైశ్వానరాయై పరిదదా మ్యసౌ॥

పదవి॥ పృథివ్యై । త్వా । సవైశ్వానరాయై । పరి । దదామి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ = ఓ బ్రహ్మచారీ ! త్వా = నిన్ను, సవైశ్వానరాయై = అగ్నిహోత్రునితోఁగూడిన, పృథివ్యై=భూమికొరకు, పరిదదామి=ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ ! నిన్ను అగ్నిహోత్రముతోఁ గూడిన భూదేవి కిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ దేవస్య త్వా సవితుః ప్రసవ ఉప నయేऽసౌ ॥

పదవి॥ దేవస్య । త్వా । సవితుః ! ప్రసవే । ఉప । నయే । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ= ఓబ్రహ్మచారీ ! దేవస్య = దేవుండగు, సవితుః = సూర్యునియొక్క, ప్రసవే = అనుజ్ఞ కలుగుచుండఁగా, త్వా = నిన్ను. ఉపనయే = నా సమీపమును బొందించుచున్నాను.

తా॥ ఓ బ్రహ్మచారీ! సూర్యుఁ డనుజ్ఞ నియ్యఁగా గాయత్రి నుపదేశించుటకొరకు నా సమీపమునందు నిన్నుఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొనుచున్నాను. పైని మంత్రములయందుండు - అసౌ - అను పదమువకు బ్రహ్మచారియొక్క నామమును సంబుద్ధిచే గ్రహింపవలయును. పిల్లవానిని పైని చెప్పఁబడిన దేవతలకొర కిచ్చుట సంరక్షణకొరకని తెలిసికొనవలయును.

మూ॥ సుప్రజాః ప్రజయా భూయాస్సువీరో వీరైస్సువర్చా వర్చసా సుపోషః పోషైః ॥

పదవి॥ సుప్రజాః । ప్రజయా । భూయాః । సువీరః । వీరైః । సువర్చాః । వర్చసా । సుపోషః । పోషైః॥

టీక॥ ప్రజయా=సంతానముచేత, సుప్రజాః= మంచి సంతానముగలవాఁడవును, వీరైః=పుత్రపౌత్రాదులచేత, సువీరః= యోగ్యులైన తనయాదులుగలవాఁడవును, వర్చసా=కాంతిచేత, సువర్చాః = మంచి కాంతిగలవాఁడవును, పోషైః= వృద్ధులచేత, సుపోషః=మంచివృద్ధిగలవాఁడవును, భూయాః=అవుమా.

తా॥ మంచిసంతానము గలవాఁడవును యోగ్యులైనపుత్రులు గలవాఁడవును మంచికాంతిగలవాఁడవును మంచివృద్ధిగలవాఁడవును అగుము,

మూ॥ బ్రహ్మచర్య మాగా ముప మా నయస్వ దేవేన సవి త్రా ప్రసూతః

పదవి॥ బ్రహ్మచర్యం ॥ ఆగాం । ఉప । మా । నయస్వ । దేవేన । సవి తా్ర । ప్రసూతః ॥

టీక॥ అహం=నేను, బ్రహ్మచర్యం=వేదాభ్యాసము నిమిత్తమైన వ్రతమును, ఆగాం=పొందితిని = దేవేన = దేవుండగు, సవి[త్రా = సూర్యునిచేత, ప్రసూతః= అనుజ్ఞనుబొందినవాఁడవై, త్వం=నీవు, మా=నన్ను, ఉపనయస్వ=నీ సమీపమునకు తీసికొనుము,

తా॥ ఓ ఆచార్యుఁడా! నేను వేదాభ్యాసముకొరకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనితిని గాన నీవు సూర్యునిచే అనుజ్ఞనుబొంది వేదముపదేశించుకొరకు నన్ను నీ సమీపమం దుంచుకొమ్ము అని వటువు ఆచార్యునితోఁ బలుకుచున్నాడు.

మూ॥ కో నామాఽస్యసౌ నామాఽస్మి॥

పదవి॥ కః । నామ । అసి । అసౌ । నామ । అస్మి ॥

టీక॥ త్వం=నీవు, కోనామ= ఏమిపేరుగలవాఁడవు, అసి = అయితివి అని ఆచార్యుఁ డడుగుచున్నాడు. అహం=నేను, అసౌనామ= ఈ పేరుగలవాఁడను అస్మి=అయితిని. అని వటువు తనకేర్పరచియున్న పేరిని జెప్పుచున్నాడు.

తా॥ నీ పేరేమి యని యాచార్యుఁ డడుగఁగా నామకరణ సమయంబున నేర్పరచిన తన పేరిని వటువు చెప్పవలయును.

మూ॥ కస్య బ్రహ్మచా ర్యస్యసౌ ప్రాణస్య బ్రహ్మచా ర్య స్మ్యసౌ ॥

పదవి॥ కస్య । బ్రహ్మచారీ । అసి । అసౌ । ప్రాణస్య । బ్రహ్మచారీ । అస్మి । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ=ఓపిల్లవాఁడా! త్వం=నీవు, కస్య = యెవనియొక్క, బ్రహ్మ చారీ=బ్రహ్మచర్యముగలవాఁడవు, అసి=అయితివి, అసౌ=ఈ నేను, ప్రాణస్య=

ఆత్మ యొక్క. బ్రహ్మచారీ=బ్రహ్మచర్యముగలవాఁడను, అస్మి=అయితిని.

తా॥ ఓపిల్లవాఁడా ! నీ వెందునిమిత్తము బ్రహ్మచర్యముఁ బూనితి వని యాచార్యుం డడుగంగా నాత్మనుగురించి బ్రహ్మచర్యమును బూనితి నని వటువు చెప్పుచున్నాడు.

మం॥ ఏష తే దేవ సూర్య బ్రహ్మచారీ తం గోపాయ స మా మృతైష తే సూర్య పుత్రః సుదీర్ఘాయు స్స మా మృత యాగ్ స్వస్తి మగ్ని ర్వాయు సూర్య శ్చంద్రమా ఆపో ను సంచ రన్తి తాగ్ స్వస్తి మనుసంచరాఽసౌ ॥

పదపా॥ ఏషః । తే । దేవ । సూర్య । బ్రహ్మచారీ । తం । గోపాయ । సః । మా మృత । ఏషః । తే । సూర్య । పుత్రః ! సు దీర్ఘాయుః । సః । మా । మృత । యాం । స్వస్తిం । అగ్నిః । వాయుః । సూర్యః । చంద్రమాః । ఆపః । ను । సం చరంతి । తాం । స్వస్తిం । అను । సం । చర । అసౌ ॥

టీక॥ దేవ = దేవుండగు, సూర్య = సూర్యుఁడా ! ఏషః = ఈ వటువు తే=నీయొక్క, బ్రహ్మచారీ = బ్రహ్మచర్యవ్రతము గలవాఁడు, తం = అటువంటి బ్రహ్మచారిని గోపాయ=రక్షించుమా, సః=అబ్రహ్మచారి, మామృత = మరణ మును బొందకుండుఁగాక, హేసూర్య=ఓ సూర్యుఁడా ! ఏషః = ఈ పిల్లవాఁడు, తే = నీయొక్క, పుత్రః = కుమారుఁడు, సః = అబ్రహ్మచారి, సుదీర్ఘాయుః = మిక్కిలి దీర్ఘాయుర్దాయము గలవాఁడై, మామృత =అకాలమృత్యువును బొందకుం డుఁగాక, అసౌ=ఓబ్రహ్మచారీ, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుఁడును, వాయుః= వాయు వును, సూర్యః=సూర్యుఁడును, చంద్రమాః=చంద్రుఁడును, ఆపః=ఉదకములు ను, యాం=ఏ, స్వస్తిం=శుభమును, అను=క్రమముగా. సంచరంతి = కలిగి ప్రవర్తిం చుచున్నారో, త్వమపి=నీవును, తాం=అటువంటి, స్వస్తిం=శుభమును, అను= అనుసరించి, సంచర=ప్రవర్తింపుమా.

తా॥ ఓసూర్యుఁడా! ఈపిల్లవాడు నీసంబంధమైన బ్రహ్మచర్యమును బూని యున్నాడు. గాన ఈ బాలుని రక్షింపుము. ఓసూర్యుఁడా! ఇతడు నీ పుత్రునితో సమానుఁడు గాన దీర్ఘాయువు నొసఁగి అకాలమరణమును బొందింపకుము. ఓ పిల్లవాడా! అగ్నియు వాయువును సూర్యుఁడును, చంద్రుఁడును ఉదకములును

యెటువంటిశుభము కలిగి ప్రివర్తించుట కలుగుచున్నదో నీవును అటువంటి శుభము కలిగి ప్రివర్తింపుమని యాచార్యుఁడు పలుకుచున్నాడు.

మూ॥ అధ్వనా మధ్వపతే శ్రేష్ఠ స్యాఽధ్వనఃపార మశీయ॥

పదవి॥ అధనాం। అధ్వపతే। శ్రేష్ఠస్య। అధ్వనః। పారం। అశీయ॥

టీక॥ అధ్వనాం=సమస్తసుఖములనెడు, అధ్వపతే=మార్గములకు ప్రిభువగునో సూర్యుఁడా! శ్రేష్ఠస్య=శ్రేయస్కరమైన, అధ్వనః = బ్రిహ్మచర్యమను మార్గముయొక్క, పారం=అంతమును, అశీయ=పొందెదను.

తా॥ సుఖముల కధిపతి వగు నోసూర్యుఁడా! నీయనుగ్రిహముచలన శ్రేయస్కరమైన బ్రిహ్మచర్య వ్రితమును సంపూర్తి నొందింపగలను అని బ్రిహ్మచారి పలుకుచున్నాడు,

—♦ అధ చతుర్థఖండః ప్రారభ్యతే ♦—

మూ॥ యోగే యోగే తవస్తరం వాజే వాజే హవామహే సఖాయ ఇంద్రి మూతయే॥

పదవి॥ యోగే। యోగే। తవస్తరం। వాజే। వాజే। హవామహే। సఖాయః ఇంద్రం। ఊతయే॥

టీక॥ యోగేయోగే=ప్రితికర్మయందును, తవస్తరం= మిక్కిలి కొనియాడ దగిన, ఇంద్రిం=ఇంద్రుని, సఖాయః = స్నేహితులమైనమేము, వాజేవాజే = ప్రతి యజ్ఞమందునను, ఊతయే=రక్షణకొఱకు, హవామహే=పిలుచుచున్నాము.

తా॥ ప్రితి కర్మమునందును గొనియాడఁదగిన దేవేంద్రిని మమ్ములను రక్షించుటకొఱకు ప్రితియజ్ఞమందును పిలుచుచున్నాము.

మూ॥ ఇమ మగ్న ఆయుషె వర్చసే కృధి ప్రియగ్ం రేతో వరుణ సోమ రాజన్ మాతేవఽస్మై అదితే శర్మ యచ్ఛ విశ్వేదేవా జరదష్టి ర్యధాఽనతే॥

పదవి॥ ఇమం। అగ్నే। ఆయుషే। వర్చసే। కృధి. ప్రియం। రేతః వరుణ। సోమ। రాజన్। మాతా। ఇవ। అస్మై। అదితే। శర్మ। యచ్ఛ। విశ్వే దేవాః। జరదష్టి। యధా॥ అసత్॥

టీక॥ హేఅగ్నే = ఓఅగ్ని హోతుఁడా! ఇమం=ఈ పిల్లవానిని, ఆయు

షే=ఆయుస్సుకొఱకును, వర్చసే=వర్చస్సుకొఱకును, కృధి=చేయుము, హే వరుణ=ఓవరుణుఁడా! రాజన్=ప్రభుఁడగు, సోమః = చంద్రుఁడా ! ప్రియం= ఇష్టమైన, రేతః = సారమును, కృధి = కలుగజేయుము, హేఅదితే = ఓ అదితీ ! అస్మై=ఈతనికి, మాతేవ=తల్లివలెనే, శర్మ= సుఖమును, యచ్ఛ=ఇమ్ము, హే విశ్వేదేవాః=ఓ విశ్వేదేవతలారా! అయం=ఇతఁడు, జరదష్టిః=ముదిమిపొందువరకు, జీవించువాఁడై, యథా = యేప్రకారముగా, అసత్ = అగునో, తథా=ఆప్రకారముగా, యూయం=మీరు శర్మ=సుఖమును, యచ్ఛతః=ఇండు.

తా॥ ఓఅగ్నిహోత్రుఁడా ! ఈపిల్లవానిని దీర్ఘాయువువర్చస్సు గలవానిగాఁ జేయుము. ఓవరుణుఁడా ! ఓచంద్రుఁడా ! ఇతనిని గృహస్థునిగాఁ జేయుఁడు ఓ అదితీ ! నీవు తల్లివలెనే సుఖము నిమ్ము. ఓ విశ్వేదేవతలారా ! ఈ పిల్లవాఁడు ముసలివాఁడగునంతవఱకు జీవించునట్లు మీరీ పిల్లవానికి సుఖము నిండు.

మూ॥ శత మిన్ను శరదో అంతి దేవా యత్రా నశ్చక్రా జరసం తనూనాం పుత్రాసో యత్రపితరో భవంతి మా నో మధ్యా రీరిష తాఽయుర్గంతోః॥

పదవి॥ శతం । ఇ । ను । శరదః । అంతి । దేవాః । యత్ర । నః । చక్ర । జరసం । తనూనాం । పుత్రాసః । యత్ర । పితరః । భవంతి । మా । నః । మధ్యా రీరిషత । ఆయుః । గంతోః ॥

టీక॥ దేవాః=ఓదేవతలారా ! యూయం=మీరు, యత్ర = యేశతాయుర్దాయముచే, నః = మాయొక్క తనూనాం = శరీరములకు, జరసం = ముదిమిని, చక్రః=చేసితిరో, శతమిన్ను=అటువంటి నూఱుఅయిన, శరదః=సంవత్సరములు, అంతి=స్వల్పమైనవి. యత్ర=ఏకాలములో, పుత్రాసః= తనయులుగలవారమై, పితరః=వారికిఁదండ్రులము, భవంతి=అవుచున్నాము, (ఆ) గంతోః=కాలమృత్యువు సంభవించునంత వరకును, నః= అట్టిమాయొక్క. ఆయుః = ఆయుస్సును, మధ్యా=నడిమికాలములో, మారీరిషత=భంగముచేయకుందురుగాక.

తా॥ ఓ దేవతలారా ! మీరు నూఱు సంవత్సరము లాయుర్దాయము నొసగి మమ్ముల ముదిమి కలుగునంతవరకు జీవించువారినిగాఁ జేసినను ఆకాలము స్వల్పము. అదిగాక దారాపుత్రాది పోషణముచే మా యాయుర్దాయమును వ్యర్థముగా వెళ్ళఁ

బుచ్చుచున్నాము గాన నగాల మృత్యువు సంభవించునంతవరకు మధ్యకాలములో మాయాయువునకు భంగము కలుగనీయకుండుము.

మూ॥ అగ్నిష్ట ఆయుః ప్రతరాం దధాత్వగ్నిష్టే పుష్టిం ప్రతరాం కృణోతు ఇంద్రో మరుద్భిర్ ఋతుధా కృణోత్వాదిత్యైస్తే వసుభి రాదధాతు॥

పదవి॥ అగ్నిః । తే । ఆయుఃప్రతరాం । దధాతు । అగ్నిః । తే । పుష్టిం ప్రతరాం । కృణోతు । ఇంద్రః । మరుద్భిఃఋతుధా । కృణోతు । ఆదిత్యైః । తే । వసుభిః ఆ । దధాతు ॥

టీక॥ అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుడు, తే=నీయొక్క, ఆయుః = ఆయుస్సును, ప్రతరాం=విశేషమైనదానిగా, దధాతు=చేయుగాక, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుడు తే=నీయొక్క, పుష్టిం=పోషణమును, ప్రతరాం=వృద్ధిగలదానిగా, కృణోతు= చేయుగాక. ఇంద్రః=దేవేంద్రుడు, మరుద్భిః=దేవతలతోగూడ, ఋతుధా= ప్రతిఋతువునందునను, పుష్టిం = పోషణము, కృణోతు = చేయుగాక, సః=ఆ యింద్రుడు, ఆదిత్యైః=ద్వాదశాదిత్యులతోడను. వసుభిః=అష్టవసువులతోడను. తే=నీయొక్క, పుష్టిం=పోషణమును, ఆదధాతు=యెప్పుడును, చేయుచుండుగాక.

తా॥ అగ్నిహోత్రుడు నీ యాయుర్దాయమును బుష్టిని వృద్ధి యగునట్లు చేయుగాక. యింద్రుడు దేవతలతోడను ద్వాదశాదిత్యులతోడను అష్టవసువుల తోడను గూడినవాడై ప్రతిఋతువునందునను ప్రతిక్షణమందునను నీ పోషణమును చేయుగాక.

మూ॥ మేధాం మహ్య మంగిరసో మేధాగ్ం సప్తఋషయో దదుః మేధాం మహ్యాం ప్రజాపతి ర్మేధా మగ్ని ర్దదాతు మే॥

పదవి॥ మేధాం । మహ్యాం । అంగిరసః । మేధాం । సప్త । ఋషయః । దదుః, మేధాం । మహ్యాం । ప్రజాపతిః । మేధాం । అగ్నిః । దదాతు । మే ॥

టీక॥ అంగిరసః=అంగీరసులు, మహ్యాం = నాకొరకు, మేధాం = జ్ఞాపక శక్తిగలబుద్ధిని, దదుః= ఇత్తురుగాక, సప్త= యేడుగురైన ఋషయః = కశ్యపుడు, మొదలగు మునీశ్వరులు, మేధాం = ధారణాశక్తిగలబుద్ధిని, దదుః = ఇత్తురుగాక, ప్రజపతిః=బ్రహ్మ, మహ్యాం=నాకొరకు, మేధాం=మేదను, దదాతు=ఇచు

గాక, అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుఁడు, మే=నాకొరకు, మేధాం=మేధను, దదాతు=ఇచ్చుఁగాక.

తా॥ అంగిరస్సులు సప్తర్షులు బృహస్పతియు అగ్నిహోత్రుఁడును ధారణాశక్తి గలబుద్ధిని అనఁగా చెప్పినవిషయమును జ్ఞాపక ముంచుకోఁగలిగినబుద్ధిన నాకు కలుగ జేయుదురుగాక.

మూ॥ అప్సరాసు చ యా మేధా గంధర్వేషు చ యద్యశః దైవీ యా మానుషీ మేధా సా మా మావిశతా దిహ॥

పదవి॥ అప్సరాసు । చ ॥ యా। మేధా । గంధర్వేషు । చ ।యత్ । యశః॥ దైవీ । యా । మానుషీ । మేధా । సా । మాం । ఆ । విశతాత్ । ఇహ॥

టీక॥ అప్సరాసుచ = అప్సరసలయందు, యా =ఏ, మేధా=బుద్ధికలదో, సా=ఆబుద్ధియును, గంధర్వేషుచ = గంధర్వులయందు, యత్ = యే, యశః = కీర్తికలదో. తత్ = ఆకీర్తియును, మాం=నన్ను. ఆవిశతాత్ = పొందునుగాక, ఉత=ఇంతియేకాదు, దైవీ=దేవతలసంబంధమైనదియు, మానుషీ=మనుష్యసంబంధమైనదియు, యా=యే, మేధా=బుద్ధి, అస్తి=కలదో, సా=ఆబుద్ధి, మాం=నన్ను, ఇహ=ఇప్పుడే, ఆవిశతాత్=పొందునుగాక.

తా॥ గంధర్వులయం దుండనట్టికీర్తియు అప్సరసలయం దుండునట్టి బుద్ధియు నాకు గలుగఁగాక. ఇంతయేకాదు. దేవతలసంబంధమయినదిగాని మనుష్యసంబంధమయినదిగాని బుద్ధియంతయు నాకు గలుగుగాక.

మూ॥ ఇమం మేవరుణ శ్రుధీ హవ మద్యా చ మృడయ త్వా మవస్యు రాచకే॥

పదవి॥ ఇమం । మే । వరుణ । శ్రుధీ । హవం । అద్యా ॥ చ । మృడయ ॥ త్వాం । అవస్యుః । ఆచకే ॥

టీక॥ హేవరుణ=ఓవరుణుఁడా; మే=నాయొక్క, ఇమం= ఈ, హవం=ఆపిలుపును, శ్రుధీ = వినుము, అద్యాచ= ఇప్పుడే, మాం = నన్ను, మృడయ = సుఖపెట్టుము, అహం= నేను, త్వాం=నిన్ను అవస్యుః= రక్షించువానిగాఁగోరినవాఁడనై, ఆచకే=స్తోత్రము జేయుచున్నాను

తా॥ ఓవరుణుఁడా! నిన్ను రక్షకునిగాఁ గోరి స్తోత్రము చేయుచున్నాను.

గాన నా పిలుపును విని వచ్చి ఇప్పుడే నన్ను సుఖపెట్టుము.

మూ॥ తత్త్వా యామి బ్రహ్మణా వందమానస్త దాశాస్తే యజమానో హవిర్భిః । అహేడమానో వరుణేహబోధ్యురుశగ్ంస మా న ఆయుః ప్రమోషీః॥

పదవి॥ తత్ । త్వా । యామి । బ్రహ్మణా । వందమానః । తత్ । ఆశాస్తే। యజమానః । హవిర్భిః । అహేడమానః । వరుణ । ఇహ ॥ బోధి । ఉరుసంస । మా నః । ఆయుః । ప్రమోషీః॥

టీక॥ ఉరుసంశ = అనేకులచే స్తోత్రము జేయఁబడు, హేవరుణ = ఓ వరుణుఁడా! నః = మాయొక్క, ఆయుః = ఆయుర్దాయమును, మాప్రమోషీః = భంగపఱుపకుము, అహేడమానః = కోపములేనివాఁడవై, ఇహ = ఈ కర్మమునందు నాచేజెప్పఁబడుదానిని, బోధి = తెలిసికొనుము, తత్ = అనంతరమందు, త్వా = నిన్ను, యామి = పొందుచున్నాను, యజమానః = ప్రతియజమానుఁడు, బ్రహ్మణా = వేదముచే, వందమానః = స్తోత్రము చేయుచున్నవాఁడై, హవిర్భిః = ఆజ్యాదిహవిస్సులచేత తృప్తిపొందుచున్న వాఁడై, తదేవ = నేను కోరెడుదానినే, ఆశాస్తే = కోరుచునాఁడు.

తా॥ ఓ వరుణుఁడా! నా యాయుర్దాయమునకు భంగము కలిగింపకుము. నీవు కోపములేనివాఁడవై నా ప్రార్థనము వినుము. నేను కోరెడు దానిని అనంతరము యాచించెదను. ప్రతి యజమానుఁడును నిన్ను ఆజ్యాది హవిస్సులచేఁ తృప్తి నొందించియు వేదములచే ప్రార్థించియు నేను కోరెడు దానినే కోరుచున్నాఁడు.

మూ॥ త్వం నో అగ్నే వరుణస్య విద్వాన్దేవస్య హేడోఽవ యాసి సీష్ఠాః యజిష్ఠో వహ్నితమ శోశుచానో విశ్వా ద్వేషాగ్ంసి ప్రముముగ్ధ్యస్మత్ ॥

పదవి॥ త్వం । నః । అగ్నే ! వరుణస్య । విద్వాన్ । దేవస్య । హేడః । అవ । యాసిసీష్ఠాః । యజిష్టః । వహ్నితమః । శోశుచానః । విశ్వాద్వేషాంసి । ప్రముముగ్ధి । అస్మత్ ॥

టీక॥ హేఅగ్నే = ఓ అగ్నిహోతుఁడా ! విద్వాన్ = సమస్తమునుదెలిసిన,

త్వం = నీవు, దేవస్య = దేవుండగు, వరుణస్య = వరుణునికి, నః = మాయందు హేడః= ఏ క్రోధము కలదో, తం = ఆ క్రోధమును, అవయాసిసీష్ఠాః = విడిచి పెట్టునట్లు చేయుము, యజిష్ఠః = పూజింపఁ బడినటువంటిది. వహ్నితమ = అగ్ని హోతృఁడు, శోశుచానః=ప్రకాశించుచున్నవాఁడై, విశ్వాద్వేషాంసి = శత్రువులకు మాయందుండు సమస్తమైన ద్వేషములను, అస్మత్ = మావల్లనుండి, ప్రముముగ్ధి=విడిచి పెట్టునట్లు చేయుఁగాక.

తా॥ ఓ అగ్నిహోతృఁడా ! నీవు సమస్తమును దెలిసినవాఁడవు గాన వరుణునకు మాయందుండు కోపమును విడిచిపెట్టునట్లు చేయుము. అగ్నిహోతృఁడు నూచే పూజింపఁబడి ప్రకాశించుచు శత్రువులకు ఇంతకు పూర్వము మాయందుండు సమస్తవైరములకు వారు విడిచిపెట్టునట్లు చేయుఁగాక.

మూ॥ స త్వం నో అగ్నేఽవమో భ వోతీ నేదిష్ఠో అస్యా ఉషసో వ్యుష్టౌ । అవయక్ష్వనో వరుణగ్ం రరాణో వీహి మృడీకగ్ం సుహవో న ఏధి ॥

పదపా॥ సః । త్వం । నః । అగ్నే । అవమః । భవ । ఊతీ । నేదిష్ఠ । అస్యా । ఉషసః । వ్యుష్టౌ । అవ । యక్ష్వ । నః । వరుణం । రరాణః । వీహి । మృడీకం । సుహవః । నః ॥ ఏధి॥

టీక॥ హేఅగ్నే=ఓ అగ్నిహోతృఁడా ! సః = ప్రసిద్ధుఁడవును, అవమః= దేవతలలో ప్రధానుఁడ వగు, త్వం = నీవు. ఊతీ = రక్షించుటచే, నః = మా యొక్క, నేదిష్ఠః=సమీపమందుండువాఁడవు, భవ = అగుము, కదా=యెప్పుడు, అస్యా=ఈ, ఉషసః=ప్రాతఃకాలముయొక్క, వ్యుష్టౌ = ప్రారంభముగలుగుచుండఁగా, అనగా యెప్పుడునుఅనుట, వరుణం=వరుణుని, అవయక్ష్వ= క్రోధములేనివానిఁగా ప్రార్థింపుము, త్వం = నీవు. నః = మాకొరకు. రరాణః = సుఖముల నిచ్చుచు, మృడీకం = మాచేనియ్యబడిన హవిస్సును, వీహి = భక్షింపుము, సుహవః=శుభ్రప్రదమైన అహ్వానము గలవాఁడవై, నః= మమ్ములను, యేధి=వృద్ధిపొందింపుము.

తా॥ ఓ అగ్నిహోతృఁడా ! దేవతలలో నగ్రగణ్యుఁడవుగాన నీవు మమ్ముల రక్షించుట కొరకు మాసమీపమం దెప్పుడు నుండుము. వరుణుని మాయందుఁ

కోపము లేనివానిగా జేసి మాకు సుఖముల నిచ్చుచు మే మిచ్చెడు నాజ్యాదిహవిస్సులను భక్షించి మమ్ముల వృద్ధిపొందించు చుండుము.

మూ॥ త్వ మగ్నే అయా స్యయాస న్మనసా హితః । అయాసన్ హవ్య మూహిషే౽ యానో ధేహి భేషజం ॥

పదవి॥ త్వం । అగ్నే । అయాసి । అయాన్ । మనసా । హితః । అయాసన్ । హవ్యం । మాహిషే । అయాః । నః । ధేహి । భేషజం ॥

టీక॥ హే అగ్నే:= ఓ. అగ్నిహోతుృఁడా ! త్వం = నీవు, అయాసి = భక్తులకుఁ బొందదగినవాఁడవైతివి, ఆయాసన్= పొందఁదగినవాఁడవై, మనసా= మనస్సుచేత. హితః = నమస్కరింపఁబడుచున్నావు, అయాసన్ = పొందఁదగినవాఁడై, హవ్యం = మాచే నియ్యఁబడు హవిస్సును, ఊహిషే = దేవతల కొరకు వహించుచున్నావు, అయాః = పొందఁదగిన నీవు, నః = మాకొరకు, భేషజం = హితరూపమయిన ఔషధమును, ధేహి=కలుగజేయుము.

తా॥ ఓ అగ్నిహోతుృఁడా ! నీవు భక్తులకుఁ బొందదగినవాఁడవై వారిచే మనస్సునందే ధ్యానింపఁబడుచుంటివి. ఇట్లు భక్తులకు బొందఁదగిన నీవు ఇంద్రాది దేవతలకు మే మిచ్చెడు హవిస్సును తీసికొని వెళ్ళి ఇచ్చుచు మాకు శుభములను కలుగఁజేయుము.

మూ॥ రాష్ట్రభృద స్యాచార్యాసందీ మా త్వ ద్యోషం ॥

పదవి॥ రాష్ట్రభృత్ । అసి । ఆచార్యాసందీ । మా ॥ త్వత్ । యోషం॥

టీక॥ ఓ కూర్చా! త్వం=నీవు, రాష్ట్రభృత్=రాజ్యమును భరించుదానవు, అసి = అయితివి, ఆచార్యసందీ = ఆచార్యునకు ఆసనమైతివి, త్వత్ = నీకంటె, మాయోషం=వేరుగానుండవలెను.

తా॥ ఓ కూర్చా! నీవు సమస్తమైన రాజ్యమును భరించుదానవు ఆచార్యులకు ఆసనమయితివి. గాన నేను నీమీద గూర్చుండెదను.

మూ॥ త త్సవితు ర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ ॥

పదవి॥ తత్ । సవితుః । వరేణియం । భగః । దేవస్య । ధిమహి । ధియః । యః । నః । ప్ర । చోదయాత్ ॥

టీక॥ యః=యే సూర్యుఁడు, నః=మాయొక్క, ధియః=బుద్ధులను, ప్రచోదయాత్=ప్రేరేపణచేయునో, తస్య=అటువంటి. దేవస్య=దేవుండగు, సవితుః=సూర్యునియొక్క, తత్=ప్రసిద్ధమైనదియు, వరేణ్యం=కోరదగినదగు, భర్గః=తేజస్సును, ధిమహి=ధ్యానించుచున్నాము.

తా॥ యే సూర్యుఁడు మా బుద్ధివృత్తులను ప్రేరేపణ జేయుచున్నాఁడో అటువంటి సూర్యుని యొక్క సమస్త పాపములను పోగొట్టి తేజస్సును ధ్యానించుచున్నాము.

మూ॥ అవృధ మసౌ సౌమ్య ప్రాణస్వం మే గోపాయ ॥

పదవి॥ అవృధం । అసౌ । సౌమ్య । ప్రాణ । స్వం । మే । గోపాయ ॥

టీక॥ అసౌ=ఈ నేను, అవృధం=వృద్ధిగలవాఁడనైతిని. సౌమ్య=శరీరమధ్య మందుండెడి, ప్రాణ=ఓ ప్రాణమా! మే =నాయొక్క, స్వం=గాయత్రీ రూపమైన ధనమును, గోపాయ=రక్షింపుము.

తా॥ గాయత్ర్యుపదేశముచే నేను శ్రీమంతుడనైతిని. ఓ ప్రాణమా! నాహృదయమందుండెడు గాయత్రీరూపమైన ధనమును గాపాడుచుండుము.

మూ॥ బ్రహ్మణ ఆణీ స్థః ॥

పదవి॥ బ్రహ్మణ । ఆణీ । స్థః ॥

టీక॥ బ్రహ్మణః=గాయత్రీరూపమైన మంత్రముయొక్క, ఆణీ = వినెడు స్థానములైన శ్రోత్రములారా! స్థః=ఉండుఁడు.

తా॥ ఓ శ్రోత్రములారా ! మీరు గాయత్రీ రూపమైన మంత్రమును వినెడు స్థానములై యుండుడు.

ఇతి చతుర్థఖండ స్సమాప్తః

—♦ పంచమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ సుశ్రవ స్సుశ్రవసం మా కురు యథా త్వగ్ం సుశ్రవా అస్యేవ మహగ్ం సుశ్రవ సుశ్రవా భూయాసం యథా త్వగ్ం సుశ్రవో దేవానాం నిది గోపోఽ స్యేవ మహం బ్రాహ్మణానాం బ్రహ్మణో నిధి గోపో భూయాసం ॥

పదవి॥ సుశ్రవః। సుశ్రవసం। మా॥ కురు। యథా। త్వం। సుశ్రవః। సుశ్రవాః। అసి। ఏవం। అహం। సుశ్రవః। సుశ్రవాః। భూయాసం। యథా। త్వం। సుశ్రవః। దేవానాం। నిధిగోపః। అసి। ఏవం। అహం। బ్రాహ్మణానాం। బ్రహ్మణః। నిధిః। గోపః। భూయాసం॥

టీక॥ సుశ్రవః=ఓ పాలాశదండమా! మా=నన్ను, సుశ్రవసం=చక్కఁగా వినువానిఁగా, కురు = చేయుము, సుశ్రవః = ఓ పాలాశదండమా! యథా = ఏ ప్రకారముగాను, త్వం=నీవు, సుశ్రవాః = చక్కఁగా వినుదానవు, అసి = అయితివో, సుశ్రవః=ఓ పాలాశదండమా! యేవం= ఈ ప్రకారముగాను, అహం= నేను, సుశ్రవాః= చక్కఁగా వినువాఁడనై భూయాసం = అవుదును, సుశ్రవః= ఓ పాలాశదండమా! త్వం= నీవు, యథా = యే ప్రకారముగాను, దేవానాం = దేవతలయొక్క, నిధిగోపః = యజ్ఞమును పాలించుదానవు, అసి = అయితివో, యేవం=ఈప్రకారముగాను, అహం= నేను, బ్రాహ్మణానాం=బ్రాహ్మణులలో, నిధిః=నిధియైన, బ్రహ్మణః= వేదముయొక్క, గోపః = పాలకుఁడను, భూయాసం=అవుదును.

తా॥ ఓ పాలాశదండమా! నీ వేప్రకారముగాను జక్కఁగా వినుదానవయితివో ఆ తీరుననే నన్నుఁ జక్కఁగా వినువానిఁగా చేయుము. నీ వే ప్రకారముగాను దేవతల సంబంధమైన యజ్ఞములకు సాధనమై పాలించుచుంటివో నిన్ను ధరించుటచే ఆ తీరుననే నేను బ్రాహ్మణులయొక్క శ్రేష్ఠమైన వేదాభ్యాసము చేసి వేదమును నిలుపువాఁడ నయ్యెదను.

మూ॥ స్మృతం చ మేఽస్మృతంచ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ స్మృతం। చ॥ మే। అస్మృతం। చ। మే। తత్। మే। ఉభయం। వ్రతం॥

టీక॥ మే= నాకు, స్మృతంచ = మంచి విషయమును నాలోచించుటయు, మే= నాకు, అస్మృతంచ = పనికిరాని కార్యవిషయము ఆలోచింపకుండుటయు, తత్ = ఆ, ఉభయం = రెండును, మే = నాకు, వ్రతం = వ్రతములు, అనఁగా ఆచరింపఁదగినవి.

తా॥ సత్కార్యముల విషయమై ఆలోచించుటయు అసత్కార్యముల విషయమై ఆలోచింపకుండుటయు రెండును నేను గ్రహింపదగినవి.

మూ॥ నిందా చ మేఽనిందా చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ నిందా ॥ చ । మే । అనిందా । చ । మే । తత్ । మే । ఉభయం । వ్రతం ॥

టీక॥ నిందా =అయోగ్య కార్యములనుగురించి నిందింటచుయు, అనిందా= దేవతాదులగురించి నిందించకపోవుటయు, (మిగిలినపదములకు అర్థము పైని మంత్రములో చెప్పబడినది గాన ఈ వ మంత్రమువరకు జెప్పఁబడదు.

తా॥ అయోగ్యకార్యములగురించి నిందించుటయు దేవతాదుల గురించి నింద చేయకపోవుటయు రెండును నాకు వ్రతములే.

మూ॥ శ్రద్ధా చ మేఽశ్రద్ధా చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ శ్రద్ధా । చ । మే । అశ్రద్ధా । చ । మే । తత్ । మే । ఉభయం । వ్రతం ॥

టీక॥ శ్రద్ధా = చేయఁదగినపనులవిషయమై ఆసక్తియు, అశ్రద్ధా = చేయఁగూడనిపనులవిషయమై ఆసక్తిలేకుండుటయు.

తా॥ మంచిపనులవిషయమై ఆసక్తియు కూడనిపనులవిషయమై అసక్తిలేకుండుటయు రెండును నాకు వ్రతములే.

మూ॥ విద్యా చ మేఽవిద్యా చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ విద్యా । చ । మే । అవిద్యా । చ మే ॥ తత్ । మే ॥ ఉభయం ॥ వ్రతం ॥

టీక॥ విద్యా=జ్ఞానమును తెలిసికొనుటయు, అవిద్యా=అన్యతజడాత్మకమగు దానిని దెలిసికొనక పోవుటయు.

తా॥ సచ్చిదానందాత్మకమగు వస్తువును తెలిసికొనుటయు తదితరమైనదానిని తెలిసికొనకుండుటయు రెండును నాకు వ్రతములై యున్నవి.

మూ॥ శ్రుతం చ మేఽశ్రుతం చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ శ్రుతం । చ ! మే । అశ్రుతం । చ । మే । తత్ ! మే । ఉభయం ॥ వ్రతం ॥

టీక॥ శ్రుతం=వేదశాస్త్రములను వినుటయు, అశ్రుతం=పాషండాగమములను వినకుండుటయు.

తా॥ వేదశాస్త్రమును వినుటయు వేదబాహ్యము లైన పాషండాగమములను వినకుండుటయు నివి రెండును నాకు వ్రతములు.

మూ॥ సత్యం చ మేఽ నృతం చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ సత్యం । చ । మే । అనృతం । చ । మే । తత్ । మే । ఉభయం ॥ వ్రతం ॥

టీక॥ సత్యం=యదార్థమును, బలుకుట అనృతం = అసత్యమును పలుకుట.

తా॥ యధార్థమును బలుకుటయు తన యొక్కగాని యితరుల యొక్కగాని ప్రాణములకు భంగము కలిగెడు వేళల నబద్ధమాడుటయు నివి రెండును నాకు వ్రతములు.

మూ॥ తపశ్చ మేఽతపశ్చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం ॥

పదవి॥ తపః । చ । మే । అతపః । చ॥ మే తత్॥ మే॥ ఉభయం॥ వ్రతం

టీక॥ తపః=తపస్సును జేయుట. అతపః=తపస్సుచేయకుండుట.

తా॥ తవస్సును జేయుటయు శక్తిలేని సమయంబున తపస్సును జేయకుండుటయు నివి రెండును నాకు వ్రతములు.

మూ॥ వ్రతం చ మే ఽవ్రతం చ మే తన్మ ఉభయం వ్రతం॥

పదవి॥ వ్రతం । చ । మే । అవ్రతం । చ । మే । తత్ ॥ మే ॥ ఉభయం । వ్రతం ॥

టీక॥ వ్రతం=అధ్యయనముచేయుట, అవ్రతం=అధ్యయనముచేయకుండుట.

తా॥ అధ్యయనముచేయుటయు, యేదైన నొకయాపత్తు తటస్థించినసమయంబున అధ్యయనము చేయకపోవుటయు నివి రెండును నాకు వ్రతములు.

మూ॥ యద్బ్రాహ్మణానాం బ్రహ్మణి వ్రతం యదగ్నే స్సేంద్రస్య సప్రజాపతికస్య సదేవస్య సదేవరాజస్య సమనుష్యస్య సమనుష్యరాజస్య సపితృకస్య సపితృరాజస్య సగంధర్వాప్సరస్కస్య యన్మ ఆత్మన ఆత్మని వ్రతం తే నాఽహాగ్ం సర్వవ్రతో భూయాసం ॥

పదవి॥ యత్ । బ్రాహ్మణానాం । బ్రహ్మణి । వ్రతం । యత్ । అగ్నేః ।

సేంద్రస్య । సప్రజాపతికస్య । సదేవస్య । సదేవరాజస్య । సమనుష్యస్య । సమను ష్యరాజస్య । సపితృకస్య । సపితృరాజస్య । సగంధర్వాప్సరస్కస్య। యత్ । మే ఆత్మనః। ఆత్మని। వ్రతం। తేన। అహం। సర్వవ్రతః । భూయాసం ॥

టీక॥ బ్రాహ్మణానాం = బ్రాహ్మణులకు, బ్రహ్మణి = వేదవిషయమై, యత్=యే, వ్రతం=వ్రతముకలదో, సేంద్రస్య = యింద్రునితోఁ గూడినట్టియు, సప్రజాపతికస్య=బ్రహ్మతోఁగూడినట్టియు, సదేవస్య=దేవతలతోఁగూడినట్టియు, సదేవరాజస్య=దేవేంద్రునితోఁగూడినట్టియు, సమనుష్యస్య= మనుష్యులతోగూడి నట్టియు, సమనుష్యరాజస్య = మనుష్యులప్రభువుతోగూడినట్టియు, సపితృకస్య= పితృదేవతలతోగూడినట్టియు, సపితృరాజస్య = యమునితోగూడినట్టియు, సగంధ ర్వాప్సరస్కస్య=గంధర్వులతో అప్సరసలతో గూడినట్టియు,అగ్నేః=అగ్నిహోత్రు నియొక్క, యత్=యే వ్రతం=వ్రతముకలదో, మే=నాయొక్క, ఆత్మనః =జీవు నకు ఆత్మని = పరమాత్మవిషయమై, యత్ =యే వ్రతం=వ్రతముకలదో, తేన = ఆపైనిచెప్పబడినవ్రతములతోగూడినవాఁడనై, అహం= నేను, సర్వవతః =సమస్త వ్రతములను చేసినవాడను భూయాసమ=అగుదును.

తా॥ వేదమును గుఱించిన బ్రాహ్మణులయొక్క వ్రతము శ్రేష్ఠత్వము సృజించుట, దాతృత్వము, దేవతలను రంజింపజేయుట మంచివాక్యములు పలుకుట ప్రజలను రక్షించుట, సంతానము కలుగునట్లుచేయుట ఓర్పుగానుండుట, దేవత లను స్తోత్రముచేయుట, శుశ్రూషయందు నేర్పుగలుగుట మొదలగుగుణములు పొం దుటకు యింద్రుఁడు మొదలగు సమస్తమయిన దేవతలతోఁ సక్రముగ గూడినిఅగ్ని హోత్రునియొక్క వ్రతమును పరమాతవిషయమై నాజీవునియొక్క వ్రతమును జేసినవాఁడనై యన్నివ్రతములను జేసెనవాడనగుదును.

మూ॥ ఉదాయుషా స్వాయుషోదోషధీనాగ్ం రసే నోత్పర్జ న్యస్య శుష్మేణోదస్థా మమృతాగ్ం అను॥

పదప॥ ఉత్ । ఆయుషా । స్వాయుషా । ఉత్ । ఓషధీనాం । రసేన । ఉత్ । పర్జన్యస్య। శుష్మేణ। ఉత్। అస్థాం। అమృతాన్। అను ॥

టీక॥ అహం=నేను, అమృతాన్=దేవతలను అను=అనుసరించి ధ్యానించు కుట, స్వాయుషా=స్వకీయమయిన నూఱుసంవత్సరముల పరిమితిగల, ఉదాయు

షా=ఆయుర్దాయముతోడను ఉదోషధీనాం-ఓషధులయొక్క, రసేన=బలకరమైన రసముతోడను, పర్జన్యస్య=మేఘునియొక్క, ఉచ్ఛ్మేణ=బలముతోడను, ఉదస్థాం=లేచుచున్నాను.

తా॥ నూఱుసంవత్సరములు పరిమితిగల నాయాయుర్దాయముతోడను బలహేతువులగు ఓషధులరసము మేఘునిజలము వీనితోడనుగూడినవాఁడనై దేవతలను ధ్యానముచేయుటకు లేచి నిలుచుండెదను.

మూ॥ తచ్చక్షు ర్దేవహితం పురస్తాచ్ఛుక్ర ముచ్చరత్ ॥

పదవి॥ తత్ । చక్షుః । దేవహితం । పురస్తాత్ । శుక్రం । ఉత్ । చరత్

టీక॥ చక్షుః=నేత్రములయందు, దేవహితం- దేవ=యింద్రునిచే, హితం=ఉంచఁబడినదియు, పురస్తాత్=తూర్పుదిక్కున, ఉచ్చరత్= బయలువెళ్ళుచున్నదియు, శుక్రం=శుభ్రమైన, తత్=ఆ ప్రసిద్ధమైన సూర్యతేజస్సును.

మూ॥ పశ్యేమ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ పశ్యేమ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూఱైన, శరదః=సంవత్సరములు, పశ్యేమ=చూచెదను.

తా॥ నేత్రములయందు దేవేంద్రునిచే నుంచఁబడినదియు తూర్పుదిక్కున నుదయించుచున్నదియు పరిశుద్ధమునైన సూర్యతేజస్సును నూఱుసంవత్సరముల పర్యంతము చూచుచుందుము.

మూ॥ జీవేమ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ జీవేమ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూఱైన, శరదః=సంవత్సరములు, జీవేమ=బ్రతుకుదుము.

తా॥ సూర్యుని జూచుటచే నూఱుసంవత్సరములు జీవింపఁగలము.

మూ॥ నందామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ నందామ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూఱు, శరదః=సంవత్సరములు, నందామ=ఆనందింపగలము.

తా॥ నూఱుసంవత్సరములపర్యంతము ఆనందించుచు నుండఁగలము.

మూ॥ మోదామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ మోదామ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములు, మోదామ=బ్రహ్మానందము పొందెదము.

తా॥ నూరుసంవత్సరములపర్యంతము బ్రహ్మానందమును పొందుచుందుము.

మూ॥ భవామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ భవామ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములు, భవామ=సంపత్తుగలవారమై యుందుము.

తా॥ నూరుసంవత్సరములపర్యంతము సంపత్తుకలవారమైయుందుము.

మూ॥ శృణవామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ శృణవామ శరదః శతం ॥

టీక॥ శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములు, శృణవామ = వేదశాస్త్రములను వినుచుందురు.

తా॥ నూరుసంవత్సరములపర్యంతము వేదశాస్త్రములను వినుచుందుము.

మూ॥ ప్రబ్రవామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ ప్ర । బ్రవామ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూరైన. శరదః= సంవత్సరములు, ప్రబ్రవామ = చక్కగా మాట్లాడువారము కాగలము.

తా॥ నూరుసంవత్సరముల పర్యంతము చక్కగా మాటలాడు చుండగలము.

మూ॥ అజీతా స్స్యామ శరద శ్శతం ॥

పదవి॥ అజీతాః । స్యామ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ శతం=నూరైన, శరదః=సంవత్సరములు, అజీతాః = హింసింపఁబడని వారమై. స్యామ=అయ్యెదము.

తా॥ నూరుసంవత్సరములపర్యంతము హింసలేనివారమై యుండఁగలము.

మూ॥ జ్యోక్చ సూర్యం దృశే ॥

పదవి॥ జ్యోక్ । చ । సూర్యం । దృశే ॥

టీక॥ జ్యోక్=చాలా కాలము, సూర్యం=సూర్యుని, దృశే=చూచుటకు, సమర్థాః=సమర్థులమయ్యెదము.

తా॥ జీవించి యున్నంత కాలము అంధత్వములేక మంచిదృష్టిగలవారమై యుందుము.

మూ॥ యస్మిన్ భూతం చ భవ్యం చ సర్వేలోకా స్సమాహితాః తేన గృహ్ణామి త్వా మహం మహ్యాం గృహ్ణామి త్వా మహం ప్రజాపతినాత్వా మహ్యాం గృహ్ణామ్యసౌ ॥

పదవి॥ యస్మిన్ ॥ భూతం । చ । భవ్యం । చ । సర్వే । లోకాః । సమాహితాః । తేన । గృహ్ణామి । త్వాం । అహం । మహ్యాం ! గృహ్ణామి ! త్వాం అహం । ప్రజాపతినా । త్వా । మహ్యాం । గృహ్ణామి । అసౌ ॥

టీక॥ యస్మిన్=ఏ బ్రహ్మయందు, భూతంచ=గడచినవియు, భవ్యంచ=జరుగబోవునవియు. వర్తమానం = జరుగుచున్నవియు, నగు, సర్వే = సమస్తమైన, లోకాః=లోకములు, సమాశ్రితాః=నిలిచియున్నవో, తేన=ఆ బ్రహ్మయొక్క ఆజ్ఞచే. అహం=నేను, త్వాం=నిన్ను, గృహ్ణామి=గ్రహించుచున్నాను, అహం=నేను, త్వాం=నిన్ను, మహ్యాం = నాకొఱకు, గృహ్ణామి = గ్రహించుచున్నాను అసౌ=ఓ ఉపనయనవటో, త్వా=నిన్ను, మహ్యాం =నాకొఱకు, ప్రజాపతినా=బ్రహ్మదేవునిచేత, గృహ్ణామి=గ్రహించుచున్నాను.

తా॥ జరిగినదియు జరుగుచున్నదియు జరుగఁబోవునదియు నగుప్రపంచము నకు సృష్టికర్తయగు నేబ్రహ్మయందు సమస్తలోకములు నిలిచియున్నవో ఆబ్రహ్మ యొక్క అనుమతిచే నిన్ను నామనసునం దెప్పుడును ధ్యానముచేయుచుండెదను.

ఇతి పంచమఖండ సమాప్తః

—♦ అథషష్ఠమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ పరి త్వాఽగ్నే పరిమృజా మ్యాయుషా చ ధనేనచ॥ సుప్రజాః ప్రజయా భూయాసగ్ం సువీరో వీరైః సువర్చా వర్చసా సుపోషః పోషైః స్సుగృహో గృహైః స్సుపతిః పత్యా సుమేధా మేధయా సుబ్రహ్మా బ్రహ్మచారిభిః ॥

పదవి॥ పరి । త్వా । అగ్నే । పరి । మృజామి । ఆయుషా । చ । ధనేన । చ । సుప్రజాః । ప్రజయా । భూయాసం । సువీరః । వీరైః । సువర్చాః । వర్చసా । సుపోషః । పోషైః । సుగృహః । గృహైః । సుపతిః । పత్యా । సుమేధాః । మేధయా । సుబ్రహ్మ ॥బ్రహ్మచారిభిః ॥

అ॥ హే అగ్నే =ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా ! అహం = నేను, త్వా = నిన్ను, ఆయుషాచ = ఆయుర్దాయము చేతను, ధనేనచ = ధనముచేతను, పరిమృజామి = అంతటను శోధించుచున్నాను, అహం = నేను, ప్రజయా = సంతానము చేత, సుప్రజాః = మంచిసంతానము, గలవాఁడనై, వీరైః = తనయులచేత, సువీరః = మంచిపుత్రులుగలవాఁడనై, వర్చసా= కాంతిచేత, సువర్చాః= మంచికాంతిగలవాఁడనై, పోషైః=వృద్ధులచేత, సుపోషః=మంచివృద్ధిగలవాఁడనై, గృహైః = గృహములచేత, సుగృహాః=మంచిగృహములుగలవాఁడనై, పత్యా= రక్షించు ఆచార్యునిచేత, సుపతిః=మంచిపరిపాలకుఁడుగలవాఁడనై మేధయా=జ్ఞాపకశక్తిగలబుద్ధిచేత, సుమేధాః=మంచిబుద్ధిగలవాఁడనై, బ్రహ్మచారిభిః=సహపాఠకులైన బ్రహ్మచారులతోడ, సుబ్రహ్మా=మంచివేదపఠనముగలవాడనై భూయాసం=అగుదును,

తా॥ ఓఅగ్నిహోత్రుఁడా! ఆయుర్దాయమును ధనమును ప్రార్థించి నీవలన బుచ్చుకొనుటచే నీభక్తవాత్సల్యమును పరీక్షించినవాఁడనైతిని. నేను మంచిసంతానముకలవాఁడను మంచిపుత్రులుగలవాఁడను మంచికాంతిగలవాఁడను మంచివృద్ధిగలవాఁడను మంచిగృహములు గలవాఁడను మంచి యాచార్యుఁడు గలవాఁడను మంచిజ్ఞాపకశక్తిగల బుద్ధిగలవాఁడను మంచివేదపాఠము గలవాఁడను నీ యనుగ్రహముచే నయ్యెదను.

మూ॥ అగ్నయే సమిద మాహార్షం బృహతే జాతవేదసే యథా త్వ మగ్నే సమిధా సమిధ్యస ఏవం మా మాయుషా వర్చసా సన్యా మేధయా ప్రజయా పశుభి ర్బ్రహ్మవర్చసే నాఽన్నాద్యేన సమేధయ॥

పదవి॥ అగ్నయే ।సమిధం। ఆహార్షం। బృహతే। జాతవేదసే। యథా। త్వం। అగ్నే ।సమిధా। సమిధ్యసే। ఏవం। మాం। ఆయుషా। వర్చసా। సన్యా। మేధయా। ప్రజయా। పశుభిః। బ్రహ్మవర్చసేన। అన్నాద్యేన॥ సం। ఏధయ॥

టీక॥ బృహతే=గొప్పవాఁడును, జాతవేదసే= పుట్టిన ధనముగలవాఁడునగు అగ్నయే=అగ్నిహోత్రునియొక్క, సమిధం =సమిత్తును, ఆహార్షం=తెచ్చితిని, అగ్నే=ఓఅగ్నిహోత్రుఁడా ! త్వం=నీవు, సమిధా=సమిత్తుచేత, యథా= యేప్రకారముగాను, సమిధ్యసే=ప్రజ్వరిల్లెదవో, యేవం=ఈప్రకారముగాను, మాం= నన్ను, ఆయుషా=ఆయుర్దాయముచేతను, వర్చసా=వర్చస్సుచేతను, సన్యా=లాభ

ముచేతను, మేధయా=జ్ఞాపకశక్తిగల బుద్ధిచేతను, ప్రజయా= సంతానముచేతను, పశుభిః= పశువులచేతను, బ్రహ్మవర్చ సేన= బ్రహ్మవర్చస్సుచేతను, అన్నాద్యేన= అన్నమును దినుటచేతను, సమేధయ=వృద్ధిపొందింపుము.

తా॥ ఓ అగ్నిహోతుడా ! గొప్పవాఁడవు ప్రజ్ఞగలవాడవునగు నీ కొఱకు సమిధను దెచ్చితిని. ఓ అగ్నిహోతుడా ! ఈ సమిత్తుచే నీవెట్లు ప్రకాశించెదవో అప్రకారము నన్ను ఆయుస్సుచేతను వర్చస్సుచేతను లాభముచేతను జ్ఞాపకశక్తిగల బుద్ధిచేతను సంతానముచేతను పశువులచేతను బ్రహ్మవర్చసుచేతను. అన్నభక్షణచేతను వృద్ధిపొందింపుము,

మూ॥ ఏధో స్యేధిషీమహి॥

పదని॥ ఏధః । అసి । ఏధిషీమహి॥

టీక॥ ఏధః=అగ్నిప్రకాశించు సాధనము, అసి=అయితివి, ఏధిషీమహి= మేమును ప్రజల్వింపజేయుచుంటిమి.

తా॥ ఓ ఇంధనమా ! అగ్ని ప్రజ్వరిల్లుటకు నీవు సాధనమైతివి. మేమును నిన్ను ప్రజ్వలింపజేయువారమైతిమి

మూ॥ సమిదసి సమిధిషీ మహి॥

పదవి॥ సమిత్ । అసి । సం । ఇధిషీమహి॥

టీక॥ త్వం = నీవు, సమిత్=ఇంధనమైతివి, సమిధిషీమహి=నిన్ను ప్రజ్వలింపజేయు కర్తలమైతిమి.

తాత్పర్యము పైనఁజెప్పఁబడియెను.

మూ॥ తేజోఽపి తేజోమయి ధేహి॥

పదవి॥ తేజః । అసి । తేజః । మయి ధేహి॥

టీక॥ తేజః=ప్రజ్వరిల్లుటకు సాధనమయినందున ప్రకాశకరము ,అసి=అయితిని, తేజః=తేజస్సును, మయి=నాయందు, ధేహి=ఉంచుము.

తా॥ ఓ ఇంధనమా ! నీవు ప్రజ్వరిల్లుటకు సాధనమైతివి. అటువంటి నీవు తేజస్సు నాకుఁ గలుగఁజేయుము.

మూ॥ అపో అద్యా న్వచారిషగ్ం రసేన సమసృక్ష్మహి । పయస్వాగ్ం అగ్న ఆగమం తం మా సగ్ం సృజ వర్చసా ॥

పదవి॥ అపః । అద్య । అను । అచారిషం । రసేన । సం । అసృక్ష్మహి । ప యస్వాన్ । అగమం । తం । మా । సం । సృజ । వర్చసా ॥

టీక॥ అద్య=ఇప్పుడు, అపః=సమిధలనుంచుట యను కర్మను, అను=క్రమ ముగా, అచారిషం=చేయుచున్నాను, రసేన=శ్రద్ధతో, సమసృక్ష్మహి=గూడిన వాడనుగా నద్యోదను, హే అగ్నే=ఓ అగ్నిహోత్రుడా! అహం=నేను, పయ స్వాన్=అద్యాది హవిస్సుగలవాడనై : త్వాం=నిన్ను గూర్చి అగమం= వచ్చి దను, తం=అటువంటి, మా=నన్ను, వర్చసా=కాంతితోడ సంసృజ=కూర్చుము.

తా॥ నేను శ్రద్ధగలవాడనై నీవు ప్రజ్వరిల్లుటకు నింధనముల్ల నుంచుచుం టిని. ఆజ్యము మొదలగు హవిస్సుగలవాడనై ప్రతిదినంబును నీవద్దకు వచ్చు చుంమను. కావున ఓ అగ్నిహోతుడా! ఇట్టి నన్ను గాంతిగలవానిగాఁజేయుము.

మూ॥ సమ్మాఽగ్నే వర్చసా సృజ ప్రజయా చ ధనేన చ ॥

పదవి॥ సం । మా । అగ్నే । వర్చసా । సృజ । ప్రజయా । చ । ధనేన । చ ॥

టీక॥ అగ్నే= ఓ అగ్నిహోత్రుడా! మా= నన్ను, వర్చసా= వర్చస్సు తోడను, ప్రజయా= సంతానముతోడను, ధనేనచ । ధనముతోడను, సంసృజ= కూర్చుము.

తా॥ ఓ అగ్నిహోత్రుడా! నన్ను వర్చస్సు సంతానము ధనము కలవాని గాఁజేయుము.

మూ॥ విద్యున్మే అస్య దేవా ఇంద్రో విద్యాత్సహ ఋషిభిః॥

పదవిః విద్యుత్ । మే । అస్య । దేవాః । ఇంద్రః । విద్యాత్ । సహ ఋషిభిః ॥

టీక॥ దేవా= దేవతలు, అస్య= ఈ, మే= నన్ను, ద్వితీయార్థమందుషష్ఠి । విద్యుత్ [విద్యుః] గుర్తెఱుఁగుదురుగాక, ఇంద్రః = ఇంద్రుడు, సహర్షిభిః=మునీ శ్వరులతోఁగూడ, విద్యాత్ = గుర్తెఱుంగుఁగాక.

తా॥ సమస్తమైన దేవతలును ఇంద్రుడును మునీశ్వరులును నేఁజేయుకర్మ లను జూచుచుందురు గాక ॥

మూ॥ అగ్నయే బృహతే నాకాయ ॥

పదవి॥ అగ్నయే । బృహతే । నాకాయ ॥

టీక॥ బృహతే = గొప్పవాఁడును, నాకాయ = నాకుఁడనెడు పేరుగలవాఁడునగు, అగ్నయే = అగ్నిహోతృనికొఱకు, ఏషా = ఈ, సమత్ = ఇంధనము, దీయతే = ఇయ్యఁబడుచున్నది.

తా॥ మహాత్ముండును నాకుఁడనెడు పేరుగలవాఁడనగు యగ్నిహోతృనికొఱకు ఈ సమిధ ఇయ్యఁబడుచున్నది.

మూ॥ ద్యావా పృథివీభ్యాం ॥

పదవి॥ ద్యావా । పృథివీ । భ్యాం ॥

తా॥ స్వర్గము భూలోకములకొఱకు ఈ సమిధను ఇచ్చుచున్నాను.

మూ॥ ఏషా తే అగ్నే సమత్తయా వర్ధస్వ చాఽప్యాయస్వ చ తయాఽహం వర్ధమానో భూయాస మాప్యాయ మానశ్చ ॥

పదవి॥ ఏషా । తే । అగ్నే । సమిత్ తయా । వర్ధస్వ । చ । అప్యాయస్వ । చ తయా । అహం । వర్ధమానః । భూయాసం । అప్యాయమానః । చ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ అగ్నిహోతృఁడా !, తుభ్యం = నీకొఱకు, ఏషా = ఈ సమిత్ = ఇంధనము, దీయతే = ఇయ్యబడుచున్నది, తయా = ఆసమిధచే, వర్ధస్వ = వృద్ధిపొందుము, అప్యాయస్వ = సంపూర్ణుఁడవగుము, అహం = నేను, తయా = త సమిధచేత, వర్ధమానః = వృద్ధిపొందినవాడను, అప్యాయమానః = సంపూర్ణుడను భూయాసం = అయ్యెదను.

తా॥ ఓ అగ్నిహోతృఁడా ! ఈ సమిధను నీకిచ్చుచున్నాను. ఆ సమిధచే నీవు వృద్ధిపొంది సంపూర్ణుఁడవుకమ్ము. నేనును వృద్ధిపొందిసంపూర్ణుఁడనయ్యెదను.

మూ॥ యో మాగ్నే భాగినగ్ం సంతమథా భాగం చికీర్షత్యభాగమగ్నే । తం కురు మామగ్నే భాగినంకురు ॥

పదవి॥ యః । మా । అగ్నే । భాగినం । సంతం । అథ । అభాగం । చికీర్షతి । అభాగం । అగ్నే । తం । కురు । మాం । అగ్నే । భాగినం । కురు.

టీక॥ అగ్నే = ఓ అగ్నిహోతృఁడా !, యః = ఎవఁడు, మా = నేను, భాగినం = భాగముగలవాఁడనై, సంతక = ఉన్నవాఁడనగుచుండఁగా, అథ = అనంతరము, అభాగం = భాగములేనివానిఁగా, చికీర్షతి = చేయ నిశ్చయించుచున్నాఁడో, అగ్నే = ఓ అగ్నిహోతృఁడా, తం = వానిని, అభాగం = భాగములేనివానిఁగా,

కురు = చేయుము, అగ్నే = ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా! మాం = నన్ను, భాగినం = భాగముగలవానిఁగా, కురు = చేయుము.

తా॥ ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా! నేను భాగముగలవాఁడనయి యుండఁగా నెవఁడు నన్ను భాగములేనివానిఁగాఁజేయఁ దలఁచునో వానిని భాగములేనివానిఁగాఁ జేసి నన్ను భాగముగలవానిగాఁ జేయుము.

మూ॥ సమిధ మాధాయాఽగ్నే సర్వవ్రతో భూయాసం ॥

పదవి॥ సమిధం । ఆధాయ । అగ్నే । సర్వవ్రతః । భూయాసం ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా! సమిధం = సమిత్తును ఆధాయ = ఉంచి, సర్వవ్రతః = సమస్తవ్రతములను జేసినవాఁడను, భూయాసం = అయ్యెదను.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా! ఈ సమిధను నీయందుంచుటచే నేను సమస్తమైన వ్రతములను జేసి పరిపూర్ణమైనవాఁడ నయ్యెదను.

మూ॥ బ్రహ్మచార్య స్యపోశానకర్మ కురుమాసుషుప్థాః । భిక్షాచ
ర్యం చరాఁచార్యాఽధీనోభవ ॥

పదవి॥ బ్రహ్మచారీ । అసి । అపోశాన । కర్మ । కురు । మా సుషుప్థాః । భిక్షాచర్య । చర । ఆచార్యాధీనః । భవ ॥

టీక॥ బ్రహ్మచారీ = బ్రహ్మచర్యాశ్రమమును బొందినవాఁడవు, అసి = అయితివి, అపోశాన = నియమితాహారము కలవాఁడవగుము, కర్మ = అగ్నిహోత్రాది కర్మములను, కురు = చేయుము, మాసుషుప్థాః = పగలు నిద్రపోకుము, భిక్షాచర్యం = భిక్షము నెత్తుకొనుటను, చర = ఆచరింపుము, ఆచార్యాధీనః = గురువుయొక్క యాజ్ఞయందు, భవ = ఉండుము.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా! నీవు బ్రహ్మచర్యాశ్రమము గలవాఁడవయితివి కావున నియతాహారము గలవాఁడవగుము. అగ్నిహోత్రాది కర్మములను జేయుము. పగలు నిద్రపోకుము. భిక్షమెత్తుకొని జీవింపుము. గురువు నాజ్ఞలోనుండుము. అని యాచార్యుఁడుపదేశము చేయుచున్నాడు.

మూ॥ యస్య తే ప్రథమవాస్యగ్ం హరామ స్తంత్వా విశ్వే అవంతు
దేవాః । తంత్వా భ్రాతరస్సు వృధో వర్ధమాన మనుజా
యంతాం బహవ స్సుజాతం ॥

పదవి॥ యస్య । తే । ప్రథమవ్యాసం । హరామః । తం । త్వా । విశ్వే । అవంతు । దేవాః । తం । త్వా । భ్రాతరః । సువృధః । వర్ధమానం । అను । జాయంతాం । బహవః । సుజాతం ॥

టీక॥ యస్య= ఏ, తే=నీయొక్క, ప్రథమవ్యాసం= మొదట ధరింపఁబడిన వస్త్రమును. హరామః= తీసికొనుచున్నామో. తం= అటువంటి, త్వాం= నిన్ను, విశ్వేదేవాః = విశ్వేదేవతలు, లేక సమస్తమైన దేవతలును, అవంతు = రక్షింతురుగాక, వర్ధమానం= వృద్ధిపొందువాడవును, సుజాతం= యోగ్యమైన జననముగలవాడను, తం= అటువంటి, త్వాం= నిన్ను, సువృధః= యోగ్యమైన వృద్ధిగలవారును బహవః= అనేకులైన, భ్రాతరః= నీ సహోదరులు, అనుజాయంతాం = నిన్ననుసరించి పుట్టుచుందురుగాక.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా ! నీవు పూర్వము ధరించిన వస్త్రమును మేము తీసికొంటిమి. ఇటువంటినిన్ను విశ్వేదేవతలు రక్షింతురుగాక, మంచవృద్ధియు యోగ్యమైన జననమును నీకు ప్రాప్తించినట్లుగా నీ సహోదరులును వృద్ధిగలవారై యనేకులు పుట్టుదురుగాక. ఇతి షష్ఠఖండ స్సమాప్తః.

—♦ సప్తమ ఖండః ♦—

మం॥ ఇమగ్గ్ స్తోమ మర్హతే జాతవేదసే రథమివ సంమహేమా మనీషయా । భద్రా హి నః ప్రమతి రస్య సగ్ంసద్యగ్నే సఖ్యే మా రిషామా వయంతవ ॥

పదవి॥ ఇమం । స్తోమం । అర్హతే । జాతవేదసే । రథం । ఇవ । సం । మహేమ మనీషయా । భద్రా । హి । నః । ప్రమతిః । అస్య । సంసది । అగ్నే సఖ్యే । మా ! రిషామ । వయం । తవ ॥

టీక॥ ఇమం=ఈ, స్తోమం= స్తుతిని అర్హతే=పూజ్యుఁడవును, జాతవేదసే= పుట్టినజ్ఞానముగలవాడవునగు నీకొఱకు, మనీషయా= నాబుద్ధిచేత, తక్షః=వడ్లవాఁడు రథమివ= రథమునువలెనే, సంమహేమ= చేయుచున్నాము లేక నేర్పుకొనుచున్నాము, హి= ఏ కారణమువలన, భద్రా=శుభప్రదమైన, అస్య=ఈ అగ్నిహోతునియొక్క, ప్రమతిః = బుద్ధి, సంసది = సభయందు, నః = మా విషయమై, భూయాత్= అవునో, అగ్నే= ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా !, తవ= నీయొక్క, సఖ్యే= స్నేహమందున్న, వయం= మేము, మారిషామ= హింసింపబడకుందుముగాక.

తా॥ ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా! శిల్పాచార్యుఁడు రథమునుజేయురీతిని పూజ్యుండవును జ్ఞానముగలవాడవు నగు నీ సంబంధమైన స్తోత్రమును జేయుచుందుము లేక నేర్చుకొందుము. ఎందువల్లననఁగా శుభముల నొసఁగు నీ యంతఃకరణము యజ్ఞాదులను గుఱించిన ప్రతిసభయందును మాయందు ప్రసరించుచున్నది. కాఁబట్టి నీ స్నేహము కలిగియున్న మాకు నెవరివల్లను హింస కలుగఁబోదు.

మూ॥ త్ర్యాయుషం జమదగ్నేః కశ్యపస్య త్ర్యాయుషం । యద్దేవానాం త్ర్యాయుషం । తన్మే అస్తు త్ర్యాయుషం ॥

పదవి॥ త్ర్యాయుషం । జమదగ్నేః । కశ్యపస్య । త్రియాయుషం । యత్ దేవానాం । త్రియాయుషం । తత్ । మే । అస్తు । త్రియాయుషం ॥

టీక॥ జనుదగ్నేః= జమదగ్ని మునీశ్వరునకు, యత్= ఏ. త్ర్యాయుషం= బాల్య యౌవన వార్ధక్య రూపమైన మూడవస్థలు కలవో, కశ్యపస్య = కశ్యపుని యొక్క, యత్= ఏ, త్రియాయుషం= మూడవస్థలుకలవో, దేవానాం= దేవతల యొక్క, యత్= ఎ, త్రియాయుషం= మూడవస్థలుకలవో తత్= ఆ, త్రియాయుషం= మూడవస్థలును, మే= నాకు, అస్తు= కలుగుఁగాక ॥

తా॥ జమదగ్నికిని కశ్యపునకును దేవతలకును బాల్య యౌవన వార్ధక్యరూపమైన యే మూడవస్థలుకలవో ఆ మూడవస్థలును నాకుఁగలుగవలయునని బాలుండు చెప్పుచున్నాఁడు.

మూ॥ శివో నామాఽసి స్వధితి స్తే పితా నమ స్తే అస్తు మా మా హిగ్ంసీః ॥

పదవి॥ శివః। నామ। అసి। స్వధితిః। తే। పితా। నమః। తే। అస్తు। మా। మా। హింసీః ॥

టీక॥ త్వం= నీవు, శివోనామ= మంగళప్రదమైన వానవే, అసి= అయితివి, స్వధితిః = వజ్రాయుధము, తే = నీయొక్క, పితా = తండ్రి, తే = నీకొఱకు, నమః=నమస్కారము, అస్తు= అగుగాఁక, మా = నన్ను, మా హింసీః = హింస చేయకుము.

తా॥ ఓక్షురమా! నీవు వజ్రాయుధమువలన జనియించితివి, గాన నీకు నమస్కారము చేసెదను. నీవు మంగళప్రదమైనదానవే గాన నన్ను బాధపెట్టకుము.

మూ॥ ఉష్ణేన వాయు వుదకేనే త్యేషః ॥

తా॥ 4 వ మంత్రము మొదలుకొని 11 వ మంత్రముపర్యంతం మున్ను చెప్పఁబడినది.

మూ॥ ఇద మహ మముష్యా౽ముష్యాయణస్య పాప్మాన ముపగూహా మ్యుత్తరో౽సౌ ద్విషద్భ్యః ॥

పదవి॥ ఇదం । అహం । అముష్య । అముష్యాయణస్య । పాప్మానం । ఉప । గూహామి । ఉత్తరః । అసౌ । ద్విషద్భ్యః ॥

టీక॥ ఇదం= ఈ, అహం= నేను, అముష్య= ఇతనియొక్కయు, అముష్యాయణస్య= ఇతనివలన జన్మించువానియొక్కయు, పాప్మానం = పాపమును, ఉపగూహామి = ప్రకటనకానిదానిగాఁ జేయుచున్నాను. అసౌ = ఇతఁడు, ద్విషద్భ్యః= శత్రువులకంటె, ఉత్తరః = అధికుఁడగుగాక ॥

తా॥ నే నితనియొక్కయు ఇతని సంతానముయొక్కయు పాపమును ప్రకటముకాని దానిఁగాఁజేయుదును. ఇతఁడు శత్రువులకంటె నధికుఁడగుఁగాక.

మూ॥ ఆపోహిష్ఠామ యోభువ ఇతి తిస్రో హిరణ్యవర్ణా శ్శుచయః పావకా ఇతి తిస్రః ॥ ఆపోహిష్ఠామ యోభువస్తాన ఊర్జేదధాతన । మహేరణాయ చక్షసే ॥

పదవి॥ ఆపః । హి । స్థః । మయోభువః । తాః । నః । ఊర్జే । దధాతన । మహే । రణాయ । చక్షసే ॥

టీక॥ హే ఆపః= ఓ యుదకములారా! యూయం= మీరు, మయోభువః= సుఖమును కలుగఁజేయువారై, స్థః= ఉంటిరి, తాః= అటువంటిమీరు, నః=మాకు, ఊర్జే= అన్నముకొఱకు, ధత్త=ధరించితిరి, మహే=గొప్పదియై, రణాయ=మనోహరమైన, చక్షసే= దర్శనము [జ్ఞానము] కొఱకు, దధాతః= ధరంచితిరి.

తా॥ ఓ యుదకములారా! మీరు సుఖమును గలుగఁజేయువారైతిరి. మా నిమిత్తమైనయన్నమును ధరించియుంటిరి. మనోహరమైన గొప్పదృష్టిని గలుగఁ జేయుఁడు.

మూ॥ యోవశ్శివతమోరసస్తస్య భాజయతేహనః। ఉశతీరివమాతరః॥

పదవి॥ యః । వః । శివతమః । రసః । తస్య । భాజయత । ఇహ । నః । ఉశతీః । ఇవ । మాతరః ॥

టీక॥ వః=మీ సంబంధమైన, యః= ఏ, శివతమః = మిక్కిలి శుభకరమగు, రసః=రసముకలదో, తస్య=ఆ రసముచేత,[తృతీయార్థమందుషష్ఠి] నః=మమ్ములను ఇహ= ఈలోకమందు, ఉశతీః = ప్రేమగలిగిన, మాతర ఇవ= తల్లులవలెనే, భాజయత= పోషించుచుందురుగాక ॥

తా॥ లోకములో పిల్లలను తల్లులు ప్రేమగలవారై యేతీరున పోషింతురో ఆ తీరున సౌఖ్యమును గలుగఁజేయు మీసంబంధమైన రసముచేత మమ్ములను పోషింతురుగాక.

మూ॥ తస్మా అరంగ మామవో యస్యక్షయాయ జిన్వథ। ఆపో జనయథా చ నః॥

పదవి॥ తస్మై। అరం। గమామ। వః। యస్య। క్షయాయ। జిన్వథ। ఆపః। జనయథ। చ। నః॥

టీక॥ తస్మై=ఆ రసముకొఱకు, వః=మిమ్ములను, అరం = శీఘ్రముగాను, గమామ= పొందెదము, యస్య= ఏ రసముచేత, క్షయాయ = నశింపుగల మానివాసమును, జిన్వథ= సంతోషపెట్టఁగలరో, హే ఆపః= ఓ యుదకములారా! నః= మమ్ములను, పుత్త్రులు పౌత్త్రులు మొదలగు సంతానముగలవారినిగా, జనయథ= పుట్టించుదురుగాక ॥

తా॥ యేరసముచే నశించునట్టి మానివాసమును భంగములేనిదానిగాఁ జేసెదరో అట్టిరసముకొఱకు మిమ్ములను వేఁడుచున్నాము. ఓ యుదకములారా! మమ్ములను పుత్త్రులు పౌత్త్రులు మొదలగు సంతానము గలవారినిగాఁజేయుఁడు.

మూ॥ హిరణ్యవర్ణా శ్శుచయః పావకా యాసుజాతః కశ్యపో యాస్వింద్రః। అగ్నిం యా గర్భం దధిరే విరూపాస్తాన ఆప శ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు ॥

పదవి॥ హిరణ్యవర్ణాః। శుచయః। పావకాః। యాసు। జాతః। కశ్యపః। యాసు। ఇంద్రః। అగ్నిం। యాః। గర్భం। దధిరే। విరూపాః। తాః। నః। ఆపః। శం। స్యోనాః। భవంతు ॥

టీక॥ యాసు = యేజలమందు, కశ్యపః = ప్రజాపతి, జాతః = పుట్టెనో, యాసు = యేజలమందు, ఇంద్రః = మేఘుఁడు, జాతః = పుట్టెనో, యాః= యే ఆపః= ఉదకములు, అగ్నిం= అగ్నిహోత్రుని, గర్భం =ఉదరమందుండు జంత

వుసుగాను, దధిరే= ధరించినవో, నిరూపాః= అనేకరూపములుగలవియు, హిరణ్య వర్ణాః= బంగారు ఛాయగలవియు, శుచయః= పరిశుద్ధమైనవియు, పావకాః=పవిత్రమైనవియు, స్యోనాః= సుఖకరములైన, తాః= అటువంటి, అపః=ఉదకములు నః = మాయొక్క, శం = సుఖమునుగురించి అనఁగా సుఖమిచ్చునవి, భవంతు= అగుఁగాక.

తా॥ బ్రహ్మయు మేఘుడును యేజలమందు జనియించిరో యేనీళ్ళలో అగ్ని హోత్రముండెనో యేనీళ్ళు మంచివర్ణముగలవియు పవిత్రకరమైనవో అట్టి సుఖప్రద మైన నీళ్ళు మాకు సుఖమును కలిగించుఁగాక.

మూ॥ యసాగ్ం రాజా వరుణో యాతి మధ్యే సత్యానృతే అవ పశ్యన్ జనానాం మధుశ్చ్యుతశ్శుచయో యాః పావకాస్తాన ఆపశ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు ॥

పదవి॥ యాసాం। రాజా। వరుణః। యాతి। మధ్యే। సత్యానృతే। అవ। పశ్యన్। జనానాం। మధుశ్చ్యుతః। శుచయాః। యాః। పావకాః। తాః। నః ఆపః। శం। స్యోనాః। భవంతు ॥

టీక॥ యాసాం= యేజలములకు, రాజా=ప్రభువగు, వరుణః= వరుణుఁడు, మధ్యే=జలమధ్యమందుండి, జనానాం=మనుష్యులయొక్క, సత్యానృతే = పుణ్యపాపములను, అవపశ్యన్ = చూచుచు, యాతి= వెళ్ళుచున్నాఁడో, యాః = యే యుదకములు, మధుశ్చ్యుతః= మధురరసమును వర్షించుచున్నవో, యాః=యేయుదకములు. శుచయః=పరిశుద్ధమైనవో. యాః=యేయుదకములు, పావకాః=పవిత్రమైనవో, స్యోనాః= సుఖకరములైన, తాః= ఆయుదకములు, నః= మాయొక్క, శం= సుఖమునుగురించి, భవంతు=అగుఁగాక ॥

తా॥ జలాధిపతి యగు వరుణుడే నీళ్ళమధ్యమమునుండి మనుష్యులయొక్క పుణ్యపాపములను చూచుచున్నాఁడో, యేనీళ్ళు మధురరసము గలవియు బరిశుద్ధమైనవియుఁ బవిత్రకరమైనవో ఆనీళ్ళు మాకు సుఖమును గలుగఁజేయుఁగాక.

మూ॥ యాసాం దేవా దివి కృణ్వంతి భక్షం యా అంతరిక్షే బహుధా భవంతి । యాః పృథివీం పయసోందంతి శుక్రాస్తాన ఆపశ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు ॥

పదవి॥ యాసాం । దేవాః । దివి । కృణ్వంతి । భక్షం । యాః । అంతరిక్షే, బహుధా । భవంతి । యాః । పృథివీం । పయసా । ఉదంతి । శుక్రాః । తాః నః । అపః । శం । స్యోనాః । భవంతు ॥

టీక॥ దివి= స్వర్గలోకంబున, దేవాః= దేవతులు, యాసాం= యే యుదకములయొక్క, భక్షం= భక్షణమును, కృణ్వంతి= చేయుచున్నారో, యాః= యే యుదకములు, అంతరిక్షే=ఆకాశమందు, బహుధా= అనేకవిధములుగా భవంతి= అగుచున్నవో, యాః= యే యుదకములు, పయసా= వృష్టిచే పృథివీం= భూమిని ఉందంతి= తడుపుచున్నవో, శుక్రాః= శుభ్రమైనవియు, స్యోనాః= సుఖకరములైన, తాః= అటువంటి, అపః= ఉదకములు, నః= యొక్క, శం= సుఖమును గురించి, భవంతు= అగుఁగాక ॥

తా॥ స్వర్గలోకంబున దేవతలేజలమును త్రాగుచుందురో, యే జలంబులాకాశంబున అనేక విధములై యున్నవో, యే జలంబులు శుభ్రమైనవియు సుఖకరములైనవో అట్టినీళ్ళు మాకు సుఖమును గలుగఁజేయుఁగాక.

మూ॥ అన్నాద్యాయ వ్యూహధ్వం దీర్ఘాయు రహమన్నాదో భూ
యాసం సోమోరాజాఽయ మాగమత్సమేముఖం ప్రవేక్ష్యసి
భగేన సహావర్చసా ॥

పదవి॥ అన్నాద్యాయ । వ్యూహధ్వం । దీర్ఘాయుః । అహం । అన్నాదః । భూయాసం । సోమః । రాజా । అయం । అగమత్ । సః । మే । ముఖం । వ్రివేక్ష్యసి । భగేన । సహ । వర్చసా ॥

టీ॥ అన్నాద్యాయ=అన్నమును దినుటకొఱకు, వ్యూహధ్వం=మలినమును విడిచి వేఱుగానుండుఁడు, అహం= నేను, దీర్ఘాయుః= దీర్ఘాయుర్దాయము కలవాడనై, అన్నాదః= అన్నమును దినువాఁడను, భూయాసం= అయ్యెదను, రాజా= ప్రభునైన, అయం= ఈ, సోమః= చంద్రుఁడు అధిదేవత గాఁగల దంతకాష్ఠము, అగమత్=వచ్చినది, సః= ఆదంతకాష్ఠము, భగేన= ఐశ్వర్యముతోడను, వర్చసా సహ= కాంతితోడను, మే= నాయొక్క, ముఖం= నోరిను, ప్రవేక్ష్యసి = ప్రవేశింపగలవు ॥ ఇక్కడ ప్రథమపురుషమునకు మధ్యమపురుష ప్రయోగింపఁబడినది.

తా॥ ఓ దంతములారా! నేనన్నమును దిందును గాన నీరు మలినమును విడిచియుందురుగాక. మలినము విడుచుటచే శుభ్రమైన దంతములు గలవాఁడనై దీర్ఘా

యుర్దాయము గలవాఁడనై అన్నమును దిందును. చంద్రుఁడు అధిదేవతగాఁ గల యీ వంతకార్ష్యము నానోటిలోఁ బ్రవేశించి వర్చస్సును భాగ్యమును గలుగఁ జేయుఁగాక.

మూ॥ సోమస్య తనూరసి తనువం మేపాహి సామా తనూ రావిశ ॥

పదవి॥ సోమస్య । తనూః । అసి । తనువం । మే । పాహి । సా । మా । తనూః। ఆవిశ॥

టీక॥ హేవాసః= ఓ వస్త్రమా ! త్వం=నీవు, సోమస్య=చంద్రునియొక్క, తనూః= శరీరము, అసి= అయితివి. త్వం= నీవు, మే= నాయొక్క, తనువం= శరీరమును, పాహి= రక్షింపుము, సా= అటువంటి, తనూః= శరీరముగలనీవు, మాం= నన్ను, ఆవిశ= ప్రవేశింపుము.

తా॥ ఓ వస్త్రమా ! చంద్రునివంటి యాకారముగలనీవు నాశరీరమును గప్పుటచే నన్ను రక్షింపుచుంటివి కాన నాయందెల్లప్పుడు నుండుము.

మూ॥ నమో గ్రహాయచ ॥ పదవి॥ నమః । గ్రహాయ । చ

టీక॥ గ్రహాయ= గ్రహమను దేవతకొఱకు, నమః= నమస్కారము.

మూ॥ అభిగ్రహాయ చ ॥ పదవి॥ అభిగ్రహాయ । చ ॥

టీక॥ అభిగ్రహమను దేవతకొరకు, నమః=నమస్కారము.

మూ॥ నమ శ్శాకజం జభాభ్యాం నమస్తాభ్యో దేవతాభ్యో యా అభి గ్రాహిణీః ॥

పదవి॥ నమః । శాకజంజభాభ్యాం । తాభ్యః । నమః । దేవతాభ్యః యాః । అభి గ్రాహిణీః ॥

టీక॥ శాక జంజభాభ్యాం=శాకము జంజభము అను దేవతలకొఱకు, నమః= నమస్కారము, యాః= ఎవరు, అభిగ్రాహిణీః= అభిగ్రాహిణులను దేవతలు కలరో, తాభ్యః= ఆ, దేవతాభ్యః= దేవతలకొఱకు, నమః= నమస్కారము.

తా॥ గ్రహము, అభిగ్రహము, శాకము, జంజభము, అభిగ్రాహిణులను అలంకారాధి దేవతలకు నమస్కారము చేసెదను.

మూ॥ అప్సరస్సు యో గంధో గంధర్వేషు చ య ద్యశః । దైవో యో మానుషో గంధస్సమా గంధ స్సురభి ర్జుషతాం ॥

పదవి॥ అప్సరస్సు । యః । గంధః । గంధర్వేషు । చ । యత్ । యశః । దైవః । యః । మానుషః । గంధః సః । మా । గంధః । సురభిః । జుషతాం

టీక॥ అప్సరస్సు= అప్సరస్త్రీలయందు, యః= యే, గంధః= గంధముగలదో గంధర్వేషుచ= గంధర్వులయందు, యత్= యే, యశః=కీర్తిగలదో, దైవః=దేవతల సంబంధమైనదియు, మానుషః= మనుష్యుల సంబంధమైనదియునగు, యః= ఏ గంధము కలదో, సురభిః= నాసికారంధ్రమున కింపైన, సః= ఆ సమస్తమైన, గంధః= గంధము, మా= నన్ను, జుషతాం= పొందుఁగాక.

తా॥ అప్సరస్త్రీలయందును గంధర్వులయందును యే గంధముకలదో అది యును మఱియు దేవతలయందుఁ గాని మనుష్యులయందుఁగాని యే గంధముకలదో ఘ్రాణేంద్రియమున కింపైన ఆ సమస్తమైన సుగంధము నన్నాశ్రయించుఁగాక.

మూ॥ ఇయ మోషధే త్రాయమాణా సహమానా సహస్వతీ । సా మా హిరణ్యవర్చసం బ్రహ్మవర్చసినం మా కరోతు ॥

పదవి॥ ఇయం । ఓషధే । త్రాయమాణా । సహమానా । సహస్వతీ । సా। మా । హిరణ్య వర్చసం బ్రహ్మవర్చసినం । మా । కరోతు ॥

టీక॥ ఇయం= ఈ భూమి, ఓషధే= ఓషధులను, త్రాయమాణా= రక్షించు నదియు. సహమానా= సమర్థమైనదియు. సహస్వతీ=బలగలదియునయ్యెను, సా= అటువంటి భూమి, మా= నన్ను, హిరణ్యవర్చసం= బంగారువంటి కాంతిగలవాని గాను, బ్రహవర్చసినం= బ్రహ్మవర్చస్సు గల వానిగాను, కరోతు= చేయుఁగాక.

తా॥ ఈ భూమి ఓషధులకు సాధారమైనదిగాను సమస్తకార్యములయందును సమర్థమైనదిగాను బలముగలదిగానున్నది, అటువంటిభూమి నన్ను బంగారువలె వ్రకాశించువానిఁగాను బ్రహ్మవర్చస్సుగలవానిగాను జేయుఁగాక.

మూ॥ అపాశో స్యురో మే మాసగ్ం శారీ శ్శివో మోపతిష్ఠస్వ దీర్ఘాయుత్వాయ శతశారదాయ । శతగ్ం శరద్భ్య ఆయుషే వర్చసే జీవాత్వై పుణ్యాయ ॥

పదవి॥ అపాశః । అసి । ఉరః । మే । మా । సం । శారీః । శివః । మా । ఉప । తిష్ఠస్వ । దీర్ఘాయుత్వాయ । శతశారదాయ । శతం । శరద్భ్యః । ఆయుషే । వర్చసే । జీవాత్వై । పుణ్యాయ ॥

టీక। అపాశః= పాశముకానిదానవు, అసి= అయితివి, మే= నాయొక్క, ఉరః= వక్షస్థలమును, మాసం శారీః = బాధపెట్టకుము, శత శారదాయ= నూఱు

సంవత్సరముల పరిమితిగల, దీర్ఘాయుత్వాయ = దీర్ఘాయుర్దాయమును బొందుట కొఱకు, శివః= మంగళప్రదమైననీవు, మా= నన్ను, ఉపతిష్ఠస్వ= పొందుము, శతం శరద్భ్యః= నూఱు సంవత్సరములు పరిమితిగల, ఆయుషే= ఆయుస్సు కొఱకును, వర్చసే= వర్చస్సు కొఱకును, జీవాత్వై= జీవించుటకొఱకును, పుణ్యాయ= పుణ్యము కొఱకును, మా= నన్ను, ఉపతిష్ఠస్వ= పొందుము.

తా॥ ఓ పుష్పమాలికా! నీవు బంధించునట్టి త్రాడువంటి దానవు గావు. కావున నా కంఠమందుంచఁబడి వ్రేలాడుచు నావక్షఃస్థలమును బాధ పెట్టకుము. నీవు శుభములు కలిగించుదానవు, కావున దీర్ఘాయుర్దాయము కలుగుటకును వర్చస్సును సుఖముగా జీవించుటను పుణ్యముగలుగుటకును నన్నెప్పుడును బొందియుండుము.

మూ॥ రేవతీస్త్వా వ్యక్ష్ణ న్నిత్యేతాః ॥

౨౭ వ మంత్రము మొదలుకొని ౩౦ వ మంత్రమువఱకుఁ బూర్వము చెప్పబడినది.

ఇతి సప్తమఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథాష్టమఖండప్రారంభః ♦—

మూ॥ ఆయుష్యం వర్చస్యగ్ం సువీర్యగ్ం రాయస్పోష మౌద్భి
ద్యం ఇదగ్ం హిరణ్యం జైత్ర్యా యాఽవిశతాం మాం॥

పదవి॥ ఆయుష్యం । వర్చస్యం । సువీర్యం । రాయస్పోషం । ఔద్భిద్యం । ఇదం । హిరణ్యం । జైత్ర్యాయ । ఆ విశతాం । మాం ॥

టీక॥ ఆయుష్యం = ఆయుర్వృద్ధిని జేయునదియు, వర్చస్యం = కాంతిని గలుగఁజేయునదియు, సువీర్యం= మంచి పరాక్రమమును గలుగఁ జేయునదియు, రాయస్పోషం= ధనమును వృద్ధినొందించునదియు, ఔద్భిద్యం = కీర్తినిచ్చునదియు నగు, ఇదం= ఈ, హిరణ్యం= బంగారము, జైత్ర్యాయ= జయముకొఱకు, మాం= నన్ను, ఆవిశతాం= ప్రవేశించుఁగాక.

తా॥ ఆయుర్వృద్ధిని కాంతిని మంచి పరాక్రమమును ధనాభివృద్ధిని కీర్తిని గలుగఁజేయు బంగారము జయముకొఱకు నన్నుఁ బొందుఁగాక.

మూ॥ ఉచ్చైర్వాది పృతనాజి సత్రా సాహం ధనం జయం సర్వా
స్సమృద్ధి ఋద్ధమూ హిరణ్యేస్మిం త్సమాహితాః ॥

పదవి॥ ఉచ్చైః । వాది । పృతనాజి । సత్రా । సాహం । ధనం । జయం । సర్వాః । సమృద్ధిః । బుద్ధయః । హిరణ్యే । అస్మిన్ । సమాహితాః ॥

టీక॥ ఉచ్చైర్వాది = బిగ్గఱగా మాటరాడుటయు, పృతనాజి = సేనలతో ప్రకాశించుటయు, సత్రాసాహం= సత్యము కలిగియుండుటయు, ధనంజయం = శతృసంబంధమైన ధనమును జయించుటయు నాకుఁ గలుగుఁగాక, సమృద్ధిః= సంపూర్ణములైన, సర్వాః= సమస్తమైన బుద్ధయః= సంపత్తులు, అస్మిన్ = ఈ. హిరణ్యే = బంగారమునందు, సమాహితాః = లెస్సగా నుండియున్నవి.

తా॥ ప్రౌఢముగా మాటలాడుటయు సేనలతోఁ బ్రకాశించుటయు సత్యం గలిగియుండుటయు శతృసంబంధమైన ధనమును జయించుటయు నాకుఁ గలుగుఁగాక. ఇది యది యని చెప్పనేల సమస్తమైన సంపత్తులును బంగారమెచ్చట నుండునో యచ్చటనే యుండఁగలవు.

మూ॥ శున మహాగ్ం హిరణ్యస్య పితు రివ నామాఽగ్రైషం। తం మా హిరణ్యవర్చసం పూరుషు ప్రియం కురు ॥

పదవి॥ శునం । అహం । హిరణ్యస్య । పితుః । ఇవ । నామ । అగ్రైషం । తం । మా । హిరణ్య వర్చసం । ప్రియం । కురు ॥

టీక॥ అహం= నేను, పితుః= తండ్రియొక్క, నామేవ= పేరును వలెనే, హిరణ్యస్య= బంగారముయొక్క, శునం= సుఖమును, అగ్రైషం=గ్రహించియుంటిని, తం= అటువంటి, మా= నన్ను; హిరణ్యవర్చసం = బంగారువంటి కాంతిగల వానిగాను; పూరుషు = అనేకులకు, ప్రియం = ఇష్టమైనవానిఁగాను, కురు = చేయుము.

తా॥ నేను నాతండ్రియొక్క పేరును వలెనే బంగారువలనఁ గలిగెడు సుఖమును గుర్తెఱుఁగుదును కాన నన్ను బంగారువలెఁ ప్రకాశించువానిగాను అందరికి నిష్టమైన వానిగాను జేయుము.

మూ॥ ప్రియం మా దేవేషు కురు ప్రియం మా బ్రహ్మణే కురు । ప్రియం విశ్వేషు శూద్రేషు ప్రియగ్ం రాజసు మా కురు॥

పదవి॥ ప్రియం । మా దేవేషు । కురు । ప్రియం । మా । బ్రహ్మణే కురు । ప్రియం । విశ్వేషు । శూద్రేషు । ప్రియం । రాజసు । మా । కురు ॥

టీక॥ మాం = నన్ను, దేవేషు = దేవతలకు, ప్రియం = ఇష్టమైనవానిఁగా, కురు= చేయుము; మా = నన్ను, బ్రాహ్మణే = బ్రాహ్మణులకు, ప్రియం= ఇష్టమైనవానిఁగా, కురు= చేయుము, మా= నన్ను, విశ్యేషు= కోమట్లకు, ప్రియం= ఇష్టమైనవానిఁగా. కురు = చేయుము, మా = నన్ను, శూద్రేషు = శూద్రులకు; ప్రియం= ఇష్టమైనవానిఁగా, కురు= చేయుము, మా= నన్ను, రాజసు= రాజులకు ప్రియం= ఇష్టమైనవానిఁగా, కురు= చేయుము.

తా॥ ఓ బంగారమా ! నన్ను దేవతలకును బ్రాహ్మణులకును క్షత్రియులకును వైశ్యులకును శూద్రులకును ఇష్టమైనవానిఁగాఁ జేయుము

మూ॥ యాతిరశ్చీ నిపద్యసేఽహం విధరణీ ఇతి । తాంత్వా ఘృతస్య ధారయా యజే సగ్ంరాధనే మహం ॥

పదవి॥ యా । తిరశ్చీ । నిపద్యేసే । అహం । విధరణీ । ఇతి । తాం । త్వా। ఘృతస్య । ధారయా । యజే । సం రాధనీం । అహం ॥

టీక॥ అహం = నేను, విధరణీ ఇతి = హోమ విఘ్నకారులను నివారించుచున్నానని, యా= యే నీవు, తిరశ్చీ= అడ్డముగా, నిపద్యసే= శయనించుచున్నావో, తాం = అటువంటి, త్వాం = నన్ను. అహం = నేను, ఘృతస్య = ఆజ్యము యొక్క, ధారయా= ధారచేత, యజే= పూజించుచున్నాను.

తా॥ ఓ వాక్కా ! హోమమును విఘ్నము చేయునట్టి వారలను లోపలను ప్రవేశింప నీయక అడ్డముగా నుండి యుండిన నిన్ను ఆజ్య ధారచేఁ బూజించుచున్నాను.

మూ॥ సగ్ంరాధన్యై దేవ్యై ॥ పదవి॥ సంరాధన్యై । దేవ్యై ॥

టీ॥ దేవ్యై = దేవతయగు, సంరాధన్యై= వాక్కునకు ఆజ్యము నిచ్చున్నాను.

తా॥ వాగ్దేవికొఱకు ఆజ్యము నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ ప్రసాధన్యై దేవ్యై ॥ పదవి॥ ప్రసాధన్యై । దేవ్యై ॥

టీక॥ దేవ్యై=దేవతయగు, ప్రసాధన్యై=అలంకారాధిదేవతకొఱకు ఆజ్యము నిచ్చుచున్నాను. తా॥ అలంకారాధిదేవతకొఱకు ఆజ్యము నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ సంమార్జంచ విరాజంచాఽభిశ్రీర్యాచనో గృహే । లక్ష్మీ రాష్ట్రస్య యాముఖే తయా మాసగ్ంసృజామసి ॥

పదవి॥ సంమార్జం । చ । విరాజం । చ । అభి । శ్రీః । యా । చ । నః ।
గృహే । లక్ష్మీః । రాష్ట్రస్య । యా । ముఖే । తయా । మా । సం । సృజామసి ॥

టీక॥ నః= మాయొక్క, గృహే= గృహమందు, యాచ= ఏ, అభిశ్రీః=
లక్ష్మీకలదో, రాష్ట్రస్య= రాజ్యముయొక్క, ముఖే= ముఖమందు, యా= యే,
లక్ష్మీః= లక్ష్మీకలదో, తయా= ఆ లక్ష్మీచేతను, మా= నన్ను, సంమార్జంచ=
మిక్కిలి ప్రకాశించువానిగాను, విరాజంచ= అనేకవిధములుగాఁ ప్రకాశించు
వానిగాను, సంసృజామసి= సృజింపఁజేయుము.

తా॥ నేనుండుగృహంబునను నేనుండు దేశంబునను సంపత్తును గలుగఁజేసి
యనేకవిధములుగా మిక్కిలి ప్రకాశించువానిగా నన్నుఁజేయుము.

మూ॥ శుభికే శిర ఆరోహ శోభయంతీ ముఖం మమ । ముఖగ్ంహి
మమ శోభయ భూయాగ్ంసం చ భగం కురు ॥

పదవి॥ శుభికే । శిరః । ఆరోహ । శోభయంతీ । ముఖం । మమ । ముఖం ।
హి । మమ శోభయ । భూయాంసం । చ । భగం । కురు ॥

టీక॥ శుభికే= ఓ మాలికా ! మమ= నాయొక్క, ముఖం= ముఖమును, శో
భయంతీ= ప్రకాశింప జేయుచున్నదానవై, శిరః=తలను, ఆరోహ=అధిష్ఠించుము,
మమ = నాయొక్క, ముఖంహి = ముఖమును, శోభయ = ప్రకాశింప జేయుము,
భూయాంసం= అధికమైన, భగంచ= ఐశ్వర్యమును, కురు= చేయుము.

తా॥ మంగళప్రదమైన యో మాలికా ! నీవు నా శిరస్సునందుండి నా ముఖ
మును ప్రకాశింపఁచేయుచు విశేషమైన భాగ్యమును గలుగఁజేయుము.

మూ॥ యా మాహర జ్జమదగ్ని శ్శ్రద్ధాయై కామా యాఽన్యై ।
ఇమాం తా మపి నహ్యాఽహాం భగేన సహ వర్చస ॥

పదవి॥ యాం । ఆహరత్ । జమదగ్నిః । శ్రద్ధాయై । కామాయాన్యై ।
ఇమాం . తాం । అపి ! నహ్యే ! అహం ! భగేన ! సహ ! వర్చసా ॥

టీక॥ జమదగ్నిః= జమదగ్నియను మునీశ్వరుఁడు, కామాయాన్యై= కోరు
చున్నఁ శ్రద్ధాయై= శ్రద్ధయను దేవతకొఱకు, యాం= యే మాలికను, ఆహరత్ =
తీసికొనివచ్చి యిచ్చెనో, తాం=అటువంటి, ఇమాం= ఈమాలికను, అహం= నేను

భగేన= ఐశ్వర్యముతోడను, సహవర్చసా= వర్చస్సుతోడను. వహ్యే = శిరస్సు నందు చుట్టుకొనుచున్నాను.

తా॥ జమదగ్ని మునీశ్వరుఁడు శ్రద్ధాదేవి కోరఁగా నేమాలికను దెచ్చి యిచ్చెనో యటువంటిమాలికను నేను శిరస్సున ధరించుచున్నాను.

మూ॥ యదాంజనం త్రైకకుదం జాతగ్ం హిమవత ఉపరి । తేన వామాంజే తేజసే వర్చసే బలాయచ ॥

పదవి॥ యత్ । ఆంజనం । త్రైకకుదం । జాతం । హిమవతః । ఉపరి। తేన । వాం । ఆంజే । తేజసే । వర్చసే । బలాయచ ॥

టీక॥ యత్= యే, ఆంజనం= కాటుక, త్రైకకుదం = త్రికకుత్తను పర్వతమందు కలిగెనో, యత్ = యేకాటుక, హిమవతః = హిమవత్పర్వతము యొక్క ఉపరి= పైభాగంబున, జాతం= పుట్టినదో, తేన= ఆకాటుకచేత, వాం= మిమ్ములను, తేజసే= కాంతికొఱకును, వర్చసే= వర్చస్సుకొఱకును, బలాయచ= బలముకొఱకును, ఆంజే= పూయుచున్నాను.

తా॥ ఏ కాటుక త్రికకుత్తు అను పర్వతంబునను హిమవత్పర్వత మందును బుట్టెనో ఓ నేత్రములారా ! అటువంటి కాటుక మీకుఁ బెట్టుచున్నాను.

ఇతి అష్టమఖండ స్సమాప్తః.

అథ నవమఖండ ప్రారంభః

మూ॥ మయి పర్వత పూరుషం । మయి పర్వత వర్చసం । మయి పర్వత భేషజం । మయి పర్వతా యుషం ॥

పదవి॥ మయి । పర్వతపూరుషం । మయి । పర్వతవర్చసం । మయి । పర్వత భేషజం । మయి । పర్వతాయుషం ॥

టీక॥ పర్వతపూరుషం= పర్వతమందునట్టి పురుషత్వము, మయి= నాయందుండుగాక, పర్వత వర్చసం= పర్వతమందునట్టి వర్చస్సు, మయి= నాయందుండుఁగాక పర్వతభేషజం=పర్వత మందున్నట్టి యౌషధము, మయి=నాయందుండుగాక, పర్వతాయుషం= పర్వతమందున్నట్టి యాయుర్దాయము, మయి= నాయందుండుఁగాక.

తా॥ పర్వతమందున్నట్టి పౌరుషము వర్చస్సు ఔషధము ఆయుర్దాయము నాయందుండుఁగాక.

మూ॥ యన్మే వర్చః పరాగత మాత్మాన ముపతిష్ఠతు। ఇదం తత్పున రాదదే దీర్ఘాయుత్వాయ వర్చసే ॥

పదవి॥ యత్ । మే । వర్చః । పరాగతం । ఆత్మానం । ఉప । తిష్ఠతు । ఇదం । తత్ । పునః । ఆదదే । దీర్ఘాయుత్వాయ । వర్చసే ॥

టీక॥ పరాగతం= మళ్ళిపోయినటువంటి, మే= నాయొక్క, యత్= యే, వర్చః= కాంతిగలదో, తత్= ఆ కాంతి, ఆత్మానం= నన్ను, ఉపతిష్ఠతు= మఱల బొందుచుగాక, ఇదం= ఈ కాంతిని, దీర్ఘాయుత్వాయ= దీర్ఘాయుర్దాయము కలుగుటకును, వర్చసే= వర్చస్సుకొఱకును, పునః= తిరిగి, ఆదదే= గ్రహించుచున్నాను.

తా॥ ఈ వఱకు నా ముఖమునుండి యేకాంతి తగ్గిపోయినదో ఆ కాంతిని దీర్ఘాయుర్దాయమును వర్చస్సును బొందుటకు అద్దమందు ప్రతిఫలించు నా యాత్మలోనికి దీసికొనుచున్నాను.

మూ॥ ప్రతిష్ఠే స్థో దేవతానాం మాం మా సంతాప్తం ॥

పదవి॥ ప్రతిష్ఠే । స్థః । దేవతానాం । మాం । మా । సంతాప్తం ॥

టీక॥ దేవతానాం= దేవతలకు, ప్రతిష్ఠే= నడచుటకు సాధనములై, స్థః= అయితిరి, మాం= నన్ను, మా సంతాప్తం= సంతాపముగల వానిగాఁ జేయకుఁడు.

తా॥ ఓ పాదుకలారా ! దేవతలు మొదలగు వారికిని నడచుటకు సాధనములుగానుంటిరి. కాఁబట్టి నన్ను వేడిమి ముండ్లు మొదలగు బాధలు లేనివానిఁగాఁ జేయుఁడు.

మూ॥ ప్రజాపతే శ్శరణమసి బ్రహ్మణ శ్ఛదిర్విశ్వజనస్య ఛాయాఽసి సర్వతో మా పాహి ॥

పదవి॥ ప్రజాపతేః । శరణం । అసి । బ్రహ్మణః । ఛదిః । విశ్వజనస్య । ఛాయా । అసి । సర్వతః । మా । పాహి ॥

టీక॥ ప్రజాపతేః= బ్రహ్మకు, శరణం= గృహమైనదానవు, అసి= అయితివి బ్రహ్మణః= బ్రహ్మకు, ఛదిః= ఇంటికప్పువై, అసి= అయితివి, విశ్వజనస్య=సమస్తమైన మనుష్యులకును, ఛాయాసి=నీడనిచ్చుదానవైతివి. మా=నన్ను, సర్వతః= అంతటను, పాహి= రక్షింపుము.

దా॥ ఓ ఛత్రిమా ! నీవు బ్రహ్మకు నిల్లుగాను యింటి కప్పుగా నుంటివి. యింతియే కాదు సమస్తమైన మనుష్యులకును నీడ నిచ్చుచుంటివి. కాన నా శరీరమున కంతకును నీడ నిచ్చి రక్షింపుము.

మూ॥ దేవస్య సవితుః ప్రసవేఽశ్వినో ర్బాహుభ్యాం పూష్ణో హస్తాభ్యా మాదదే ద్విషతో వధా యేంద్రస్య వజ్రోఽసి వార్త్రఘ్నశ్శర్మ మే భవ యత్పాపం త న్నివారయ ॥

పదవి॥ దేవస్య । త్వా । సవితుః । ప్రసవే । అశ్వినోః । బాహుభ్యాం । పూష్ణః । హస్తాభ్యాం । ఆదదే । ద్విషతః । వధాయ । ఇంద్రస్య । వజ్రః । అసి వార్త్రఘ్నః । శర్మ । మే । భవ । యత్ । పాపం । తత్ । నివారయ ॥ ।

టీక॥ దేవస్య=దేవుఁడగు, సవితుః= సూర్యునియొక్క, ప్రసవే= అనుమతి కలుగుచుండఁగా, అశ్వినోః= అశ్వినీదేవతలయొక్క, బాహుభ్యాం= బాహువుల చేతను, పూష్ణః= సూర్యునియొక్క, హస్తాభ్యాం= చేతులచేతను, ద్విషతః= శత్రువులను, వధాయ= కొట్టుటకొఱకు, త్వాం= నిన్ను, ఆదదే= గ్రహించుచున్నాను త్వం= నీవు, ఇంద్రస్య= ఇంద్రునియొక్క. వార్త్రఘ్నః= వృత్రాసురుని సంహరించిన, వజ్రః= వజ్రాయుధము, అసి= అయితివి, మే= నాయొక్క, శర్మ=సుఖమునుగూర్చి, భవ= ఉండుము, మే= నాయొక్క, యత్= ఏ, పాపం= పాపము కలదో, తత్ = అపాపమును, నివారయ= పోగొట్టుము.

తా॥ ఓదండమా ! సూర్యునియొక్క యంగీకారము కలుగఁగా నాకు శత్రుతుల్యములైన దుష్టమృగములు కుక్కలు మొదలగువానిని గొట్టుటకు అశ్వినీదేవతలు అధిదేవతలుగాఁగల మాచేతులయొక్క పైభాగములచేతను సూర్యుఁడు అధిదేవతగాగల మాచేతికి దిగువ భాగపు చేతులచేతను అనఁగా హస్తములచేతను నిన్ను ధరించెదను. వృత్రాసురుని సంహరించిన వజ్రాయుధము ఇంద్రునకేవిధముగా నున్నదో నీవు నాకు నట్టిదానవు. కాన నాయందుండు పాపమును బోగొట్టి నాకు సుఖమును గలుగఁజేయుము

మూ॥ దేవీ ష్షడుర్వీ రురు ణః కృణోత విశ్వే దేవా స ఇహ వీరయ ధ్వం । మా హాస్మహి ప్రజయా మా తనూభి ర్మారధామ ద్విష తే సోమరాజన్ ॥

పదవి॥ దేవీః । షట్ । ఉర్వీః । ఉరు । నః । కృణోత । విశ్వేదేవాః । ఇహ । వీరయధ్వం । మా । హాస్మహి । ప్రజయా । మా । తనూభిః । మా । రధామ । ద్విషతే । సోమ । రాజన్ ॥

టీక॥ ఉర్వ్యః = గొప్పవైనవియు, షట్ = ఆరైన, దేవీః = దిగ్దేవతలు, ఉరు = విస్తారమైన ధనమును, నః = మాకు, కృణోత = చేయుదురుగాక, విశ్వే = సమస్తమైన, దేవాః = దేవతలు అయిన మీరు, ఇహ = ఈ నేఁ జేయుకర్మయందు, వీరయధ్వం = నన్ను బలవంతునిగాఁ జేయుఁడు, రాజన్ = రాజవైన, సోమ = ఓ చంద్రుఁడా ! ప్రజయా = సంతానముచేతను, తనూభిః శరీరములచేతను, మాహాస్మహి = శూన్యులముగా నుండము, ద్విషతే = శత్రువులకు, మారధామ = స్వాధీనులము కాము.

తా॥ తూర్పు మొదలగు నాలుగు దిక్కులును భూమియు ఆకాశము ఈ యారుదిక్కులు మాకు విశేషమైనధనమును గలుగఁ జేయుఁగాక. ఓ విశ్వేదేవతలారా ! మీరు నేఁ జేయు ఈ కర్మయందు నన్ను బలవంతునిఁగాఁ జేయుఁడు మేము సంతానమును శరీరమును విడిచి యుండము. మేము శత్రువులకు స్వాధీనులమై యుండము.

మూ॥ రాష్ట్రభృదస్యాచార్యాసందీ మా త్వద్యోషం ॥

పదవి॥ రాష్ట్రభృత్ । అసి । ఆచార్యసందీ । మా త్వత్ । యోషం ॥

టీక॥ రాష్ట్రభృత్ = ఓ కూర్చా ! త్వం = నీవు, ఆచార్యాసందీ = ఆచార్యుని యొక్క ఆసనమయితివి, త్వత్ = నీకంటె, మాయోషం = వేఱుగానుండును.

మూ॥ రాష్ట్రభృదపి సంమ్రాడాసందీ మాత్వద్యోషం ॥

పదవి॥ రాష్ట్రభృత్ । అసి । సంమ్రాడాసందీ । మా । త్వత్ । యోషం ॥

టీక॥ రాష్ట్రభృత్ = ఓ కూర్చా ! త్వం = నీవు, సంమ్రాడాసందీ = పట్టాభిషేకము చేయఁబడిన వానికి ఆసన మయితివి.

మూ॥ రాష్ట్రభృదస్యధిపత్న్యాసందీ మా త్వద్యోషం ॥

పదవి॥ రాష్ట్రభృత్ । అసి । అధిపత్న్యాసందీ । మా । త్వత్ । యోషం ॥

టీక॥ రాష్ట్రభృత్ = ఓ కూర్చా ! త్వం = నీవు, అధిపత్న్యాసందీ = అధిపతికి ఆసనమైతివి, త్వత్ = నీకంటె, మాయోషం = వేరుగానుడంను.

తా॥ ఓ కూర్చా ! నీవు ఆచార్యునకును అభిషేకము జేయఁబడిన రాజునకును మండలాధి పతికిని ఆసన మయినందున నేను నిన్ను విడువను.

మూ॥ ఆపః పాదావనేజనీ ర్ద్విషంతం నాశయంతు మే అస్మిన్ కులే బ్రహ్మవర్చస్యసాని ॥

పదవి॥ ఆపః । పాదావనేజనీః । ద్విషంతం । నాశయంతు । మే । అస్మిన్ । కులే । బ్రహ్మవర్చసీ । అసాని ॥

టీక॥ పాదావనేజనీః=పాదప్రక్షాళనమునుచేసిన, ఆపః=ఉదకములు, మే= నాయొక్క, ద్విషంతం= శత్రువును, నాశయంతు= సంహరించుగాక, అస్మిన్= ఈ, కులే= వంశమునందు, బ్రహ్మవర్చసీ= బ్రహ్మవర్చస్సు గలవాఁడనై, అసాని= అయ్యెదను.

తా॥ పాదప్రక్షాళనమును జేసిన యీజలములు నా శత్రువును హరించుఁగాక. ఈ వంశమునందు బ్రహ్మ వర్చస్సు గలవాఁడ నయ్యెదను.

మూ॥ మయి మహో మయి యశో మ యింద్రియం వీర్యం ॥

పదవి॥ మయి । మహః । మయి । యశః మయి । ఇంద్రియం । వీర్యం ॥

టీక॥ మయి= నాయందు, మహః = తేజస్సు, మయి= నాయందు, యశః= కీర్తి, మయి = నాయందు, ఇంద్రియం = నేత్రము మొదలగు నింద్రియములుః వీర్యం= రేతస్సును నుండుఁగాక.

తా॥ నాయందు తేజస్సు కీర్తి యింద్రియములు రేతస్సును గలుగుఁగాక (బ్రాహ్మణుఁడు పాదములంటుటచే నివి నిలువ నని యిట్టిప్రార్థన.

మూ॥ ఆమాగన్ యశసా వర్చసా సగ్ంసృజ పయసా తేజసా చ । తం మా ప్రియం ప్రజానాం కు ర్వధిపతిం పశూనాం ॥

పదవి॥ ఆ । మా । అగన్ । యశసా । వర్చసా । సం । సృజ । పయసా । తేజసా । చ । తం । మా । ప్రియం । ప్రజానాం । కురు । అధిపతిం । పశూనాం॥

టీక॥ త్వం= నీవు, అగన్= వచ్చుచు, యశసా=కీర్తితోడను, వర్చసా= కాంతితోడను, పయసా = క్షీరములతోడను, తేజసా= తేజస్సుతోడను, మా= నన్ను, సంసృజ= కూర్పుము. తం= అటువంటి, మా= నన్ను, ప్రజానాం=ప్రజలకు, ప్రియం= ఇష్టమైనవానిగాను, పశూనాం= పశువులకు, అధిపతిం = అధిపతినిగాను, కురు= చేయుము.

తా॥ ఓ యుదకమా ! నీవు వచ్చి నన్ను గీతిఁగలవానిఁగాను వర్చస్సు గల వానిఁగాను పాడిగల వానిఁగాను కాంతి గలవానిఁగాను ప్రజల కిష్టునిఁగాను పశువులు గలవానిఁగాను జేయుము.

మూ॥ విరాజో దోహోఽసి విరాజో దోహ మశీయ మమ పద్యాయ విరాజ ॥

పదవి॥ విరాజః। దోహః । అసి । విరాజః । దోహం । అశీయ । మమ । పద్యాయ । విరాజ ॥

టీక॥ విరాజః = అన్నముయొక్క, దోహః = సంరక్షకము, అసి=అయితివి విరాజః= అన్నమువలన, దోహం= రక్షణమును, అశీయ= పొందెదను, మమ= నాయొక్క, పద్యాయ= పుత్త్రునికొఱకు, విరాజ= దీపింపుము.

తా॥ ఓ యుదకమా ! నీవలన నన్నము కలుగుచున్నది. ఆ యన్నమువలన సంరక్షింపఁబడుచున్నాను. నాపుత్త్రుఁడును రక్షింపఁబడుఁగాక.

మూ॥ సముద్రం వః ప్రహిణోమి స్వాం యోనిమపి గచ్ఛత । అచ్ఛిద్రః ప్రజయా భూయాసం మాపరాసేచి మత్పయః ।

పదవి॥ సముద్రం । వః । ప్రహిణోమి । స్వాం । యోనిం । అపి । గచ్ఛత । అచ్ఛిద్రః । ప్రజయా । భూయాసం । మా । పరాసేచి । మత్ । పయః ॥

టీక॥ వః= మిమ్ములను, సముద్రం= సముద్రమును గూర్చి, ప్రహిణోమి= పంపుచున్నాము, స్వాం= స్వకీయమైన, యోనిం = కారణభూతమైన స్థానమును, గచ్ఛత= పొందుఁడు, ప్రజయా= సంతానముచేతను, అచ్ఛిద్రః= భంగములేనివాఁడనై, భూయాసం= అయ్యెదను, పయః= ఉదకము, మత్ = నావలన, మాపరాసేచి= అనుపయోగముగా నుండకుండుఁగాక.

తా॥ ఓ యుదకములారా ! మిమ్ములను సముద్రమునకు పంపుచున్నాను. మీ జన్మస్థానమునకు వెళ్ళుఁడు. నా సంతానమును భంగము చేయఁబోకుఁడు. మీరు నా కెప్పుడు నుపయోగించురీతి నుండుఁడు.

ఇతి నవమఖండః సమాప్తః.

———

—♦ అథ దశమఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ త్రైవిద్యాయై యశోఽసి యశసో యశోఽసి బ్రహ్మణో దీప్తిరసి। తం మా ప్రియం ప్రజానాం కుర్వధిపతిం పశూనాం ॥

పదవి॥ త్రైవిద్యాయై। విద్యాయై। యశః। అసి! యశసః। యశః। అసి। బ్రహ్మణః। దీప్తిః। అసి। తం। మా। ప్రియం। ప్రజానాం। కురు। అధిపతిం। పశూనాం॥

టీక॥ త్రైవిద్య = మూడైన, విద్యాయై = వేదములయొక్క, యశః= కీర్తిని, అసి = అయితివి, యశసః = కీర్తికి, యశః = కీర్తిని, అసి = ఆయితివి, బ్రహ్మణః = వేదముయొక్క, దీప్తిః= ప్రకాశకమైనదానవు, అసి=అయితివి, తం=అటువంటి, మా = నన్ను, ప్రజానాం = మనుష్యులకు, ప్రియం = ఇష్టునిగాను, పశూనాం = పశువులకును అధిపతినిగాను, కురు = చేయుము.

తా॥ ఓ మధుపర్కమా! నీవు మూడు వేదములకు కీర్తిఁగలుగఁజేయుదానవును కీర్తికి కీర్తి నొఁసగుదానవును వేదమును బ్రకాశింపఁ జేయుదానవు నయితివి. కావున నన్ను బ్రజల కిష్టమైనవానిగాను పశువులు మొదలగునవి గలవానిఁగాను జేయుము.

మూ॥ ఆమాగన్ని త్యేషా॥ దీనికినర్థము మొదలగునవి లోగడ వ్రాసిరి.

మూ॥ అమృతోప స్తరణ మ స్యమృతా పిధాన మసి ॥

పదవి॥ అమృతోప స్తరణం। అసి। అమృతా పిధానం। అసి॥

టీక॥ అమృతోప స్తరణం=అమృతముతో సమానమైన పదార్థములకు నాధారం, అసి= అయితివి, అమృతాపిధానమసి= అమృతముచేఁగప్పఁబడిన దానవైతివి.

తా॥ ఓ జలమా! నీవు అమృతముతో సమానమైన పదార్థములకు నాధారమైతివి. అమృతముచే గప్పఁబడిన దానవైతివి.

మూ॥ య న్మధునో మధవ్యం పరమ మన్నాద్యం వీర్యం। తేనాఽహం మధునో మధవ్యే పరమేణాఽన్నాద్యేన వీర్యేణ పరమోఽన్నాదో మధ్యవోఽసాని ॥

పదవి॥ యత్ । మధునః । మధవ్యం । పరమం । అన్నాద్యం । వీర్యం। తేన । అహం । మధునః । మధవ్యేన । పరమేణ । అన్నాద్యేన । వీర్యేణ । పరమః । అన్నాదః । మధవ్యః । అసాని ॥

టీక॥ మధునః= తేనెయొక్క, యత్ = యే, పరమం = ఉత్కృష్టమైనదియు, అన్నాద్యం = అన్నమును హరింప జేయునదియు, వీర్యం = బలకరమైనదో తేన = అటువంటి, పరమేణ = ఉత్కృష్టమైనదియు, అన్నాద్యేన = అన్నమును హరింప జేయునదియు, వీర్యేణ = బలకరమైన, మధునః = తేనె యొక్క, మధవ్యేన = మధుత్వముచేత, అహం = నేను, పరమః = ఉత్కృష్టమైన వాఁడను, అన్నాదః = అన్నమును దినువాఁడను, మధవ్యః = అందఱును గోరఁదగినవాఁడను, అసాని = అయ్యెదను.

తా॥ అన్నమును జీర్ణము చేయునదియు బలకరమైనదియు నుత్కృష్టమైనదియు నగు తేనెయొక్క మధుత్వముచేత నేనును ఉత్కృష్టుఁడను అన్నమును భక్షించువాఁడను అందఱిచేఁ గోరఁబడఁదగిన వాఁడనయ్యెదను.

మూ॥ గౌరస్యపహతపాప్మాఽప పాప్మానం జహిమమచాఽముష్య చ॥

పదవి॥ గౌః । అసి । అపహత పాప్మా । అప । పాప్మానం । జహి । మమ । చ । అముష్య । చ ॥

టీక॥ గౌః = ఓ ధేనువా ! త్వం = నీవు, అపహత పాప్మా = నశింపఁజేయఁబడిన పాపముగలదానవు, అసి = అయితివి, మమచ = నాయొక్కయు, అముష్య చ = కన్యాదాత యొక్కయు, పాప్మానం = పాపమును, అపజహి=పోగొట్టుము.

తా॥ ఓ ధేనువా ! నీవు నిర్దోషురాలవు. కాన నా యొక్కయు కన్యాదాత యొక్కయు పాపమును నశింపఁజేయుము.

మూ॥ అగ్నిః ప్రాఽశ్నాతు ప్రథమ స్స హి వేద యథా హ విః ।
అనష్ట మస్మాకం కృణ్వ న్బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణేభ్యః ॥

పదవి॥ అగ్నిః । ప్రాశ్నాతు । ప్రథమః । సః । హి । వేద । యథా । హవిః । అనష్టం । అస్మాకం । కృణ్వన్ । బ్రాహ్మణః । బ్రాహ్మణేభ్యః ॥

టీక॥ ప్రథమః = మొదటివాఁడగు, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, ప్రాశ్నాతు = భక్షించుఁగాక, బ్రాహ్మణేభ్యః = బ్రాహ్మణులకంటె, బ్రాహ్మణః =

బ్రాహ్మణుఁడైన, సహి = ఆయగ్నిహోతుృఁడు, అస్మాకం = మాకు, అనష్టం = నష్టములేకపోవుటను, కృణ్వన్ = చేయుచు, హవిః = ఆజ్యాది హవిస్సు, యథా = ఏరీతిగా నుండునో, వేద = తెలిసికొనును.

తా॥ దేవతలలో మొదటివాఁడును బ్రాహ్మణులలో నధికుఁడును నగు అగ్నిహోతృఁడు మాకు నష్టమును జేయక ఆజ్యాది హవిస్సు ఏరీతిగా నుండునో తెలిసికొని భక్షించును.

మూ॥ యజ్ఞో వర్ధతాం యజ్ఞస్య వృద్ధి మను వృద్ధాऽపచితరస్య పచి
తిం మా కుర్వపచి తోऽహం మనుష్యేషు భూయాసం ॥

పదవి॥ యజ్ఞ । వర్ధతాం । యజ్ఞస్య । వృద్ధిం । అను । వృద్ధ । అపచితిః । అసి । అపచితిం । మాం । కురు । అపచితః । అహం । మనుష్యేషు । భూయాసం ॥

యజ్ఞః = పూజా స్వరూపమైన యజ్ఞము, వర్ధతాం = వృద్ధిపొందుఁగాక, యజ్ఞస్య = యజ్ఞముయొక్క, వృద్ధిమను = వృద్ధియయినపిమ్మట, వృద్ధ=వృద్ధిపొందుము, అపచితిః = పూజనీయమైనదానవు, అసి = అయితివి, మాం = నన్ను, అపచితిం = పూజార్హునిగా, కురు = చేయుము, అహం = నేను, మనుష్యేషు = మనుష్యులయందు; అపచితః = పూజనీయుఁడను, భూయాసం = అయ్యెదను.

తా॥ ఓ ధేనువా ! నీ సంబంధమైన పూజ వృద్ధి పొందుఁగాక. ఆ పూజ వృద్ధిపొందిన పిమ్మట పూజనీయమైన నీవును వృద్ధిపొందుము. నీవు నన్ను పూజనీయునిగాఁ జేసితివేని మనుష్యులలో నేను పూజార్హుఁడనయ్యెదను.

మూ॥ గార్ధేనుభవ్యా మాతా రుద్రాణాం దుహితా వసూనాగ్ స్వ
సాऽదిత్యానా మమృతస్య నాభిః । ప్రిణువోచం చికితుషే
జనాయ మాగా మనాగా మదితం వధిష్ఠ ॥

పదవి॥ గౌః । ధేనుభవ్యా । మాతా । రుద్రాణాం । దుహితా । వసూనాం । స్వసా । ఆదిత్యానాం । అమృతస్య । నాభిః । ప్రిణుశోచం । చికితుషే । జనాయ । మా । గాం । అనాగాం । అదితిం । వధిష్ట ॥

టీక॥ గౌః = ఈ యావు, ధేనుభవ్యా = యోగ్యమైన ఆవు అయ్యేని, రుద్రాణాం = ఏకాదశ రుద్రులకు, మాతా = తల్లియు, వసూనాం = అష్టవసువులకు, దుహితా = కుమార్తెయు, ఆదిత్యానాం = ద్వాదశాదిత్యులకు, స్వసా = తోబుట్టువును

అమృతస్య = అమృతమునకు. నాభిః = ప్రధాన అవయవమయ్యేవి, చికితుషే = యేమియు తెలియనట్టి, జనాయ = మనుష్యుని కొఱకు, ప్రవోచం = మిక్కిలిచెప్పుచున్నాను, అనాగాం = నిర్దోషమైనదియు, అదితిం = హింసింపఁగూడనిదియునగు గాం = ఆవును లేక యెద్దును, మావధిష్ఠ = వధింపకుఁడు.

తా॥ యోగ్యమైన యీ ధేనువు యజ్ఞమందు సమస్తమైన దేవతలుపొందదగిన ఆజ్యాది హవిస్సును నొసఁగునదౌటచే రుద్రులకుఁ దల్లియై, పశువులకు కుమారికయై ఆదిత్యులకు జెల్లెలయి, అమృతమునకు నాధారమై యున్నదికాన నిర్దోషమైనదియుఁ బరులకు హింసఁజేయునదియు నైన యట్టి ధేనువును బాధపెట్ట గూడదని యవివేకులకు మిక్కిలి చెప్పుచున్నాను.

మూ॥ పిబతూదకంతృణాన్యత్తు॥ పదవి॥ పిబతు। ఉదకం। తృణాని।అత్తు

టీక॥ ఉదకం = జలమును, పిబతు = త్రాగుఁగాక, తృణాని = ఘాసములను అత్తు = భక్షించుగాక.

తా॥ ఆవు దాని స్వేచ్ఛగా గడ్డి తినుఁగాక నీటిని త్రాగుఁగాక.

మూ॥ ఓ ముత్సృజత ॥ పదవి॥ ఓం । ఉత్సృజత ॥

టీక॥ ఓం = అంగీకారమే, ఉత్సృజత = విడిచిపెట్టుదురు గాక.

తా॥ ఆవును స్వేచ్ఛగా విడిచిపెట్టుటకు యందరనంగీకారమే కావునవిడువలయును

మూ॥ భూతం ॥ టీక॥ భూతం- అన్నముసిద్ధముగా నున్నది.

తా॥ అన్నము సిద్ధముగా నున్నది.

మూ॥ సా విరాట్ ॥ పదవి॥ సా । విరాట్ ॥

టీక॥ సా = ఆయన్నము, విరాట్ = అనేకవిధములుగాప్రకాశించుచున్నది.

తా॥ భూతములకు బలినిమిత్తము అన్నము వండఁబడి సిద్ధముగానున్నది.

మూ॥ తన్మాక్షాయి తస్యతేఽశీయ తన్మ ఊర్జం ధాః ॥

పదవి॥ తత్ । మా । క్షాయి । తస్య । తే । అశీయ । తత్ । మే । ఊర్జంధాః ॥

టీక॥ తత్ = ఆయన్నము, మాక్షాయి = నశింపకుండుఁగాక, తస్య = అటువంటి. తే = నిన్ను, (ద్వితీయార్థేషష్ఠీ) అశీయ = భక్షించెదను, తత్ = అటువంటి నీవు, మే = నాకొఱకు, ఊర్జం = బలమును, ధాః = కలుగఁజేయుము.

తా॥ ఆ యన్నము నశింపకుండుఁగాక. ఓ, యన్నమా! అటువంటి నిన్ను భక్షించెదను కాన నాకు బలమును గలుగఁజేయుము,

మూ॥ ఓం కల్పయత ॥ ఇతి దశమఖండ స్సమాప్తః.

—♦ ఏకాదశఖండః ♦—

మూ॥ ధాతా దదాతు నోరయి మీశానో జగతస్పతిః । సనః పూర్ణేన వావనత్ ॥

పదవి॥ ధాతా । దదాతు । నః రయిం । ఈశానః । జగతః । పతిః । సః । నః । పూర్ణేన । వావనత్ ॥

టీక॥ జగతః = ప్రపంచమునకు, పతిః = ప్రభువును, ఈశానః = నియామకుఁడును అగు, ధాతా = బ్రహ్మ, నః = మాకొఱకు, రయిం = ధనమును, దదాతు = ఇచ్చుగాక, సః = అటువంటి బ్రహ్మ, నః = మమ్ములను, పూర్ణేన = సంపూర్ణమైన కోరికలతో, వావనత్ = నింపుగాక.

తా॥ ప్రపంచమును పాలించువాఁడును శిక్షించువాఁడు నగు బ్రహ్మ మాకు ధనము నొసఁగుఁగాక. మఱియు మమ్ముల సంపూర్ణమైన వాంఛాసిద్ధి గలవారినిగాఁ జేయుఁగాక.

మూ॥ ధాతా ప్రజాయా ఉత రాయ ఈశే ధాతేదం విశ్వం భువనం జజాన ధాతా పుత్త్రం యజమానాయ దాతా తస్మా ఉహవ్యం ఘృత విధేమ ॥

పదవి॥ ధాతా । ప్రజాయాః । ఉత । రాయః । ఈశే । ధాతా । ఇదం । విశ్వం । భువనం । జజాన । ధాతా । పుత్రం । యజమానాయ । దాతా । తస్మై । ఉ । హవ్యం । ఘృతవత్ । విధేమ ॥

టీక॥ ధాతా = బ్రహ్మ, ప్రజాయాః = మనుష్యులకును, రాయః = ధనమునకును, ఈశే = అధిపతి, ఉత = ఇంతియేకాదు, ధాతా = బ్రహ్మ, ఇదం = ఈ, విశ్వం = సమస్తమైన, భువనం = ప్రపంచమును, జజాన = సృజియించెను ధాతా = బ్రహ్మ, యజమానాయ = యజమానునికొఱకు, పుత్త్రం = తనయుని. దాతా =

యియ్యఁగలఁడు, తస్మై = అటువంటి బ్రహ్మకొఱకు, ఘృతవత్ = నేతితోఁగూడిన, హవ్యం = హవిస్సును, విధేమ = హోమరూపముగా నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ బ్రహ్మ సర్వజంతువులకును ధనమునకును నధిపతిగా నుండి ఈ సమస్త ప్రపంచమును సృజియించెను. ఈ బ్రహ్మయే యజమానునికి సంతానమునిచ్చును కాఁబట్టి యటువంటి బ్రహ్మకు నెయ్యి కలిసిన హవిస్సును హోమ రూపముగా నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ ధాతా దదాతునో రయిం ప్రాచీం జీవాతు మక్షితాం వయం
దేవస్య ధీమహి సుమతిగ్ం సత్యరాధసః ॥

పదవి॥ ధాతా । దదాతు । నః । రయిం । ప్రాచీం । జీవాతుం । అక్షితాం వయం । దేవస్య । ధీమహి సుమతిం । సత్యరాధసః ॥

టీక॥ ధాతా = బ్రహ్మ, ప్రాచీం = చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్నదియును, జీవాతుం = జీవించుటకొఱకు మాకుఁజాలినదియు, అక్షితాం = నాశనములేనిదియును నగు, రయిం = ధనమును, నః = మాకొఱకు, దదాతు = ఇచ్చుగాక, వయం = మేము, సత్యరాధసః = సత్యమే ధనముగాగల, దేవస్య = ఆ బ్రహ్మదేవునియొక్క, సుమతిం = భక్తులయందు ప్రేమగల మంచిబుద్ధిని, ధీమహి = ధ్యానముచేయుచున్నాము.

తా॥ బ్రహ్మదేవుండు చిరకాలమునుండి వంశపరంపరగా మాకువచ్చుచున్నదై భంగములేనిదై జీవించుటకు జాలినట్టి ధనమును మాకొఱకు నిచ్చుగాక. భక్తులయందు ప్రేమగల బ్రహ్మదేవుని యొక్క యట్టి బుద్ధిని విశేషముగా ప్రార్థించెదము.

మూ॥ ధాతా దదాతు దాశుషే వసూని ప్రజాకామాయ మీఢుషే
దురోణే తస్మై దేవా అమృతా స్సం వ్యయంతాం విశ్వేదేవా
సో అదితి స్స జోషాః ॥

పదవి॥ ధాతా । దదాతు । దాశుషే । వసూని । ప్రజాకామాయ । మీఢుషే । దురోణే । తస్మై । దేవాః । అమృతాః । సం । వ్యయంతాం । విశ్వే । దేవాసః । అదితిః । సజోషాః.

టీక॥ ధాతా = బ్రహ్మ, ప్రజాకామాయ = సంతానమును గోరినట్టియును, దురోణే = గృహమునందు, మీఢుషే = స్వకీయభార్యయందు రేతస్సునుంచినట్టియును

దాశుషే = ఆజ్యాది హవిస్సునిచ్చుచున్నట్టి నాకొఱకు, వసూని = సంతానరూపమైన ధనములను, దదాతు = ఇచ్చుగాక, అమృతాః = మరణములేని, దేవాః = దేవతలు, తస్మై = అటువంటి నాకొఱకు, సం వ్యయంతాం = సంపదల నిచ్చుటకుఁ బ్రియత్నింతురుగాక, విశ్వే = సమస్తమైన, దేవాసః = దేవతలు, అదితిః = అదితియను దేవతయు, సజోషాః = సమాన ప్రేమగలవారగుదురుగాక.

తా॥ దేవతలకు నాజ్యాది హవిస్సు నిచ్చునట్టియు సంతానము కోరునట్టియు నా గృహమందు నాభార్యతో భోగించుచుండెడు నాకొఱకు జరామరణములు లేని సమస్తమైన దేవతలును అదితియు నాయందు సమాన ప్రేమగలవారగుదురుగాక.

మూ॥ యస్త్వా హృదా కీరిణా మన్యమానోఽమర్త్యం మర్త్యో జోహవీమి । జాతవేదో యశో అస్మాసు ధేహి । ప్రజాభి రగ్నే అమృతత్వ మస్యాం ॥

పద॥ యః । త్వా । హృదా । కీరిణా । మన్యమానః । అమర్త్యం । మర్త్యః । జోహవీమి । జాతవేదః । యశః । అస్మాసు । ధేహి । ప్రజాభిః । అగ్నే అమృతత్వం । అస్యాం ॥

టీక॥ జాతవేదః = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! మర్త్యః = మరణస్వభావముగల యః = ఏ నేను, త్వా = నిన్ను, అమర్త్యం = మృతిలేనివానిగా, మన్యమానః = తలంచినవాఁడనై, కీరిణా = ధ్యానముచేయుచున్న, హృదా = మనస్సుతోఁగూడిన వాఁడనై, జోహవీమి = పిలుచుచున్నానో, అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! తస్మిన్ = అటువంటి, అస్మాసు = నాయందు (వచన వ్యత్యయము), యశః = కీర్తిని ధేహి = ఉంచుము, ప్రజాభిః = సంతానముల చేతను, అమృతత్వం = మరణములేని వాఁడను, అస్యాం = అయ్యెదను.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! మరణ స్వభావముగల నేనునిన్ను ధ్యానించుచున్న మనస్సు గలవాఁడనై జరామరణములు లేని నిన్నుఁ బిలుచుచున్నాను: కావున నా యందు నీ యనుగ్రహము నుంచెదవేని "ఆత్మావైపుత్రనామాసి" అను శ్రుతి ప్రకారంబుగా నేను పుత్త్ర పౌత్త్రాది రూపంబున జనియించుటచే మరణము లేని వాఁడ నయ్యెదను.

మూ॥ యస్మై త్వగ్ం సుకృతే జాతవేద ఉ లోక మగ్నే కృణవ

స్యోనం । అశ్వినగ్ం సపు త్రిణం వీర వంతం గోమంతగ్ం రయిం నశతే స్వస్తి ॥

పదవి॥ యస్మై । త్వం । సుకృతే । జాత వేదః । ఉ । లోకం । అగ్నే । కృణవః । స్యోనం । అశ్వినం । సః । పుత్రిణం । వీర వంతం । గో మంతం । రయిం । నశత్ । స్వస్తి ॥

టీక॥ జాతవేదః = ఓ యగ్నిహోత్రుడా ! త్వం = నీవు, యస్మై = యే, సుకృతే = పుణ్యాత్ముని కొఱకు, లోకం = మనుజుని, కృణవః = సృజించుచున్నావో, సః = ఆ పుణ్యాత్ముడు, స్యోనం = సుఖకరుడును, అశ్వినం = గుఱ్ఱములు గలవాడును, పుత్రిణం = పుత్రులు గలవాడును, వీరవంతం = మనుమలు గలవాడును, గోమంతం = పశువులు గలవాడును, రయిం = ధనవంతుడునగు కుమారుని స్వస్తి = శుభములు గలుగునట్లుగా, నశత్ = పొందుచున్నాడు.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుడా ! యే పుణ్యాత్మునకు నీవు సంతానమును గలుగజేయుచున్నావో యట్టి వాని కుమారుండు సుఖములను గలుగజేయువాడును గుఱ్ఱములు మొదలగు బలము గలవాడును పుత్రులు మనుమలు పశువులు ధనముగల వాడునై యెల్లప్పుడు శుభములను బొందుచుండును.

మూ॥ త్వే సుపు త్రి శవసో వృత్రన్ కామ కాతయః । నత్వామింద్రాతి రిచ్యతే ॥

పదవి॥ త్వే । సుపుత్రి । శవసః । వృత్రన్ । కామకాతయః । న । త్వాం । ఇంద్ర । అతిరిచ్యతే ॥

టీక॥ శవసస్సుపుత్రి = ఓ యింద్రుడా ! త్వే = నీయందు, కామకాతయః = సర్వవాంఛితార్థములు, అవృత్రన్ = ఉన్నవి, ఇంద్ర = ఓ యింద్రుడా ! త్వాం = నిన్ను, నాతిరిచ్యతే ꞉ మించినవాడు లేడు.

తా॥ ఓ యింద్రుడా ! ప్రతి జంతువునకు నేమేమి యభిలాషలు గలవో వానిని సఫలము నొందించుట నీ స్వాధీనమైయున్నది. కాన నీవు అందఱను మించినవాడ వని చెప్పదగును.

మూ॥ ఉక్థ ఉక్థే సోమ ఇంద్రం మయాద నీధె నీథే మఘ వానగ్ం సుతాసః । యదీగ్ం సబాధః పితరం నపుత్రా స్సమానదక్షా అవసే హావంతే ॥

పదవి॥ ఉక్థే । ఉక్థే । సోమః । ఇంద్రం । మమాద । నీథే । నీథే । మఘవానం । సుతాసః । యత్ । ఈం । సబాధః । పితరం । న పుత్రాః । సమానదక్షాః । అవసే హవంతే ।

టీక॥ సుతాసః = మాకు నిష్టుడగు, సోమః = చంద్రుడు, ఉక్థే ఉక్థే = ప్రతి ఆయుధ సంబంధమైన క్రియ, నీథే నీథే = సమాప్తి పొందింపఁబడినదాచుఁడగా, మఘవానం = ధనముగల, ఇంద్రం = ఇంద్రుని, మమాద = సంతోషచిత్తునిఁజేయుఁగాక, యత్ = ఏ కారణమువలన, ఈం = ఈ దేవేంద్రుని, సబాధః = సమానబాధగలవారును, సమానదక్షాః = సమానబలము గలవారునగు, పుత్రాః = తనయులు, అవసే = రక్షణ కొఱకు, పితరన్న = తండ్రివలెనే, హవంతే = పిలుచుచున్నారో.

తా॥ లోకములో సమాన బలముగలిగి వివాదముగల తనయులు వివాద నివారణము కొఱకుఁ దండ్రిని బిలిచి యెట్లు సంతోషపెట్టెదరో ఆ తీరున నేఁ చంద్రుఁడు యుద్ధ సంబంధమైన ప్రసక్తికలిగనేని ఐశ్వర్య సంపన్నుఁడైన దేవేంద్రుని బిలిచి తన్నివారణము చేయించుకొని సంతోషపెట్టుగాక.

మూ॥ భూర్భువస్సువః ॥ పదవి॥ భూః । భువః । సువః ॥

తా॥ భూలోకము భువర్లోకము సువర్లోకము నే జేయు కర్మను జూచుచుండుఁగాక.

మూ॥ రాకా మహగ్ం సుహవాగ్ం సుష్టుతీ హువే శృణోతు నస్సుభగా బోధతు త్మనా సీవ్య త్వప స్సూచ్యాఽచ్ఛిద్య మానయా దదాతు వీరగ్ం శతదాయ ముక్థ్యం ॥

పదవి॥ రాకాం । అహం । సుహవాం । సుష్టుతీ । హువే । శృణోతు । నః । సుభగా । బోధతు । త్మనా । సీవ్యతు । అపః సూచ్యా । అఛిద్యమానయా । దదాతు । వీరం । శతదాయం । ఉక్థ్యం ॥

టీక॥ అహం = నేను, సుహవాం = యోగ్యముగాఁ బిలువఁదగిన, రాకాం = పూర్ణిమను, సుష్టుతీ = యోగ్యమైన స్తోత్రముచే, హువే = పిలుచుచున్నాను, సుభగా = సౌభాగ్యప్రదయైన, సా = ఆ పూర్ణిమ, నః = మాయొక్క, ఆహ్వానం = పిలుపును, శృణోతు = వినుఁగాక, అత్మనా = తన మనస్సుచేత, బోధతు =

తెలిసికొనుఁగాక, అపః = సీమంతకర్మను, : సీవ్యతు = యోగ్యమానట్లుగాఁ జేయుగాక, అచ్ఛిద్యమానయా = అప్రతిహతమైనదియు, సూచ్యా = సూదిమొనవలెనే సూక్ష్మమైనదియునగు బుద్ధితోఁగూడినవాఁడును, శతదాయం = అనేకులకు విశేషముగా దానమిచ్చువాఁడును, ఉక్థ్యం = స్తోత్రము చేయదగినవాఁడునగు, వీరం = పుత్త్రుని, దదాతు = ఇచ్చుఁగాక.

తా॥ చక్కఁగాఁ బిలువఁదగిన పూర్ణిమను యోగ్యమైన స్తోత్రముచేఁబిలుచుచున్నాను. భాగ్యప్రదయైన పూర్ణిమ నాపిలుపును విని తన మనస్సునందుంచుకొని యీ సీమంత కర్మను జక్కఁగా నెరవేఱునట్లు చేయుఁగాక. ఈ పూర్ణిమ యడ్డులేని సూక్ష్మబుద్ధిగలవాఁడును విశేషముగా దానముల నిచ్చువాఁడును శ్లాఘింపఁదగిన వాఁడునగు పుత్త్రు నిచ్చుఁగాక.

మూ॥ యాస్తే రాకే సుమతయస్సుపేశసో యాభిర్దదాసి దాశుషే వసూని తాభిర్నో అద్య సుమనా ఉపాఽగహి సహస్రపోషగ్ం సుభగే రరాణా ॥

పద॥ యాః । తే । రాకే । సుమతయః । సుపేశసః । యాభిః । దదాసి । దాశుషే । వసూని । తాభిః । నః । అద్య । సుమనాః । ఉప । అగహి । సహస్రపోషం । సుభగే । రరాణా ॥

టీక॥ రాకే = ఓ పూర్ణిమా ! తే = నీయొక్క, సుపేశసః = మంచిస్వరూపముగల, యాః = యే, సుమతయః = మంచిబుద్ధులుగలవో, యాభిః = ఏమంచిబుద్ధులతో, దాశుషే = దానములజేయు యజమానుని కొఱకు, వసూని = ధనములను, దదాసి = ఇచ్చుచున్నావో, సుభగే = ఓ భాగ్యవంతురాలా! తాభిః = అటువంటి బుద్ధులజోగూడి, సుమనాః = మంచిమనస్సుగలదానవై, సహస్రపోషం = అనేకవిధములైన వృద్ధులను, రరాణా = ఇచ్చుచు, నః = మమ్ములఁగూర్చి, అద్య = ఇప్పుడే, ఉపాగహి = రమ్ము.

తా॥ ఓ పూర్ణిమా ! ధర్మము చేయువారికి సంపత్తు నొసంగుట మొదలగు నె మంచిగుణములు గలవో యట్టి మంచిగుణములు గలదానవై మంచిమనస్సు గలదానవై యనేకవిధములైన వృద్ధిని గలుగఁజేయుటకు నిప్పుడే నావద్దకు రమ్ము.

మూ॥ యాగంధరి రేవ నో రా జేతిసాల్వీ రవాదిషుః విమృత్తచక్రా ఆసీనా స్త్రీరేణ యమునే తవ ॥

పదవి॥ యౌగంధరిః । ఏవ । నః । రాజా । ఇతి । సాల్వీః । అవాదిషుః వివృత్తచక్రాః । ఆసీనాః । తీరేణ । యమునే । తవ ॥

టీక॥ యౌగంధరిరేవ = యుగంధరుని యొక్క సంతానమే, నః = మాకు, రాజా = ప్రభువగుంగాక, ఇతి = ఈలాగున, వివృత్తచక్రాః = అనేకరీతులుగా నుండిన రాజ్యపాలనముగల, సాల్వీః = సాల్వదేశస్థులు, యమునే = ఓ యమునా వదీ! తవ = నీయొక్క, తీరేణ = తీరమందు, ఆసీనాః = కూర్చున్నవారై, అవాదిషుః = పలుకుచుండిరి.

తా॥ ఓ యమునానదీ! సాల్వదేశస్థులు తమదేశమునందు సరియైన రాజపరిపాలన లేక యుండఁగా నీ తీరమందు గూర్చుండి మాకు యుగంధరుని సంతానమే ప్రభువుగా నుండవలయుననిరి.

మూ॥ సోమ ఏవ నో రాజే త్యాహు బ్రాహ్మణీః ప్రజాః వివృత్త చక్రా ఆసీనా స్తీరే ణాऽసౌ తవ ॥

పదవి॥ సోమః । ఏవ । నః । రాజా । ఇతి । ఆహుః । బ్రాహ్మణీః । ప్రజాః । వివృత్తచక్రాః । ఆసీనాః । తీరేణ । అసౌ తవ ॥

టీక॥ అసౌ = ఓ యమునానదీ! తవ = నీయొక్క, తీరేణ = ఒడ్డునందు, ఆసీనాః = గూర్చుండిన, బ్రాహ్మణీః = బ్రాహ్మణులైన, ప్రజాః = జనులు, వివృత్తచక్రాః = అనేకరీతులుగల రాజ్యపాలనగల వారై, సోమ యేవ = సోముఁడే నః = మాకు, రాజా = రాజుకావలయును, ఇతి = అని, అవాదిషుః = పలుకుచుండిరి.

తా॥ ఓ యమునానదీ! బ్రాహ్మణులు సరియైన రాజ్యపాలనము లేక పోవుటచే సోముఁడు మాకు రాజుగా నుండవలయునని నీ యొడ్డునఁ గూర్చుండి పలుకుచున్నారు.

మూ॥ పుగ్ంసువమసి ॥ పదవి॥ పుంసువనం । అసి ॥

టీక॥ పుంసువనం = పురుషుని బుట్టించుదానవు, అసి = అయితివి.

తా॥ ఓ రసమా! నీవు పురుషుని బుట్టింపుము.

మూ॥ అభి ష్ట్వాऽహం దశభి రభిమృశామి దశమాస్యాయ సూతవే । యథైవ సోమః పవతే యథాసముద్ర ఏజతి ॥

పదవి॥ అభిః । త్వా । అహం । దశభిః । అభి । మృశామి । దశమా । స్యా య । సూతవే । యథా ఏవ । సోమః । పవతే । యథా । సముద్రః । ఏజతి ॥

టీక॥ అహం = నేను, అభిః = ఈ, దశభిః = పది వ్రేళ్ళచేతను, త్వా = నిన్ను, అభిమృశామి = అంతటను తాచుచున్నాను, కిం = యెందువల్లననఁగా, దశమాస్యాయ=పదిమాసములును భరించినగర్భము సూతవే=కనుటకొఱకు, యథా= ఏ ప్రకారముగాను, సోమః = సోమరసము, పవతే = జారుచున్నదో, యథా = యేప్రకారముగాను, సముద్రః = సముద్రము, ఏజతి = కదలుచున్నదో.

తా॥ పదిమాసములు భరించియున్న గర్భస్థ శిశువును గనుటకొఱకు ఈ పది వ్రేళ్ళచేతను నిన్నంతటను స్పృశించుచున్నాను. ఏ ప్రకారము సోమరసము జారుచున్నదో సముద్రము వాయువు వలనఁ గదలుచున్నదో ఆ ప్రకారమే నీగర్భమునుండి యీ శిశువు బయటికి వచ్చుఁగాక యని పురుషుఁడు భార్యతోఁ బలుకుచున్నాడు.

మూ॥ ఏవంతే గర్భ ఏజతు సహ జరాయుణా నిష్క్రమ్య । ప్రతితిష్ఠ త్వాయుషి బ్రహ్మవర్చసి యశసి వీర్యేఽన్నాద్యే ॥

పదవి॥ ఏవం । తే । గర్భః । యేజతు । సహ । జరాయుణా । నిష్క్రమ్య । ప్రతి । తిష్ఠతు । ఆయుషి । బ్రహ్మవర్చసి । యశసి । వీర్యే । అన్నాద్యే ॥

టీక॥ ఏవం = ఈ ప్రకారముగా, తే = నీయొక్క, గర్భః = గర్భమందుండు శిశువు, యేజతు = తన స్థానమునుండి కదలుగాక, జరాయుణాసహ = మావితో గూడ, నిష్క్రమ్య=బయటికివచ్చి, ఆయుషి=ఆయుస్సునందునను బ్రహ్మవర్చసి= బ్రహ్మవర్చస్సునందునను, యశసి = కీర్తియందునను, వీర్యే = పరాక్రమమందునను, అన్నాద్యే=ఆహారభక్షణయందునను, ప్రతితిష్ఠతు =ప్రతిష్ఠ గలిగియుండుగాక.

తా॥ ఈ ప్రకారముగా నీ గర్భమందుండు శిశువు మావితోఁగూడ బయటికి వచ్చి ఆయుస్సు బ్రహ్మవర్చస్సు కీర్తి పరాక్రమము ఆహార భక్షణము వీనియందు పటుత్వము కలిగియుండుఁగాక.

మూ॥ దశ మాసాంశ్చ శయానో ధాత్రాహిం తథాకృతం ॥

పదవి॥ దశ । మాసాన్ । చ । శయానః । ధాత్రా । హి । తథా । కృతం ॥

టీక॥ గర్భః=గర్భము దశమాసాన్ = పదిమాసములు, శయానః = వృద్ధి పొందుచు శయనించిన విధముగానున్నది, తథా = ఆ ప్రకారము, ధాత్రా=బ్రహ్మ చేత, కృతంహి = చేయఁబడినదిగదా.

తా॥ గర్భమందుండు శిశువు శయనించిన రీతిగాఁ బదిమాసము లుండునట్లుగా బ్రహ్మచే నేర్పఱుపఁ బడినది.

మూ॥ ఐతు గర్భో అక్షితో జీవో జీవంత్యాః ॥

పదవి॥ ఐతు । గర్భః । అక్షితః । జీవః । జీవంత్యాః ॥

టీక॥ గర్భః = నీ గర్భమందుండు శిశువు, అక్షితః = అపాయము లేనిదై, జీవః = జీవము కలదౌచు, జీవంత్యాః = జీవించియుండు నీవల్లనుండి, ఐతు = బయటికి వచ్చుఁగాక.

తా॥ నీ గర్భమందుండు శిశువు జీవముగలదై అపాయము లేనిదౌచు నీకు మాత్రమపాయము కలుగనీయక బయటికి వచ్చుఁగాక.

మూ॥ ఆయమనీర్య మయత గర్భ మాపో దేవీ స్సరస్వతీః ॥

పదవి॥ ఆయమనీః । యమయత । గర్భం । ఆపః । దేవీః । సరస్వతీః ॥

టీక॥ ఆయమనీః = గర్భమును బయటికి వెడలఁజేయు, ఆపోదేవీః = జలమునకు నధిదేవతలగు, సరస్వతీః = సరస్వతి మొదలగు నదులారా, గర్భం = గర్భమందుండు శిశువును, (ఆ) యమయత = బయటికి వెడలఁజేయుఁడు.

తా॥ జలాధిదేవతలగు సరస్వతి మొదలగు నదులారా ! మీరు శిశువును బయటికి వచ్చులాగునఁ జేయుఁడు.

మూ॥ ఐతు గర్భో అక్షితో జీవోజీవం త్యాః ॥

(దీనికి పదవి భాగము మొదలగునవి మున్నె చెప్పఁబడినవి)

మూ॥ తిల దేఽవ పద్యస్వ న మాగ్ం న మసి నోదరం । స్థలి (రల యోరభేదః) త్ర్యవపద్యస్వ న మాగ్ం సేషు న స్నావసు ॥

పదవి॥ తిలదే । అవ । పద్యస్వ । న । మాంసం । అపి । న । ఉదరం । స్థతీ । అవ । పద్యస్వ । న । మాంసేషు । న । స్నావసు ॥

టీక॥ తిలదే = ఓజరాయువా ! అవపద్యస్వ = క్రిందనుబడుము, మాంసమపి = మాంసమును, ఉదరం = ఉదరమును, నావపద్యస్వ = పడవియ్యకుము, స్థలితీ = నీవు వికలము లేనిదానవై, అవపద్యస్వ = పడుము, మాంసేషు = మాంసములతోడను, స్నావసు = నాడులతోను, నావపద్యస్వ = పడకుము.

తా॥ ఓ జరాయువా ! నీవు వికలము కానిదానవై మాంసమును నాడులను పడనియ్యక నీవు మాత్రమే క్రింద పడుము.

మూ॥ న బద్ధ మసి మజ్జసు లరైతు పృశ్ని శేవలగ్ం శునే జరాయ్యత్తవే ॥

పదవి॥ న । బద్ధం । అసి । మజ్జసు । నిరైతు । పృశ్ని । శేవలం । శునే । జరాయు । అత్తవే ॥

టీక॥ మజ్జసు = ఎముకలతుందలి సారముతోడను, బద్ధం = బంధింపఁబడినదానవు, నాసి = కావు, జరాయు = మాని, పృశ్ని = స్వల్పరూపమైనదౌచు, శేవలం = సుఖము కలుగునట్టుగాను, శునే = కుక్కయొక్క, అత్తవే = భక్షణకొఱకు, నిరైతు = బయటికి వచ్చుఁగాక.

తా॥ ఈ జరాయువు నాడులతో జుట్టఁబడక స్వల్పరూపమును బొంది శునకము భక్షించుటకు సుఖముగా బయలువెడలుఁగాక.

ఇతి ఏకాదశ ఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ ద్వాదశ ఖండః ♦—

మూ॥ దివ స్పరి ప్రథమం జజ్ఞే అగ్ని రస్మ ద్ద్వితీయం పరి జాతవేదాః । తృతీయ మప్సు నృమణా అజస్ర మింధాన ఏనం జరతే స్వాధీః ॥

పదవి॥ దివః । పరి । ప్రథమం జజ్ఞే । అగ్నిః అస్మత్ । ద్వితీయం । పరి । జాతవేదాః । తృతీయం । అప్సు । నృమణాః । అజస్రం । ఇంధానః । యేనం । జరతే । స్వాధీః ॥

టీక॥ జాతవేదాః = పుట్టిన (ప్రజ్ఞగలవాడును, నృమణాః = భర్తలైన మనుష్యులయందు ప్రేమగలవాఁడునగు, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, ప్రథమం = ముందుగా, దివస్పరి = ఆకాశము వలన, జజ్ఞే = పుట్టెను, ద్వితీయం = రెండవతూరి, అస్మత్పరి = మనవలన, జజ్ఞే = పుట్టెను, తృతీయం = మూడవతూరి, అప్సు = ఉదకములయందు, జజ్ఞే = పుట్టెను, స్వాధీః = స్థిరచిత్తముగల పురుషుఁడు, అజస్రం = యెల్లప్పుడు, ఏనం = ఈ యగ్నిహోత్రుని, ఇంధానః = ప్రజ్వలింపఁ జేసినవాఁడై, జరతే = స్తోత్రమును జేయుచున్నాఁడు

తా॥ విశేషజ్ఞానము గలవాఁడును భక్తులయందు ప్రేమగలవాఁడునైన అగ్ని హోత్రుఁడు ముందుగా సూర్యరూపముగా నాకాశమువల్లను బిమ్మట మనవల్ల నసఁగా యజమానుని వల్లను దర్వాత బడబాగ్ని రూపముగా నుదకముల యందును బుట్టెను. ఇటువంటి యగ్నిహోతుని మనుష్యుఁడు స్థిరచిత్తము గలవాఁడై పజ్వ లింపఁజేసి స్తుతించు చున్నాఁడు.

మూ॥ విద్మాతే అగ్నే త్రేధా త్రయాణి విద్మాతె సద్మ విభృతం పురుత్రా । విద్మా తే నామ పరమం గుహాయ ద్విద్మాత ముత్సం యత అజగంథ ॥

పదవి॥ విద్మ । తే । అగ్నే । త్రేధా । త్రయాణి । విద్మ । తే । సద్మ । విభృతం । పురుత్రా । విద్మ । తే । నామ । పరమం । గుహా । యత్ । విద్మ । తం । ఉత్సం । యతః । ఆ । జగంథ ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోతుఁడా ! తే = నీయొక్క త్రేధా=మూఁడు విధములుగా నేర్పడిన, త్రయాణి = మూఁడురూపములను, విద్మ = గుర్తెఱుఁగుదుము, తే = నీయొక్క, పురుత్రా = విస్తారమైలేక అక నేవిధములుగాసుండిన, సద్మ = స్థానమును, విద్మ = గుర్తెఱుఁగుదును, తే = నీయొక్క, పరమం = విశేషమైనదై, గుహా = రహస్య మైన, యత్ = యే, నామ = పేరుగలవో, తత్ = దానిని, విద్మ = గుర్తెఱుగుదును, త్వం = నీవు. యతః = యొక్కడనుండి, ఆజగంథ =వచ్చితివో, తం=అటువంటి. ఉత్సం=ఉత్పత్తిస్థానమును, విద్మ=గుర్తెఱుఁగుదును.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతుఁడా ! పృథివ్యాకాశ స్వర్గముల మూఁడింటి యందున నున్న అగ్ని వాయువ్యాదిత్యులు అనెడు మూఁడు రూపములను నే నెఱుగుదును. గార్హ పత్యాహవనీయ దక్షిణాగ్ని రూపములైన నీ స్థానములను గుర్తెఱుఁగుదును. అజ్ఞానులకుఁ దెలియ శక్యముగాని నీ యధికమయిన రూపమును దెలిసికొంటిని. నీ వెచ్చట జనియించితివో యట్టి స్థానమును దెలిసికొంటిని.

మూ॥ సముద్రే త్వా నృమణా అప్స్వంత ర్నృచక్షా ఈధే దివో అగ్న ఊధన్ । తృతీయే త్వా రజసి తస్థివాగ్ంస మృతస్య యోనౌ వహిషా అహిన్వన్ ॥

పదవి॥ సముద్రే । త్వా । నృమణాః । అప్సు । అంతః । నృచక్షాః । ఈధే । దివః । అగ్నే । ఊధన్ । తృతీయే । త్వా । రజసి । తస్థివాంసం । ఋతస్య । యోనా । మహిషాః । అహిన్వన్ ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! నృమణాః = లోకుల యనుగ్రహము అనఁగా లోకోపకారనిమిత్తము, సముద్రే = సముద్రమందు, అప్సు = జలముల యందు, అంతః = లోపలనున్నట్టి, త్వా = నిన్ను, ఈధే = ఆజ్యాది హవిస్సుచేత ప్రజ్వలింపఁజేయుచున్నాఁడు, దివః = స్వర్గలోకమునకు, ఊధః = దిగువభాగమున నుండిన సూర్యుఁడు, నృచక్షాః = లోకుల పుణ్యపాపములను జూచుచు, త్వాం = నిన్ను, ఈధే = ప్రజ్వలింపజేయుచున్నాఁడు, మహిషాః = పెద్దలు, ఋతస్య = జలమునకు, యోనా = కారణమైన, తృతీయేరజసి = మూడవలోకమైన స్వర్గంబున తస్థివాంసం = ఉన్నవానిఁగా, అహిన్వన్ = నిన్నుఁదెలిసికొనిరి.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! ప్రతి మనుష్యుడును లోకోపకారబుద్ధిచే ఆజ్యాది హవిస్సులచే, సముద్రమధ్యంబున బడబాగ్ని రూపముగా నుండియున్న నిన్ను ప్రజ్వలింపఁజేయుచున్నాఁడు. స్వర్గమునకు దిగువభాగంబున నున్న కర్మసాక్షియగు సూర్యుండును నిన్నుఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచున్నాడు. ఉదకములకుఁ గారణభూతుఁడవైన నిన్ను త్రివిష్టపమనఁబడు స్వర్గలోకమునందు నున్నవానిఁగాఁ బెద్దలు తెలిసికొనుచున్నారు.

మూ॥ అక్రందదగ్ని స్తనయన్నివ ద్యౌః క్షామా రేరిహ ద్వీరుధస్స
మంజన్ । సద్యో జజ్ఞానో విహీ మిద్ధో అఖ్య దారోదసీ భాను
నా భాత్యంతః ॥

పదవి॥ అక్రందత్ । అగ్నిః । స్తనయన్ । ఇవ । ద్యౌః । క్షామా । రేరిహత్ । వీరుధః । సం । అంజన్ । సద్యః । జజ్ఞానః । వి । హి । ఈం । ఇద్ధః । అఖ్యత్ । ఆ । రోదసీ । భానునా । భాతి । అంతః ॥

టీక॥ ద్యౌః = ఆకాశమునందు, స్తనయన్నివ = మేఘుఁడువలెనే, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, అక్రందత్ = ధ్వనిఁజేయుచు, క్షామా = భూమియందు, సమంజన్ = అంతటను వ్యాపించుచు, వీరుధః = పొదరండ్లు మొదలగువానిని, రేరిహత్ = భక్షించెను, కించ = ఇంతియే కాదు, జజ్ఞానః = అడవియందుఁ బుట్టినవాఁడై, సద్యః = అప్పుడే, ఇద్ధః = మండుచు, వ్యఖ్యత్ = విశేషముగా ప్రకాశించెను, ఆరోదసీ =

ఆకాశ భూములయొక్క, అంతః = మధ్యప్రదేశమునందు, భానునా = తనకాంతి చేత, భాతి = ప్రకాశించుచున్నాడు.

తా॥ ఆకాశమునందు మేఘుఁడువలెనే భూమియందు అగ్నిహోత్రుఁడు అంతటను వ్యాపించి ధ్వనిచేయుచు అడవి ప్రదేశంబున బొదరిండ్లు మొదలగువానిని భక్షింపుమఁ బుట్టినతోడనే మిక్కిలిమండుచు భూమికి ఆకాశమునకు మధ్యమందు ప్రదేశము నంతయుఁ దనదీప్తిచే నింపి విశేషముగాఁ బ్రకాశించుచున్నాడు.

మూ॥ ఉశిక్పావకో అరతిః సుమేధా మర్త్యేష్వగ్ని రమృతో నిధాయి ఇయర్తి ధూమ మరుషం భరిభ్ర దుచ్ఛుక్రేణ శోచిషా ద్యా మినక్షత్ ॥

పద॥ ఉశిక్ । పావకః । అరతిః । సుమేధాః । మర్త్యేషు । అగ్నిః । అమృతః । నిధాయి । ఇయర్తి । ధూమం । అరుషం । భరిభ్రత్ । ఉత్ । శుక్రేణ । శోచిషా । ద్యాం । ఇనక్షత్ ॥

టీక॥ ఉశిక్ = కోరదగినవాఁడును, పావకః = పవిత్రుఁడును, అరతిః = వచ్చెడువాఁడును. సుమేధాః = మంచి ప్రజ్ఞగలవాఁడును అగు, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, మర్త్యేషు = మనుష్యలోకంబున, అమృతః = యెప్పుడును నశింపని వాఁడుగా, నిధాయి = ఉంచబడెను, సః = ఆ యగ్నిహోత్రుఁడు, ధూమం = పొగను, ఉదియర్తి = వెళ్ళఁబుచ్చుచున్నాఁడు, అరుషం = విశేషమైన కాంతిని, భరిభ్రత్ = ధరించుచున్నాఁడు, శుక్రేణ = పరిశుద్ధమైన, శోచిషా = కాంతిచేతను ద్యాం = ఆకాశమును, ఇనక్షత్ = వ్యాపించును.

తా॥ భక్తులు కోరదగినవాఁడును పవిత్రుఁడును యెచ్చటనైనను బుట్టువాఁడును మంచి ప్రజ్ఞగలవాఁడునైన యగ్నిహోత్రుఁడు భూలోకంబున నెల్లప్పుడును నశింపనివాఁడుగాఁ జేయఁబడినందున ఆ యగ్నిహోత్రుఁడు ప్రజ్వరిల్లుచు ధూమమును వెళ్ళఁబుచ్చుచు కాంతిని ధరించుచు దనకాంతిని నాకాశమునందతటను వ్యాపింపఁ జేయుచున్నాడు.

మూ॥ విశ్వస్య కేతు ర్భువనస్య గర్భ ఆరోదసీ అపృణా జ్జాయమానః వీడుంచి దద్రి మభి నత్ప్రతాయుం జనా యదగ్ని మయజంత పంచ ॥

పదవి॥ విశ్వస్య । కేతుః । భువనస్య । గర్భః । ఆ । రోదసీ । అపృణాత్ । జాయమానః । వీడుం । చిత్ । అద్రిం । అభినత్ । పరాయన్ । జనాః । యత్ । అగ్నిం । అయజంత । పంచ ॥

టీక॥ విశ్వస్య = సమస్తమును, కేతుః = చూచువాఁడును, భువనస్య = ప్రపంచముయొక్క, గర్భః = హృదయమందు జఠరాగ్నిగానుండువాఁడునగు అగ్నిహోత్రుఁడు, జాయమానః = పుట్టినవాఁడై ఆరోదసీ = భూమ్యంతరిక్షముల మధ్యను, అపృణాత్ = వ్యాపించును, యత్ = యెప్పుడు, పంచ = అయిదు వర్ణములుగల, జనాః = మనుష్యులు, అగ్నిం = అగ్నిహోత్రుని, అయజంత = పూజించుచున్నారో తదా = అప్పుడు, వీడుం = దృఢమైన, అద్రిమపి = పర్వతమునైనను, అభినత్ = భేదించి, పరాయన్ = వెళ్లును.

తా॥ ప్రపంచమునందు సుకృత దుష్కృతములను జూచుచు సమస్త జంతువులయొక్క గర్భములయందు వైశ్వానరూతముగాఁ బుట్టినవాఁడై భూమ్యంతరిక్షములమధ్య వ్యాపించు చున్నాఁడు. కిరాతులతోఁగూడ నయిదు వర్ణములు గల మనుష్యులెప్పుడు అగ్నిని బూజంచుచున్నారో యప్పుడు దృఢమైన పర్వతమునైనను భేదించి రాఁగలఁడు.

మూ॥ శ్రీణా ముదారో ధరుణో రయీణాం మనీషాణాం ప్రార్పణ స్సోమగోపాః । వసో స్సూనుస్సహసో అప్సు రాజా విభాత్యగ్ర ఉషసా మిధానః ॥

పదవి॥ శ్రీణాం । ఉదారః । ధరుణః । రయీణాం । మనీషాణాం । ప్రార్పణః । సోమగోపాః । వసోః । సూనుః । సహసః । అప్సు । రాజా । విభాతి । అగ్రే ఉషసాం । ఇధానః ॥

టీక॥ శ్రీణాం = సంపత్తులను, ఉదారః = సృజించువాఁడును, రయీణాం = ధనములయొక్క, ధరుణః = ధరించినవాఁడును, మనీషాణాం = బుద్ధులయొక్క, ప్రార్పణః = ఇచ్చువాఁడును సోమగోపాః = చంద్రునైనను రక్షించువాఁడును, వసోః = ప్రశస్తుఁడును, సహసః = బలమునకు, సూనుః = కుమారుఁడను, అప్సు = జలమునందు, రాజా = ప్రకాశించువాఁడును అగు అగ్నిహోత్రుఁడు, ఉషసాం = ప్రాతః కాలములయొక్క, అగ్రే = ముందు, ఇధానః = ప్రజ్వలింప జేయబడినవాఁడై, విభాతి = ప్రకాశించుచున్నాఁడు.

తా॥ సంపత్తులను గలుగఁజేయు వాఁడును ధరించు వాఁడును మంచి బుద్ధుల నిచ్చువాఁడును చంద్రునకు వెలుగు నిచ్చువాఁడును ప్రశస్తుఁడును బలమువలనఁ గలుగువాఁడును జలమునందు మెఱుపురూపంబునఁగాని బడబాగ్ని రూపంబునఁగాని ప్రకాశించునట్టి యగ్నిహోత్రుఁడు ప్రతిదినమందున నుదయంబున యజమానుల చేత ప్రజ్వలింపఁజేయఁ బడినవాఁడై ప్రకాశించుచున్నాఁడు.

మూ॥ యస్తే అద్య కృణవ ద్భద్రశోచే పూపం దేవ ఘృత వంత
మగ్నే ప్రతన్నయ ప్రతారాం వస్యో అచ్ఛాఽభి ద్యుమ్నం
దేవ భక్తం యవిష్ఠ ॥

పదవి॥ యః। తే। అద్య। కృణవత్। భద్రసోచే। అపూపం। దేవ। ఘృతవంతం। అగ్నే। ప్ర। తం। నయ। ప్రతరాం। వస్యః। అచ్ఛ। అభి। ద్యుమ్నం। దేవభక్తం। యవిష్ఠ ॥

టిక॥ భద్రశోచే = కల్యాణములచే ప్రకాశించువాఁడా! దేవ = దేవుడా! అగ్నే = అగ్నిహోత్రుఁడా! యః = యే మనుష్యుఁడు, అద్య = ఇప్పుడు, తే = నీకొఱకు, ఘృతవంతం = ఆజ్యముతోఁగూడిన, అపూపం = అపూపమును అనఁగా పురోడాశమును, కృణవత్ = హోమముచేయుచున్నాఁడో, యవిష్ఠ = పిన్నవయస్సుగల యో యగ్నిహోత్రుడా! దేవభక్తం = దేవునియందు భక్తిగల, తం = ఆ పురుషుని, వస్యః = స్వాధీనమైన, శ్రియః = శుభములను, అచ్ఛ = పొందుకొఱకు ప్రణయ = పొందింపుము (అనుగ్రహింపుము) ద్యుమ్నం = ధనమును. అభిప్రతరాం నయ = విశేషముగా బొందింపుము.

తా॥ శుభములచే బ్రకాశించువాఁడును దేవుఁడునగు నో యగ్నిహోత్రుఁడా! యే మనుష్యుఁడు నీ కొఱకు ఆజ్యముతోఁ గూడిన పురోడాశము నిచ్చుచున్నాఁడో దేవునియందు భక్తిగల యట్టి పురుషునికి నీస్వాధీనమైన శుభములను ధనమును గలుగునట్లు చేయుము.

మూ॥ ఆ తం భజ సౌశ్రవసే ష్వగ్న ఉక్థ ఉక్థ ఆ భజ శస్యమానే
ప్రియ స్సూర్యే ప్రియో అగ్నా భవా త్యుజ్జాతేన భినదదు
జ్జనిత్వైః ॥

పదవి॥ ఆ । తం । భజ । సౌశ్రవసేషు । అగ్నే । ఉక్థేఉక్థే । ఆ । భజ శస్యమానే । ప్రియః । సూర్యే । ప్రియః । అగ్నా । భవాతి । ఉత్ । జాతేన । భినత్ । ఉత్ । జనిత్వైః ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోతృడా! తం = ఆ పురోడాశము నిచ్చునట్టి పురుషుని, ఆభజ = ఆశ్రయించి యుండుము, సౌశ్రవసేషు = యోగ్యమైన యజ్ఞములయందును, శస్యమానే = ప్రశస్తమైన, ఉక్థేఉక్థే = ప్రతిసత్రమందునను, తం = ఆ పురుషుని, ఆభజ = ఆశ్రయించియుండుము. సః = ఆ పురుషుడు సూర్యే = సూర్యునకు, ప్రియః = ఇష్టుఁడగుచున్నాఁడు, తస్య = ఆపురుషునకు, అగ్నా = అగ్నిహోతృడు, ప్రియః = ఇష్టుఁడు, భవాతి = అగుచున్నాఁడు, సః = ఆ పురుషుఁడు, జాతేన = పుట్టిన తనయులచేతను, ఉద్భినత్ = ప్రకాశించుఁగాక, జనిత్వైః = గలుగబోయెడు తనయులచేతను, ఉద్భినత్ = ప్రకాశించుఁగాక.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతృఁడా! పురోడాశము నిచ్చునట్టి యాపురుషుని సమీపమందుండి ప్రతి యజ్ఞమునందును ప్రతి యుద్ధమునందును గాపాడుచుండుము. అట్టివానికి సూర్యుఁడును నీవును యిష్టులుగా నుందురు. ఆపురుషుడు పుట్టినట్టియుఁ బుట్టబోవునట్టియు దనయులచేత ప్రకాశించుచుండును.

మూ॥ త్వా మగ్నే యజమానా అనుద్యూ న్విశ్వావసూని దధిరే వార్యాణి త్వయా సహ ద్రవిణ మిచ్ఛమానా వ్రజం గోమంతము శిజో వివవ్రుః ॥

పదవి॥ త్వాం । అగ్నే । యజమానాః । అను । ద్యూన్ । విశ్వా । వసూని దధిరే । వార్యాణి । త్వయా । సహ । ద్రవిణం । ఇచ్ఛమానాః । వజ్రం । గోమంతం । ఉశిజః । వివవ్రుః ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోతృఁడా ! యజమానాః = యజమానులు, అనుద్యూన్ = ప్రతిదినంబునను, వార్యాణి = కోరదగిన, విశ్వా = సమస్తమైన, వసూని = ధనములను, దధిరే = ధరించిరి, ఉశిజః = ప్రజ్ఞావంతులైన అంగిరసున్మొదలగువారు, ద్రవిణం = రాక్షసులచేత నపహరింపఁబడిన గోధనమును తెచ్చుటకు, ఇచ్ఛమానాః = కోరినవారై, త్వయాసహ = నీతోగూడ వెళ్ళి, గోమంతం = గోవులుగల, వ్రజం = గోష్ఠమునుప్రవేశించి, వివవ్రుః = కవాటమును దెఱచిరి.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతృుఁడా ! యజమానులు ప్రతిదినంబునను నిన్ను బూజించి కోరదగిన సమస్తమైన ధనములను బొందుచున్నారు. పూర్వమందు దేవతల సంబంధమైన ధేనువును రాక్షసులపహరించి యొక రహస్య ప్రదేశమునందు దాచి యుంచగా బృహస్పతి మొదలగువారు నిన్ను దీసికొని వెళ్ళఁగా వారికి నంధకార ప్రదేశమునందు మార్గముఁ గనపఁబడితివి కాన వారప్పుడు లోపలికి వెళ్ళి యా గోవు లుండు స్థానమునుండి వెళ్ళి గోవును దెచ్చిరి.

మూ॥ దృశానో రుక్మ ఉర్వ్యా వ్యద్యౌ ద్దుమర్షణ మాయుశ్శ్రియె రుచానః। అగ్నిరమృతో అభవద్వయోభి ర్యదేనం ద్యౌరజనయ త్సురేతాః ॥

పదవి॥ దృశానః । రుక్మః । ఉర్వ్యా । వి । అద్యౌత్ । దుమర్షణం ఆయుః । శ్రియె । రుచానః । అగ్నిః । అమృతః । అభవత్ । వయోభిః । యత్। యేనం । ద్యౌః । అజనయత్ । సురేతాః ॥

టీక॥ దృశానః = చూడఁదగినవాఁడునై, రుక్మః = ప్రకాశించు స్వభావము గల అగ్నిహోతృుఁడు, ఉర్వ్యా = విశేషమైన కాంతిచేత, దుమర్షణం = సహింపశక్యము కానట్టిగా, వ్యద్యౌత్ = విశేషముగాప్రకాశించుచున్నాఁడు, యత్ = యెప్పుడు, సురేతాః = వర్షరూపమైన రేతస్సుగల, ద్యౌః = ఆకాశము, వయోభిః = హవిస్సురూపమైన అన్నములచేతను. యేనం = ఈ యగ్నిహోతృుని, అజనయత్ = పుట్టించెనో, తదా = అప్పుడు, ఆయుః = ఆయుస్సుకొఱకును, శ్రియె = సంపత్తుకొఱకును, రుచానః = ప్రకాశించువాఁడై, అగ్నిః = అగ్నిహోతృుఁడు అమృతః = నశింపనివాఁడు, అభవత్ = ఆయెను.

తా॥ దూరమునందుండినను అగపడువాఁడై ప్రకాశించునట్టి యగ్నిహోతృుఁడు విశేషమైన కాంతిచేత నితరులు చూచుటకు శక్యముకానట్లు ప్రకాశించును, వర్షమే రేతస్సుగాఁగల యాకాశము హవిస్సురూపమైన అన్నముచే నెప్పుడు పుట్టించెనో అప్పుడు అగ్నిహోతృుఁడు ప్రాణులయొక్క ఆయుస్సుకొఱకును సంపత్తుకొఱకును నశింపనివాఁడుగా నుండి యున్నాఁడు.

మూ॥ అస్మి న్నహగ్ం సహస్రం పుష్యా మ్యేధమానా స్వే వశే। అంగా దంగా త్సంభవసి హృదయా దధిజాయసే। ఆత్మావై పుత్రనామాఽసి సజీవ శరద శ్శతమ్ ॥

పదవి॥ అస్మిన్ । అహం । సహస్రం । పుష్యామి । యేధమానః । స్వే । వశే । అంగాత్ । అంగాత్ । సంభవసి । హృదయాత్ । అధి । జాయసే । ఆత్మా వై । పుత్రనామా । అసి । సః । జీవ । శరదః । శతం ॥

టీక అహం = నేను, అస్మిన్= ఈ కుమారునియందు, సహస్రం = వెయ్యి కోరికలను, పుష్యామి = పొందఁగలను, అయం = ఈపిల్లవాఁడు, స్వేవశే = స్వతంత్రిమందున్నవాఁడై, ఏధమానః = వృద్ధిపొందుచుండును. పుత్త్ర = ఓకుమారుఁడా! అంగాదంగాతు = ప్రతియవయవమునుండి, సంభవసి = పుట్టితివి, హృదయాదధి = హృదయమువల్లను, జాయసే = పుట్టితివి, త్వం = నీవు, పుత్త్రనామా = కుమారుడను పేరుగల, ఆత్మావై= నాస్వరూపమే, అసి = ఆయితివి, సః = అటువంటి, త్వం =నీవు, శతం= నూఱు, శరదః =సంవత్సరములు, జీవ=బ్రతికియుండుము.

తా॥ నేను ఈకుమారునివలన అనేకమైన సంతోషములను బొందెదను. ఈ పిల్లవాఁడు స్వతంత్రిముగా జీవించుచు వృద్ధిపొందుగాక. ఓ కుమారా ! నీవు నా ప్రతి యవయవమునుండి మఱియు మనోరూపమైన హృదయమునుండియుఁ బుట్టితివి కాఁబట్టి నీవు కుమారుఁడను పేరుగల నా స్వరూపమైతివి. ఇట్టి నీవు నూఱుసంవత్సరముల పర్యంతము జీవించి యుందువుగాక.

ఇతి ద్వాదశ ఖండ స్సమాప్తః.

—♦ త్రయోదశ ఖండః ♦—

మూ॥ అశ్మా భవ పరశుర్భవ హిరణ్య మస్తృతం భవ పశూనాం త్వా హింకారే ణాఽభి జిఘ్రామ్యసౌ ॥

పదవి॥ అశ్మా । భవ । పరశుః । భవ । హిరణ్యం । అస్తృతం । భవ । పశూనాం । త్వా । హిం కారేణ । అభి । జిఘ్రామి । అసౌ ॥

టీక॥ అశ్మా = ఱాయివలెనే స్థిరముగా, భవ = ఉంకుము, పరశుః =గొడ్డలివలెనే తీక్ష్ణముగా, భవ = ఉండుము, అస్తృతం = మలినముచేఁ గప్పఁబడని, హిరణ్యం = బంగారమువలెనే, భవ = ఉండును, అసౌ = ఓ వత్సా ! త్వా=నిన్ను పశూనాం = పశువులయొక్క, హిం కారేణ = హింకారముచేత, అభిజిఘ్రామి= ఆఘ్రాణించుచున్నాను.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా ! నీవు రాయివలె స్థిరముగాను గొడ్డలివలె నితరులకు నసాధ్యుఁడవుగాను మలినములేనిబంగారమువలెఁ బ్రకాశించువాఁడవుగానుండుము. పశువులు ప్రేమచేఁ దమదూడల నేతీరుగ నాఘ్రాణించునో ఆతీరునవే నిన్ను ఆఘ్రాణించుచున్నాను.

మూ॥ మేధాంతే దేవస్సవితా మేధాం దేవీ సరస్వతీ। మేధాం తే అశ్వినా దేవా వాధత్తాం పుష్కరస్రిజా ॥

పదవి॥ మేధాం । తే । దేవః । సవితా । మేధాం । దేవీ । సరస్వతీ । మేధాం । తే । అశ్వినా । దేవా । ఆధత్తాం । పుష్కరస్రిజా ॥

టీక॥ దేవః = దేవుఁడగు, సవితా = సూర్యుఁడు, తే = నీకొఱకు, మేధాం= ధారణాబుద్ధిని. ఆదధాతు = చేయుఁగాక, దేవీ = దేవతయగు, సరస్వతీ =సరస్వతి మేధాం = ధారణాబుద్ధిని, ఆదధాతు = చేయుఁగాక, దేవా = దేవతలగు, పుష్కరస్రిజా = పద్మమాలికలను ధరించిన, అశ్వినా = అశ్వినులు యిద్దఱును, తే = నీకొఱకు, మేధాం = ధారణాబుద్ధిని. ఆ దధాతు = చేయుఁగాక.

తా॥ సూర్యుఁడుమ సరస్వతీదేవియు పద్మమాలికలను ధరించిన అశ్వినీ దేవతలిద్దఱును నీకు నెల్లప్పుడు జ్ఞాపకముగల బుద్ధికలుగునట్లు చేయుదురుగాక.

మూ॥ త్వయి మేధాం త్వయి ప్రజాం త్వ యగ్ని స్తేజో దధాతు । త్వయి మేధాం త్వయి ప్రజాం త్వ యీంద్ర ఇంద్రియం దధాతు । త్వయి మేధాం త్వయి ప్రజాం త్వయి సూర్యో భ్రాజో దధాతు ॥

పదవి॥ త్వయి । మేధాం । త్వయి । ప్రజాం । త్వయి । అగ్నిః । తేజః । దధాతు । త్వయి । మేధాం । త్వయి । ప్రజాం । త్వయి । ఇంద్రః । ఇంద్రియం । దధాతు । త్వయి । మేధాం । త్వం । ప్రజాం । త్వయి । సూర్యః । భ్రాజః । దధాతు ॥

టీక॥ త్వయి = నీయందు, మేధాం = తెలివిని, త్వయి=నీయందు, ప్రజాం= సంతానమును, త్వయి =నీయందు. తేజః = తేజస్సును, అగ్నిః =అగ్నిహోత్రుఁడు దధాతు = కలుగఁజేయుఁగాక, ఇంద్రః = ఇంద్రుఁడు, త్వయి = నీయందు, మేధాం = తెలివిని, త్వయి = నీయందు, ప్రజాం = సంతానమును, ఇంద్రియం =రేత

స్సును, దధాతు = కలుగజేయుఁగాక, సూర్యః = సూర్యుఁడు, త్వయి = నీయందు, మేధాం = తెలివిని, త్వయి = నీయందు, ప్రజాం = సంతానమును, త్వయి = నీయందు, భ్రాజః = ప్రకాశమును, దధాతు = కలుగఁజేయుఁగాక.

తా॥ అగ్నిహోతుృఁడు తెలివిని సంతానమును కాంతిని ఇంద్రుఁడు తెలివిని సంతానమును తేజస్సును సూర్యుఁడు తెలివిని సంతానమును ప్రకాశమును నీకుఁ గలుగఁజేతురుగాక.

మూ॥ క్షేత్రియై త్వా నిర్ఋత్యై త్వాద్రుహో ముంచామి వరుణస్య పాశాత్ । అనాగసం బ్రహ్మణే త్వా కరోమి । శివే తే ద్యావాపృథివీ ఉభే ఇమే ॥

పదవి॥ క్షేత్రియై । త్వా । నిర్ఋత్యై । త్వా । ద్రుహః । ముంచామి । వరుణస్య । పాశాత్ । అనాగసం । బ్రహ్మణే । త్వా । కరోమి । శివే । తే । ద్యావాపృథివీ । ఉభే । ఇమే ॥

టీక॥ క్షేత్రియై = చికిత్సజేయతగిన వ్యాధివల్లను, (పంచమ్యర్థమందుచతుర్థి) త్వా = నిన్ను, ముంచామి = విడిచి పెట్టించు చున్నాను, త్వా = నిన్ను, నిర్ఋత్యై = రాక్షసులనుండియు, ద్రుహః = ద్రోహముచేయువానినుండియు, వరుణస్య = వరుణదేవునియొక్క, పాశాత్ = త్రాటినుండియు, ముంచామి = విడచి పెట్టించుచున్నాను, అనాగసం = నిరపరాధుఁడవైన, త్వా=నిన్ను, బ్రహ్మణే= వేదముకొఱకు, కరోమి = చేయు చున్నాను, ఉభే = రెండైన, ఇమే = ఈ ద్యావా పృథివీ = స్వర్గ భూలోకములు, తే = నీకు, శివే = మంళప్రదములగుగాక.

తా॥ ఓ వత్సా! చికిత్సఁ జేయనగిన వ్యాధియు రాక్షసుని సంబంధమైన భయమును ఇతరునివలని ద్రోహమును వరుణుని పాశభయమును నిన్ను నంటకుండునట్లుగాఁ జేయుచున్నాను. దోషరహితుండవైన నిన్ను వేద పఠనమునకు దగినవానిగాఁ జేయుచున్నాను. గాన ఈ భూమ్యంతరిక్షములు నీకు శుభములను గలుగఁజేయుచుండుఁగాక.

మూ॥ శం తే అగ్నిస్సహాఽద్భిరస్తు శం ద్యావా పృథివీ సహౌషధీభిః । శమంతరిక్షగ్ం సహ వాతేన తే శం తే చతస్రః ప్రదిశో భవంతు ॥

పదవి॥ శం । తే । అగ్నిః । సహ । అద్భిః । అస్తు । శం । ద్యావా పృథివీ । సహ । ఓషధీభిః । శం । అంతరిక్షం । సహ । వాతేన । తే । శం । తే । చతస్రః । ప్ర । దిశః । భవంతు ॥

టీక॥ అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, అద్భిస్సహ = ఉదకములతోఁగూడ, తే = నీయొక్క, శం = సుఖమునుగుఱించి, అస్తు = అగుఁగాక, ద్యావాపృథివీ = ఆకాశ భూములు, సహౌషధీభిః = ఓషధులతోఁగూడ తే = నీయొక్క, శం = సుఖమును గుఱించి, స్తాం = అగుగాఁక, అంతరిక్షం = ఆకాశము, వాతేనసహ = వాయువుతో గూడ తే = నీయొక్క, శం = సుఖమునుగుఱించి అస్తు = అగుఁగాక, తే = ఆ ప్రసిద్ధమైన, చతస్రః = నాలుగైన, ప్రదిశః = ప్రధానములైన తూర్పు మొదలగు దిక్కులు, తే = నీయొక్క, శం = సుఖమునుగుఱించి, భవంతు = అగుఁగాక.

తా॥ ఉదకములతోఁ గూడ నగ్నిహోత్రుఁడును ఓషధులతోఁగూడ స్వర్గ భూలోకములును వాయువుతోఁగూడ నంతరిక్షమును ప్రసిద్ధములైన తూర్పు మొద లగు ప్రధానదిక్కులు నాలుగును నీకు సుఖమును గలుగఁజేయుఁగాక.

మూ॥ యా దైవీ శ్చతస్రః ప్రదిశో వాతపత్నీ రభి సూర్యో విచష్టే।
తాసాం త్వా జరస ఆదధామి ప్ర యక్ష్మ ఏతు నిర్ ఋతిం పరాచైః॥

పదవి॥ యాః । దైవీః । చతస్రః । ప్ర । దిశః । వాతపత్నీః । అభి । సూర్యః । విచష్టే । తాసాం । త్వా । జరసః । ఆ । దధామి । ప్ర । యక్ష్మః । ఏతు నిర్ ఋతిం । పరాచైః ॥

టీక॥ దైవీః = దేవతాసంబంధములైనవియు, వాతపత్నీః = వాయువు పరిపాల కుడుగా గలవియు యాః = ఏ, చతస్రః = నాలుగైన, ప్రదిశః = ప్రధానదిక్కు లుగలవో, తాసాం = ఆదిక్కులయొక్క, ఆజరసః = ముదిమి పర్యంతము అనఁగా దిక్కులు జీర్ణమగువఱకు, త్వా = నిన్ను, ఆదధామి = స్థాపించుచున్నాను, యక్ష్మః = క్షయరోగము, పరాచైః = నీవల్లను మళ్ళిపోయి, నిర్ ఋతిం = రాక్ష సుని, ప్రైతు = పొందుగాక.

తా॥ ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతల సంబంధమైనవియు వాయువుచే బరిపా లింపఁ బడునవియు తూర్పు మొదలగు ప్రధానమైన యేనాలుగుదిక్కులు గలవో ఆ దిక్కులుండు వంతకాలము నీవు నుందువుగాక. క్షయరోగము నిన్ను విడిచి నిర్ ఋతిని బొందుఁగాక.

మూ॥ అమోచి యక్ష్మా ద్దురితా దవర్త్యై ద్రుహః పాశా న్నిర్ ఋత్యై చోదమోచి । అహా అవర్తి మవిదత్స్యోనమప్య భూద్భద్రే సుకృతస్య లోకే ॥

పదవి॥ అమోచి । యక్ష్మాత్ । దురితాత్ । అవర్త్యై । ద్రుహః । పాశాత్ నిర్ ఋత్యై । చ । ఉత్ । అమోచి । అహాః । అవర్తిం । అవిదత్ । స్యోనం। అపి అభూత్ । భద్రే । సుకృతస్య । లోకే ॥

టీక॥ అయం = ఈపిల్లవాఁడు, యక్ష్మాత్=క్షయరోగమనెడు, దురితాత్= పాపమువల్లను, అమోచి= విడువఁబడుగాక, అవర్త్యై = అవర్తియనెడు పాపము నుండి, అమోచి = విడువఁబడుఁగాక, ద్రుహః = ద్రోహము చేయువానియొక్క, పాశాత్= పాశమునుండి, అమోచి = విడువఁబడుఁగాక, నిర్ ఋత్యై = రాక్షసుని వల్లను, అమోచి = విడువఁబడుఁగాక, అవర్తిం=దారిద్ర్యమును, అహాః=పోఁగొట్టుఁగాక, స్యోనం=సుఖమును, అవిదత్=పొందుఁగాక, సుకృతస్య=పుణ్యముయొక్క, భద్రే=శుభములనొసఁగెడు, లోకే=లోకమునందు, అభూత్=ఉండుగాక.

తా॥ ఈ పిల్లవాఁడు క్షయరోగమునుండియు అవర్తియను పాపమునుండియు ద్రోహముచేయువాని నుండియు రాక్షసునుండియు విడువఁబడుగాక. ఈ పిల్ల వాఁడు దారిద్ర్యమును బోఁగొట్టుఁగాక. సుఖమును బొందుఁగాక. శుభముల నొసఁగు పుణ్యలోకంబున నివసించుఁగాక.

మూ॥ సూర్య మృతం తమసో గ్రాహ్యా యద్దేవా అముంచ న్నసృజ న్వ్యేనసః । ఏవ మహ మిమం క్షేత్రియా జ్జామిశగం సాద్ద్రుహే ముంచామి వరుణస్యపాశాత్ ॥

పదవి॥ సూర్యం । ఋతం । తమసః । గ్రాహ్యాః । యత్ । దేవాః । అముంచన్ । అసృజన్ । వి । ఏనసః । ఏవం । అహం । ఇమం । క్షేత్రియాత్ । జామి శంసాత్ । ద్రుహే । ముంచామి । వరుణస్య । పాశాత్ ॥

టీక॥ తమసః = రాహువుయొక్క, గ్రాహ్యాః = గ్రహణమువల్లను, ఋతం= పొందఁబడిన, సూర్యం = సూర్యుని, యత్ = ఏ ప్రకారముగా, దేవాః=దేవతలు అముంచన్ = విడిపించిరో, ఏనసః = పాపమువల్లను, వ్యసృజన్ = విడిపించిరో, తథా = అప్రకారముగ, అహం = నేను, ఇమం = ఈపిల్లవానిని, క్షేత్రియాత్ = చికిత్స జేయఁదగిన వ్యాధివల్లను, జామిశంసాత్ = సోమరితనమువల్లను, ద్రుహే=

దౌర్గ్రాహినుండియు, వరుణస్య = వరుణునియొక్క, పాశాత్ = పాశమునుండియు, ముంచామి = విడిపించుచున్నాను.

తా॥ రాహువు గ్రహణముచే సూర్యు నాక్రమింపఁగా నట్టిసూర్యుని దేవతలు విడిపించి ప్రాయశ్చిత్తమూలమునఁ బావని పృత్తిఁజేసిరి. అతీరుననే చికిత్సఁజేయఁ దగిన వ్యాధినుండియు సోమరితనము నుండియు గ్రహిసుండియు వరుణుని పాశము నుండియు ఈ పిల్లవానిని విడిపించెదను.

మం॥ భూ స్స్వాహా భువ స్స్వాహా సువ స్స్వా హాఓగ్ స్వాహా ॥

తా ॥ యీమంత్రముసకు తాత్పర్యము మొదలగునవి ఈ వఱలో జెప్పఁబడినవి.

ఇతి త్రయోదశఖండ స్సమాప్తః.

—♦ చతుర్దశ ఖండః ప్రారంభః ♦—

మం॥ మా తే కుమారగ్ం రక్షోఽవధీ న్మా ధేనురత్యా సారణీ । ప్రియా ధనస్య భూయా ఏధమానా స్వే గృహే ॥

పదవి॥ మా । తే । కుమారం । రక్షః । అవధీత్ । మా । ధేనుః । అత్యా సారిణీ । ప్రియా । ధనస్య । భూయాః । ఏధమానాః । స్వే । గృహే ॥

టిక॥ జాయే = ఓ భార్యా ! తే = నీ యొక్క, కుమారం = తనయుని, రక్షః = రాక్షసుఁడు, మావధీత్ = హింసఁజేయకుండుఁగాక, అత్యాసారిణీ=అతి క్రమించి వెళ్ళునట్టి, ధేనుః = ఆవుగా, మాభూః = కాఁబోకుము, స్వే = మన సంబంధమైన, గృహే = గృహమందు, ఏధమానా = పిల్లవానిని బోషించు చున్న దానవై, ధనస్య = పుత్రరూపమైన ధనమునకు, ప్రియా = యిష్టురాలవై, భూయాః = అగుము.

తా॥ ఓ భార్యా ! నీ తనయుని రాక్షసుఁడు హింసఁ జేయ కుండుఁగాక. దూడయందుండు ప్రేమచే ఆవు దూడవద్ద కరుచు సమయంబున నితరుల నెట్లు లక్ష్యముఁ జేయకుండునో అలాగునఁ నీవు పుత్రుని జూచు సమయంబున నితరులను నిర్లక్ష్యముఁ జేయకుము. మన గృహమందు ధనముతో సమానమైన నీ తనయుని బెంచుచుండుము.

మం॥ అయం కుమారో జరాం ధయతు దీర్ఘ మాయుః । యస్మై త్వగ్ం స్తనప్రప్యా యాఽయుర్వర్చో యశో బలమ్ ॥

పదవి॥ అయం । కుమారః । జరాం । యతు । దీర్ఘం । ఆయుః । యస్మై త్వం । స్తన । ప్రిప్యాయ । ఆయుః । వర్చః । యశః । బలమ్ ॥

టీక॥ అయం = ఈ, కుమారః = పిల్లవాడు, జరాం = ముదిమిని, దీర్ఘం = విశేషమైన, ఆయుః = ఆయుర్దాయమును, ధయతు = పానముఁ జేయుఁగాక· స్తన = ఓ స్తనమా ! త్వం = నీవు, యస్మై = యెవనికొఱకు, ఆయుః = ఆయుస్సును, వర్చః = కాంతిని, యశః = కీర్తిని, బలం = బలమును, ప్రప్యాయ = ప్రవింపజేయుచుంటివో

తా॥ ఓ స్తనమా ! నీవు యే పిల్లవానికొఱకు క్షీరరూపముగా ఆయుస్సును గాంతిని గీర్తిని బలమును యిచ్చెదవో ఆట్టి యీపిల్లవాఁడు చిరకాలాయుర్దాయాదులను గలుగఁజేయు నీ క్షీరములను బానముఁజేయుఁగాక.

మూ॥ యద్భూమే ర్హృదయం దివి చంద్రమసి శ్రితం। తదుర్వీపశ్యం మాహం పౌత్రమఘగ్ం రుదమ్ । యత్తేసుసీమే హృదయ వేదాఽహం తత్ప్రజాపతౌ । వేదామతస్య తేవయం । మాఽహం పౌత్ర మఘగ్ం రుదం ॥

పదవి॥ యత్ । భూమేః । హృదయం । దివి । చంద్రమసి । శ్రితం । తత్ ఉర్వి । పశ్యం । మా । అహం । పౌత్రం । అఘం । రుదం । యత్ । తే । సుసీమే హృదయం । వేద । అహం । తత్ । ప్రజాపతౌ । వేదామ । తస్య । తే । వయం। మా । అహం । పౌత్రం । అఘం । రుదం ॥

టీక॥ భూమేః = భూమియొక్క. యత్ = యే. హృదయం = హృదయరూపమైన భూచ్ఛాయ, దివి = ఆకాశమునందు, చంద్రమసి= చంద్రునియందు, శ్రితం = కలిసికొనియున్నదో, ఉర్వి = ఓభూమీ! తత్ =ఆకళంకమును. పశ్యం= చూచితిని, పౌత్రం = పుత్రులసంబంధమైన, అఘం = వ్యసనమునుగూర్చి, మారుదం = రోదమును జేయును, సుసీమే = యోగ్యమైన ప్రదేశముగలదానా ! తే = నీయొక్క, యత్ = యే, హృదయం = భూచ్ఛాయగలదో, తత్ = ఆఛాయను, ప్రజాపతౌ = ఓషధులను, పుట్టించువాఁడౌటవంను ప్రజాపతి యని చెప్పఁదగిన చంద్రునియందున్నదానిగాను, అహం = నేను, వేద = గుర్తెఱుఁగుదును, తస్య = ఆ పూర్వోక్తమైన, తే = నీ సంబంధమైన ఛాయను, తే=ఆ ప్రసిద్ధమైన, వయం = మేము, వేదామ=గుర్తెఱుఁగుదుము, అహం = నేను, పౌత్రం = పుత్రుల సంబంధమైన, అఘం=వ్యసనమునుగూర్చి, మారుదం = దుఃఖింపను.

తా॥ యోగ్యమైన ప్రదేశముగల యో భూమీ ! ఓషధులను పుట్టించువాడవుటచే ప్రజాపతి యనదగిన చంద్రునియందు సంక్రమించిన మనోరూపమైన నీ ఛాయను నే నెఱుగుదును. పుత్రులసంబంధమైనదుఃఖము మాకుసంభవింపకుండుగాక.

మూ॥ నాఽమయతి న రుదతి యత్ర వయం వదామసి । యత్ర చాఽభి మృశామసి ॥

పదవి॥ న । ఆమయతి । న । రుదతి । యత్ర । వయం । వదామసి । యత్ర । చ । అభి । మృశామసి ॥

టీక॥ యత్ర = యే ప్రదేశమందు, వయం = మేము, వదామసి = మంత్రములను వుచ్చరించుచున్నామో, యత్ర = యే ప్రదేశమందు, అభిమృశామసి = భూస్పర్శఁ జేయుచున్నామో. తత్ర = ఆ స్థలమందుఁగూర్చుండియున్న, అయం = ఈ పిల్లవాడు, నామయతి = వ్యాధిచే బీడింపఁ బడకుండుఁగాక, నరుదతి = యేడ్వకుండుఁగాక.

తా॥ మేమిచ్చటఁ గూర్చుండి భూస్పర్శఁ జేయుచు మంత్రముల బఠించుచుంటిమి కాన యీ పిల్లవాఁడిక్కడఁ గూర్చున్నవాఁడై వ్యాధిచే బీడింపఁబడక యేడ్వకుండుగాక.

మూ॥ ఆపస్సుప్తేషు జాగ్రత రక్షాగ్ంసి నిరితో నుదధ్వం॥

పదవి॥ ఆపః । సుప్తేషు । జాగ్రత । రక్షాంసి । నిః । ఇతః । నుదధ్వం ॥

టీక॥ ఆపః=ఓ ఉదకములారా! సుప్తేషు=మేము నిద్రించుచుండఁగా, రక్షాంసి=రాక్షసులను, ఇతః=ఈప్రదేశమునుండి, నిర్ణుదధ్వం= వెడలఁగొట్టుఁడు.

తా॥ ఓ యుదకములారా ! మేము నిద్రించుచుండఁగా మీరు జాగరూకులై యుండి యిక్కడకు వచ్చిన రాక్షసులను వెళ్ళఁగొట్టుఁడు.

మూ॥ అయం కలిం పతయంతగ్గ్ం శ్వాన మివో ద్వృద్ధం । అజాం వాసితా మివ మరుతః పర్యాద్ధం ॥

పదవి॥ అయం । కలిం । పతయంతం । శ్వానం । మివ । ఉద్వృద్ధం । అజాం । వాసితాం । ఇవ । మరుతః । పర్యాద్ధం ॥

టీక॥ మరుతః = ఓ దేవతలారా ! ఉద్వృద్ధం = ఉద్రేకము గల, శ్వానమివ = కుక్కనలెనే, పతయంతం = పిల్లవానిగూర్చి వచ్చుచున్న, అయం = యీ

కలిం = యను భూతమును, హాసితాం = ధ్వనిఁజేయుచున్న, అజామివ = ఆడమేకను వలెనే పర్యాధ్వం = వెళ్ళఁగొట్టుడు.

తా॥ ఓ దేవతలారా ! మదోద్రేకముగల కుక్కవలె యీ పిల్లయానిఁగూర్చి వచ్చుచున్న యీ కలి యను పేరుగల భూతమును అఱచుచున్న మేకను వలెనే యిక్కడనుండి వెళ్ళఁగొట్టుఁడు.

మూ॥ శండేరథ శ్శండికేర ఉలూఖలః చ్యవనో నశ్యతా దితస్స్వాహా॥

పదవి॥ శండేరథః । శండికేరః । ఉలూఖలః । చ్యవనః । నశ్యతాత్ । ఇతః । స్వాహా ॥

టీక॥ శండేరథః = శండేరథుఁడను రాక్షసుఁడును, శండికేరః = శండికేరుఁడను రాక్షసుఁడును, ఉలూఖలః = ఉలూఖలుఁడను రాక్షసుఁడును, చ్యవనః = చ్యవనుఁడను రాక్షసుఁడను, ఇతః = యిక్కడనుండి, నశ్యతాత్ = మఱియొక ప్రదేశమునకు వెళ్లుదురుగాక.

తా॥ శండేరథుఁడు శండికేరుఁడు ఉలూఖలుఁడు చ్యవనుఁడు అను రాక్షసులు ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపోదురుగాక.

మూ॥ అయశ్శండో మర్క ఉపవీర ఉలూఖలః। చ్యవనోనశ్యతాదితః॥

పదవి॥ ఆయశ్శండః । మర్కః । ఉపవీరః । ఉలూఖలః । చ్యవనః । నశ్యతాత్ । ఇతః ॥

టీక॥ అయశ్శండః = యినుమువంటి ముఖముగల శండుఁడును, మర్కః = మర్కుఁడును, ఉపవీరః = విశేష పరాక్రమముగల, ఉలూఖలః = ఉలూఖలుఁడును, చ్యవనః = చ్యవనుఁడును, ఇతః = ఈ ప్రదేశమునుండి, నశ్యతాత్ = వెళ్ళుదురుగాక.

తా॥ ఇనుప ముఖముగల శండుఁడును మర్కుఁడును పరాక్రమముగల ఉలూఖలుఁడును చ్యవనుఁడును ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపోదురుగాక.

మూ॥ కేశినీశ్శ్వలోమినీః ఖజా పో౽జోపకాశినీః। అపేతనశ్యతాదితః

పదవి॥ కేశినీః । శ్వలోమినీః । ఖజాపః । అజోపకాశినీః । అపేత నశ్యతాత్ । ఇతః ॥

టీక॥ కేశినీః = కేశిని యనునదియు, శ్వలోమినీః = కుక్కయొక్క వెండ్రుకలవంటి వెండ్రుకలుగల రాక్షసియు, ఖజాపః = కుంటిదియైన ఖజాపమనునదియు, అజోపకాశినీః = మేకవలెనే నుండునదియునైన రాక్షసులను, అపేత = వెళ్ళఁగొట్టుఁడు, ఇతః = ఇక్కడనుండి వెళ్ళఁగొటబడి యారాక్షసులు, నశ్యతాత్ = నశించిపోవుదురుగాక.

తా॥ కేశిని శ్వలోమిని అజాపము అజోపకాశిని యను రాక్షసులిక్కడనుండి వెళ్ళఁగొట్టఁబడి నశింతురుగాక.

మూ॥ మిశ్రివాససః కౌబేరకా రక్షోరాజేన ప్రేషితాః । గ్రామగ్ం సజానయో గచ్ఛంతీచ్ఛంతోఽపరిదాకృతాన్ ॥

పదవి॥ మిశ్రివాససః । కౌబేరకాః । రక్షోరాజేన । ప్రేషితాః । గ్రామం । సజానయః । గచ్ఛంతి । ఇచ్ఛంతః । అపరిదాకృతాన్ ॥

టీక॥ మిశ్రవాససః = పరస్పరము కలిసికొనిన వస్త్రములు గలవారును, రక్షోరాజేన = కుబేరునిచేత, ప్రేషితాః = పంపబడినవారును, సజానయః = భార్యలతోఁ గూడినవారునగు, కౌబేరకాః = కుబేరుని భృత్యులు, అపరిదాకృతాన్ = ఉపనయనము కాని పిల్లవాండ్రను, ఇచ్ఛంతః = కోరుచున్నవారై, గ్రామం = గ్రామమును గురించి, గచ్ఛంతి = వెళ్ళుచున్నారు.

తా॥ పరస్పరము నొకరివస్త్రము నొకరు ధరించుచున్నవారును కుబేరునిచేఁ బంపఁబడినవారును ఉపనయనము కొఱపోవుటచే దేవతల రక్షణకొఱపనియ్యఁబడని చిన్నపిల్లలను గోరుచున్నవారై కుబేరుని భృత్యులు తను భార్యలతోఁగూడ గ్రామములఁగూర్చి వెళ్ళుచున్నారు

మూ॥ ఏతాన్ ఘ్నతైతాన్ గృహ్ణీతేత్యయం బ్రహ్మణస్పుత్రః । తా నగ్నిః పర్యసరత్తా నింద్రస్తాన్ బృహస్పతిః । తానహం వేద బ్రాహ్మణః ప్రమృశతః కూటదంతాన్వికేశాన్లంబనస్తనాన్ ॥

పదవి॥ ఏతాన్ । ఘ్నత । ఏతాన్ । గృహ్ణీత । ఇతి । అయం । బ్రహ్మణస్పుత్రః । తాన్ । అగ్నిః । పర్యసరత్ । తాన్ । ఇంద్రః । తాన్ । బృహస్పతిః । తాన్ । అహం । వేద । బ్రాహ్మణః । ప్రమృశతః । కూటదంతాన్ । వికేశాన్ । లంబనస్తనాన్ ॥

టీ॥ బ్రహ్మణస్పత్రిః = బ్రహ్మకుమారుఁడగు, అయం = ఈ, అగ్నిః = అగ్నిహోతుృఁడు, పరిమృశతః = తాఁకిరి నక్కిడొక్కిడ తిరుగు చున్న వారును, కూటదంతాన్ = ఉన్నతమైన పండ్లుగలవారును, వికేశాన్ = వ్రేలాడుచున్న వెండ్రుకలు గలవారును, లంబస్తనాన్ = జారిన స్తనములు గలవారునగు, ఏతాన్ = ఈపిశాచములను, గృహ్ణాత =పట్టుకొనుఁడు, ఏతాన్ = ఈపిశాచములను, ఘ్నత= చంపుఁడు, ఇతి = ఈప్రకారము పలుకుచు, తాన్ = ఆపిశాచములఁగూర్చి, పర్యసరత్ = పఱుగెత్తివెళ్ళుఁగాక, తాన్ = ఆపిశాచములగూర్చి, ఇంద్రః = ఇంద్రుఁడును, తాన్ = ఆ పిశాచములగూర్చి బృహస్పతిః = బృహస్పతియు, పర్యసరతాం = పఱుగెత్తివెళ్ళుదురుగాక, బ్రాహ్మణః = బ్రాహ్మణుఁడనైన, అహమపి= నేనును, తాన్ = ఆ పిశాచములను, వేద = గుర్తెఱుఁగుదును.

తా॥ పిల్లల నక్కడక్కడ వెతకుచున్నవారును యెత్తయిన దంతములుగలవారును వ్రేలాడుచుండు వెండ్రుకలు స్తనములు గలవారును నగు పిశాచములను బట్టుకొనుఁడు చంపుఁడు అనుచు బ్రహ్మకుమారుఁడగు నీ యగ్నిహోతుృఁడును యింద్రుఁడును బృహస్పతియు ఆ పిశాచములఁ గూర్చి పరుగెత్తుకొని వెళ్ళుదురుగాక. నేనును ఆ రాక్షసుల నెఱుఁగుదును.

ఇతి చతుర్దశ ఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ పంచదశ ఖండ ప్రారంభః ♦—

మూ॥ నక్తంచారిణ ఉరస్పేశాం చ్ఛూలహస్తా న్కపాలపాన్ । పూర్వ ఏషాం పితే త్యుచ్చై శ్శ్రావ్య కర్ణకః। మాతా జఘన్యా సర్పతి గ్రామే విధుర మిచ్ఛంతీ ॥

పదవి॥ నక్తంచారిణః । ఉరస్పేశాన్ । శూలహస్తాన్ । కపాలాన్ । పూర్వః । ఏషాం । పితా । ఏతి । ఉచ్చైః । శ్రావ్య । కర్ణకః । మాతా । జఘన్యా । సర్పతి । గ్రామే । విధురం । ఇచ్ఛంతీ ॥

టీ॥ నక్తం చారిణః = రాత్రులయందు సంచరించువారును, ఉరస్పేశాన్ = వక్షస్థలమందు ప్రకాశించు వారును, శూలహస్తాన్ = చేతులలో శూలములుగలవారును, కపాలపాన్ = తల పుఱ్ఱెలు పానపాత్రలుగాఁ గలవారును అయినపిశాచములను బట్టుకొనుఁడు అని పూర్వములో నన్వయము, ఏషాం = ఈ పిశాచములకు,

పితా = తండ్రియగు, కర్ణకః = కర్ణమను పిశాచము, ఉచ్చైః = బిగ్గరగా, శ్రావ్య = వినిపించునట్టు, పూర్వః = ముందున్నవాడై, ఏతి = వెళ్ళుచున్నాడు. జఘన్యా = హీనురాలైన, మాతా = ఈ పిశాచముల తల్లియు, గ్రామే = ప్రతి గ్రామమునందు విధురం = వ్యాధిచే బాధింపబడు పిల్లను, ఇచ్ఛంతీ = కోరుచున్నదై, సర్పతి = వెనుక వచ్చుచున్నది.

తా॥ రాత్రియందు సంచరించువారును వక్షస్థలమందు ప్రకాశ కలవారును చేతులలో శూలములు గలవారును తలపుర్రెలు పానపాత్రలుగాఁగలవారునగు పిశాచములను బట్టుకొనుఁడు చంపుఁడు అని అగ్నిహోత్రునకు తెలుపుచు ఇవి వెళ్ళుఁగాక. ఈ పిశాచములకు దండ్రి "ఆయైన కర్ణకమను పిశాచము నీవుద దండి బాలురను బట్టుకొనుఁడు" అని వెనుకవచ్చు భూతములకు వినుపించులాగున బిగ్గరగాఁబలుకుచు ముందు వెళ్ళుచున్నాఁడు. వీరియొక్క తల్లియు వ్యాధిచే బాధితులైన పిల్లలను బట్టుకొనుటకు ప్రతి గ్రామమునకు ఈ పిశాచముల వెనుక వెళ్ళుచున్నది.

మం॥ నిశీథ చారిణీ స్వసా సంధినా ప్రేక్షతే కులం । యా స్వపంతం బోధయతి యస్యై విజాతాయాం మనః। తాసాం త్వం కృష్ణవర్త్మనే క్లోమానగ్ం హృదయం యకృత్ । అగ్నే అక్షిణి నిర్దహా ॥

ప॥ నిశీథచారిణీ । స్వసా । సంధినా । ప్ర । ఈక్షతే । కులం । యా । స్వపంతం । బోధయతి । యస్యై విజాతాయాం । మనః । తాసాం । త్వం । కృష్ణవర్త్మనే । క్లోమానం । హృదయం । యకృత్ । అగ్నే । అక్షిణి । నిర్దహా ॥

ప్ర॥ నిశీథచారిణీ = రాత్రియందుఁగు సంచరించుచున్న, స్వసా = ఆ పిశాచముల యొక్క చెలియలు, సంధినా = తలుపుయొక్క రంధ్రములగుండా, కులం = లోపలనుండు జనసమూహమును, ప్రేక్షతే = చూచుచున్నది, యా = ఏ పిశాచము స్వపంతం = నిద్రించువానిని, బోధయతి = మేలుకొలుపుచున్నదో, విజాతాయాం = ప్రసవించిన దౌచుండఁగా, యస్యై = ఏ స్త్రీయొక్క, మనః = మనస్సును బాధపెట్టుచున్నదో, కృష్ణవర్త్మనే కృష్ణవర్త్మన్ = ఓయగ్నిహోత్రుఁడా తాసాం = ఆ యా పిశాచములయొక్క, క్లోమానం = క్లోమమనునది, హృదయం = వక్షస్థల సంబంధమైన, యకృత్ = మాంసమును, అక్షిణి = నేత్రములను నిర్దహా = దహింపుము.

తా॥ రాత్రులయందు సంచరించు నదియైన ఈ పిశాచిముల చెల్లెలు తలుపుల యొక్క రంధ్రములనుండి లోపలనుండు జనులను జూచుచున్నది. యే పిశాచము నిద్రించువారిని మేలుకొలుపుచున్నదో యేపిశాచము స్త్రీ ప్రసవించన దౌచుండఁగా ఆ స్త్రీ యొక్క మనస్సును బాధపెట్టుచున్నదో ఓ యగ్నిహోతుడా ! ఆ పిశాచముల యొక్క హృదయమందుండెడి క్లోమానమనెడు మాంస విశేషమును నేత్రములను దహింపుము.

మూ॥ అంగాదంగాత్సంభవసి హృదయాదధిజాయసే। వేదోవై పుత్త్ర నామాసి సజీవ శరదశ్శతం ॥

ఈ మంత్రమునకు పదచ్ఛేదము మొదలగునవి వెనుక చెప్పఁబడినవి. వేదో అనుచోట వేదశబ్దమునకు ధనరూపమైన వాఁడవయితివి అని చెప్పవలయును.

మూ॥ అశ్మాభవేత్యేషా ॥ ఈ మంత్రమునకును పద చ్ఛేదాదులు చెప్పఁబడినవి.

మూ॥ అగ్ని రాయుష్మాన్త్స వనస్పతిభి రాయుష్మాన్తేన త్వాఽయుషాఽయుష్మన్తం కరోమి ॥

పదవి॥ అగ్నిః । ఆయుష్మాన్ । సః । వనస్పతిభిః । ఆయుష్మాన్ । తేన । త్వా । ఆయుషా । ఆయుష్మంతం । కరోమి ॥

టీక॥ అగ్నిః = అగ్నిహోతుడు, ఆయుష్మాన్ = ఆయుస్సుగల వాఁడు, సః = ఆయగ్నిహోతుడు, వనస్పతిభిః = యింధనములచేత. ఆయుష్మాన్ = ఆయుస్సుగలవాఁడు, తేన = అటువంటి, ఆయుషా = ఆయుర్దాయముచేతను, త్వా= నిన్ను, ఆయుష్మంతం = ఆయుర్దాయము గలవానిఁగా, కరోమి = చేయుచున్నాను.

తా॥ అగ్నిహోత్రుఁడు సమిత్తులచేత ఆయుర్దాయము గలవాఁడు. అటువంటి ఆయుర్దాయముచేత నిన్ను ఆయుర్దాయము గలవాఁగాఁజేసెదను.

మూ॥ సోమ ఆయుష్మాన్త్స ఓషధీభి రాయుష్మాన్తేన త్వాఽయుషాయుష్మన్తం కరోమి ॥

పదవి॥ సోమః । ఆయుష్మాన్ । సః । ఓషధీభిః । ఆయుష్మాన్ । తేన । త్వా । ఆయుషా । ఆయుష్మంతం । కరోమి ॥

టీక॥ సోమః = చంద్రుఁడు, ఆయుష్మాన్ = ఆయుస్సుగలవాఁడు, సః = ఆ చంద్రుడు, ఓషధీభిః = ఓషధులచేత, ఆయుష్మాన్ = ఆయుస్సుగలవాఁడు,

తేన = అటువంటి, ఆయుషా = ఆయుర్దాయముచేత, త్వా = నిన్ను, ఆయుష్మం తం = ఆయుస్సుఁగలవానిగా, కరోమి = చేయుచున్నాను.

తా॥ చంద్రుఁడు ఓషధుల రసరూపమైన అమృతముచేత నాయుష్మంతుఁడా యెను. అట్టి ఆయుర్దాయముచేత నిన్ను ఆయుష్మంతునిగాఁ జేసెదను.

మూ॥ యజ్ఞ ఆయుష్మాన్థ్స దక్షిణాభి రాయుష్మాన్తేన త్వాఽఽయుషా యుష్మంతం కరోమి ॥

పదవి॥ యజ్ఞః । ఆయుష్మాన్ । సః । దక్షిణాభిః । ఆయుష్మాన్ । తేన । త్వా । ఆయుషా । ఆయుష్మంతం । కరోమి ॥

టీక॥ యజ్ఞః = యజ్ఞము, ఆయుష్మాన్ = ఆయుష్యము కలది అనఁగా వృద్ధి గలది, సః = ఆ యజ్ఞము, దక్షిణాభిః = దక్షిణలచేత, ఆయుష్మాన్ = ఆయుస్సు గలది, తేన = అటువంటి, ఆయుషా = ఆయుస్సుచేత, త్వా = నిన్ను, ఆయుష్మం తం = ఆయుస్సుగల వానిఁగా, కరోమి = చేయుచున్నాను.

తా॥ యజ్ఞము దక్షిణలచేత ఆయుస్సు కలదిగాన అట్టి ఆయుస్సుచే నిన్ను ఆయుష్మంతునిగాఁ జేసెదను.

మూ॥ బ్రహ్మాఽఽయుష్మత్తద్బ్రాహ్మణై రాయుష్మత్తేన త్వాఽఽయు షాఽఽయుష్మంతం కరోమి ॥

పదవి॥ బ్రహ్మ । ఆయుష్మత్ । తత్ । బ్రాహ్మణైః । ఆయుష్మత్ । తేన త్వా । ఆయుషా । ఆయుష్మంతం । కరోమి ॥

టీక॥ బ్రహ్మ = బ్రహ్మము, ఆయుష్మత్ = ప్రకాశించుచున్నది, తత్ = ఆ బ్రహ్మము, బ్రహ్మణైః = బ్రాహ్మణులచేత. ఆయుష్మత్ = యెల్లప్పుడు ప్రకాశింపఁబడుచున్నది. తేన = అటువంటి, ఆయుషా = ఆయుస్సుచేత, త్వా = నిన్ను, ఆయుష్మంతం = ఆయుస్సుగలవానిఁగా, కరోమి = చేయుచున్నాను.

తా॥ బ్రహ్మము బ్రాహ్మణులచేత ప్రకటింపఁ జేయఁ బడుచున్నది. కాన ఆయుస్సుగలది యని చెప్పఁబడియె. అటువంటి ఆయుర్దాయముచేత నిన్ను ఆయు ర్దాయముగల వానిఁగాఁ జేసెదను.

మూ॥ దేవా ఆయుష్మంత స్తేఽమృతే నాఽయుష్మంత స్తేన త్వాఽ-
యుషాఽయుష్మంతం కరోమి ॥

పదవి॥ దేవాః । ఆయుష్మంతః । తే । అమృతేన । ఆయుష్మంతః । తేన । త్వా । ఆయుషా । ఆయుష్మంతం । కరోమి ॥

టీక॥ దేవాః = దేవతలు, ఆయుష్మంతః = ఆయుర్దాయము గలవారు, తే = ఆదేవతలు, అమృతేవ = అమృతముచేత, ఆయుష్మంతః = ఆయుర్దాయము గలవారు, తేన = అటువంటి, ఆయుషా = ఆయుర్దాయముచేత, త్వా = నిన్ను, ఆయుష్మంతం = ఆయుర్దాయముగలవానిఁగా, కరోమి = చేయుచున్నాను.

తా॥ దేవతలు అమృతముచేత ఆయుర్దాయము గలవారైరి. అటువంటి ఆయుర్దాయముచేత నిన్ను దీర్ఘాయుష్మంతునిఁగాఁ జేసెదను.

మూ॥ సర్వస్మా దాత్మనస్సంభూతాఽసి సాజీవ శరదశ్శతమ్ ॥

పదవి॥ సర్వస్మాత్ । ఆత్మనః । సంభూతా । అసి । సాజీవ । శరదః । శతం ॥

టీక॥ సర్వస్మాత్ = సమస్తమైన, ఆత్మనః = నావల్లనుండి, సంభూతాసి = పుట్టితివి, త్వం = నీవు, శతం = నూఱైన, శరదః = సంవత్సరములు, సాజీవ = సుఖము జీవింపుము. తా॥ సులభము.

మూ॥ భూరపాం త్వౌషధీనాగ్ం రసం ప్రాశయామి శివాస్తా ఆప ఓష-
ధయ స్సం త్వ నమీవా స్తా ఆప ఓషధయ స్సంత్వసౌ ॥

పదవి॥ భూః । అపాం । త్వా । ఓషధీనాం । రసం । ప్రాశయామి శివాః । తాః । ఆపః । ఓషధయః । సంతు । అనమీవాః । తాః । ఆపః । ఓషధయః । సంతు । అసౌ ॥

టీక॥ అసౌ = ఓ పిల్లవాఁడా ! భూః = భూలోకమునందుండెడి, అపాం = ఉదకముల యొక్కయు, ఓషధీనాం = ఓషధులయొక్కయు, రసం = రసమును, త్వా = నిన్ను అనఁగా నీచేత, ప్రాశయామి = భక్షింపఁజేయుచున్నాను, తాః = ఆ ప్రసిద్ధములైన, ఆపః = ఉదకములను, ఓషధయః = ఓషధులును, శివాః = మంగళకరములు, సంతు = అవుఁగాక, తాః = ఆ ప్రసిద్ధములైన, ఆపః = ఉదకములును, ఓషధయః = ఓషధులును, అనమీవాః = రోగములు కలుగనియ్యనివి, సంతు = అవుఁగాక.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా ! భూలోకమునందుండెడి జలముల యొక్కయు ఓష ధుల యొక్కయు రసమును నీచే అనుభవింపఁజేయుచున్నాను. ఆ యుదకములు ఓషధులు రోగమును కలుగనియ్యక మంగళములు కలుగఁజేయునవియగుఁగాక.

మూ॥ భువో౽పాగ్ స్వరపాం భూర్భువస్స్వ రపాం త్వౌషధీ నాగ్ం
రసం ప్రాశయామి శివా స్తా ఆప ఓషధయ స్సంత్వన మీవా
స్తా ఆప ఓషధయ స్సంత్వసౌ ॥

పదవి॥ భువః । అపాం । స్వః । అపాం భూర్భువస్స్వః । అపాం । త్వా ఓషధీనాం । రసం । ప్రాశయామి । శివాః । తాః । ఆపః । ఓషధయః । సంతు । అనమీవాః । తాః । ఆపః । ఓషధయః । సంతు । అసౌ ॥

టీక॥ భువః = భువర్లోకమునందుండెడి, అపాం = ఉదకముల యొక్కయు, స్వః = స్వర్లోకము నందుండెడి, అపాం= ఉదకములయొక్కయు, భూర్భువస్స్వః= భూలోక, భువర్లోక, స్వర్లోకములయందుండెడి, అపాం = ఉదకములయొక్కయు, ఓషధీనాం = ఓషధులయొక్కయు, రసం = రసమును, త్వా = నిన్ను (నీచేత), ప్రాశయామి = అనుభవింపఁజేయుచున్నాను, తాః = ఆ పూర్వోక్తమైన, ఆపః = ఉదకములును, ఓషధయః = ఓషధులును, శివాః = శుభములు కలుగ జేయునవియై, సంతు = అవుఁగాక, తాః = ఆ పూర్వోక్తములైన. ఆపః = జలములును, ఓషధయః = ఓషధులును, అనమీవాః = ఆరోగ్యకరములు, సంతు = అవుగాక.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా ! భూలోక భువర్లోక స్వర్లోకముల యందుండెడి జలములయొక్కయు ఓషధులయొక్కయు రసమును నీచే ననుభవింప జేయుచున్నాను. ఆజలములను ఓషధులును శుభముల నొసగునవియు ఆరోగ్యకరములును అవుఁగాక.

ఇతి పంచదఖండ స్సమాప్తః

ఇతి ద్వితీయప్రశ్నే పూర్వభాగ స్సమాప్తః.

ద్వితీయమంత్రప్రశ్నే ఉత్తరభాగః

మూ॥ యద్భూమేః క్రూరం త దితో హరామి పరాచీం నిర్ ఋతిం
నిర్వాహయామి । ఇదగ్గ్ శ్రేయో౽వసాన మాగన్మ దేవా
గోమ దశ్వావ దిదమస్తు ప్రభూమ ॥

పదవి॥ యత్ । భూమేః । క్రూరం । తత్ । ఇతః । హరామి । పరాచీం । నిర్‌ఋతిం । నిర్వాహయామి । ఇదం । శ్రియః । అవసానం । ఆగన్మ । దేవాః । గోమత్ । అశ్వావత్ । ఇదం । అస్తు । ప్ర । భూమ ॥

టీక॥ భూమేః = భూమియొక్క, యత్ = యే, క్రూరం = కంటక ప్రదేశముకలదో, తత్ = ఆ కంటకములను, ఇతః = ఇక్కడనుండి, హరామి = తీసివేయుచున్నాను, నిర్‌ఋతిం = అమాంగళ్యమును, పరాచీం = విముఖమైన దానింగా, నిర్వాహయామి = వెళ్ళగొట్టుచున్నాను, దేవాః = ఓ దేవతలారా! శ్రేయః = శ్రేష్టమైన, ఇదం = ఈ, అవసానం = స్థానముగూర్చి, ఆగన్మ = వచ్చితిమి, ఇదం = ఈ స్థానము, గోమత్ = గోవులు గలదియు అశ్వావత్ = గుఱ్ఱములు గలదియు, భూమ = ఐశ్వర్యముగలదియు, ప్రాస్తు = మిక్కిలియువుగాక,

తా॥ ఇక్కడ భూమిలో నుండు ముళ్ళు యెముకలు మొదలగునవి తీసివేయుచున్నాను. పుణ్యాహవాచనాదులచే నిక్కడ నమాంగళ్యమును బోంగొట్టుచున్నాను. ఓ దేవతలారా! శ్రేష్ఠమైన యీ స్థానమునందుం గాపుర ముండుటకు వచ్చితిమి. ఈ స్థానములోం గాపురమున్న మాకు నెప్పుడు పశువులు గుఱ్ఱములు సంపత్తు మొదలగు నైశ్వర్యములు కలుగుంగాక.

మూ॥ స్యోనా పృథివి భవాఽనృక్షరా నివేశనీ । యచ్ఛా న శ్శర్మ సప్రథాః ॥

పదవి॥ స్యోనా । పృథివి । భవ । అనృక్షరా । నివేశనీ । యచ్ఛ । నః । శర్మ । సప్రథాః ॥

టీక॥ పృథివి = ఓ భూమీ! స్యోనా = సుఖకరమైనదానవై, అనృక్షరా = ముండ్లు మొదలగునవి లేనిదానవై, నివేశనీ = కాపురముండుటకు ననుకూలమైన దానవై, భవ = ఉండుము, సప్రథాః = అంతటను ప్రసిద్ధికెక్కిన నీవు, నః = మాకు శర్మ = సుఖమును, యచ్ఛ = యిమ్ము.

తా॥ ఓ భూమీ! నీవు సుఖమును కలుగజేయు దానవు. ముండ్లు మొదలగునవి లేనిదానవు కాపురముండుటకు ననుకూలమైనదానవు అంతటను ప్రసిద్ధికెక్కిన దానవు నైతివి గాన మాకు సుఖమును గలుగంజేయుము.

మూ॥ ఇహైవ తిష్ఠ నిమితా తిల్వలా స్యాది రావతీ మధ్యే తాల్పస్య తిష్ఠాం మా త్వా ప్రాపన్న ఘాయవః ॥

పదవి॥ ఇహ । ఏవ । తిష్ఠ । నిమితా । తిల్విలా । స్యాత్ । ఇరావతీ । మధ్యే । తాల్ప్యస్య । తిష్ఠాం । మా । త్వా । ప్రాపన్ । అఘాయవః ॥

టీక॥ (స్థూణే) = (ఓ శంకూ!) ఇహైవ = ఇక్కడనే, నిమితా = (మాచే) పాతిపెట్టఁబడినదానవై తిష్ఠ = ఉండుము, తిల్విలా = కుంకుమాదులచేనలంకరింపబడినదానవై, ఇరావతీ = (మాకు) నన్నమును గలుగఁజేయుదానవై, స్యాత్ = అవుము, తాల్ప్యస్య = ద్వారముయొక్క, మధ్యే = మధ్యమునందు, తిష్ఠాం = ఉన్నటువంటి, త్వాం = నిన్ను, అఘాయవః = అనర్థములు, మా ప్రాపన్ = పొందవు.

తా॥ ఓ శంకువా ఈ ద్వారమధ్యమునఁ బాతిపెట్టఁబడితివి. పసుపు కుంకుమ మొదలగువానిచే నలంకరింపఁబడితివి. మాకు నన్నమును గలుగఁజేయుచుండుము. ఈ ద్వారమధ్యమందున్న నీకు యే యనర్థములు కలుగకుండుఁగాక.

మూ॥ ఆ త్వా కుమార స్తరుణ ఆ వత్సో జగతా సహ ఆ త్వా పరిస్రుతః కుంభా ఆ దధ్నః కలశీ రయన్ ॥

పదవి॥ ఆ । త్వా । కుమారః । తరుణః । ఆ । వత్సః । జగతా । సహ । ఆ । త్వా । పరిస్రుతః । కుంభాః । ఆ । దధ్నః । కలశీః । అయన్ ॥

టీక॥ కుమారః = పిల్లవాఁడు, త్వా = నిన్నుగూర్చి, (ఆయాతు) = వచ్చుగాక, తరుణః = లేతవయస్సుగల పిల్లవాఁడు, త్వా = నిన్నుగూర్చి, (ఆయాతు) = వచ్చుఁగాక. వత్సః = చన్నవాఁడు, జగతాసహ = అంతకంటె నధికుఁడైన పిల్లవానితోఁగూడ, (ఆయాతు) = వచ్చుగాక, పరిస్రుతః = ఆజ్యముయొక్క, కుంభాః = కడవలు, త్వా = నిన్నుగూర్చి, ఆయన్ = వచ్చుఁగాక, దధ్నః = పెరుగుయొక్క కలశీః = కలశములు, ఆ అయన్ = తీసికొనివత్తురుగాక.

తా॥ పసిపిల్లఁవాడును పారాడు పిల్లవాడును కొంచెముగా నడుచు పిల్లవాడును అంతకంటె నెక్కువగా నడుచు పిల్లవాడును నీవద్దకు వత్తురుగాక. నేతి కుంభములును పెరుగు కలశములును నీవద్దకు దెత్తురుగాక.

మూ॥ ఋతేన స్థూణా వధిరోహ వగ్ం శోగ్రో విరాజన అపసేద శత్రూన్ ॥

పదవి॥ ఋతేన । స్థూణౌ । అధిరోహ । వంశ । ఉగ్రః । విరాజన్ అపసేధ । శత్రూన్ ॥

టీక॥ వంశ = ఓ వెదురా ! ఋతేన = సత్యస్వరూపమైన, స్థూణౌ = మేకులను, అధిరోహ = అధిష్ఠించుము, ఉగ్రః = తీక్ష్ణమైనదానవై, నిరాజన్ = ప్రకాశించుచు, శత్రూన్ = విరోధులను, అపసేధ = పాఱబోలుము.

తా॥ ఓ వెదురా ! స్థిరముగా నుండెడి మేకుల నధిష్ఠింపుము మఱియొకదానిచే నీవు తిరస్కరింపఁబడక ప్రకాశింపుచు విరోధులను దఱిమి వేయుము.

మూ॥ బ్రహ్మ చ తే క్షత్రం చ పూర్వే స్థూణె అభిరక్షతు॥

పదవి॥ బ్రహ్మ । చ । తే । క్షత్రం । చ । పూర్వే । స్థూణె । అభి॰ రక్షతు ॥

టీక॥ బ్రహ్మచ = బ్రాహ్మణకులము, క్షత్రంచ = క్షత్రియకులము, తే = నీయొక్క, పూర్వే = తూర్పుదిక్కునందుండెడి, స్థూణే = మేకులను, అభిరక్షతు = సంరక్షించుఁగాక.

తా॥ ఓ గృహమా ! బ్రాహ్మణులును క్షత్రియులును నీకుఁ దూర్పుదిక్కునందుండెడి స్తంభములను గాపాడుదురుగాక.

మూ॥ యజ్ఞశ్చ దక్షిణాశ్చ దక్షిణే । ఇషశ్చోర్జశ్చాఽపరే। మిత్రశ్చ వరుణ శ్చోత్తరే। ధర్మస్తే స్థూణారాజ శ్శ్రీస్తేస్తూపః ॥

పదవి॥ యజ్ఞః । చ । దక్షిణాః । చ । దక్షిణే । ఇషః । చ । ఊర్జః । చ । అపరే । మిత్రః । వరుణః । చ । ఉత్తరే । ధర్మః । తే । స్థూణారాజః । శ్రీః తే । స్తూపః ॥

టీక॥ యజ్ఞః = యజ్ఞము, దక్షిణాశ్చ = దక్షిణలు. తే = నీయొక్క, దక్షిణే = దక్షిణదిక్కునందుండెడి, స్థూణే = మేకులను, అభిరక్షతాం = రక్షించుఁగాక ఇషశ్చ = ఆశ్వీయుజమాసము, ఊర్జశ్చ = కార్తీకమాసము, అపరే = పశ్చిమదిక్కునందుండెడి, స్థూణే = మేకులను. అభిరక్షతాం = రక్షించుఁగాక. మిత్రః = సూర్యుఁడు, వరుణాశ్చ = వరుఁడు, ఉత్తరే ఉత్తరే = ఉత్తరదిక్కునందుండెడి స్థూణే = మేకులను, అభిరక్షతాం = రక్షించుఁగాక, ధర్మః = ధర్మరాజు, స్థూణారాజః = పరిధాన స్తంభమైనవాఁడుగా, తే = నీయొక్క, స్తూపః = వెన్నుబద్ద, శ్రీః = లక్ష్మిగా, భవతు = అగుఁగాక.

తా॥ ఓ గృహమా ! నీకు దక్షిణదిక్కున నుండెడి స్థూణములను యజ్ఞమును దక్షిణలను పశ్చిమదిక్కున నుండెడి స్థూణములను ఆశ్వియుజ కార్తీకమాసములును ఉత్తరదిక్కున నుండెడి స్థూణములను సూర్యుఁడు వరుణుఁడును ప్రధానస్తంభమును ధర్ముఁడును లక్ష్మివెన్నుబద్దను యెల్లప్పుడు రక్షింపు చుందురు గాక.

మూ॥ ఉద్ద్రియమాణ ఉద్ధర పాప్మనో మా యదవిద్వాన్ యచ్చవి ద్వాగ్ శ్చకార అహ్నా య దేనః కృత మస్తి పాపగ్ం రాత్రియా యదేనః కృత మస్తి పాపగ్ం సర్వస్మాన్మోద్ధృతో ముంచ తస్మాత్ ॥

పదవి॥ ఉద్ధ్రియమాణః । ఉద్ధర । పాప్మనః । మా । యత్ । అవిద్వాన్ యత్ । చ । విద్వాన్ । చకార । అహ్నా । యత్ । ఏనః । కృతం । అస్తి । పాపం । రాత్రియా ! యత్ । ఏనః । కృతం । అస్తి । పాపం । సర్వస్మాత్ । మా । ఉద్ధృతః । ముంచ । తస్మాత్ ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోతుఁడా ! ఉద్ధ్రియమాణః = నాచే బ్రజ్వరిల్లఁ జేయఁబడినవాఁడవై, త్వం = నీవు, మా = నన్ను, పాప్మనః = పాపమువలన ఉద్ధర = ఉద్ధరింపుము, అహం = నేను, అవిద్వాన్ = తెలియనివాఁడనై, యత్ = యేపాపమును, చకార = చేసితినో, యత్ = ఏపాపమును, విద్వాన్ = తెలిసిన వాఁడనై, చకార = చేసితినో, అహ్నా = పగటియందు, యత్ = యే, ఏనః = పాపము కృతం = చేయబఁడినది, అస్తి = కలదో, రాత్రియా = రాత్రియందు, కృతం = నాచేజేయఁబడిన, యత్ = యే (లింగవ్యత్యయః), యేనః = పాపము, అస్తి = కలదో, తస్మాత్ = అటువంటి, సర్వస్మాత్ = సమస్తమైన, పాప్మనః = పాపమునుండి ఉద్ధృతః = నన్ను లేవఁదీసినవాఁడవై, మాం = నన్ను, ముంచ = విడిపింపుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! నాచేఁ బ్రజ్వరిల్లఁ జేయఁబడిన వాఁడవై నీవు పాపమునుండి నన్నుద్ధరింపుము. నేను దెలిసిగాని తెలియకగాని యేపాపమును జేసితినో పగటియందుఁగాని రాత్రియందుఁగాని యేపాపమును జేసితినో ఆ సమస్తపాపములనుండి నన్ను లేవఁదీసి విముక్తుడ ననునట్లుచేయుము.

మూ॥ ఇంద్రస్య గృహో వసుమంతో వరూథినస్తా నహాగ్ం సుమన సః ప్రపద్యే ॥

పదవి॥ ఇంద్రస్య । గృహాః । వసుమంతః । వరూథినః । తాన్ । అహం। సుమనసః । ప్రపద్యే ॥

టీక॥ వసుమంతః = ధనముగలవియు, వరూథినః = శ్రేష్ఠమైన దారువులు గలవియు నగు, ఇంద్రస్య = దేవేంద్రునియొక్క, గృహాః = గృహములవంటి గృహము లేవియో, తాన్ = ఆ గృహములను, అహం = నేను, సుమనసః = మంచి మనస్సు గలవాఁడనై, ప్రపద్యే = పొందెదను.

తా॥ విశేషధనము గలుగఁజేయునవియు శ్రేష్ఠమైన సామగ్రిలు గలవియు నగుదేవేంద్రునిగృహములతో సమానమైనగృహములలో నేనుప్రవేశించుచున్నాను

మూ॥ అమృతాహుతి మమృతాయాం జుహో మ్యగ్నిం పృథివ్యా మమృతస్య జిత్యై । తయాఽనంతరం కామ మహం జయాని ప్రజాపతిర్యం ప్రథమో జిగాయాఽగ్ని మగ్నౌ॥

పదవి॥ అమృతాహుతిం । అమృతాయాం । జుహోమి। అగ్నిం । పృథివ్యాం। అమృతస్య । జిత్యై । తయా । అనంతం । కామం । అహం । జయాని । ప్రజాపతిః యం । ప్రథమః । జగాయ । అగ్నిం । అగ్నౌ ॥

టీక॥ అమృతాహుతిం = ఆజ్యమే ఆహుతిగాఁగల, అగ్నిం = అగ్నిహోత్రిని అమృతాయాం = నాశములేని, పృథివ్యాం = భూమియందు, అమృతస్య= దేవత్వమును, జిత్యై = జయించుట కొఱకు, జుహోమి= స్థాపనఁజేయుచున్నాను, అహం = నేను, తయా = ఆ హోమముచేత, అనంతం = అమితమైన, కామం = కోరికను, జయాని = జయింపఁగలను, ప్రథమః = దేవతలలో మొదటివాఁడగు ప్రజాపతిః = బ్రహ్మ, యం = యేహేతువువలన యేకోరికను, జిగాయ = జయించెనో, తస్మాత్ = ఆహేతువువలన, అగ్నిం =అగ్నిహోత్రిని, అగ్నౌ = భూమియందుంచుచున్నాను.

తా॥ ఆజ్యాది హవిస్సును బొందినట్టి యగ్నిహోత్రిని నాశరహితమైన భూమియందు దేవత్వమును బొందుటకొఱకు స్థాపించి పూజించుచున్నాను. ఆ లాగున బూజించి విశేషమైన కోరికలను బొందెదను. దేవతలలో మొదటివాఁడగు బ్రహ్మయును అటులు పూజించి విశేషమైన కోరికను బొందెను గాన నేను ఈ భూమియందు అగ్నిహోత్రినిస్థాపించి పూజించుచున్నాను.

మూ॥ అన్నపతేఽన్నస్య నో దేహ్యనమీవస్య శుష్మిణః । ప్ర
ప్రదాతారం తారిష ఊర్జం నో ధేహి ద్విపదే చతుష్పదే ॥

పదవి॥ అన్నపతే । అన్నస్య । నః । దేహి । అనమీవస్య । శుష్మిణః । ప్ర। ప్రదాతారం । తారిషః । ఊర్జం । నః । ధేహి । ద్విపదే । చతుష్పదే ॥

టీక॥ అన్నపతే = అన్నమునకు నధిపతివగు నోధాన్యమా ! అనమీవస్య = ఆరోగ్యకరమైనదై, శుష్మిణః = బలమును గలుగఁజేయునట్టి, అన్నస్య = అన్నమును, నః = మా కొఱకు, దేహి = యిమ్ము, ప్రదాతారం =అన్నమునిచ్చుచున్న నన్ను, ప్రతారిషః = మిక్కిలి వృద్ధిపొందింపుము, నః = మా సంబంధమైన, ద్విపదే = మనుష్యులకొఱకును, చతుష్పదే = పశువుల కొఱకును, ఊర్జం=అన్నమును, ధేహి =కలుగజేయుము.

తా॥ ఓ ధాన్యమా ! ఆరోగ్యకరమైనదై బలమును గలుగఁజేయునట్టి యన్నమును మాకు నిమ్ము. అన్నమును అతిథులు మొదలగు వారికిఁ బెట్టి తృప్తిపఱుచునట్టి నన్ను మిక్కిలి వృద్ధిబొందించు చుండుము. నాసంబంధమైన మనుష్యులకు పసువులకు నెల్లప్పు డన్నమును బలమును కలుగ జేయుచుండుము.

మూ॥ అరిష్టా అస్మాకం వీరా స్సంతు మాపరాసేచి నో ధనం ॥

పదవి॥ అరిష్టాః । అస్మాకం । వీరాః । సంతు । మా । పరాసేచి । నః । ధనం ॥

టీక॥ అస్మాకం = మాయొక్క, వీరాః = పుత్త్రులు, అరిష్టాః = హింసింపఁబడనివారు, సంతు = అగుదురుగాక, నః = మాయొక్క, ధనం = ధనము, మాపరాసేచి = వ్యర్థముగా వ్యయము చేయుఁబడకుండుఁగాక

తా॥ మా కుమారుళ్ళు ఆపత్తులు లేనివారై యుందురుగాక. మా ధనము వ్యర్థముగా వ్యయము చేయబడకుండుఁగాక.

మూ॥ భూమి ర్భూమి మగా న్మాతా మాతర మప్యగాత్ । భూయా
స్మ పుత్త్రైః పశుభిర్యో నో ద్వేష్టి సభిద్యతాం ॥

పదవి॥ భూమిః । భూమిం । అగాత్ । మాతా । మాతరం । అపి । అగాత్ భూయాః । స్మ । పుత్త్రైః । పశుభిః । యః । నః । ద్వేష్టి । సః । భిద్యతామ్ ॥

టీక॥ భూమిః = భూమి, భూమిం = కారణమైనసూక్ష్మభూమిని, అగాత్ = పొందెను, మాతా = ఆకాశము, మాతరం = కారణమైనసూక్ష్మాకాశమును, అగా

త్ = పొందెను, పుత్త్రైః = కుమారులచేతను, పశుభిః = పశువులచేతను, భూయా
స్మ = సమృద్ధిగల వారమైతిమి, నః = మమ్ములను, యః = యెవడు, ద్వేష్టి =
దూషించుచున్నాఁడో, సః=వాఁడు, భిద్యతాం = పొందఁబడుఁగాక.

తా॥ స్థూలభూతమైన భూమి తనకుఁ గారణమైన సూక్ష్మభూమిని బొందెను. స్థూలాకాశము తనకు గారణమైన సూక్ష్మాకాశమును బొందెను. పుత్త్రులు పశువులు గల వాఁడనైతిని. నాకుండెడి శత్రువులు దూరముగాపాఱిపోదురుగాక.

మూ॥ వాస్తోష్పతే ప్రతిజానీ హ్యస్మాన్ త్స్వావేశో అన మీవో భవా నః । యత్త్వే మహే ప్రతి త న్నో జుషస్వ శం నఏధి ద్విపదే శం చతుష్పదే ॥

పదవి॥ వాస్తోష్పతే । ప్రతి । జానీహి । అస్మాన్ । స్వావేశః । అనమీవః భవ । నః । యత్ । త్వా । ఈమహే । ప్రతి । తత్ । నః । జుషస్వ । శం । నః ఏధి । ద్విపదే । శం । చతుష్పదే ॥

టీక॥ వాస్తోష్పతే = వాస్తుపురుషుఁడా ! అస్మాన్ = మమ్ములను, ప్రతిజానీహి = గుర్తెఱుంగుము, స్వావేశః = మాయందు అభిమానము గలవాఁడవై, నః = మాకు, అనమీవః = ఆరోగ్య కరుఁడవు, భవ = అగుము, యత్ = ఏ హేతువు వలన, త్వా = నిన్ను, ఈమహే = యాచించు చున్నానో, తత్ = ఆ హేతువు వలన, నః = మమ్ములను, ప్రతిజుషస్వ = పొందియుండుము నః = మాయొక్క, ద్విపదే = మనుష్యులకొఱకైన, శం = సుఖమును, చతుష్పదే = పశువుల కొఱకైన, శం = సుఖమును, ఏధి = వృద్ధిపొందించు చుండుము.

తా॥ ఓ వాస్తు పురుషుఁడా ! నిన్ను బ్రార్థనఁ జేయుచుంటిమి గాన మమ్ములను నీ భక్తులమని తెలిసికొని మాయందు బ్రవేశించియుండి మాకు నారోగ్యమును గలుగఁజేయు చుండుము. మా మనుష్యులకుఁ బశువులకు సుఖమును యెల్లప్పుడు కలుగజేయు చుండుము.

మూ॥ వాస్తోష్పతే శగ్మయా సగ్ం సదా తే సక్షీమ హిరణ్మయా గాతుమత్యా ఆవాహ క్షేమ ఉత యోగే వరన్నో యూయం పాత స్వస్తిభి స్సదా నః ॥

పదవి॥ వాస్తోష్పతే । శగ్మయా । సంపదా । తే । సక్షీమహి । రణ్వయా । గాతుమత్యా । అవాహ । క్షేమః । ఉత । యోగః । వరం । నః । యూయం । పాత । స్వస్తిభిః । సదా । నః ॥

టీక॥ వాస్తోష్పతే = ఓ వాస్తుపురుషుఁడా ! శగ్మయా = సుఖకరమైనదియు రణ్వయా = విహరించునదియు, గాతుమత్యా = సన్మార్గ స్థలమునకు నడచునదియు నగు, తే = నీయొక్క, సంపదా = సంపత్తుతో, వయం = మేము, సక్షీమహి=కలిసికొనిన వారమైతిమి, ఉత = ఇంతేయేకాదు, నః = మాకు, యోగః = పూర్వము లేని ధనమును బొందుటయును, క్షేమః = ఉన్నదానిని గాపాడుటయును, వరం= శ్రేష్ఠముగా, అవహ = కలుగఁజేయుము, (విశ్వేదేవతలారా) యూయం = మీరు, సదా = యెల్లప్పుడు, స్వస్తిభిః = శుభవాక్యములతో, నః = మమ్ములను, పాత = రక్షింతురుగాక.

తా॥ ఓ వాస్తుపురుషుఁడా ! సుఖమును గలుగఁజేయునదియు సజ్జనులయందు విహరించునదియు సన్మార్గమందు బ్రవర్తించునదియు నగు నీ సంపద గల వారమైతిమి. మాకు లేని సంపత్తు గలుగునట్లుగాను ఉన్న సంపత్తు సంరక్షింపఁబడునట్లుగాను మిక్కిలి చేయుచుండుము. ఓ విశ్వేదేవతలారా ! మీ రెల్లప్పుడు శుభవాక్యములను బలుకుచు మమ్ములను రక్షించు చుందురుగాక.

మూ॥ వాస్తోష్పతే ప్రతరణోన ఏధి గోభి రశ్వేభిరిన్దో అజరాసస్తే
సఖ్యేస్యామ పితేవ పుత్రాన్ప్రతినో జుషస్వ ॥

పదవి॥ వాస్తోష్పతే । ప్రతరణః । నః । ఏధి । గోభిః । అశ్వేభిః । ఇందో । అరాజసః । తే । సఖ్యే । స్యామ । పితా । ఇవ । పుత్రాన్ । ప్రతి । నః । జుషస్వ ॥

టీక॥ వాస్తోష్పతే = ఓ వాస్తుపురుషుఁడా ! ఇందో = ఐశ్వర్యమును గలిగించువాఁడా ! గోభిః = పశువులచేతను, అశ్వేభిః = గుఱ్ఱములచేతను, నః = మమ్ములను, ప్రతరణః = వృద్ధిపొందించు వాఁడవు, ఏధి = అగుము వయం = మేము, తే = నీయొక్క, సఖ్యే = స్నేహమందు, అజరాసః = అక్షయముగా, స్యామ = ఉందుము, పితా = తండ్రి, పుత్రానివ = తనయులను వలెనే, నః = మమ్ములను ప్రతిజుషస్వ = దగ్గఱకు తీసి ప్రేమించుము.

తా॥ ఐశ్వర్యము నొసంగెడి యో వాస్తు పురుషుడా! నీవు మాకుఁ బశువులను గుఱ్ఱములను గలుగఁజేసి వృద్ధిపొందించుము. నీ స్నేహమును గోరియుంటిమి కాన దండ్రి తనయులను వలెనే మమ్ములను దగ్గఱకుఁ చేరదీసి ప్రేమతో గాపాడుము.

మూ॥ అమీవహా వాస్తోష్పతే విశ్వారూపా ణ్యావిశ స్త్సఖా సుశేవ ఏధి నః శివగ్ం శివం ॥

పదవి॥ అమీవహా । వాస్తోష్పతే । విశ్వారూపాణి । ఆ । విశ్ । సఖా సు శేవః । ఏధి । నః శివం । శివం ॥

టీక॥ వాస్తోష్పతే = వాస్తు పురుషుఁడా! అమీవహా = వ్యాధులను బోఁగొట్టునట్టి నీవు, విశ్వారూపాణి = వ్యాధి నివారణములైన సమస్త రూపములను, ఆవిశ్ = ప్రవేశించినవాఁడ వవుచు, నః = మాయొక్క, సఖాసు = స్నేహితుల యందు, శేవః = శ్రేష్ఠుడవు, ఏధి = అగుము, ఇదం = ఈ వాస్తుకర్మము, శివం శివం = మిక్కిలి శుభప్రదముగునుఁగాక.

తా॥ ఓ వాస్తుపురుషుఁడా! సమస్త వ్యాధులను పోఁగొట్టునట్టినీవు సమస్తమైన పదార్థములయందు బ్రవేసించి యుంటివి. కాన మా స్నేహితులలో నీవు ముఖ్యుడవై యీ వాస్తుకర్మమును మిక్కిలి శుభప్రదమైనదానిగాఁ జేయుము.

ఇతి షోడశ ఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథ సప్తదశ ఖండః ప్రారంభః ♦—

మూ॥ కూర్కురస్సుకూర్కురః కూర్కురో వాలబంధనః ఉపరిష్టాద్యదేజాయ తృతీయస్యా ఇతో దివః ॥ ఔలబ ఇత్త ముపాహ్వయతాఽర్జ్జి శ్శ్యామశ్శబలః । అధోరామ ఉలుంబ రస్సారమేయో హ ధావతి । సముద్ర మివ చావశత్ ॥ బిభ్రన్నిష్కంచ రుక్మంచ శునా మగ్రిగ్ం సుచీరిణః సుచీరిణ సృజ సృజ శునక సృజైక వాత్యత్ ॥

పదవి॥ కూర్కురః । సుకూర్కురః । కూర్కురః । వాలబంధనః । ఉపరిష్టాత్ । యత్ । ఏజాయ । తృతీయస్యాః । ఇతః । దివః । ఔలబః । ఇత్ । తం । ఉప । ఆహ్వయత । అర్జ్జి । శ్యామః । శబలః । అధోరామః । ఉలుంబలః । సార

మేయః । హ । ధావతి । సముద్రం । అవ । చాకశత్ । బిభ్రత్ । నిష్కం । చ । రుక్మం । చ । శునాం । అగ్రం । సుబీరిణః । శుబీరిణ । సృజ । సృజ । శునక । సృజ । ఏకవ్రాత్య । సృజ । ఛత్ ॥

టీక॥ ఔలబః = ఉలబయను దానియొక్క సంతానమైనదై, సుగోర్కారః = కూర్కారమని మంచి ధ్వనిఁ జేయుచున్న, కూర్కారః = కూర్కార మనెడు కుక్కయును, వాలబంధనః = తోకచే నితరులను బంధించెడి, యత్ = యే కూర్కారః = కుక్కయును, తృతీయస్యాం = మూడనదయిన, దివః = లోకమువలన, ఉపరిష్టాత్ = పైననుండి, ఇతః = ఈ భూలోకమునకు, ఏజాయ = (ఏయాయ) వచ్చుచున్నది, తం = ఆ కుక్కను, ఉపాహ్వాయత =(అపాహ్వాయత) పాఱఁదోలుఁడు, అర్జున్ = ఋజువుయొక్క సంతానమైన, శ్యామః = శ్యామమనియు, శబలః = శబలమనియు అధోరామః = అధోరామమనియు, ఉలుంబలః = ఉలుంబల మనియు పేర్లుగల, తాన్ = ఆ నాలుగు కుక్కలను, అపాహ్వాయత = పాఱదోలుడు, సారమేయః = సరమయను దేవతా శునకమువలన బుట్టినదై, శునాం = కుక్కలలో, అగ్రం = ప్రధానమైన, సుబీరిణః = సుబీరిణమను పేరుగల శునకము, రుక్మంచ =బంగారుచేఁజేయబడిన, నిష్కంచ = పతకమును, బిభ్రత్ = ధరించినదియై, సముద్రం = ఆకాశమును, అవచాకశత్ = చూచుచు, ధావతి = పఱుగెత్తుకొని వచ్చుచున్నది; యేకవ్రాత్య = కుక్కలలో ప్రధానమైనదానా ? ఛత్ =ఛత్ అనుశబ్దమును, సృజ = విడిచి పెట్టుము, సుబిరిణ = ఓ సుబిరిణమా ! సృజసృజ = (పిల్లవానిని) విడిచిపెట్టుము, శునక = ఓ శునకమా, సృజ = విడిచిపెట్టుము.

తా॥ ఉలబునివలనఁబుట్టి కూర్కారమను శబ్దమున్జేయు కూర్కార మను కుక్కయు యితరులను దోకచేఁజుట్టి బాధించునట్టి కుక్కయు స్వర్గలోకమునుండి యిక్కడకు వచ్చుచున్నయవి. ఋజుయొక్క సంతానమైన శ్యామము శబలము అధోరామము ఉలుంబలము అనుపేర్లుగల నాలుగుకుక్కలను పైననుండి వచ్చుచున్నవి. కాన నా భృత్యులారా ! ఆకుక్కలను అవతలికిఁబోగొట్టుఁడు. సరమయను దేవతా శునకము వలనఁ బుట్టినదియు కుక్కలలోఁ బ్రధానమైనదియునై సుబీరిణమను పేరుగల కుక్క బంగారు పతకమును ధరించి యాకాశమును జూచుచు వచ్చుచున్నది. సుబీరిణమా ! నీవు పిల్లవాండ్రను బట్టుకొనకుము. ఛత్ అను భయంకరమైన శబ్దమును జేయకుము.

మూ॥ తత్సత్యం యత్త్వేందో౽బ్రవీ ద్గానాస్పాశయ సాస్వేతి తా
స్త్వగ్ం స్పాశయ త్వా౽గచ్ఛ స్త్వం త్వా౽బ్రవీద విదహాః॥
ఇత్యవిదగ్ం హీతి వరం వృణీ ష్వేతి కుమార మేవా౽హం
వరం వృణ ఇత్య బ్రవీ ద్వి గృహ్య బాహూ ప్లవసే ద్యామ
వచాకశత్ ॥

పదవి॥ తత్ ! సత్యం । యత్ । త్వా । ఇందః । అబ్రవీత్ । గాః । స్పాశ యస్వ । ఇతి । తాః । త్వం । స్పాశయ త్వ । ఆగచ్ఛః । తం । త్వా । అబ్రవీత్ । అవిదః । హా ॥ ఇతి । అవిదం । హి । ఇతి ! వరం ! వృణీష్వ ! ఇతి ! కుమారం । ఏవ । అహం । వరం । వృణే । ఇతి । అబ్రవీత్ । విగృహ్య । బాహూ ప్లవసే । ద్యాం । అవ । చాకశత్ ॥

టీక॥ గాః = ఆవుల నపహరించినవారిని, స్పాశ యస్వేతి = బాధ పెట్టమని, ఇంద్రః = ఇంద్రుఁడు, యత్ = యేవాక్యమును, త్వా = నిన్ను గుఱించి, అబ్రవీత్ = పలికెనో, తత్ = ఆ వాక్యము, సత్యం = నిజమైనది, తతః = అనంతరముం దు, త్వం = నీవు, తాః = ఆ యావులను అపహరించినవారిని, స్పాశయత్వా = బాధించి, తాః = ఆ యావులను దీసికొని, ఆగచ్ఛః = వచ్చితివి, తం = అటువంటి త్వా = నిన్ను, అవిదహా = ఆవులను పొందితివా, ఇతి = ఈలాగున దేవేంద్రుఁడడుగఁగా, అవిదం హి = పొందితిని, ఇతి = అని నీవు పలుకఁగా, వరం = వరమును' వృణీష్వ = కోరుము, ఇతి = ఈలాగున దేవేంద్రుఁ డడుగఁగా, అహం = నేను, కుమారం = పిల్లవానిని బాధించుటయును, వరం = వరమును, వృణే = కోరుచు న్నాను, ఇతి = ఈలాగున, అబ్రవీత్ = పలికెను, సః = అటువంటి సుబీరిణము, బాహూ = హస్తములను, విగృహ్య = గ్రహించి, ద్యాం = ఆకాశమును, అవచాక శత్ = చూచుచు ప్లవసే = వచ్చుచున్నది.

తా॥ పూర్వమందు రాక్షసులు దేవతుల యావుల నపహరించి యొక పర్వత గుహయందుంచి ద్వారమును గప్పివేయఁగా వానిని దెలిసి కొనలేని వారై దేవతలు సరమయను దేవతా శునకముయొక్క కుమారుఁడైన సుబీరణమును దాని బిలిచి నీవు ఆవుల నపహరించినవారిని దెలిసికొని వారిని బాధించి ఆ యావులను దీసికొనిరమ్మని

దేవతలు పలుకఁగా నంతట సుబీరణము వెళ్ళి యా రాక్షసులను బాధించి ఆ యావు లను దీసికొనిరాఁగా నప్పుడు దేవేంద్రుఁడు నీకిష్టమైన వరమును గోరుమని సుబీరణ ముతోఁ బలికెను అప్పుడు పిల్లలను బాధించుటయనువరమును సుబీరణము దేవేం ద్రుని నలనఁ బుచ్చుకొన్న దన్నమాట నిజము. ఆ సుబీరణము హస్తములను బట్టు కొని యాకాశమును జూచుచు వచ్చుచున్నది.

మూ॥ బిభ్రన్నిష్కంచ రుక్మంచ శునామగ్రిగ్ం సుబీరిణః । సుబీ
రిణ సృజ సృజ శునకసృజైక వ్రాత్య సృజఛత్ ॥

ఈ మంత్రమునకు పదవిభాగము మొదలగునవి పూర్వమందు జెప్పఁబడినవి.

మూ॥ తత్సత్యం యత్తే సరమా మాతా లోహితః పితా అమీ యే
కే సరస్యకా అవధావతి తృతీయస్యా ఇతో దివః ॥

పదవి॥ తత్ । సత్యం । యత్ । తే । సరమా । మాతా । లోహి । తః ।
పితా । అమీ । ఏ । కే । సరస్యకాః । అవ । ధావతి । తృతీయస్యాః । ఇతః । దివః ॥

అ॥ తా॥ ముందు సూత్రముక్రింద నున్నవి.

మూ॥ తేకశ్చ ససరమ తండశ్చ తూలశ్చ వితూలశ్చార్జునశ్చ లోహి
తశ్చ దులహానామ వోమాతా మంథాకకో హావః పితా సం
తక్షాకాంతి చక్రివో నసీ సరీదత ॥

పదవి॥ తేకః । చ । ససరమః । తండః । చ । తూలః । చ । వితూలః । చ ।
అర్జునః । చ । లోహితః । చ । దులా । హా । నామ । వః । మాతా । మంథాకః ।
హా । వః । పితా । సం । తక్షా । హాంతి । చక్రివః । నసీ సరీదత ॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, మాతా = తల్లి, సరమేతియత్ = సరమ అనే మాట యేదికలదో, తే = నీయొక్క. పితా = తండ్రి, లోహిత ఇతియత్ = లోహితుఁడ నెడు మాట యేదికలదో, తత్ = అది, సత్యం = నిజము, సరస్యకాః = సరస్సు నందుఁ బుట్టినట్టి, అమీ = ఈ, ఏకే = కొందఱు, తృతీయస్యాః = మూడవదైన, దివః = లోకమునుండి, ఇతః = ఇక్కడకు, అవధావతి = అధోముఖముగా వచ్చు చున్నవి, తే = వారు, కే = యెవరనఁగా, తేకశ్చ = తేకుఁడు, ససరమశ్చ = సస

రముఁడును, తండశ్చ = తండుఁడును, తూలశ్చ = తూలుఁడును, వితూలశ్చ = వితూలుఁడును, అర్జునశ్చ = అర్జునుఁడును, లోహితశ్చ = లోహితుఁడును అనెడుయోధులు గుడు వచ్చుచున్నారు, తః = అట్టి యోధులైన మీయొక్క, మాతా = తల్లి, దులా వా నామ = దులా అనే పేరుగలదియు, తః = మీయొక్క, పితా = తండ్రి, మంధాకః = మంధాకరుఁడు అనువాఁడును వచ్చుచున్నారు, నః = మాయొక్క, తక్షాః = పరిచారకులు, చక్రిణః = ఆయుధములుగలవారై, సంహంతి = కొట్టఁగలరు, నసీసరీదత = మావద్దకు రాఁబోకుఁడు.

తా॥ సరమ నీయొక్క తల్లియుం లోహితుఁడు నీ తండ్రియు యగుట నిజము. మఱియుం శేరుఁడు ససరముఁడు తండుఁడు తూలుఁడు వితూలుఁడు అర్జునుఁడు లోహితుఁడు అనెడు మీ యోధులగురును మీయొక్క తల్లిదండ్రులగు దులా మంధాకరులును ఆకాశమునుం డిక్కడికి వచ్చుచున్నారు. మాభటులు ఆయుధపాణు లై మిమ్ములను కొట్టెదరు గాన మా సమీపమునకు రాఁబోకుఁడు.

మూ॥ ఛటపేహి సీసరమ సారమేయ నమస్తే అస్తు సీసర ససా అశ్వా వృషాణః పదోన సీసరీదత ॥

పద॥ ఛట్ । అ పేహి । సీసరమ । సారమేయ । నమః । తే । అస్తు । సీసర సం । అశ్వాః । వృషాణః ॥ పదః ॥ న ॥ సీసరీదత ॥

టీక॥ సీసరమ = ఓ సీసరమ యనుదానా ! సారమేయ = ఓ సారమేయమనుదానా ! సీసర = సీసరమనుదానా ! ఛట్ = ఛట్ అను ధ్వనివి, అపేహి = విడిచిపెట్టుఁడు, తే = నీకొఱకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుఁగాక, అశ్వాః = నాగుఱ్ఱములు, వృషాణః = బలముగలవియై, పదోన = పాదములు వలెనే, సీసరదత = మిమ్ములను బొందును.

తా॥ సీసరమ సారమేయ సీసరయను కుక్కలారా! ఛత్తు అనెడు మీభయంకర ధ్వనిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపొండు మీ కొఱకు నమస్కారముఁ జేసెదను; లేనియెడల బలముగల నాగుఱ్ఱములు వచ్చి పాదములచే మిమ్ములను దొ్రక్కివేయును.

మూ॥ ఛడపేహి సీసరమ సారమేయ నమస్తే అస్తు సీసర శ్వాన మిచ్ఛ్వాఽడఽస్మ పురుషచ్ఛత్ ॥

పదవి॥ ఛత్ । అపేహి । సీసరమ । సారమేయ । నమః । తే । అస్తు । సీసర శ్వానం । ఇత్ । శ్వా । అదత్ । న । పురుషం । ఛత్ ॥

ఛత్ అనునది మొదలు సీసర అనుపదమునకు అర్థము మొదటనుండి చెప్పబడినది

టీక॥ శ్వానం = కుక్కను, ఛత్ = ఛత్ అను ధ్వనిని చేయుచున్న, శ్వా = ఇతరమైనకుక్క, అదత్ = భక్షించుగాక, పురుషం = పిల్లవానిని, మాదతు = భక్షింపకుండుగాక.

తా॥ ఇక్కడకు వచ్చిన మిమ్ములను కుటియొక్క కుక్క భక్షించుగాక. పిల్లవానిని భక్షింపకుండుగాక.

మూ॥ ఏతే తే ప్రతిదృశ్యేతే సమానవసనే ఉభే । తే అహగ్ం సార యేణ ముసలే నహావ ఉలూఖవే ॥

పదవి॥ ఏతే । తే । ప్రతి । దృశ్యేతే । సమానవసనే । ఉభే । తే । అహం సారయేణ । ముసలేన । అవ । హన్మి । ఉలూఖవే ॥

టీక॥ సమానవసనే = సమానమైన వస్త్రములుగల, ఉభే = యిద్దఱయిన, ఏతే = ఈ, తే = ఆ శంఖ గ్రహముయొక్క తల్లిదండ్రులు, ప్రతి దృశ్యేతే = చూడఁబడుచున్నారు, తే = వానికిద్దఱను, ఉలూఖవే = రోటిలో నుంచి, సారయేణ = దృఢమైన, ముసలేన = రోకలిచే, అవహన్మి = తొక్కుచున్నాను.

తా॥ సమానమైనవస్త్రములుగల శంఖగ్రహముయొక్క తల్లిదండ్రులు అట్లు కానఁబడుచున్నారు. వారినిద్దఱను రోటిలోవేసి ధృఢమైన రోకటిచేఁ దొక్కి సంహరించుచున్నాను.

మూ॥ హత శ్శంఖో హత శ్శంఖ పితా హత శ్శంఖకుతుర్వకః అప్యే షాగ్ం స్థపతిర్హతః ॥

పదవి॥ హతః । శ్శంఖః । హతః । శంఖపితా । హతః । శంఖ । కుతుర్వకః । అపి । ఏషాం । స్థపతిః । హతః ॥

టీక॥ శంఖః = శంఖగ్రహము, హతః = చంపబడెను, శంఖపితా = శంఖ గ్రహముయొక్క తండ్రి, హతః = చంపఁబడెను, శంఖ కుతుర్వకః = క్రూరుఁడైన శంఖుడు, హతః = చంపఁబడెను, ఏషాం = వీరియొక్క, స్థపతిరపి = అధిపతియు,

చంపఁబడెను

తా॥ క్రూరుడైన శంఖ గ్రహము వాని తండ్రియు వాని యధిపతియుఁ జంపఁబడిరి.

మూ॥ ఋషిర్బోధః ప్రబోధస్స్వప్నో మాతరిశ్వా । తే తే ప్రాణా
త్స్పరిష్యంతి మాభైషీర్న మరిష్యసి ॥

పదవి॥ ఋషిః । బోధః । ప్రబోధః । స్వప్నః । మాతరిశ్వా । యేతే । తే । ప్రాణా । స్పరిష్యంతి । మా భైషీః । న । మరిష్యసి ॥

టీక॥ బోధర్షిః = బోధాయన మునీశ్వరుఁడు, స్వప్నః = నిద్రించినవాఁడై ప్రబోధః = మేలుకొనెను, మాతరిశ్వా = వాయువు. తే = నీయొక్క, ఏతే = ఈ, ప్రాణా = ప్రాణములను, స్పరిష్యంతి = తాకుచున్నది, నమరిష్యసి = మృతి నొందవు, మాభైషీః = భయపడకుము.

తా॥ ఓ పిల్లవాఁడా ! మనకు సూత్రకారుఁడైన బోధాయన మునీశ్వరుఁడు నిద్రను విడిచి జాగరూకుఁడై అంతయు జూచుచున్నాఁడు. వాయువు నీప్రాణములనుదాకి కాపాడుచున్నది. కాఁబట్టి నీకు భయములేదు. నీవు మృతినొందవు.

మూ॥ జగ్ధో మశకో జగ్ధో వితృప్తి ర్జగ్ధో వ్యధ్వర స్స్వాహా జగ్ధో వ్య
ధ్వరో జగ్ధో మశకో జగ్ధా వితృప్తి స్స్వాహా జగ్ధా వితృప్తిర్జగ్ధో
వ్యధ్వరో జగ్ధో మశకస్స్వాహా ॥

పదవి॥ జగ్ధః । మశకః । జగ్ధః । వితృప్తిః । జగ్ధః । వ్యధ్వరః । స్వాహా । జగ్ధః । వ్యధ్వరః । జగ్ధః । మశకః । జగ్ధా । వితృప్తిః । స్వాహా । జగ్ధా । వితృప్తిః । జగ్ధః । వ్యధ్వరః । జగ్ధః । మశకః । స్వాహా ॥

టీక॥ మశకః = మశకమను సర్పము, జగ్ధః = భక్షింపఁబడెను, వితృప్తిః = వితృప్తియను సర్పము, జగ్ధః = భక్షింపఁబడెను, వ్యధ్వరః = వ్యధ్వరమను సర్పము. జగ్ధః = భక్షింపఁబడెను అని, స్వాహా = హోమముఁ జేసి ఆజ్యాది హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను. ఈపదములే తిరిగి అనులోమవిలోమములుగాఁ జెప్పఁబడెను గానఁ దిరిగి అర్థము మొదలగునవి వ్రాయలేదు.

తా॥ మశకము అను సర్పము వితృప్తియను సర్పము వ్యధ్వరమను సర్పము బక్షింపఁబడుఁగాక యని ఆజ్యాదులచే హోమముఁ జేయుచున్నాను.

ఇతి సప్తదశ ఖండః సమాప్తః.

—♦ అథాష్టాదశఖండః ప్రారంభః ♦—

మూ॥ ఇంద్ర జహి దందశూకం పక్షిణం యస్సరీసృపః । దక్ష్ణతంచ దశంతంచ సర్వాంస్తా నింద్ర జంభయస్వాహా ॥

పదవి॥ ఇంద్ర । జహి । దందశూకం । పక్షిణం । యః । సరీసృపః । ద । క్ష్యంతం । చ । దశంతం । చ । సర్వాన్ । తాన్ । ఇంద్ర । జంభయ । స్వాహా ॥

టీక॥ ఇంద్ర = ఓ యింద్రుడా ! యః = యేజంతువు, సరీసృపః = పాకునట్టి స్వభావముగలదో, తం = అటువంటి, పక్షిణం = పార్శ్వములతోఁగూడిన దందశూకం = సర్పమును, జహి = కొట్టుము. దక్ష్యంతం = కఱువఁబోవునట్టిదియు దశంతంచ = కఱుచుచున్నట్టిదియు నగుదానిని, సర్వాన్ = సమస్తమైనఁ తాన్ = ఆసర్పములను, ఇంద్ర = ఓ యింద్రుడా ! జంభయ = కదలకుండునట్లు స్తంభన చేయుము, ఇతి = అని, స్వాహా = హోమము జేయుచున్నాను.

మూ॥ అప్సుజాత స్సరేవృద్ధ దేవానామపి హ స్త్య । త్వమగ్న ఇంద్రప్రేషిత స్సనో మాహింసీ స్స్వాహా ॥

పదవి॥ అప్సు । జాతః । సరే । వృద్ధ । దేవానాం । అపి । హస్త్య । త్వం । అగ్నే । ఇంద్రప్రేషితః । సః । నః । మా । హింసీః । స్వాహా ॥

టీక॥ అప్సు = ఉదకములయందు, జాత = పుట్టినట్టివాఁడా ! సరే = సముద్రమందు, వృద్ధ = వృద్ధిపొందినవాఁడా ! దేవానాం = దేవతలయొక్క, హస్త్య = చేతులయందుండువాఁడా ! అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! సః = అటువంటి! త్వం = నీవు, ఇంద్రప్రేషితః = ఇంద్రునిచేఁ బ్రేరేపింపఁబడినవాఁడవై కర్మములను జేయించుచు, నః = మమ్ములను, మాహింసీః = హింసింపకుము అని. స్వాహా = హోమముఁ జేయుచున్నాను.

తా॥ మేఘమునందు మెఱుపురూపముగాను సముద్రమునందు బడబాగ్నిరూపముగాను దేవతలయొక్క చేతులలో నుండునట్టి యో యగ్నిహోత్రుఁడా నీవు దేవేంద్రునిచేఁ బ్రేరేపణఁ జేయఁబడినవాఁడవై కర్మములను జేయించుచుంటివి గాన మమ్ములను హింసఁజేయకుము.

మూ॥ త్రాణమసి పరిత్రాణమసి పరిధిగసి । అస్నేన మనుష్యాగ్ స్త్రా

యసే తృణైః పశూన్ గర్తేన సర్పాన్ యజ్ఞేన దేవాం త్స్వ
ధయా పితౄం త్స్వాహా ॥

పదవి॥ త్రాణమ్ । అసి । పరిత్రాణమ్ । అసి । పరిధిః । అసి । అన్నేన । మనుష్యాన్ । త్రాయసే । తృణైః । పశూన్ । గర్తేన । సర్పాన్ । యజ్ఞేన । దేవాన్ । స్వధయా । పితౄన్ । స్వాహా ॥

టీక॥ త్రాణం = రక్షించునట్టివాఁడవు, అసి = అయితివి, పరిత్రాణం = అంతటను రక్షించునట్టివాఁడవు, అసి = అయితివి, పరిధిః = అంతటను రక్షించునట్టి యోధుఁడవు, అసి = అయితివి, మనుష్యాన్ = నరులను, అన్నేన = అన్నము చేతను, పశూన్ = పశువులను, తృణైః = గడ్డిచేతను, సర్పాన్ = పాములను, గర్తేన = గోతిచేతను, దేవాన్ = దేవతలును, యజ్ఞేన = యజ్ఞము చేతను, పితౄన్ = పితృదేవతలను, స్వధయా = కవ్యము చేతను, త్రాయసే = రక్షించుచున్నావు, ఇతి = యిట్లని, స్వాహా = హోమముఁ జేయుచున్నాను.

తా॥ ఓ యగ్ని హోతుఁడా! నీవు నన్ను నంతటను రక్షించునట్టి యోధుఁడవై యుంటివి. అన్నముచే మనుష్యులను గడ్డిచేఁ బశువులను గోతిచే సర్పములను యజ్ఞముచే దేవతలను కవ్యముచే పితృదేవతలను రక్షించు చున్నావని హోమముఁ జేయుచున్నాను.

మూ॥ తత్సత్యం యత్తే౽మావాస్యాయాంచ పౌర్ణమాస్యాంచ విష
బలిగ్ం హరంతి సర్వ ఉదర సర్పిణః । తత్తే ప్రేరతే త్వయి
సం విశంతి త్వయి న స్సత స్త్వయి సద్భ్యో వర్షాభ్యో నః
పరిదేహి ॥

పదవి॥ తత్ । సత్యం । యత్ । తే । అమావాస్యాయాం । చ । పౌర్ణమాస్యాం । చ । విషబలిం । హరంతి । సర్వే । ఉదర సర్పిణః । తత్ । తే । ప్రేరతే । త్వయి । సం । విశంతి । త్వయి । నః । సతః । త్వయి । సద్భ్యః । వర్షాభ్యః । నః । పరిదేహి ॥

టీక॥ ఉదరసర్పిణః = వనస్సున సర్పభయముగల, సర్వే = అందఱును, అమావాస్యాయాం = అమావాస్యయందునను, పౌర్ణమాస్యాంచ = పూర్ణిమయందునను, తే = నీకొఱకు, యత్ = ఏ, విషబలిం = సర్పములకొఱకైన బలిని, హరంతి =

ఇచ్చుచున్నారో, తత్ = ఆబలిని, తే =ఆసర్పములు, ప్రతే=పొందుచున్నవి, ప్రాప్య = పొంది, త్వయి = నీయందు, సంవిశంతి = నివసించుచున్నవి, తత్ = అనునది, సత్యం = వాస్తవమైయున్నది, త్వయి = నీయందు, సతః = నివసించుచున్నట్టి. నః = మమ్ములను త్వయి=నీయందు, సద్భ్యః =ఉన్నట్టిసర్పములవల్లను వర్షాభ్యః =వర్షఋతువువలనను, పరిదేహి=రక్షింపుము.

తా॥ సర్వజనములు సర్పములవలని భయనివృత్తికై సర్పముల తృప్తి కొఱకు నీయందే విషబలి నుంచుచున్నారో ఆ బలిని ఆ సర్పములుపొంది నీయందు నివసించుచున్నవి. అనునది సత్యమయియున్నది. కాఁబట్టి నీయందు నివసించుచున్న మాకు వర్షర్తువలని భయమును ఆ సర్పమువలని భయము కలుగఁజేయకుము. వర్షఋతువువలని ఆసర్పములు బిలమునుండి విశేషముగ వెడలును కావున ఆ ఋతువు పేర్కొనబడినది.

మూ॥ నమో అస్తు సర్పేభ్యో యేకేచ పృథివీ మను యే అంతరిక్షే యే దివి తేభ్య స్సర్పేభ్యోనమః ॥

పదవి॥ నమః । అస్తు । సర్పేభ్యః । యే । కే । చ । పృథివీం । అను యే । అంతరిక్షే । యే । దివి । తేభ్యః । సర్పేభ్యః । నమః ॥

టీక॥ యేకేచ = యే కొన్ని సర్పములు, పృథివీమను = భూమిని ఆశ్రయించియున్నవో, తేభ్యః = అటువంటి, సర్పేభ్యః = సర్పములకొఱకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుగాఁక, అంతరిక్షే = ఆకాశమునందు, యే = యే కొన్ని సర్పములుగలవో. దివి = స్వర్గమునందు, యే = యే కొన్ని సర్పములుగలవో, తేభ్యః = అటువంటి, సర్పేభ్యః = స ర్పేభ్యః = సర్పములకొఱకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుఁగాక.

తా॥ భూలోకంబునను ఆకాశమునందునను స్వర్గమునందునను యే సర్పములు గలవో ఆ సర్పములకొఱకు నేను నమస్కారమును జేయుచున్నాను.

మూ॥ యేఽదోరోచనే దివో యేవా సూర్యస్య రశ్మిషు । యేషామప్సుసదః కృతం తేభ్యం స్సర్పేభ్యో నమః ॥

పదవి॥ యే । అదో రోచనే । దివః యే । వా । సూర్యస్య । రశ్మిషు । యేషాం । అప్సు । సదః । కృతం । తేభ్యః । సర్పేభ్యః । నమః ॥

టీక॥ యే = యే సర్పములు, దివః = ఆకాశసంబంధమైన, అదోరోచనే = ఈ ప్రకాశించు స్థానమందు. సంతి = కలవో, సూర్యస్య = సూర్యుని యొక్క, రశ్మిషు = కిరణములయందు, యేవా = యే సర్పములు కలవో, యేషాం = ఏ సర్పములకు, అప్సు = ఉదకములయందు, సదః = స్థానము, కృతం = చేయబడినదో తేభ్యః = అటువంటి, సర్పేభ్యః = సర్పముల కొఱకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుగాక.

తా॥ ఆకాశమందునను సూర్యమండలమందునను జలములయందును నివసించియున్న సర్పముల కొఱకు నమస్కారమును జేయుచున్నాను.

మూ॥ యా ఇషవో యాతుధానానాం యేవా వనస్పతీగ్ం రనుయే వాఽవటేషు శేరతే తేభ్య స్సర్పేభ్యోనమః ॥

పదవి॥ యాః । ఇషవః । యాతుధానానాం । యే । వా । వనస్పతీన్ । అను యే । వా । అవటేషు । శేరతే । తేభ్యః । సర్పేభ్య । నమః ॥

టీక॥ యాః = యే సర్పములు, యాతుధానానాం = రాక్షసులకు, ఇషవః = బాణములయ్యెనో, యేవాం = ఏ సర్పములు, వనస్పతీన్ = వృక్షములను, అను = ఆశ్రయించియున్నవో, యేవా = ఏ సర్పములు. అవటేషు = గోతులయందు, శేరతే = నివసించియున్నవో, తేభ్యః = అటువంటి, సర్పేభ్యః = పాపముల కొఱకు నమః = నమస్కారములు, అస్తు = అగుగాక.

తా॥ రాక్షసులకు సాయుధములుగా నుండియున్న సర్పములకును చెట్లయందున్న సర్పములకును గోతులలోనుండిన సర్పములకును నమస్కారము

మూ॥ నమో అస్తు సర్పేభ్యో యేపార్థివాయ అంతరిక్ష్యోయే దివ్యా యే దిశ్యాః । తేభ్య ఇమం బలిగ్ంహరిష్యామి తేభ్య ఇమం బలి మహార్షం ॥

పదవి॥ నమః । అస్తు । సర్పేభ్యః । యే పార్థివాః । యే । అంతరిక్ష్యాః । ఏ । దివ్యాః । యే । దిశ్యాః । తేభ్యః । ఇమం । బలిం । హరిష్యామి । తేభ్యః । ఇమం । బలిం అహార్షం ॥

టీక॥ యే = యే సర్పములు, పార్థివాః = భూమియందున్నవో, యే = ఏ సర్పములు, అంతరిక్ష్యాః = ఆకాశమందున్నవో, యే = యే సర్పములు, దివ్యాః =

స్వర్గము నందున్నవో, యే = యే సర్పములు, దిశ్యాః = దిక్కుల యందున్నవో, తేభ్యః = అటువంటి, సర్వేభ్యః = సర్పముల కొఱకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుగాక, తేభ్యః = ఆ సర్పముల కొఱకు, ఇమం = ఈ, బలిం = పూజా నిమిత్తమైన యన్నమును, హరిష్యామి = పొందింపఁజేయగలను, తేభ్యః = ఆ సర్పముల కొఱకు, ఇమం = ఈ. బలిం = బలిని, అహార్షం = పొందింపఁజేసితిని.

తా॥ భూమియందును ఆకాశమునందును స్వర్గమునందును దిక్కులయందును యే సర్పములు గలవో ఆ సర్పములన్నిటికిని నమస్కారము చేసెద. ఆ సర్పములకు నింతవఱ కు పూర్వంబును బలి నొసంగితిని. ఇక ముందును బలి నిమిత్తము అన్నము నియ్యగలను.

మూ॥ తక్షక వైశాలేయ ధృతరాష్ట్రైరావత స్తే జీవా స్త్వయి నస్సత స్త్వయి సద్భ్యో వర్షాభ్యో నః పరిదేహి । ధృతరాష్ట్రైరావత తక్షక వైశాలేయ స్తే జీవా స్త్వయి నస్సత స్త్వయి సద్భ్యో వర్షాభ్యో నః పరిదేహి ॥

పదవి॥ తక్షక । వైశాలేయ । ధృతరాష్ట్రైరావతః । తే । జీవాః । త్వయి । నః । సతః । త్వయి । సద్భ్యః । వర్షాభ్యః । నః । పరిదేహి । ధృతరాష్ట్రైరావత । తక్షక వైశాలేయః । తే । జీవాః । త్వయి । నః । సతః । త్వయి । సద్భ్యః । వర్షాభ్యః । నః । పరిదేహి ॥

టీక॥ వైశాలేయ = విశాలకు సంతానమైన, తక్షక = తక్షకుఁడా ! ధృతరాష్ట్రైరావతః = ధృతరాష్ట్రైరావతమను సర్పము, తే = నీకు జీవాః = ప్రాణము, త్వయి = నీయందు, సతః = ఉన్నట్టి, నః = మమ్ములను, త్వయి = నీయందు, సద్భ్యః = ఉన్నట్టి, వర్షాభ్యః = వర్షాకాలమందు విశేషముగా నుండునట్టి సర్పముల వలన, నః = మమ్ములను పరిదేహి = రక్షింపుము. ధృతరాష్ట్రైరావత = ధృతరాష్ట్రైరావతమను సర్పమా ! తక్షక వైశాలేయః = విశాలా పుత్రుఁడైన తక్షకుఁడను సర్పము, తే = నీకు జీవాః = ప్రాణము, త్వయి=నీయందు, సతః = ఉన్నట్టి, నః = మమ్ములను, త్వయి = నీయందు, సద్భ్యః = ఉన్నట్టి, వర్షాభ్యః = వర్షాకాల సర్పముల వలన, నః = మమ్ములను, పరిదేహి = రక్షింపుము.

తా॥ ఓ తక్షకుఁడా ! నీకు ఐరావతమనుసర్పముప్రాణము. ఓ ఐరావతమా నీకుతక్షకుఁడు ప్రాణము. కాన మీ మీరిద్దరును మీ యధీనమైన వర్షాకాలసర్పముల నుండి మమ్ములను రక్షింపుఁడు.

మూ॥ అహిగ్ం సాఽతిబలస్తే జీవా స్త్వయి నస్సత స్త్వయి సద్భ్యో వర్షాభ్యోనః పరిదేహి అతిబలాఽహిగ్ం సస్తే జీవా స్త్వయి స స్సత స్త్వయి సద్భ్యో వర్షాభ్యోనః పరిదేహి ॥

పదవి॥ అహింస । అతిబలః । తె । జీవాః । త్వయి । నః । సతః । త్వయి । సద్భ్యః । వర్షాభ్యః । నః । పరిదేహి । అతిబల । అహింసః । తె । జీవాః । త్వయి నః । సతః । త్వయి । సద్భ్యః । వర్షాభ్యః । నః పరిదేహి ॥

టీక॥ అహింస = అహింసయను సర్పమా! అతిబలః = అతిబలమను సర్పము, తే = నీకు, జీవాః = ప్రాణము, అతిబల = అతిబలమను సర్పమా ! అహింసః = అహింసయను సర్పము, తే = నీకు, జీవాః = ప్రాణము, త్వయినస్సతః = ఇది మొదలుకొని చివరవరకు మున్నే చెప్పఁబడినది.

తా॥ ఓ అహింసమా ! అతిబలము నీకు ప్రాణము ఓ అతిబలమా ! అహింస నీకు ప్రాణము, కావన మీరిద్దరును మీ యధీనమందున్న సర్పముల వలన మాకు భయము కలుగనియ్యకుఁడు.

మూ॥ యే దందశూకాః పార్థివా స్తాగ్ స్త్వ మితః పరో గవ్యూతి ని వేశయ స్సంతివై న శ్శఫినస్సంతి దండిన స్తేవో నేద్దినసా న్నె ద్యూయ మస్మాన్ హింసాత ॥

పదవి॥ యే । దందశూకాః । పార్థివాః । తాన్ । త్వం । ఇతః । పరః । గవ్యూతి । నివేశయ । సంతి । వై । నః । శఫినః । సంతి । దండినః । తే । వః । నేత్ । హినసాత్ । నేత్ । యూయం । అస్మాన్ । హినసాత ॥

టీక॥ యే = ఏ, దందశూకాః = పాములు, పార్థివాః = భూమియందున్నవో, తాన్ = ఆ పాములను, త్వం = నీవు, ఇతః = ఇక్కడనుండి, పరః = మతి యొక ప్రదేశమున, గవ్యూతి = రెండుక్రోసుల దూరంబున, నివేశయ = ఉంచుము నః = మాయొక్క గృహమందు, శఫినః = డెక్కలుగల యేమృగములు, సంతి = కలవో, దండినః = కఱ్ఱలుగల యే మనుష్యులు సంతి = కలరో, తేవై = ఆ మనుష్యులు మొదలగువారు, వః మిమ్ములను, నేద్దినసాత్ = హింసఁ జేయకుండుఁగాక, యూయమపి = మీరును, అస్మాన్ = మమ్ములను, నేద్దినసాత = హింస జేయకుందురుగాక.

తా॥ ఓ తక్షకుఁడా ! భూమియందున్న సర్పములను మా గృహంబునకు రెండు క్రోసుల దూరముగా మఱియొక ప్రదేశమున నుంచుము. ఓ సర్పములారా! మా గృహంబున నున్న పశువులుగాని మనుష్యులుగాని మిమ్ములను హింసఁజేయరు. మీరును మమ్ములను బాధపెట్టకుందురుగాక.

మూ॥ సమీచీనామాసి ప్రాచీ దిగ్గేతయో నామ స్తేతి ద్వాదశ పత్రా యాః । సమీచీ నామాఽసి ప్రాచీదిక్తస్యా స్తేఽగ్ని రధిపతి రసితో రక్షితా యశ్చాఽధిపతిర్యశ్చ గోప్తా తాభ్యాం నమ స్తౌనో మృడయతాం తేయం ద్విష్మో యశ్చ నో ద్వేష్టితం వాం జంభే దధామి ॥

పదవి॥ సమీచీనామా। అసి । ప్రాచీ । దిక్ । తస్యాః । తే । అగ్నిః । అధిపతిః । అసితః । రక్షితా । యః । చ । అధిపతిః । యః । చ । గోప్తా । తాభ్యాం నమః । తౌ । నః । మృడయతాం । తే । యం । ద్విష్మః । యః । చ । నః । ద్వేష్టి । తం । వాం । జంభే । దధామి ॥

టీక॥ ప్రాచీదిక్ =ఓ తూర్పుదిక్కా! త్వం=నీవు, సమీచీనామా=సమీచి యను పేరుగలదానవు, అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే = నీయొక్క, అధిపతిః = అధిపతి, అగ్నిః = అగ్నిహోత్రుఁడు, రక్షితా = రక్షకుఁడు, అసితః= అసితుడనెడు సర్పము, అధిపతిః = అధిపతి. యశ్చ = యే యగ్నిహోత్రుఁడో, గోప్తా = రక్షకుఁడు, యశ్చ = యే అసితుఁడో, తాభ్యాం = వారిద్దరి కొఱకును, నమః నమస్కారము, తౌ = వారిద్దఱు, నః = మమ్ములను. మృడయతాం = సుఖ పెట్టుదురుగాక, తే = అటువంటి, వయం = మేము, యం = యెవనిని, ద్విష్మః = ద్వేషించుచున్నామో, యశ్చ = యెవఁడు, నః = మమ్ములను, ద్వేష్టి = ద్వేషించు చున్నాఁడో, తం = ఆ మనుష్యుని, వాం = మీ యిద్దరియొక్కయు, జంభే=దంత ములయందు, దధామి =(ఇచ్చట వచన వ్యత్యయము) ఉంచుచున్నాము.

తా॥ ఓ తూర్పుదిక్కా ! నీవు సమీచి యను పేరుగలదానవు. అటువంటి నీకు అధిపతి యగ్నిహోత్రుడును, రక్షకుడు అసితుఁడనెడు సర్పమునైరి. వారి ద్దఱి కొఱకు నమస్కారముఁజేసెదను. గాన వారిద్దరు మమ్ములను సుఖపెట్టుదురు గాక. యెవనిని మేము దూషించెదమో యెవఁడు మమ్ములను దూషించునో అట్టి వానిని మీయిద్దరినోటిలో నుంచెదను గాన వానినిభక్షించి మమ్ముల రక్షించవలెను.

మూ॥ ఓజస్వినీ నామాసి దక్షిణాదిక్తస్యాస్త ఇన్ద్రోఽధిపతిః పృదాకూ రక్షితా యశ్చాధిపతిర్యశ్చ గోప్తా తాభ్యాంనమ స్తే నో మృడయతాం తేయం ద్విష్మో యశ్చనోద్వేష్టి తం వాం జంభే దధామి ॥

పదవి॥ ఓ జస్వినీ నామా అసి । దక్షిణా । దిక్ । తస్యాః । తే । ఇంద్రః । అధిపతిః । పృదాకుః । రక్షితా । యః । చ । అధిపతిః । యః । చ । గోప్తా । తాభ్యాం । నమః । తే । నః । మృడయతాం । తే । యం । ద్విష్మః । యః । చ । నః । ద్వేష్టి । తం । వాం । జంభే । దధామి ॥

టీక॥ దక్షిణాదిక్ = ఓ దక్షిణదిక్కా ! త్వం = నీవు, ఓ జస్వినీనామా=ఓజస్వినియను పేరుగలదానవై, అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే =నీకు. ఇంద్రః = దేవేంద్రుడు, అధిపతిః = అధిపతి, పృదాకు = పృదాకు, రక్షితా = రక్షకుడు (యశ్చ మొదలు మంత్రాంతమువఱకు బూర్వమంత్రములో జెప్పబడెను గాన నిచ్చటవ్రాయలేదు.) ప్రతిమంత్రములో నీలాగునే యూహింపవలయును.

తా॥ ఓక్షిణదిక్కా ! ఓ జస్విని యను పేరుగలదానవు. నీకు ఇంద్రుడు అధిపతి; ప్రదాకుడనెడు సర్పము రక్షకుడు.

మూ॥ ప్రాచీనామాఽసి ప్రతీచీ దిక్తస్యాస్తే సోమోఽధిపతి స్స్వజో రక్షితా దధామి ॥

పదవి॥ ప్రాచీనామా । అసి । ప్రతీచీ । దిక్ । తస్యాః । తే । సోమః । అధిపతిః । స్వజః । రక్షితా ॥

టీక॥ ప్రతీచీదిక్ = ఓ పశ్చిమదిక్కా ! త్వం = నీవు, ప్రాచీనామా =ప్రాచియను పేరుగలదానవు, అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే = నీకు, సోమః = చంద్రుడు, అధిపతిః = అధిపతి, స్వజః = స్వజాడను సర్పము, రక్షితా = రక్షకుడు.

తా॥ ఓ పశ్చిమదిక్కా ! నీవు ప్రాచియను పేరుగలదానవు. చంద్రుడు అధిపతి స్వజాడనెడు సర్పము రక్షకుడు.

మూ॥ అవస్థావా నామాస్యుదీచీ దిక్తస్యాస్తే వరుణోఽధిపతి స్తిరశ్చిరాజీ రక్షితా దధామి ॥

పదవి॥ అవస్థావా నామా । అసి । ఉదీచీ । దిక్ । తస్యాః । తే । వరుణః ।
అధిపతిః । తిరశ్చిరాజీ । రక్షితా ॥

టీక॥ ఉదీచీదిక్ = ఓ యుత్తరదిక్కా ! త్వం = నీవు, అవస్థావా నామా = అవస్థావయను పేరుగలదానవు, అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే = నీకు, వరుణః = వరుణుఁడు, అధిపతిః = అధిపతి, తిరశ్చిరాజిః = తిర్యగ్జంతువుల యొక్క సమూహము, రక్షితా = రక్షకమైనది.

తా॥ ఓ యుత్తరదిక్కా ! నీవు అవస్థావమను పేరుగలదానవు. నీవు వరుణ దేవుఁడధిపతియు తిర్యగ్జంతువులు రక్షకములుగాఁ గలదానవైతివి.

మూ॥ అధిపత్నీ నామాఽసి బృహతీ దిక్తస్యాస్తే బృహస్పతి రధిపతి శ్శ్విత్రో రక్షితాఽదధామి ॥

పదవి॥ అధిపత్నీ నామా । అసి । బృహతీ । దిక్ । తస్యాః । తే । బృహస్పతిః । అధిపతిః । శ్విత్రః । రక్షితా ॥

టీక॥ బృహతీదిక్ = ఊర్ధ్వదిక్కా ! త్వం = నీవు, అధిపత్నీ నామా = అధిపత్నియను పేరుగలదానవు అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే = నీకు, బృహస్పతిః = గురువు, అధిపతిః = అధిపతి, శ్విత్రః = శ్విత్రుఁడను సర్పము, రక్షితా = రక్షకుఁడు.

తా॥ ఊర్ధ్వదిక్కా ! నీవు అధిపత్నియను పేరుగలదానవు. నీకు బృహస్పతి యధిపతియు శ్విత్రుఁడను సర్పము రక్షకుఁడును అయిరి.

మూ॥ వశినీ నామాఽసియం దిక్తస్యాస్తే యమోధిపతిః కల్మాష గ్రీవో రక్షితా దధామి ॥

పదవి॥ వశినీ నామా । అసి । ఇయం । దిక్ । తస్యాః । తే । యమః । అధిపతిః । కల్మాషగ్రీవః । రక్షితా ॥

టీక॥ ఇయందిక్ = అధోదిక్కా ! త్వం = నీవు, వశినీ నామా = వశినియను పేరుగల దానవు, అసి = అయితివి, తస్యాః = అటువంటి, తే = నీకు, యమః = యముఁడు, అధిపతిః = ప్రభువు, కల్మాషగ్రీవః = కల్మాషగ్రీవమను సర్పము రక్షితా = రక్షకుఁడు.

తా॥ ఓ అధోదిక్కా ! నీవు వశినియను పేరుగలదానవు. నీకు యముఁడు అధిపతి. కల్మాషగ్రీవుఁడు అను సర్పము రక్షకుఁడు.

మూ॥ హేతయోనామ స్థతేషాం వః పురో గృహా అగ్నిర్వ ఇషవస్స లిలో వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ హేతయః । నామ । స్థ । తేషాం । వః । పురః । గృహాః । అగ్నిః । వః । ఇషవః । సలిలః । వాతనామం ॥

టీక॥ హేసర్పాః = ఓ సర్పములారా ! యూయం = మీరు, హేతయోనామ = హేతులను పేరుగలవారు, స్థ = అయితిరి, తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క గృహాః = గృహములు, పురః = తూర్పుదిక్కునందున్నవి, అగ్నిః=అగ్నిహోతుృఁడు, వః = మీకు, ఇషవః = బాణములు, సలిలః = ఉదకము, వాత నామం = రక్షకమైన శబ్దమును ధరించితిరి.

తా॥ ఓ సర్పములారా ! మీరు హేతులను పేరు గలవారైరి. మీ గృహములు తూర్పు దిక్కునందున్నవి. సలిల శబ్దమును ధరించి రక్షించు చుంటిరి.

మూ॥ నిలింపానామ స్థ తేషాం వో దక్షిణాగృహాః పితరోవ ఇషవ స్సగరో వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ నిలింపాః । నామ । స్థ । తేషాం । వః । దక్షిణాః । గృహాః । పితరః । వః । ఇషవః । సగరః । వాతనామం ॥

టీక॥ నిలింపానామ = నిలింపులను పేరుగలవారు, స్థ = అయితిరి, తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క, గృహాః = గృహములు, దక్షిణాః = దక్షిణదిక్కునయందున్నవి, వః = మీయొక్క, ఇషవః = బాణములు, పితరః = పితృ దేవతలు, సగరః = సగరుఁడు, వాతనామం = రక్షకశబ్దము.

తా॥ నిలింపులను సర్పములారా ! మీ యండ్లు దక్షిణంబున నున్నవి. మీయొక్క బాణములు పితృదేవతలు, సగర శబ్దమును ధరించి రక్షించు చుంటిరి.

మూ॥ వజ్రిణో నామస్థ తేషాం వః పశ్చాద్గృహా స్స్వాపోన్వ ఇషవో గహ్వరో వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ వజ్రిణః । నామ । స్థ । తేషాం । వః । పశ్చాత్ । గృహాః । స్వప్నః । వః । ఇషవః । గహ్వరః । వాతనామం ॥

టీక॥ వజ్రిణో నామ = వజ్రిణమను పేరుగలవారు, స్థ = అయితిరి, తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క, గృహాః = గృహములు, పశ్చాత్ = పడమటదిక్కు నందున్నవి, వః = మీయొక్క, ఇషవః = బాణములు, స్వప్నః = స్వప్నము, గహ్వరః = గహ్వరమను శబ్దము, వాతనామం = రక్షకశబ్దము.

తా॥ వజ్రిణమను పేరుగల సర్పలారా! మీయొక్క గృహములు పశ్చిమ దిక్కునందున్నవి. మీకు బాణములు స్వప్నము గహ్వరశబ్దములను ధరించి రక్షించు చుంటిరి,

మూ॥ అవస్థావానో నామస్థ తేషాంవ ఉత్తరాద్గృహా ఆపోవ ఇషవస్సముద్రో వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ అవస్థావానః । నామ । స్థ । తేషాం । వః । ఉత్తరాత్ । గృహాః । ఆపః । వః । ఇషవః । సముద్రః । వాతనామం ॥

టీక॥ అవస్థావానో నామ = అవస్థలుగలవారను పేరుగలవారు, స్థ = అయితిరి తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క, గృహాః = గృహములు, ఉత్తరాత్ = ఉత్తర దిక్కునందున్నవి, వః = మీయొక్క, ఇషవః = బాణములు, ఆపః = ఉదకములు, సముద్రః = సముద్రుఁడు, వాతనామం = రక్షకశబ్దము.

తా॥ అవస్థగల వారను పేరుగల సర్పములారా! మీగృహము లుత్తరమునందున్నవి. మీకు బాణములు ఉదకములు సముద్రశబ్దములను ధరించి రక్షించు చుంటిరి.

మూ॥ అధిపతయో నామస్థ తేషాంవ ఉపరిగృహా వర్షంవ ఇషవో ఽవస్వాన్ వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ అధిపతయః । నామ । స్థ । తేషాం । వః । ఉపరి । గృహాః । వర్షం । వః । ఇషవః । అవస్వాన్ । వాతనామం ॥

టీక॥ అధిపతయో నామ = అధిపతులు అను పేరుగలవారై, స్థ = ఉంటిరి, తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క, గృహాః = గృహములు, ఉపరి = పైని

గంబున నున్నవి, వః = మీయొక్క, ఇషవః = బాణములు, వర్షం = వర్షించుట అవస్వాన్ = అవస్వత్తు, వాతనామం = రక్షకశబ్దము.

తా॥ అధితతులను సర్పములారా ! మీ గృహములు పైభాగంబున నున్నవి. మీయొక్క బాణములు వర్షము. అవస్వత్తు అను పేరును ధరించి రక్షించుచుంటిరి.

మూ॥ క్రివ్యానామస్థ పార్థివా స్తేషాంవ ఇహా గృహా అన్నంవ ఇష
వో౽నిమిషో వాతనామం దధామి ॥

పదవి॥ క్రివ్యా । నామ । పార్థివాః । తేషాం । వః । ఇహ । గృహాః । అన్నం । వః । ఇషవః । అనిమిషః వాతనామం ॥

టీక॥ పార్థివాః = భూమియందుండు సర్పములారా ! క్రివ్యానామ = క్రివ్యులు అను పేరుగలవారై, స్థ = ఉంటిరి, తేషాం = అటువంటి, వః = మీయొక్క గృహాః = గృహములు, ఇహ = ఈ భూలోకమందున్నవి, అన్నం=అన్నము, వః= మీయొక్క, ఇషవః = బాణములు, అనిమిషః = అనిమిషశబ్దము, వాతనామం = రక్షక శబ్దముగా ధరించితిరి.

తా॥ క్రివ్యులను పేరుగల సర్పములారా ! మీ గృహములు భూలోకమందున్నవి. మీబాణములు అన్నము, అనిమిషశబ్దమును ధరించి రక్షించుచుంటిరి.

మూ॥ అప శ్వేత పదాజహి పూర్వేణ చాపరేణచ । సప్తచ మాను
షీరిమా స్తిస్రశ్చ రాజబంధవీః (రాజబాంధవీః) ॥

పదవి॥ అప । శ్వేత । పదా । జహి । పూర్వేణ । చ । అపరేణ । చ । సప్త చ । మానుషీః । ఇమాః । తిస్రః । చ । రాజబంధవీః ॥

టీక॥ శ్వేత = శ్వేతయను సర్పమా ! మానుషీః = మనుష్య సంబంధమైన సప్తచ = బ్రాహ్మణ వైశ్య శూద్రుల సంబంధమైన యేడుజాతులను, రాజబంధవీః = రాజసంబంధమైన, ఇమాః = ఈ, తిస్రః = మూడైన జాతులను, పూర్వేణ = మొదటిదైన, పదాచ = పాదముచేతను, అపరేణచ = రెండవ పాదముచేతను, అపజహి= పాఱదోలుము.

తా॥ సర్పములకు నధిపతియైన ఓ శ్వేతుఁడను సర్పమా ! బ్రాహ్మణసంబంధమైన మూడుజాతులను క్షత్రియ సంబంధమైన మూడుజాతులును వైశ్య సంబంధమైన రెండుజాతులును శూద్రసంబంధమైన రెండుజాతులును మొత్తము పదిజాతులు గల సర్పములను నీ రెండు పాదములచేతను పాఱదోలుము.

మూ॥ నవై శ్వేత స్యాఽధ్యాచా రేఽహి ర్జఘాన కంచన। శ్వేతాయ వైదర్వాయ నమోన్నమశ్శ్వేతాయ వైదర్వాయ॥

పదవి॥ న। వై। శ్వేతస్య। అధ్యాచారే। అహిః। జఘాన। కం। చ। న। శ్వేతాయ। వైదర్వాయ। నమః। నమః। శ్వేతాయ। వైదర్వాయ॥

టీక॥ శ్వేతస్య = శ్వేతుఁడను సర్పమునకు, అధ్యాచారే = అధిపత్యముకలిగి యుండఁగా, అహిః = సర్పము, కంచన = యేమనుష్యుని, నవైజఘాన = హింస చేయదు, శ్వేతాయ = శ్వేతుఁడను సర్పముకొఱకును, వైదర్వాయ = విదర్వపుత్రుఁ డగు, శ్వేతాయ = శ్వేతుఁడను సర్పముకొఱకును, నమో నమః = నమస్కారము.

తా॥ శ్వేతుఁడను సర్పము సమస్త సర్పములకును అధిపతి యగు చుండఁగా నే సర్పమును యే మనుష్యునైనను గఱవదు కాన విదర్వ పుత్రుఁడునట్టి శ్వేతు నకు నమస్కారముఁ జేసెదను.

ఇతి అష్టాదశ ఖండ స్సమాప్తః.

—♦ అథైకోన వింశతి ఖండ ప్రారంభః♦ —

మూ॥ పరమేష్ఠ్యసి పరమాం మాగ్ం శ్రియం గమయ ప్రత్య వరూ ధోనో హేమంతః॥

పదవి॥ పరమేష్ఠీ। అసి। పరమాం। మాం। శ్రియం। గమయ। ప్రతి। అవరూధః। నః। హేమంతః॥

టీక॥ పరమేష్ఠీ = ఉత్కృష్టస్థానమందున్న దానవు, అసి=అయితివి, మాం= నన్ను, గుఱించి, పరమాం = అధికమైన, శ్రియం = సంపత్తును, గమయ =పొందిం చుము, హేమంతః = హేమంత ఋతువు, నః = మమ్ములను, ప్రత్యవరూధః = అధిష్ఠించినది.

తా॥ హోమముఁ జేయఁగా మిగిలిన యో అగ్రియఃపిండమా నీవు శ్రేష్ఠమైన స్థానమందుంటివి గాన నాకు విశేషమైన సంపత్తును గలుగఁజేయుము. హేమంత ఋతువునందు శీత బాధచే ఖత్వాశయనుల మగుదుము. అట్టి హేమంత ఋతువా

మూ॥ ప్రతిక్షత్రే ప్రతితిష్ఠామి రాష్ట్రే ప్రత్యశ్వేషు ప్రతితిష్ఠామి గోషు । ప్రతి ప్రజాయాం ప్రతితిష్ఠామి భవ్యే ॥

పదవి॥ ప్రతి । క్షత్రే । ప్రతి । తిష్ఠామి ॥ రాష్ట్రే । ప్రతి । అశ్వేషు । ప్రతి । తిష్ఠామి । గోషు । ప్రతి । ప్రజాయాం । ప్రతి । తిష్ఠామి । భవ్యే ॥

టీక॥ అహం = నేను, సంవిశన్నపి = మంచము మొదలగువానియందు శయనించిన వాఁడనైనను మత్తుఁడనుగాక, ప్రతిక్షత్రే = క్షత్రియ సంబంధమైన యన్ని కార్యముల యందును, రాష్ట్రే = రాజ్య పాలనమందునను, ప్రతి తిష్ఠామి = జాగరూకుఁడనై యుంచుచున్నాను, ప్రత్యశ్వేషు = గుఱ్ఱము లన్నియు ప్రచారములఁ యందును, ప్రతిగోషు = అన్ని గోవుల పరిశీలనయందును, ప్రతి తిష్ఠామి = జాగరూకుఁడనై యుంచుచున్నాను, ప్రతి ప్రజాయాం = ప్రతిజన విచక్షణ మందును, ప్రతి భవ్యే = అన్ని శుభప్రసక్తుల యందును, ప్రతి తిష్ఠామి = జాగ రూకుఁడనై యుంచుచున్నాను.

తా॥ నేను మంచము మొదలగువానియందు శయనించినను మత్తుఁడనుగాక రాష్ట్ర పరిశీలన యందునను క్షాత్రవంతమందునను గుఱ్ఱములు ఆవులు మొదలగువాని పోషణమునందునను సంతానమునందునను శుభకార్యముల యందునను జాగరూకుడనై పరిశీలనఁ జేయుచుందును.

మూ॥ ఇహధృతి రిహవిధృతి రిహరంతి రిహ రమతిః ॥

పదవి॥ ఇహ । ధృతిః । ఇహ । విధృతిః । ఇహ । రంతిః । ఇహ । రమతిః॥

టీక॥ ఇహ = ఈయాసనమందుండి, ధృతిః = ధైర్యముగలవాఁడను, విధృతిః = విశేషమైన ధైర్యము గలవాడనై, ఇహ = ఇక్కడను, రంతిః = క్రీడించెదను, ఇహి = ఇక్కడనే, రమతిః = మిక్కిలి క్రీడించెదను.

తా॥ ఈ యాసనమందుండియే ధైర్యముగల వాఁడనై క్రీడించు చున్నవాఁడనయ్యెదను.

మూ॥ స్యోనా పృథివి భవాన్రుక్షరా నివేశనీయచ్ఛాన శ్శర్మసప్రథాః॥

యీ మంత్రమునకు అర్థాదులు మొదలగునవి పూర్వమే చెప్పబడెను.

మూ॥ బడిద్ధా పర్వతానాం ఛిద్రం బిభర్షి పృథివీ ప్రయాభూమి ప్రధత్వతి మహ్నాజినోషి మహిని ॥

పదవి॥ బట్ । ఇద్ధా । పర్వతానాం । ఛిద్రిం । బిభర్షి । పృథివి । ప్రి । యా । భూమి । ప్రిధత్వతి । మహ్నా । జినోషి । మహిని ॥

టీక॥ పృథివి = భూమిా, త్వం = నీవు, పర్వతానాం = పర్వతముల యొక్క, ఛిద్రిం = రంధ్రిమును, బిభర్షి = ధరించితివి, ఇద్ధా = ఈ ప్రికారము, బట్ = సత్యము, మహిని = మహిమగల, భూమి = ఓ భూమి, యా = యే నీవు, ప్రిధత్వతి = శుభములను కలుగ జేయుచున్నావో, సా = అటువంటినీవు, మహ్నా = నీ మహిమచేత, ప్రిజనోషి = దేవతలను దృప్తి నొందించుచున్నావు.

తా॥ ఓభూమిా ! నీవు పర్వతములను ధరించినదానవు. నాకు శుభములను గలుగఁజేయుచుండవి. నీవు మహిమచే దేవతలను దృప్తి నొందించుచుంటివి.

మూ॥ ఆ త్వా వహంతు హరయస్సచేత సశ్వైత్రై రశ్వైస్సహ కేతుమద్భిః । వాతాజిరై ర్బలవద్భి ర్మనోజవై రాయహి శీఘ్రిం మమ హవ్యాయ శర్వ ॥

పదవి॥ ఆ । త్వా । వహంతు । హరయః । సచేత । సశ్వైత్రైః । అశ్వైః । సహ । కేతుమద్భిః । వాతాజిరైః । బలవద్భిః । మనోజవైః । ఆయాహి । శీఘ్రిం । మమ । హవ్యాయ । శర్వ ॥

టీక॥ సచేత = స్థిరచిత్తముతోఁగూడిన, శర్వ = ఓ యీశానుడా ! త్వాం = నిన్ను, హరితః = తెల్లనైన, హరయః = గుఱ్ఱములు, ఆవహంతు = మోయుఁగాక, సశ్వైత్రైః = తెల్లని వర్ణముగలవియు, కేతుమద్భిః = ధ్వజములతోఁ గూడినవియు, వాతాజిరైః = వాయువుతో సమానమైన నడకగలవియు, బలవద్భిః = బలముగలవియు, మనోజవైః = మనోవేగముతో సమాన వేగముగల, అశ్వైస్సహ = గుఱ్ఱములతోఁగూడ, మమ = నాయొక్క, హవ్యాయ = హవిస్సును గ్రిహించుటకొఱకు ఆయాహి = రమ్ము.

తా॥ ఓ సాంబమూర్తి ! తెల్లనివియు ధ్వజములు గలవియు వాయువేగమనోవేగములతో సమానమైన వేగము గలవియు బలముగలవియునగు గుఱ్ఱములనెక్కి నేనిచ్చెడు హవ్యమును గృహించుకొఱకు రమ్ము.

మూ॥ ఉప స్ప్రిశతు మీఢ్వాన్మీఢుషే స్వాహోప స్ప్రిశతు మీఢుషీ మీఢుష్యైస్వాహా జయంతో పస్ప్రిశతు జయం జయంతాయ

స్వాహా భవాయ దేవాయస్వాహా శర్వాయదేవాయస్వాహేశానాయ దేవాయ స్వాహా పశుపతయే దేవాయ స్వాహా రుద్రాయ స్వాహోగ్రాయ దేవాయ స్వాహా భీమాయ దేవాయస్వాహా మహతే దేవాయస్వాహా భవస్య పత్న్యై స్వాహా శర్వస్య దేవస్య పత్న్యై స్వాహేశానస్య దేవస్య పత్న్యై స్వాహా పశుపతే ర్దేవస్య పత్న్యై స్వాహా రుద్రస్య దేవస్య పత్న్యై స్వాహోగ్రస్య దేవస్యపత్న్యై స్వాహా భీమస్య దేవస్య పత్న్యై స్వాహా మహతో దేవస్య పత్న్యై స్వాహా । జయంతాయ । స్వాహా ॥

పదవి॥ ఉప । స్పృశతు । మీఢ్వాన్ । మీఢుషే । స్వాహా । ఉప । స్పృశతు । మీఢుషీ । మీఢుష్యై । స్వాహా । జయంత । ఉప । స్పృశ । జయంతాయ । స్వాహా । భవాయ । దేవాయ । స్వాహా । శర్వాయ । దేవాయ । స్వాహా । ఈశానాయ । దేవాయ । స్వాహా । పశుపతయే । దేవాయ । స్వాహా । రుద్రాయ । దేవాయ । స్వాహా । ఉగ్రాయ । దేవాయ । స్వాహా । భీమాయ । దేవాయ । స్వాహా । మహతే । దేవాయ । స్వాహా । భవస్య । దేవస్య । పత్న్యై స్వాహా । శర్వస్య । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । ఈశానస్య । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । పశుపతేః । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । రుద్రస్య । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । ఉగ్రస్య । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । భీమస్య । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా । మహతః । దేవస్య । పత్న్యై । స్వాహా జయంతాయ । స్వాహా ॥

టీక॥ మీఢ్వాన్ = వర్షింపఁజేయునట్టి రుద్రుఁడు, ఓ దనం = అన్నమును ఉపస్పృశతు = స్పృశించుఁగాక, తస్మై = అటువంటి, మీఢుషే = వర్షప్రదుఁడగు రుద్రునికొఱకు, స్వాహా = హావిస్సు నిచ్చుచున్నాను, మీఢుషీ = వర్షమును కురిపింపజేయు రుద్రునిభార్య, ఓదనం = అన్నమును, ఉపస్పృశతు = స్పృశించుగాక, తస్మై = అటువంటి, మీఢుష్యై = రుద్రునిభార్య కొఱకు, స్వాహా = హావిస్సునిచ్చు చున్నాను, జయంత = ఓ జయంతుఁడా ! ఉపస్పృశ = అన్నమును ముట్టుకొనుము, తస్మై = అటువంటి, జయంతాయ = కుమారస్వామి కొఱకు, స్వాహా = హావిస్సు నిచ్చుచున్నాను, భవాయ దేవాయ = భవుడను పేరుగల రుద్రుని కొఱకు, స్వాహా = హావిస్సు నిచ్చుచున్నాను, శర్వాయ దేవాయ = శర్వుఁడను

పేరుగల రుద్రునికొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, ఈశానాయ దేవాయ = ఈశానుఁడను పేరుగల రుద్రుని కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, పశుపతే దేవాయ = పశుపతియను పేరుగల రుద్రునికొఱకు, స్వాహా= హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, రుద్రాయ దేవాయ = రుద్రుఁడను పేరుగల సాంబమూర్తి కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, ఉగ్రాయ దేవాయ= ఉగ్రుఁడను పేరుగల సాంబమూర్తి కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, భీమాయ దేవాయ = భీముఁడను పేరుగలసాంబమూర్తికొఱకు, స్వాహా =హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, మహతే దేవాయ = మహాత్ముఁడను : పేరుగల సాంబమూర్తి కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను, భవస్యదేవస్య = దేవుండును భవుఁడను పేరుగల సాంబమూర్తియొక్క, పత్న్యై = భార్య కొఱకు, స్వాహా=హవిస్సును నిచ్చుచున్నాను.

యీ ప్రకారంబుగా మిగిలిన మంత్రములకు నర్థముఁ జెప్పుకొన వలయును. జయంతాయ = కుమారస్వామి కొఱకు హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ వర్షమును గురియింపఁజేయునట్టి రుద్రుఁడును రుద్రుని భార్యయు యీ యన్నమును స్పృశించినవారై నే నిచ్చునట్టి హవిస్సును గ్రహింతురు గాక. ఓ కుమారస్వామీ ! యీ యన్నమును స్పృశించి నీవు హవిస్సును గ్రహింపుము. జలము భూమి వాయువు అగ్ని సూర్యుఁడు సోమయాజి ఆకాశము చంద్రుఁడు అను పేరుగల యీ యెనిమిది శరీరంబులు సాంబమూర్తికిఁగలవో ఆ శరీరములకు అధిదేవతలగు భవుఁడు ఈశ్వరుఁడు ఈశానుఁడు పశుపతి రుద్రుఁడు ఉగ్రుఁడు మహాత్ముఁడు భీముఁడు అను యెనమండుగురు రుద్రులును వారి భార్యలును కుమారస్వామియు నే నిచ్చునట్టి హవిస్సును గ్రహింతురుగాక.

మం॥ అగ్నయే స్విష్టకృతే సుహుతహుతా హుతీనాం కామానాగ్ం సమర్ధయితే స్వాహా ॥

పదవి॥ అగ్నయే । స్విష్టకృతే । సుహుతహుతా హుతీనాం । కామానాం సమర్ధయితే । స్వాహా ॥

టీక॥ స్విష్టకృతే = శుభప్రదమైన కోరికల నిచ్చువాఁడును, సుహుతహుతాతీనాం = సుకృతమును జేయునట్టి ఆహుతులను, కామానాం = కోరికలను, సమర్ధ

యిత్రే = వృద్ధిపొందుచున్నట్టి, అగ్నయే = రుద్రుని కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ యోగ్యమైన కోరికల నొసఁగు వాఁడును పుణ్యమును గలుగఁ జేయు ఆహుతులను గోరికలను వృద్ధిని బొందించునట్టి శివునకు హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ స్వస్తినః పూర్ణాముఖః పరిక్రామతు గృహాపోప స్పృశే ద్గృహాపాయస్వాహా గృహాప్యుపస్పృశేగృహాప్యైస్వాహా ఘోషిణ ఉపస్పృశత ఘోషేభ్యస్స్వాహాశ్వాసిన ఉపస్పృశత శ్వాసిభ్య స్వాహా విచిన్వంత ఉపస్పృశత విచిన్వద్భ్యస్వాహా ప్రపున్వంత ఉపస్పృశత ప్రపున్వద్భ్య స్వాహా సమశ్నంత ఉపస్పృశత సమశ్నద్భ్య స్వాహా దేవసేనా ఉపస్పృశత, దేవసేనాభ్య స్స్వాహాయా ఆఖ్యాతాయాఽనాఖ్యాతా దేవాసేనా ఉపస్పృశత దేవసేనాభ్యస్స్వాహా ద్వారాపోపస్పృశే ద్వారాపాయస్వాహా ద్వారాప్యుప స్పృశే ద్వారాప్యై స్వాహాఽన్వాసారిణ ఉపస్పృశతాఽన్వాసారిభ్యస్వాహా నిషంగిన్నుప స్పృశేని షంగిణే స్వాహా ॥

పదవి॥ స్వస్తి। నః। పూర్ణాముఖః। పరిక్రామతు। గృహాప। ఉపస్పృశ। గృహాపాయ। స్వాహా। గృహాపి। ఉపస్పృశ। గృహాప్యై। స్వాహా। ఘోషిణః। ఉపస్పృశత। ఘోషిభ్యః। స్వాహా। శ్వాసినః। ఉపస్పృశత। శ్వాసిభ్యః। స్వాహా। విచిన్వంతః। ఉపస్పృశత। విచిన్వద్భ్యః। స్వాహా। ప్రపున్వంతః। ఉపస్పృశత। ప్రపున్వద్భ్యః స్వాహా। సం। అశ్నంతః। ఉపస్పృశత। సం। అశ్నద్భ్యస్వాహా। దేవ సేనాః। ఉప స్పృశత। దేవ సేనాభ్యః। స్వాహా। యాః। ఆఖ్యాతాః। యాః। చ। అ నా ఖ్యా తాః। దేవ సేనాభ్యః। స్వాహా। ద్వారాప। ఉపస్పృశ। ద్వారాపాయస్వాహా। ద్వారాపి। ఉపస్పృశద్వారాప్యై స్వాహా। అన్వా స్వారిణః। ఉపస్పృశత। అన్వా సారిభ్యః స్వాహా। నిషంగిన్। ఉపస్పృశ। నిషంగిణే। స్వాహా ॥

టీక॥ యథా = యేప్రకారముగాను. నః = మాకు, స్వస్తి = శుభమవునో. పూర్ణాముఖః = ఆహుతులచేత నిండియుండిన ముఖముగల రుద్రుఁడు, తథా = ఆప్రకారముగా, పరిక్రామతు = సంచరించుఁగాక, గృహాప = గృహమునురక్షించు

నట్టి రుద్రుఁడా ! ఇమం = ఈబలిని, ఉపస్పృశ = స్పృశింపుము, గృహపాయ = అటువంటి గృహరక్షకుఁడైన రుద్రునికొఱకు, స్వాహా = బలి నిచ్చుచున్నాను, గృహపి = గృహమును రక్షించుదానా ! ఉపస్పృశ = బల్యన్నమును స్పృశింపుము, గృహపైత్యై = గృహమును రక్షించునట్టి యామెకొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నమును యిచ్చుచున్నాను, ఘోషిణః = ధ్వనిగల గుణములారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును గ్రహింపుఁడు, ఘోషిభ్యః = ధ్వనిగల గుణములకొఱకు, స్వాహా= బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, శ్వాసినః = శ్వాసముగల గుణములారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును స్పృశింపుఁడు, శ్వాసిభ్యః = శ్వాసముగల గుణముల కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, విచిన్వంతః = వెతకు గుణములారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును స్పృశింపుఁడు, విచిన్వద్భ్యః = వెతకునట్టి గుణముల కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, ప్రపున్వతః = పరిశీలనఁజేయునట్టి యో గుణములారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును స్పృశింపుము, ప్రపున్వద్భ్యః = పరిశీలనఁజేయునట్టి గుణముల కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, సమశ్నంతః = కూడ భుజించునట్టి గుణములారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును స్పృశింపుఁడు, సమశ్నద్భ్యః = కూడ భుజించునట్టి గుణముల కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, దేవసేనాః = దేవుని సేనలారా! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును గ్రహింపుఁడు, దేవసేనాభ్యః = దేవుని సేనలైన మీ కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, ఆఖ్యాతాః = మంత్రములఁ జెప్పఁబడిన యాః = యే, దేవసేనాః = దేవసేనలుకలవో, అనాఖ్యాతాః = మంత్రములలోఁ జెప్పఁబడని, యాశ్చ = యే, దేవసేనాః = దేవసేనలు కలవో అట్టి దేవసేనలారా ! ఉపస్పృశత = గ్రహింపుడు, దేవసేనాభ్యః = అట్టి దేవసేనలకొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, ద్వారాప = దేవుని ద్వారపాలుఁడా! ఉపస్పృశ = బల్యన్నమును స్పృశింపుము, ద్వారాపాయ = అట్టి ద్వారపాలకుని కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను. ద్వారాపి = దేవుని భార్యయొక్క ద్వారపాలకురాలా ! ఉపస్పృశ = బల్యన్నమును గ్రహింపుము, ద్వారాపైత్యై = ద్వారపాలకురాలి కొఱకు. స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, అన్వాసారిణః = దేవుని ననుసరించి సంచరించునట్టి దేవభృత్యులారా ! ఉపస్పృశత = బల్యన్నమును గ్రహింపుఁడు, అన్వాసారిభ్యః = అనుసరించి సంచరించు నట్టి దేవభృత్యుల కొఱకు,

స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను, నిషంగిణే = అంబుల పొదిగల దేవా! ఉపస్పృశ = బల్యన్నమును గ్రహింపుఁము, నిషంగిణే = అంబుల పొదిగల దేవుని కొఱకు, స్వాహా = బల్యన్నము నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ రుద్రుఁడు అగ్నిహోత్రములయందుంచఁబడిన యాహుతులను భక్షించుచున్నవాఁడై నాకు శుభము కల్గునట్లుగా సంచరించుఁగాక! గృహమును పాలించునట్టి రుద్రుఁడా! రుద్రుని గృహిణీ! ధ్వనిని జేయునట్టియు శ్వాసమునువిడుచునట్టియు వెతకుచున్నట్టియు పరిశీలనఁజేయుచున్నట్టియుఁ గూడభుజించునట్టియు దేవుని గుణములారా! మంత్రములయందుఁ జెప్పఁబడినవారును జెప్పఁబడనివారునగు దేవ సేనలారా! దేవుని ద్వారమందుఁ గాచియుండెడి ద్వారపాలకా! దేవుని భార్య యొక్క గృహద్వారమందుఁ గాచియుండెడి ద్వారపాలకురాలా! దేవుని ననుసరించియుండు భృత్యులారా! అంబులపొదిగల యోదేవా! మీరందఱును నే నిచ్చునట్టి బల్యన్నమును స్పృశించి గ్రహింపుఁడని హోమముఁ జేయుచున్నాను.

మూ॥ నమో నిషంగిణ ఇషుధిమతే ॥

పదవి॥ నమః । నిషంగిణే । ఇషుధిమతే ॥

టీక॥ నిషంగిణే = అస్త్రములుండిన పొదిగలవాఁడును, ఇషుధిమతే = అంబులుండిన పొదిగలవాఁడునగు దేవుని కొఱకు, నమః = నమస్కారము చేయుచున్నాను.

తా॥ అస్త్రములను బాణములను నుండిన పొదులు గల దేవుని కొఱకు నమస్కారము.

మూ॥ క్షేత్రస్య పతినా వయగ్ం హితేనేవ జయామసి గామశ్వం పోషయిత్న్వా స నో మృడాతీదృశే ॥

పదవి॥ క్షేత్రస్య పతినా । వయం । హితేన । ఇవ । జయామసి । గాం । అశ్వం । పోషయిత్ను । ఆ । సః । నః । మృడాతి । ఈదృశే ॥

టీక॥ వయం = మేము, క్షేత్రస్య పతినా = గృహమునకధిపతియైన రుద్రుని చేత, హితేనేవ = మిత్రుని సహాయము చేతను వలెనే, జయామసి = జయించుచున్నాము, సః = ఆ గృహాధిపతి, నః = మాయొక్క, గాం = ధేనువును, అశ్వం చ = గుఱ్ఱమును, పోషయిత్ను = ఆ పోషింపఁగలవాడు నగును, ఈదృశే = ఇటువంటి శుభకార్యము కలుగుచుండగా, మృడాతి = మమ్ములను సుఖపెట్టుచుండుఁగాక.

తా॥ మేము గృహమును పాలించునట్టి రుద్రుని సహాయము గలవారమై స్నేహితుని సహాయము కలిగిన వారువలెనే సాధింపవలసిన పదార్థములను సాధింపగలము. గృహపాలకుఁడైన యా రుద్రుఁడు మా పశువులను గుఱ్ఱములను రక్షించుచు శుభ కార్యములను గలుగఁజేసి మాకు సుఖము నిచ్చుగాక.

మూ॥ క్షేత్రస్య పతే మధుమంతమూర్మిం ధేనురివపయో అస్మాసు ధుక్ష్వ। మధుశ్చుతం ఘృతమివ సుపూత మృతస్య నః పతయో మృడయంతు ॥

పదవి॥ క్షేత్రస్య । పతే । మధుమంతం । ఊర్మిం । ధేనుః । ఇవ । పయః । అస్మాసు । ధుక్ష్వ । మధుశ్చుతం । ఘృతం । ఇవ । సుపూతం । ఋతస్య । నః । పతయః । మృడయంతు ॥

టీక॥ క్షేత్రస్యపతే = గృహరక్షకుఁడవైన యో రుద్రుఁడా! మధుమంతం= క్షీరములుగల, ఊర్మిం = అవిచ్ఛిన్నముగానుండెడి ఆవులసమూహములను, ధేనుః= ఆవు, పయ ఇవ = క్షీరములను వలెనే, అస్మాసు = మాయందనగా మా కొఱకు, ధుక్ష్వ = పితుకుము, మధుశ్చుత = మధువును యిచ్చునట్టిదై, సుపూతం = మిగుల పవిత్రమైన, ఘృతమివ = నెయ్యివలెనే, ఋతస్య = యజ్ఞమునకు, పతయః = అధిపతులైన అగ్ని మొదలగువారు, నః = మమ్ములను, మృడయంతు = సుఖపెట్టుదురుగాక.

తా॥ గృహపాలకుఁడవగు నో రుద్రుఁడా! ఆవు క్షీరముల నేతీరున నొసంగునో ఆ తీరున క్షీరములు కలిగియున్న యావులను మాకునొసంగుచుండుము. రుచి గలదియుఁ బవిత్రమైనదియు నగు నాజ్యమే విధంబున సుఖమును గలిగించునో విధంబుగానే యజ్ఞమునకు నధిపతులగు నగ్నిహోతృఁడు మొదలగువారు మమ్ములను సుఖపెట్టుదురుగాక.

ఇతి యేకోనవింశతీ ఖండ సమాప్తః.

—◆ అథ వింశతిఖండ ప్రారంభః ◆—

మూ॥ యన్మే మాతాప్రలు లోభ చరత్య ననువ్రతా । తన్మే రేతః పితావృఙ్క్తాం మాఽభు రన్యోఽపపద్యతా మముష్మైస్వాహా ॥

పదవి॥ యత్ । మే । మాతా । ప్ర । లులోభ । చరతి । అననువ్రతా । తత్ । మే । రేతః పితా వృఙ్క్తాం-ఆభుః అన్యః । పపద్యతాం అముష్మై । స్వాహా॥

టీక॥ మే = నాయొక్క, మాతా = తల్లి, అననువ్రతా = అనుకూలముగాని వ్రతముగలదై, చరతీ = నడచుచు, యత్ = ఇతరుని సంబంధమైన యే రేతస్సును, ప్రలులోభ = మిక్కిలి యిచ్ఛయించెనో, తత్ = ఆ, రేతః = వీర్యమును, మే = నాయొక్క. పితా = తండ్రి, వృఙ్క్తాం = కప్పివేయుఁగాక, మే = నన్ను గుఱించి ఆభుః = రెండవ తండ్రియైన, అన్యః = ఇతరుఁడు, అనపద్యతాం = నే నిచ్చునట్టి హవ్యము విషయమై యాశ వదలు గాక, అముష్మై = ఈ నా సత్యమైన తండ్రి కొఱకు, స్వాహా = ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ నాతల్లి పతివ్రతా ధర్మమును విడిచి మన సునందైనను వ్యభిచరించి యేపరవీర్యమును గ్రహించి యున్నదో అట్టి వీర్యమును నా తండ్రి తన వీర్యముచేఁ గప్పివేసి యంగీకరించుగాక. అది మానసిక వ్యభిచారదోషమగుటచే సాంకర్యము కలుగదు. కాఁబట్టి అట్టి వీర్యమును నాతల్లి గ్రహించుటచే నాకుఁ దండ్రియను భావనచే నేనిచ్చునట్టి యీ హవిస్సు అట్టియన్యుని జెందక నాతండ్రి నేచెందుఁగాక.

మూ॥ యా స్తిష్ఠంతి యా ధావంతి యా ఆర్ద్రోఘ్నీః పరితస్థుషీః ।
అద్భిర్విశ్వస్య భర్త్రీభిరంత రన్యం పితుర్దధేఽముష్మై స్వాహా॥

పదవి॥ యాః । తిష్ఠన్తి । యాః । ధావంతి । యాః । ఆర్ద్రోఘ్నీః । పరితస్థుషీః । అద్భిః । విశ్వస్య । భర్త్రీభిః । అంతః । అన్యం । పితుః । దధే । అముష్మై । స్వాహా ॥

టీక॥ యాః = యేయుదకములు, తిష్ఠంతి = చెఱువులు మొదలగువాని యందున్నవో, యాః = యేయుదకములు. ధావంతి = నదులు మొదలగువానియందుఁ బ్రవహించుచున్నవో, యాః = యేయుదకములు, ఆర్ద్రోఘ్నీః = తడిగల ప్రదేశములను బడఁగొట్టుచున్నవో, యాః = యేయుదకములు. పరితస్థుషీః = అంతటను వ్యాపించియున్నవో, విశ్వస్య = ప్రపంచమునకు, భర్త్రీభిః = అధిపతులైన, తాభిః = అటువంటి, అద్భిః = జలములచేత, అన్యం = ఇతరుని, పితుః = తండ్రికంటె అంతర్దధే = వేఱుగా నుంచుచున్నాను, అముష్మై = ఈ నాతండ్రికొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ చెఱువులు మొదలగు వానియందు నిలిచియున్న జలములును నదులు మొదలగు వానియందు ప్రవహించుచున్న జలములును తడిసియున్న ప్రదేశములను బడగొట్టుచున్న జలములును మఱియు నంతటను వ్యాపించియున్న జలములును ప్రపంచమునకు నాధారములైన యేజలములుగలవో అట్టి జలములును నా తల్లి యొక్క మనోవృత్తియందు గలిసిన యన్యుని నా తండ్రికంటె వేఱుగా నుంచుఁగాక. నే నిచ్చునట్టి హవిస్సు నా తండ్రియే గ్రహించుఁగాక.

మూ॥ యన్మే పితామహీ ప్రలులోభ చరత్య ననువ్రతా తన్మే రేతః పితామహో వృఙ్క్తాం మాఽభు రన్యోఽప పద్యతా మము ష్మై స్వాహా ॥

పదవి॥ యత్ । మే । పితామహీ । ప్ర । లులోభ । చరతీ అనను వ్రతా । తత్ । మే । రేతః । పితామహః । వృఙ్క్తాం । మా । అభుః । అన్యః । అవపద్య తాం । అముష్మై । స్వాహా ॥

టీక॥ మే = నాయొక్క, పితామహీ = తండ్రి తల్లి, అననువ్రతా = అనుకూలమైన వ్రతమును బూననిదై, చరతీ = ప్రవర్తించుచు, యత్ = యే, రేతః = అన్య వీర్యమును, ప్రలులోభ = మిక్కిలియిచ్ఛయించుచున్నదో, మే= నాయొక్క పితామహః = తండ్రి, తత్ = ఆ, రేతః = వీర్యమును, వృఙ్క్తాం = కప్పివేయుఁ గాక, మా = నన్ను గురించి అభుః = రెండవ తండ్రియైన, అన్యః = ఇతరుఁడు, అవపద్యతాం = నేనిచ్చునట్టి హవిస్సునం దాశవదలి వేయుఁగాక, అముష్మై = ఈ నా తండ్రికొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ నా తండ్రి తల్లి పతివ్రతా ధర్మమునువిడిచి మనోవృత్తిచే వ్యభిచరించి యే పరవీర్యమును గ్రహించియున్నదో, అట్టి వీర్యమును నా తాత తన వీర్యముచే గప్పివేయుఁగాక. అట్టి వీర్యమును గ్రహించుటచే నాకు అట్టి యన్యుఁడు పితామహుఁడను భావన వదలి యుండుగాక. నే నిచ్చునట్టి హవిస్సు నా తాతనే చెందుఁగాక.

మూ॥ అంతర్దధే పర్వతై రంత ర్మహ్యా పృథివ్యా । అభి ర్దిగ్భి రనం తాభి రంత రన్యం పితామహాద్దధేఽముష్మై స్వాహా ॥

పదవి॥ అంతః । దధే । పర్వతైః । అంతః । మహ్యా । పృథివ్యా । అభిః । దిగ్భిః । అనంతాభిః । అంతః । అన్యం । పితా మహాత్ । దధే । అముష్మై । స్వాహా ॥

టీక॥ అన్యం = ఇతర పురుషుని, పర్వతైః = పర్వతముల చేత, పితామహాత్ = నా తాతకంటె, అంతర్దధే = వేఱుగాఁ జేయుచున్నాను, అన్యం = యితర పురుషుని మహ్యా = విస్తారమైన, పృథివ్యా = భూమిచేత, పితామహాత్ = నా తాతకంటె, అంతర్ధధే = వేఱుగాఁ జేయుచున్నాను, అనంతాభిః = అమితములైన, అభిః = ఈ దిగ్భిః = దిక్కులచేత, అన్యం = యితర పురుషుని, పితా మహాత్ = తాత కంటె, అంతర్ధధే = వేఱుగాఁ జేయుచున్నాను, అముష్మై = ఈ నా తాత కొఱకు, స్వాహా = యిచ్చుచున్నాను.

తా॥ పర్వతములును విస్తారమైన భూమియు అమితములైన యీ దిక్కులును యితరుని నా తాతకంటె వేఱుగా జేయుగాక. నా తాత కొఱకు హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ యన్మే ప్రపితామహీ ప్రలులోభ చరత్య ననువ్రతా తన్మే రేతః ప్రపితా మహో వృఙ్క్తాం మాఽభు రన్యోఽపపద్యతా మముష్మై స్వాహా ॥

పదవి॥ యత్ । మే । ప్రపితా మహీ । ప్ర । లులోభ । రతీ । చ అనను వ్రతా । తత్ । మే । రేతః । ప్రపితామహః । వృఙ్క్తాం । మా । అభుః । అన్యః అపపద్యతాం । అముష్మై । స్వాహా ॥

టీక॥ మే = నా యొక్క, ప్రపితామహీ = తాత తల్లి, అనను వ్రతా = అనుకూలమైన వ్రతముకలది కానిదై, చరతీ = ప్రవర్తించుచున్నదై, యత్ = యే, రేతః = అన్యుని వీర్యమును, ప్రలులోభ = మిక్కిలి యిచ్ఛయించునో, తత్ = ఆ, రేతః = వీర్యమును, మే = నాయొక్క, ప్రపితామహః = తాతతండ్రి, వృఙ్క్తాం = కప్పివేయుగాక, మా = నన్ను గుఱించి, అభుః = రెండవ ముత్తాతయగు, అన్యం = యితరుఁడు, అవపద్యతాం = నేనిచ్చునట్టి హవిస్సు విషయమై యాశనువదలుగాక, అముష్మై = ఈ నాముత్తాతకొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ నా తాత తల్లి పతివ్రతాధర్మమును విడిచి మనోవృత్తిచే వ్యభిచరించుటచే యే పరవీర్యమును గ్రహించియున్నదో అట్టివీర్యమును నాముత్తాత కప్పివేయు

గాక. అట్టివీర్యము నుంచినట్టి యన్యుఁడు నాకు ముత్తాత యను భావము వదలి యుండుగాక. నే నిచ్చునట్టి హవిస్సు నాముత్తాతనే చెందుఁగాక.

మూ॥ అంతర్దధ ఋతుభి రహోరాత్రైః స్ససంధిభిః అర్ధమాసైశ్చమా
సైశ్చాఽంత రన్యం ప్రపితా మహాద్దధేఽముష్మై స్వాహా ॥

పదవి॥ అంతః । దధే । ఋతుభిః । అహోరాత్రైః । ససంధిభిః । అర్ధమాసైః । చ । అంతః అన్యం । ప్రపితామహాత్ । దధే । అముష్మై । స్వాహా ॥

టీక॥ ఋతుభిః = ఋతువుల చేతను, ససంధిభిః = సాయంకాల ప్రాతఃకాలము సంధులతోఁగూడిన, అహోరాత్రైః = రాత్రి పగళ్ళచేతను, అంతర్దధే = వేరుగా జేయుచున్నాను. అర్ధమాసైశ్చ = పక్షములచేతను, మాసైశ్చ = మాసముల చేతను, అన్యం = యితరుని, ప్రపితామహాత్ = ముత్తాతకంటె, అంతర్దధే = వేఱుగాఁ జేయుచున్నాను. అముష్మై = ఈ నా ముత్తాత కొఱకు, స్వాహా = హవిస్సు నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఋతువులు మాసములు పక్షములు రాత్రులు పగళ్ళు సాయంకాల ప్రాతఃకాల సంధులును అన్యుని నా ముత్తాతకంటె వేఱుగాఁ జేయుఁగాక. నే నిచ్చునట్టి హవిస్సు నా ముత్తాతనే చెందుఁగాక.

మూ॥ యేచేహ పితరో యేచ నేహ యాగ్ంశ్చ విద్మయాగ్ంశ్చ వి
ద్మ యాగ్ం ఉ చ స ప్రవిద్మ అగ్నే తాన్వేత్థ యదితే జాత
వేదస్తయా ప్రత్తగ్ం స్వధయా మదంతు స్వాహా॥

పదవి॥ యే । చ । ఇహ । పితరః । తే । చ । న । ఇహ । యాన్ । చ విద్మ । యాన్ । ఉ । చ । న । ప్ర । విద్మ । అగ్నే । తాన్ । వేత్థ । యది । తే జాతవేదః । తయా । ప్రత్తం । స్వధయా । మదంతు । స్వాహా ॥

టీక॥ యేచ = యే, పితరం = పితృదేవలు, ఇహ = ఈ లోకంబున కలరో యేచ = యే పితరులు, ఇహ = ఈలోకంబున, నభవంతి = లేరో, అయం = మేము, యాన్ = యే పితృదేవతలను, విద్మ = గుర్తెఱుఁగుదుమో, ఉత = యింతియేకాదు, యాంశ్చ = యే పితృదేవతలను, నప్రవిద్మ = గుర్తెఱుఁగమో, అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుడా ! తాన్ = ఆ దేవతల నందరను, త్వం = నీవు, వేత్థయది = తెలిసికొంటివేని వారికొఱకు హవిస్సును బంచియిమ్ము, జాతవేదః = అగ్నిహోత్రుడా,

తే = వారు, తయా = అటువంటి, ప్రత్తయా = ఇయ్యఁబడిన, స్వధయా = హవిర్భాగముచే, మదంతు = తృప్తిని బొందుదురుగాక యని, స్వాహా = హోమము జేయుచున్నాము.

తా॥ భూలోకంబునఁగాని దేవలోకంబునఁగాని మాచేఁ దెలియ బడినవారుగాని మాచేఁ దెలియబడనివారుగాని యే పితృదేవతలు గలరో, ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా నీవు వారినందఱిని, నెఱిఁగితివేని వారికి సమముగా హవిర్భగమునుపంచియిమ్ము. ఆ పితృదేవతలు నీ విచ్చిన్న కవ్యముచేఁ దృప్తిని బొందుదురుగాక యని యజమానుఁడు హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

మూ॥ స్వాహా పిత్రే పిత్రే స్వాహా స్వాహా పిత్రే పిత్రే స్వాహా స్వధా స్వాహాఽగ్నయే కవ్య వాహనాయ స్వధా స్వాహా ॥

పదవి॥ స్వాహా । పిత్రే । పిత్రే । స్వాహా । స్వాహా । పిత్రే । పిత్రే । స్వాహా । స్వధాస్వాహా । అగ్నయే । కవ్యవాహనాయ । స్వధాస్వాహా ॥

టీక॥ స్వాహా పిత్రే = తండ్రికొఱకిచ్చుచున్నాను ఆదరముచేఁబునరుక్తిగా జెప్పబడియె, స్వధా స్వాహా = స్వధా శబ్దముతో పితృదేవతలకు నిచ్చుచున్నాను, కవ్యవాహనాయ = పితృదేవతల కవ్యమును మోసికొని పోవునట్టి, అగ్నయే = అగ్నిహోత్రినికొఱకు, స్వధాస్వాహా = స్వధాశబ్దముతో నిచ్చుచున్నాను.

తా॥ పితృదేవతలకు కవ్యమును మోసికొని పోవునట్టి యగ్నిహోత్రములో నాతండ్రి తాత ముత్తాతలకొఱకు కవ్యమును స్వధాశబ్దముతో నిచ్చుచున్నాను.

మూ॥ ఏష తే తత మధుమాగ్ ఊర్మి స్సరస్వా ద్యావా నగ్నిశ్చ పృథివీచ తా వత్యస్య మాత్రా తావతీం త ఏతాంమాత్రాందదామి యథాఽగ్ని రక్షితోఽనుపద స్త ఏవం మహ్యాం పిత్రేఽక్షితోఽ నుపద స్తస్స్వధా భవతాం త్వాగ్ం స్వధాం తైస్స హోపజీవ ర్చస్తేమహిమైష తే పితామహ మధుమాంగ్ం ఊర్మి స్సరస్వాన్ యావాన్ వాయుశ్చాఽంతరిక్షంచ తా సత్యస్య మాత్రా రావతీం త యే తాం మాత్రాం దదామి యథా వాయురక్షిఽతో నుపద స్త ఏవంమహ్యం పితామహా యాఽక్షి తోఽనుపద స్త స్స్వధా భవతాం త్వగ్గ్ స్వ

ధాం తైస్సహోవజీవ సామాని తే మహిమైష తే ప్రపితామహ మధు
మాంగ్ం ఊర్మి స్సరస్వాన్ యావా నాదిత్యశ్చ ద్యౌశ్చ తా వత్య
స్యమాత్రా తావతీం త ఏతాం మాత్రాం దదామి యథాఽదిత్యో
ఽక్షితోఽను పదస్తస్స్వధా భవతాం త్వగ్ం స్వధాం తైస్సహోపజీవ
యజూగ్ంషి తే మహిమా ॥

పదవి॥ ఏషః । తే । తత । మధుమాన్ । ఊర్మిః । సరస్వాన్ । యావాన్ । అగ్నిః । చ । పృధివీ । చ । తావతీ । అస్య । మాత్రా । తావతీం । తే । ఏతాం । మాత్రాం । దదామి । యథా । అగ్నిరక్షితః । అనుపదస్తః । ఏవంమహ్యాం । పిత్రే అక్షితః । అనుపదస్తః స్వధాభవ । తాం । త్వం । స్వధాం । తైః । సహా । ఉప । జీవ । ఋచః । తే మహిమా । ఏషః । తే । పితామహ । మధుమాన్ । ఊర్మిః । సరస్వాన్ । యావాన్ । వాయుః చ । అంతరిక్షం । చ । తావతీ । అస్యమాత్రా । తావతీం । తే । ఏతాం । మాత్రాం । దదామి । యథా । వాయురక్షితః । అనుపదస్తః । ఏవం । మహ్యాం । పితామహాయ । అక్షితః । అనుపదస్తః స్వధా । భవ । తాం । త్వం । స్వధాం । తైః । సహా । ఉప ! జీవ ! సామాని ! తే ! మహిమా ! యేషః । తే । ప్రపితామహ । మధుమాన్ । ఊర్మిః । సరస్వాన్ । యావాన్ । ఆదిత్యం । చ । త్యౌః । చ । తావనీ । అస్య । మాత్రా । తావతీం । తే । యేతాం మాత్రాం । దదామి । యథా । ఆతిత్యోక్షితః । అనుపదస్తః । యేవం । మహ్యాం ప్రపితామహాయ । అక్షితః । అనుపదస్తః స్వధా । భవ । తాం । త్వం । స్వధాం । తైః । సహా । ఉప । జీవ । యజూంషి । తే । మహిమా ॥

టీక॥ తత = ఓ తండ్రీ ! మధుమాన్ = మధువుగలదియు, ఊర్మిః = విస్తారమైన, ఏషః = ఈ, సరస్వాన్ = కవ్య మనుసముద్రము, తే = నీకొఱకు యియ్యఁబడుచున్నది, అగ్ని = అగ్నిహోత్రుఁడు, పృథివీచ = భూమియు, యావాన్ = యెంతపరిమితిగలవో, అస్య = ఈ కవ్యమునకుఁ తావతీమాత్రా = అంత పరిమాణము, తే = నీ కొఱకు, యేతాం = ఈ, తావతీం మాత్రాం = అంత పరిమితిగల కవ్యమును, దదామి = యిచ్చుచున్నాను, యథా = యే ప్రకారముగాను, అగ్నిరక్షితః = అగ్నిచే రక్షింపఁ బడినదై, అను పదస్తః = తక్కువ కాక యుండునో, ఏవం = ఈప్రకారముగాను, మహ్యాం = నాకొఱకు, పిత్రే = నా తండ్రి కొఱకు, అక్షితః = నాశనము కలుగనియ్యనిదానవై, అనుపదస్తః = సంపూర్ణమైనదానవవుచు

స్వధాభవ = పితృదేవతలకు నాహారమగుము, త్వం = నీవు, తాం = అటువంటి, స్వధాం = కవ్యమును, తై స్సహ = ఆ యగ్నిహోత్రుఁడు మొదలగువారితోఁగూడ భుజించి, ఉపజీవ = జీవింపుము, ఋచః = ఋగ్వేదము, తే = నీయొక్క, మహిమా = మహిమను బోధించుచున్నవి, వాయుః = వాయువు, అంతరిక్షం=ఆకాశము ఆదిత్యః = సూర్యుఁడు, ద్యౌః = స్వర్గము, మిగిలిన పదములకు నర్థము మున్నుచెప్ప బడెను గాన తిరిగి చెప్పబడలేదు.

తా॥ ఓ తండ్రీ మధురరసముగల కవ్యమును అగ్నిహోత్రుఁడును భూమియు నెంత పరిమితిగలవారలో యంత పరిమితిగా నీకొఅకిచ్చుచున్నాను. ఓయన్నమా! నీవు అగ్నిహోత్రునిచే రక్షింపఁబడినదానవై సంపూర్ణమైన దానవగుచు నా తండ్రికిని నాకును నాశము గలుగనీయక యాహారమగుము. ఓ తండ్రీ ! నీవు అట్టి కవ్యమును అగ్నిహోత్రుఁడు మొదలగువారితోఁగూడ భుజించి జీవింపుము. నీ మహిమను ఋగ్వేదము నుడువుచున్నవి. మిగిలిన పదములకు అర్థము తాత్పర్యమును చెప్పబడెను గానఁ దిరిగి చెప్పఁబడలేదు.

వింశతి ఖండ స్సమాప్తః

—♦ అథ ఏకవింశతిఖండ ప్రారంభః ♦—

మం॥ పృథివీ తే పాత్రం ద్యౌరపిధానం బ్రహ్మణస్త్వాముఖేజుహోమి
బ్రాహ్మణానాం త్వా ప్రాణాపానయో ర్జుహోమ్యక్షితమసి
మైషాం క్షేష్ఠా అముత్రాఽముష్మిన్లోకే ॥

పదవి॥ పృథివీ । తే । పాత్రం । ద్యౌః । అపిధానం । బ్రాహ్మణః । త్వా । ముఖే । జుహోమి । బ్రాహ్మణానాం । త్వా । ప్రాణాపానయోః । జుహోమి । అక్షితం । అసి । మా । యేషాం । క్షేష్ఠాః । అముత్ర । అముష్మిన్ । లోకే ॥

టీక॥ హే అన్న = ఓ అన్నమా ! తే = నీకు, పృథివీ =భూమి, పాత్రం= పాత్రము, ద్యౌః = ఆకాశము, అపిధానం = కప్పు, త్వా = నిన్ను, బ్రాహ్మణః= బ్రాహ్మణునియొక్క, ముఖే = ముఖమునందు, జుహోమి = హోమముఁ జేయుచున్నాను, త్వా = నిన్ను, బ్రాహ్మణానాం = బ్రాహ్మణులయొక్క, ప్రాణాపానయోః = ప్రాణ అపాన వాయువులయందు, జుహోమి = హోమము చేయు

చున్నాను, త్వం = నీవు, అక్షితం = నాశనము లేనిదానవు. అసి = అయితివి, అముత్ర = పరలోకమందు, పితౄణాం = పితృదేవతలకును, అముష్మిన్ లోకే = యీ లోకమునందు, యేషాం = యీ బ్రాహ్మణులకును, మాక్షేష్ఠాః = నాశనము కలుగఁజేయకుము.

తా॥ ఓ యన్నమా ! నీకు భూమియే యాధార పాత్రము ఆకాశముకప్పుగా నున్నది. బ్రాహ్మణులయొక్కయు పితృదేవతలయొక్కయు తృప్తికొఱకు బ్రాహ్మణుల ముఖమునం దుంచుచున్నాను, ఇట్టినీవు నాశములేనిదానవై యీలోకంబున బ్రాహ్మణులకును పరలోకంబున బితృదేవతలకును నాశము కలుగనియ్యకుము.

మూ॥ మార్జయంతాం పితరో మార్జయంతాం పితామహా మార్జయం
తాం ప్రపితామహాః । మార్జయంతాం మాతరో మార్జయం
తాం పితామహ్యో మార్జయంతాం ప్రపితామహ్యః

పదవి॥ మార్జయంతాం । పితరః । మార్జయంతాం । పితామహాః । మార్జయంతాం । ప్రపితామహాః । మార్జయంతాం । మాతరః । మార్జయంతాం। పితామహ్యః మార్జయంతాం । ప్రపితామహ్యః ॥

టీక॥ పితరః = తండ్రులు, మార్జయంతాం = ఈ యుదకముచేఁ బరిశుద్ధులగుదురుగాక, పితామహాః = తాతలు, మార్జయంతాం = పరిశుద్ధులగుదురుగాక, ప్రపితామహాః = తండ్రి తాతలు, మార్జయంతాం =పరిశుద్ధులగుదురుగాక, మాతరః= తల్లులు, మార్జయంతాం = పరిశుద్ధులగుదురుగాక, పితామహ్యః = తండ్రి తల్లులు, మార్జయంతాం = పరిశుద్ధులగుదురుగాక, ప్రపితామహ్యః = తాత తల్లులు, మార్జయంతాం = పరిశుద్ధులగుదురుగాక.

తా॥ ఈ భూమియందు నాచే నుంచఁబడిన యుదకముచేఁ తండ్రులు- తాతలు- తాత తండ్రులు తల్లులు తండ్రి తల్లులు తాత తల్లులు పరిశుద్ధులగుదురుగాక.

మూ॥ ఏతత్తేతతాఽసౌ యేచ త్వామన్వేతత్తే పితామహాఽసౌయేచ
త్వా మన్వేతత్తే ప్రపితామ హాఽసౌ యేచత్వా మను । ఏత
త్తే మాతరసౌయాశ్చత్వా మన్వేతత్తే పితామహ్యసౌయాశ్చ
త్వా మన్వేతత్తే ప్రపితామహ్య సౌయాశ్చ త్వామను ॥

పదవి॥ యేతత్ । తే । తత । అసౌ । యే । చ । త్వాం । అను । యే తత్ తే । పితామహ । అసౌ । యే చ । త్వాం । అను । యేతత్ । తే । ప్రపితామహ అసౌ । యే । చ । త్వాం । అను । యేతత్ తే । మాతః । అసౌ । యాః । చ । త్వాం । అను । యేతత్ తే । పితామహి ! అసౌ ! యాః ! చ ! త్వాం ! అను ॥ యేతత్ ! తే ! ప్రపితామహి ! అసౌ ! యాః ! చ ! త్వాం ! అను ॥

టీక॥ అసౌ = ఈ పేరుగల, తత = ఓ తండ్రీ ! తే = నీకొఱకును, యేచ = యెవరు, త్వాం = నిన్ను, అను = అనుసరించి యుండిరో, తేభ్యః = వారికొఱకును యేతత్ = ఈ పిండమును, దదామి = యిచ్చుచున్నాను, అసౌ = ఈ పేరుగల, పితామహ = ఓ తాతా! తే = నీకొఱకును, యేచ = యెవరు, త్వాం = నిన్ను, అను = అనుసరించుచుండిరో, తేభ్యః = వారికొఱకును, యేతత్ = ఈ పిండమును దదామి = యిచ్చుచున్నాను. ప్రపితామహ = తాత తండ్రి ! తే = నీ కొఱకును, యేచ = యెవరు, త్వాం = నిన్ను, అను = అను సరించి యుండిరో, తేభ్యః = వారి కొఱకును, యేతత్ = ఈ పిండమును, దదామి = యిచ్చుచున్నాను, అసౌ = ఈ పేరుగల, మాతః = తల్లీ ! తే = నీకొఱకును, యాశ్చ = యేస్త్రీలు, త్వాం = నిన్ను అను అనుసరించి యుండిరో, తాభ్యః = వారికొఱకును, యేతత్ = ఈ పిండమును దదామి = యిచ్చుచున్నాను, అసౌ = ఈ పేరుగల, పితామహి = తండ్రి తల్లి ! తే = నీకొఱకును, యాశ్చ = యే స్త్రీలు, త్వాం = నిన్ను, అను = అను సరించి యుండిరో, తాభ్యః = వారి కొఱకును, యేతత్ = యీ పిండమును, దదామి = యిచ్చుచున్నాను, అసౌ = యీ పేరుగల, ప్రపితామహి = తాత తల్లి ! తే = నీ కొఱకును, యాశ్చ = యే స్త్రీలు, త్వాం = నిన్ను, అను = అనుసరించి యుండిరో, తాభ్యః = వారి కొఱకును, యేతత్ = యీ పిండమును, దదామి = ఇచ్చుచున్నాను.

తా॥ ఓ తండ్రి ! తాతా ! తాత తండ్రీ ! తల్లి ! తండ్రి తల్లి ! తాత తల్లి ! మిమ్ముల నెవరు అనుసరించి యుండిరో వారి మీ కొఱకును ఈ పిండముల నిచ్చుచున్నాను. అని వారివారి గోత్రనామములనుచ్చరించి పిండములనిచ్చుచున్నాడు.

మూ॥ మార్జయంతాం పితర ఇత్యేతే ॥

యీ మంత్రమునకు అర్థము మొదలగునవి ముందే చెప్పఁబడియె.

మూ॥ యేచవోఽత్ర యేచాఽస్మాస్వాశంసంతేయాశ్చవోఽత్రి యాశ్చాఽస్మాస్వాశంసంతే తేచవహంతాం తాశ్చవహంతాం తృప్యంతు భవంతస్తృప్యంతు భవత్యస్తృప్యత తృప్యత తృప్యత ॥

పదవి॥ యే । చ । వః । అత్ర । యే । చ । అస్మాసు । ఆశం సంతే యాః । చ । వః । అత్రి । యాః । చ । అస్మాసు । ఆశం సంతే । తే । చ । వహంతాం । తాః । చ । వహంతాం । తృప్యంతు । భవంతః । తృప్యంతు । భవత్యః । తృప్యత । తృప్యత ॥

టీక॥ హేపితరః = ఓ తండ్రులారా ! అత్రి = ఈ వంశమునందు, యేచ = యెవరు, వః = మిమ్ములను, యేచ = యెవరు, ఆశం సంతే = కోరి యున్నారో, హే మాతరః = ఓ తల్లులారా ! అత్రి = ఈ వంశంబున, యాశ్చ = యే స్త్రీలు, వః = మిమ్ములను, అస్మాసు = మమ్ములను, ఆశం సంతే = కోరి యున్నారో, తే చ = ఆ పురుషులును, స్వధాం = కవ్యమును, వహంతాం = పొందుదురుగాక, తాశ్చ = ఆ స్త్రీలును, స్వధాం = కవ్యమును, వహంతాం = పొందుదురుగాక, భవంతః = తండ్రులైన మీరు, తృప్యంతు = ఆనందమును బొందుదురుగాక, భవత్యః = తల్లులైన మీరు, తృప్యంతు = ఆనందమును బొందుదురుగాక, తృప్యత తృప్యత = మీరందరును మిక్కిలి తృప్తిని బొందుదురుగాక, ఆదరముచే తిరిగి చెప్పబడియెను.

తా॥ తండ్రి మొదలగు పురుషులారా ! మిమ్ములను మమ్ములను ఈ వంశంబున నే పురుషులు కోరియుండిరో ఓ తల్లులారా ! ఈ వంశంబున యే స్త్రీలు మిమ్ములను మమ్ములను గోరియుండిరో ఆ పురుషులు ఆ స్త్రీలును యీ యన్న పిండమూచే నవర్ణ్యము తృప్తిని బొందుదురుగాక.

మూ॥ పుత్రాన్ పౌత్రానభి తర్పయంతీ రాపో మధుమతీరిమాః । స్వధాం పితృభ్యో అమృతం దుహానా ఆపో దేవీ రుభ యాగ్ం స్తర్పయంతు ॥

పదవి॥ పుత్రాన్ । పౌత్రాన్ । అభి । తర్పయంతీః । ఆపః । మధుమతీః । ఇమాః । స్వధాం । పితృభ్యః । అమృతం । దుహానాః । ఆపః దేవీః । ఉభయాన్ । తర్పయంతు ॥

టీక॥ పుత్త్రాన్ = తనయులను, పౌత్త్రాన్ = మనమలను, అభితర్పయంతీః = తృప్తినిఁ బొందించుచున్నయవియు, మధుమతీః = మధురరసముగలవియు, ఇమాః = ఈ, యాః = యే, ఆపః = ఉదకము లగుచున్నవో; తాః = ఆ, ఆపః = ఉదకములు అను, దేవీః = దేవతలు, పితృభ్యః = పితృ దేవతలకొఱకు, స్వధాం = కవ్యమను, అమృతం = అమృతమును, దుహానాః = పితుకుచున్నవై, ఉభయాన్ = పితృమాతృ వర్గములను, తర్పయంతు = తృప్తినిఁ బొందించుగాక.

తా॥ తనయులచేతను మనుమలచేతను నియ్యఁబడు ఈజలములు మధురరసము గలవియై పితృదేవలకు కవ్యరూపమైన యమృతమును గలుగఁజేయుచు తండ్రి వర్గమును తల్లివర్గమును దృప్తినిఁబొందిచుఁగాక.

మూ॥ తృప్యత తృప్యత తృప్యత ॥

పదవి॥ తృప్యత । తృప్యత । తృప్యత ॥

టీక॥ హేపితరః = ఓ తండ్రులారా ! మీరు, తృప్యత = తృప్తినిబొందుఁడు హేమాతరః = ఓతల్లులారా ! మీరు, తృప్యత = తృప్తిని బొందుఁడు.

తా॥ ఓ తండ్రులారా ! ఓ తల్లులారా ! మీరు తృప్తినిఁబొందుఁడు. త్రిపూరుషము కనుక మూడుసార్లు చెప్పఁబడియెను

మూ॥ ప్రాణే నివిష్టోఽమృతం జుహోమి బ్రహ్మణి మ ఆత్మాఽమృతత్వాయ ॥

పదవి॥ ప్రాణే । నివిష్టః । అమృతం । జుహోమి । బ్రహ్మణి । మే । ఆత్మా అమృతత్వాయ ॥

టీక॥ ప్రాణే = ప్రాణము మొదలయిన వాయువులయందు, నివిష్టః = ఉన్నట్టును, ఆత్మా = చైతన్య స్వరూపుఁడనైన, అహం = నేను, బ్రహ్మణి = పరబ్రహ్మస్వరూపునియందు, మే = నాయొక్క, అమృతత్వాయ = మృతి రాహిత్యము కొఱకు, అమృతం = అమృత తుల్యమైన కవ్యమును, జుహోమి = హోమమును చేయుచున్నాను.

తా॥ ఆత్మ స్వరూపుఁడనైన నేను ప్రాణాది పంచవాయువులయందు నధిష్ఠించియున్నవాఁడనై మరణ రాహిత్యము కొఱకు అమృత తుల్యమైన కవ్యమును పరబ్రహ్మయందుంచుచున్నాను. అని ప్రాణాహుతులను బుచ్చుకొనవలయును.

మూ॥ యాంజనాః ప్రతినందంతి రాత్రిం ధేను మివాఽయతీం సంవ
త్సరస్య యాపత్నీ సానో అస్తు సుమంగలీ స్వాహా ॥

పదవి॥ యాం । జనాః । ప్రతి । నందంతి । రాత్రిం । ధేనుం ! ఇవ। ఆయతీం । సంవత్సరస్య । యా । పత్నీ । సా । అస్తు । సుమంగలీః । స్వాహా ॥

టీక॥ జనాః = మనుష్యులు, ఆయతీం = వచ్చుచున్నట్టి, ధేనుం = ఆవును, దృష్ట్వేవ = చూచినట్టువలెనే, యాం =యే, రాత్రిం=రాత్రిని, దృష్ట్వా= చూచి, ప్రతి నందంతి = సంతోషించుచున్నారో, యా =యేరాత్రి, సంవత్సరస్య= సంవత్సరమునకు, పత్నీ =భార్యగా నుండెనో, సా = అటువంటి యే కొష్టకయను రాత్రి. నః మాకు, సుమంగలీః =శుభములను గలుగఁజేయునది. అస్తు = అగుగాక, ఇతి = ఇట్లని, స్వాహా = అపూప హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

తా॥ పాలు పితుకు నిమిత్తము తీసికొని వచ్చునట్టి యావును జూచి మనుష్యులేతీరున సంతోషింతురో యాతీరున సంవత్సరమునకు భార్యా రూపముగా నేర్పడియున్న మాఘ బహుళ సప్తమినాటిరాత్రిని జూచి మిక్కిలి సంతోష చిత్తులై అపూప హోమముఁ జేయుదురుగాన నట్టి యే కొష్టకరాత్రి నాకుశుభములనుగలుగఁ జేయుఁగాక యని అపూప హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

మూ॥ వహ వపాం జాతవేదః పితృభ్యో యత్రైతాన్ వేత్థ నిహితాన్
పరాకే మేదసః కూల్యా ఉపతాన్ క్షరంతుసత్యా ఏతా ఆశిష
స్సంతు కామైః స్వాహా ॥

పదవి॥ వహ । వపాం । జాతవేదః । పితృభ్యః । యత్ర । ఏతాన్ । వేత్థ । నిహితాన్ । పరాకే । మేదసః । కూల్యాః । ఉప । తాన్ । క్షరంతు । సత్యాః । ఏతాః । ఆశిషః । సంతు । కామైః । స్వాహా ॥

టీక॥ జాతవేదః = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! యత్ర = యే, పరాకే =దూరమైన స్థలమందు, నిహితాన్ = ఉన్నట్టి, యేతాన్ = ఈ పితృదేవతలను. వేత్థ = గుర్తెఱుఁగుదువో, తేభ్యః = ఆటువంటి, పితృభ్యః = పితృదేవతలకొఱకు, వపాం= వపను, వహ = తీసికొనిపొమ్ము, తాన్ = ఆ పితృదేవతలను గూర్చి, మేదసః = మాంస విశేషముయొక్క, కూల్యాః = కాలువలు, ఉపక్షరంతు = ప్రవహించుఁగాక, పితౄణాం = పితృదేవతలయొక్క, ఏతాః = ఈ, ఆశిషః = ఆశీర్వచనములు

కామైః = కోరికలతోఁగూడ, సత్యాః = సత్యమైనవి, సంతు = అగుఁగాక అని, స్వాహా = హోమమును చేయుచున్నాఁడు.

తా॥ ఓ అగ్నిహోత్రుఁడా! పితృదేవతలు యెంతదూరమందున్నను వారిని యెరుఁగుదువు గాన వారికి పశుసంబంధమైన పయసు పేరుగల మాంసమును దీసికొని యిమ్ము. ఆ మాంసపు కొలువలు పితృదేవతలు భుజించి తృప్తిఁజెంది యా శీర్వదింపఁగా వారి యాశీర్వచనములు సత్యములైనవై మనుష్యునకు కోరికలు నిచ్చునవి యగుఁగాక యని హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

మూ॥ యాంరజనాః ప్రతిసందంతి త్వేషా ॥

ఈ మంత్రమునకు నర్థాదులు పూర్వమే చెప్పఁబడియెను.

మూ॥ ఇయమేవసా యా ప్రథమావ్యౌచ్ఛ దంతరస్యాం చరతి ప్రవిష్టా వధూర్జజాన నవగజ్జనిత్రీ త్రయ ఏనాం మహిమాన స్సచంతే ॥

పదవి॥ ఇయం । ఏవ । సా । యా । ప్రథమా । వౌచ్ఛత్ । అంతః । అస్యాం । చరతి । ప్రవిష్టా । వధూః । జజాన । నవగత్ । జనిత్రీ । త్రయః । ఏనాం మహిమానః । సచంతే । స్వాహా ॥

టీక॥ యా = యే అష్టకరాను రాత్రి అంతరస్యాం = ఈ భూమియొక్క మధ్య ప్రదేశమునందు, ప్రవిష్టా = సూర్యకిరణరూపముగాఁ బ్రవేశించినదై, ప్రథమా = సూర్యునికంటె మొదటిదై, వ్యౌచ్ఛత్ = ఉదయించినదై, చరతి = ప్రవర్తించుచున్నదో, సా = ఆ రాత్రి, ఇయమేవ = ఇదియే, యా = యేరాత్రి, వధూః = యౌవనముగలది, జజాన = ఆయెనో, సా = ఆ రాత్రి, నవగత్ = నూతనమైన పెనిమిటిని బొంది, జనిత్రీ = పుత్రులను బ్రసవించినది, జజాన = ఆయెను, ఏనాం = ఈ అష్టకను, మహిమానః = మహాత్ములైన, త్రయః = అగ్నిహోత్రుఁడు అశ్వినీదేవత లిద్దఱు అను మువ్వురును, సచంతే = సేవించుచున్నారు, ఇతి = ఈ లాగున, స్వాహా = హోమమును చేయుచున్నాడు.

తా॥ ఏ రాత్రి యరుణోదయకాలంబున సూర్యునికంటె ముందుగా కిరణరూపముగా ఈ భూమియందు వ్యాపించి మొదట యౌవన స్త్రీగాను పిమ్మటఁ తరుణ వయస్కుఁడైన భర్త గలది గాను తర్వాత దనయులను గన్నది గానుండి యగ్ని

హోతృఁడు అశ్వినీదేవతలు అను ముగ్గురిచే సేవించ బడుచున్నదో అట్టి రాత్రి ఈ యష్టకయను రాత్రియేయని హోమమును జేయుచున్నాఁడు.

మూ॥ ఛందస్వతీ ఉషసా పేపిశానే సమానం యోనిమను సంచరంతీ సూర్య పత్నీ విచరతః ప్రజానతీ కేతుం కృణ్వానే అజరే భూరి రేతసా ॥

పదవి॥ చందస్వతీ । ఉషసా । పేపిశానే । సమానం । యోనిం । అను । సంచరంతీ । సూర్యపత్నీ । విచరతః । ప్రజానతీ । కేతుం । కృణ్వానే । అజరే । భూరి రేతసా ॥

టీక॥ ఛందస్వతీ = వేదములచేస్తోత్రముఁ జేయఁబడునట్టివియు, పేపిశానే= ప్రకాశించునట్టివియు, సమానం = యేకమైన, యోనిం = కారణమును, అను = అనుసరించి, సంచరంతీ = ప్రవర్తించు చున్నవియు. సూర్యపత్నీ = సూర్యుఁడు, రక్షకుమఁగాఁ గలవియు, విచరతః = అనేకవిధములైన ధర్మములనుజేయించుచున్నవియు, ప్రజానతీ = సర్వమును దెలిపికొన్నవియు, కేతుం = జ్ఞానమును, కృణ్వానే = కలుగః జేయుచున్నవియు, అజరే = వార్థక్యము లేనివియు, భూరిరేతసా = మిక్కిలి సారవంతములైన, ఉషసా = ప్రాతఃకాలములు భూలోక స్వర్గలోకముల యందుఁ బ్రవర్తించుచున్నవి.

తా॥ వేదములచే స్తుతింపఁబడుచున్నవియుఁ బ్రకాశించు చున్నవియు సూర్యుఁడె సమానజన్మ కారణముగా నున్నవియుఁ గనుకనే సూర్యునివలనఁ గలుగుచు న్నవియుఁ సర్వజనులను సమస్తవ్యాపారములయందు బ్రవర్తింపఁజేయుచున్నవియు సమస్తమును దెలిసినవియు బ్రాణులకు జ్ఞానమును గలుగఁజేయుచున్నవియు యెల్లప్పుడు నుండునవియునై మిక్కిలి సామర్థ్యముగల ప్రాతఃకాలములు భూలోకంబునను స్వర్గలోకంబునను బ్రవర్తించుచున్నవి.

మూ॥ ఋతస్య పంథా మను తిస్ర ఆగుస్త్రయో ఘర్మాసో అను జ్యోతిషాఽగుః ప్రజా మేకా రక్షత్యూర్జ మేకా వ్రత మేకా రక్షతి దేవయూనాం ॥

పదవి॥ ఋతస్య । సంథాం । అను । తిస్రః । ఆగుః । త్రయః । ఘర్మాసః । అను । జ్యోతిషా । ఆగుః । ప్రజాం । ఏకా । రక్షతి । ఊర్జం । ఏకా । వ్రతం । ఏకా । రక్షతి । దేవయూనాం ॥

టీక॥ ఋతస్య = యజ్ఞముయొక్క, పంథాం = మార్గమును, తిస్రః = మూడైన ఉషఃకాలములు, అన్వాయన్ = అనుసరించియున్నవి, త్రయః = మూడైన ఘర్మాసః = ప్రకాశించుచున్న యగ్నిహోత్రములు, జ్యోతిషా = ఉషఃకాలకాంతిని ఆన్వాయన్ = అనుసరించియున్నవి, తాసాం = ఆ యుషఃకాలములో, ఏకా = ఒకటైన యుషఃకాలములో, దేవయూనాం = దేవతలను బూజించువారియొక్క, ప్రజాం = సంతానమును, రక్షతి = రక్షించుచున్నది, ఏకా = మఱియొకటైన యుషఃకాలము, ఊర్జం = బలమును, రక్షతి = రక్షించుచున్నది, ఏకా = ఇంకొకటైన యుషఃకాలము, వ్రతం = వారి వ్రతమును, రక్షతి = రక్షించుచున్నది.

తా॥ యజ్ఞముయొక్క మార్గమును గురించి ఉషఃకాలము మూడు విధములుగా నేర్పడియున్నది. ఆ యుషఃకాలములలో నొకటి దేవతలను బూజించువారియొక్క సంతానమును మరిబలమును వ్రతమును గాపాడుచుండును. ప్రకాశించుచుండెడి గార్హపత్య ఆహవనీయ దక్షిణాగ్నులనెడి మూడును తమకాంతిచేత నా యుషఃకాలములను బొందుచున్నవి యని గ్రహింపవలయును.

మూ॥ యేకాష్టకాం పశ్యత దోహమానా మన్నం మాంసవత్
ఘృతవత్స్వధావత్ తద్బ్రాహ్మణై రతిపూత మనంత మక్ష
య్య మముష్మిఁల్లోకే స్ఫీతిం గచ్ఛతుమే పితృభ్యః ॥

పదవి॥ యేకాష్టకాం । పశ్యత । దోహమానాం । అన్నం । మాంసవత్ । ఘృతవత్ । స్వధావత్ । తత్ । బ్రాహ్మణైః । అతిపూతం । అనంతం । అక్షయ్యం అముష్మిన్ । లోకే । స్ఫీతిం । గచ్ఛతు । మే । పితృభ్యః ॥

టీక॥ హేబ్రాహ్మణాః = ఓ బ్రాహ్మణులారా ! మే = నాయొక్క, పితృభ్యః = పితృ దేవతలకొఱకు యోగ్యమైన, మాంసవత్ = మాంసము గలదియు, ఘృతవత్ = నెయ్యిగలదియు, స్వధావత్ = స్వధాశబ్దముగలదియునగు, అన్నం = అన్నమును, దోహమానాం = కలుగజేయుచుండెడి, తత్ = యేకాష్టకయనెడి ఈ యుషఃకాలమును, పశ్యత = చూడుడు, తత్ = ఆ యన్నము, బ్రాహ్మణైః = బ్రాహ్మణులచేత, అతిపూతం = మిక్కిలి పవిత్రముఁ జేయఁబడినదై, అనంతం = అమితమైనదై, అక్షయ్యం = నాశములేనిదౌచు, అముష్మిన్ = యీ, లోకే = లోకమందు, స్ఫీతిం = వృద్ధిని, గచ్ఛతు = పొందుఁగాక.

తా॥ ఓ బ్రాహ్మణులారా ! నా పితృదేవతలకొఱకు యోగ్యమైనమాంసము నెయ్యి మొదలగువానితోఁగూడిన యన్నమును గలుగఁజేయునట్టి యేకాష్టకయనెడి యుషఃకాలము ఇదిగో వచ్చియున్నది చూడుఁడు. ఆ యన్నము బ్రాహ్మణుల మంత్రములచేఁ బవిత్రమైనదై వృద్ధిపొందినదౌచు నా పితృదేవతలకు నాశము లేని లోకమును గలుగఁజేసి సంతోషపెట్టుఁగాక.

మూ॥ ఔలూఖలా గ్రావాణో ఘోష మకృతహవిః కృణ్వంతః పరి
వత్సరీణం । యేకాష్టకే సుప్రజా వీరవంతో వయగ్ం స్యామ
పతయొ రయీణాం ॥

పదవి॥ ఔలూఖలాః । గ్రావాణః । ఘోషం । అకృత ! హవిః । కృణ్వంతః పరివత్సరీణం । యేకాష్టకే । సుప్రజాః । వీరవంతః । వయం । స్యామ । పతయః । రయీణాం ॥

టీక॥ ఔలూఖలాః = రోళ్ళుగాఁ జేయఁబడిన, గ్రావాణః = రాళ్ళు, ఘోషం = ధ్వనిని, అకృత = చేసినవి, పరివత్సరీణం = సంవత్సరసంబంధమైన, హవిః = హవిస్సును, కృణ్వంతః = చేసినవి, యేకాష్టకే = ఓ యేకాష్టక మను యుషఃకాలమా ! వయం = మేము, సుప్రజాః (వచన వ్యత్యయము) = మంచి సంతానము గలవారమై, వీరవంతః = మనుమలు గలవారమనుచు, రయీణాం = ధనములకు, పతయః = అధిపతులము, స్యామ = అయ్యెదము.

తా॥ యజ్ఞమునకుఁ బిష్టమును దంచుటచే రోళ్ళుగాఁ జేయబడిన రాళ్ళుధ్వని జేయుచున్నవి. అట్టి పిష్టము యజ్ఞమునకు హవిస్సుగా నేర్పడియున్నది. ఏకాష్టకను నెడి యుషః కాలమా ! అట్టి యజ్ఞమును జేయుటచే పుత్రులు పౌత్రులుగలవారమై విశేషమైన ధనము గలవార మగుదుము.

మూ॥ ఏకాష్టకా తపసా తప్యమానా సంవతరస్య పత్నీ దుదుహే
ప్రపీనా । తం దోహ ముపజీవాథ పితర స్సహస్ర ధారమమః
ష్మిన్ లోకే స్వాహా ॥

పదవి॥ ఏకాష్టకా । తపసా । తప్యమానా । సంవత్సరస్య । పత్నీ । దుదుహే । ప్రపీనా । తం । దోహం । ఉప । జీవాథ । పితరః । సహస్రధారం । అముష్మిన్ । లోకే । స్వాహా ॥

టీక॥ తపసా = సంధ్యావందనాది తపస్సులచే, తప్యమానా = తపింపఁజేయ బడుచున్నదై, సంవత్సరస్య = సంవత్సరమునకు, పత్నీ = భార్యయగు యే- కాష్టక యనెడి యుషఃకాలము; ప్రిపీనా = వృద్ధిపొందు చున్నదియై, దుదుహే = క్షీరము లను బితుకుచున్నది పితరః = ఓ పితృదేవతలారా ! సహస్రధారం =అనేకధారలు గల, తం = అటువంటి, దోహం = క్షీరమును, అముష్మిన్ ఈ, లోకే = లోకము నందు, ఉప = పొంది, జీవాథ = జీవింపుఁడు.

తా॥ సంధ్యావందనాది తపస్సులచే నుపాసనచేయ బడునదియై, సంవత్సరము నకు భార్యగా నెన్నఁదగిన యే కాష్టకమనెడి యుషఃకాలము వృద్ధిబొందుచున్నదై హవిస్సులకు క్షీరములను స్రవింపఁజేయుచున్నది. ఓ పితృదేవతలారా ! ఈ లోకంబున అనేక ధారలుగా స్రవించుచున్న యట్టి క్షీరములను పానముఁజేసి మీరు జీవింపుఁడు.

ఇతి ఏకవింశః ఖండ స్సమాప్తః

—♦ అథ ద్వావింశః ఖండ ప్రారభః ♦—

మూ॥ ఉక్థ్య శ్చాఽస్య తిరాత్రిశ్చ సాద్యస్క్రి శ్ఛందసా సహ అ
పూప ఘృతాహుతే నమస్తే అస్తు మాగ్ంస పిప్పలే స్వాహా ॥

పదవి॥ ఉక్థ్యః । చ । అసి । అతిరాత్రిః । చ । సాద్యస్క్రిః । ఛందసా । సహా । అపూపఘృతాహుతే । నమః । తే । అస్తు । మాంస పిప్పలే । స్వాహా ॥

టీక॥ హే ఏకాష్టకే = ఓ యేకాష్టకమా ! త్వం = నీవు, ఉక్థ్య = ఉక్థ్య మను యజ్ఞముగాను, అతిరాత్రిశ్చ = అతిరాత్రిమను యజ్ఞముగాను, ఛందసా సహ= మంత్రముతోడ, సాద్యస్క్రిః = సద్యస్క్రమనుయజ్ఞముగాను, అసి=అయి తివి, అపూప ఘృతాహుతే = బూరెలచేతను నేతి చేతను హోమముఁ జేయబడు దానా ! మాంసపిప్పలే = మాంసమే రుచియగు ఫలముగాఁ గలదానా ! తే = నీ కొరకు, నమః = నమస్కారము, అస్తు = అగుఁగాక.

తా॥ బూరెలచేతను నేతిచేతను హోమముఁ జేయఁబడుదానవై మాంసమే రుచియగు పదార్థముగాఁగల యో యేకాష్టకమా ! నీకొఱకు నమస్కారముఁజేసెద. ఉక్థ్యము అతిరాత్రము సద్యస్క్ర మనెడుయజ్ఞములు నీవే అయితివి. ఆ యజ్ఞము లకు గారణములైన వేదములును నీవే అయితివి.

మూ॥ భూః పృథివ్యగ్నిన చాఽముం మయి కామం నియునజ్మి స్వాహా భువో వాయునాంతరిక్షేణ సామ్నాఽముం మయి కామం నియునజ్మి స్వాహా॥

పదవి॥ భూః । పృథివీ । అగ్నినా । ఋచా అముం । మయి । కామం । నియునజ్మి । స్వాహా । భువః । వాయునా । అంతరిక్షేణ । సామ్నా । అముం । మయి । కామం । నియునజ్మి । స్వాహా ॥

టీ॥ భూః = భూలోకమునందున్న, పృథివీ=భూమిచేతను, అగ్నినా=అగ్నిహోత్రునిచేతను, ఋచా=ఋగ్వేదముచేతను, రక్షింపబడుచున్న, అహం=నేను అముం=ఈ, కామం=కోరకను, మయి=నాయందు, నియునజ్మి=స్థాపనజేయుచున్నాను, భువః=భువర్లోకమందున్న, వాయునా=వాయువుచేతను, అంతరిక్షేణ =ఆకాశముచేతను, సామ్నా=సామవేదముచేతను, రక్షింపఁబడుచున్న, అహం= నేను, అముం=ఈ, కామం=కోరికను, మయి=నాయందు, నియునజ్మి=స్థాపనజేయుచున్నాను.

తా॥ భూలోకమందుండెడి భూమిచేతను అగ్నిచేతను ఋగ్వేదముచేతను, భువర్లోకమునందుండెడి వాయువుచేతను, ఆకాశముచేతను సామవేదముచేతను నేను బోషింపబడుచుంటినిగాన నా కోరికలను నాయందే యడఁచి లీనముఁ జేయుచున్నాను.

మూ॥ స్వర్దివాఽదిత్యేన యజుషాఽముం మయి కామం నియునజ్మి స్వాహా జనదద్భిరథర్వాంగిరోభిరముం మయి కామం నియునజ్మి స్వాహా॥

పదవి॥ స్వః । దివా । ఆదిత్యేన । యజుషా । అముం । మయి । కామం । నియునజ్మి, స్వాహా । జనత్ । అద్భిః । అథర్వాంగిరోభిః । అముం । మయి । కామం । నియునజ్మి । స్వాహా॥

టీ॥ స్వః=స్వర్లోకసంబంధమైన, దివా=పగటిచేతను, ఆదిత్యేన=సూర్యునిచేతను, యజుషా = యజుర్వేదముచేతను రక్షింపబడుచుండెడి, అహం = నేను, అముం = ఈ, కామం= కోరకను, మయి=నాయందు, నియునజ్మి=స్థాపనజేయుచున్నాను, జనత్=జనర్లోకసంబంధమైన, అద్భిః=ఉదకములచేతను, అథర్వాంగిరోభిః=అథర్వణవేదసంబంధమగు మాటలచేతను రక్షింపబడుచున్న అహం=నేను

అముం=ఈ, కామం=కోరికను, మయి=నాయందు, నియునజ్మి=స్థాపనజేయుచున్నాను.

తా॥ స్వర్లోకసంబంధమైన దివసుచేతను సూర్యుని చేతను యజుర్వేదము చేతను నేను రక్షింపఁబడుచుంటిని, జనర్లోకమందుండెడి రుద్రకులచేతను అథర్వణ వేదము చేతను నేను పోషింపబడుచుంటిని గాన నా కోరికలను నాయందే యుండఁజే చేయుచున్నాను.

మం॥ రోచనాయాఽజిరాయాఽగ్నయే దేవజాతవే స్వాహా।
కేతవే మనవే బ్రహ్మణే దేవజాతవే స్వాహా॥

పదవి॥ రోచనాయ । అజిరాయ । అగ్నయే । దేవజాతవే । స్వాహా॥ కేతవే । మనవే । బ్రహ్మణే । దేవజాతవే । స్వాహా॥

టీక॥ రోచనాయ=ప్రకాశించునట్టియు, అజిరాయ=వడిగాబోవునట్టియు, దేవజాతవే = ఆరాధింపఁదగిన దేవతలను దెలిసినవాఁడునగు, అగ్నయే = అగ్నిహోత్రునికొరకు, స్వాహా=హోమమును జేయుచున్నాను, కేతవే = జ్ఞానముగలవాఁడును, మనవే=మంత్రస్వరూపుఁడును, బ్రహ్మణే=బ్రాహ్మణులకుఁ గారణభూతుఁడును, దేవజాతవే=పూజింపఁదగిన దేవతలను దెలిసినవాఁడునగు, అగ్నయే=అగ్నిహోత్రునికొఱకు, స్వాహా=హోమమునుఁ జేయుచున్నాను.

తా॥ ప్రకాశించువాఁడును చీకటిని బోగొట్టుటకై వడిగా వ్యాపించువాఁడును బూజింపఁదగిన దేవతలను దెలిసినట్టివాఁడును, జ్ఞానముగలవాఁడును, మంత్రస్వరూపుఁడును, బ్రాహ్మణులకుఁ గారణభూతుఁడునగు నగ్నిహోత్రుకొఱకు హోమమును జేయుచున్నాను.

మం॥ స్వధాఽస్వాహాఽగ్నయే కవ్యవాహనాయ స్వధా స్వాహా।
ఈ మంత్రమునకు పదవిభాగము మొదలగునవి యింతకుముందు చెప్పఁబడినవి కాన తిరిగి చెప్పఁబడలేదు.

మం॥ అన్నమివ తే దృశే భూయాసం వస్త్రమివ తే దృశే భూయాసం విత్తమివ తే దృశే భూయాసగ్గ్ శ్రీర్దేవతే దృశే భూయాసమాశేవ తే దృశే భూయాసం॥

పదవి॥ అన్నం । ఇవ । తే । దృశే । భూయాసం । వస్త్రం । మివ । తే । దృశే । భూయాసం । విత్తం । ఇవ । తే । దృశే । భూయాసం । శ్రద్ధా । ఇవ । తే । దృశే । భూయాసం । ఆశా । ఇవ । తే । దృశే । భూయాసం ॥

టీక॥ తే = నీయొక్క, దృశే = నేత్రములకు, అన్నమివ = అన్నమువలెనే, అహం = నేనును, భూయాసం = (ఇష్టమైనవాడను) అయ్యెదను, తే = నీయొక్క, దృశే = నేత్రములకు, వస్త్రమివ = వస్త్రమువలెనే, భూయాసం = ఇష్టమైనవాడ, నయ్యెదను, తే = నీయొక్క, దృశే = నేత్రములకు, విత్తమివ = ధనమువలెనే భూయాసం = (ఇష్టమైనవాడ) నయ్యెదను, తే = నీయొక్క, దృశే = నేత్రములకు శ్రద్ధేవ = శ్రద్ధవలెనే, భూయాసం = (ఇష్టమైనవాడ) నయ్యెదను, తే = నీయొక్క, దృశే = నేత్రములకు, ఆశేవ = ఆశవలెనే, భూయాసం = (ఇష్టమైనవాడ) నయ్యెదను.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుడా? అన్నమును వస్త్రమును ధనమును శ్రద్ధను ఆశను నెటులు ప్రియముగాఁ జూచెదవో అటులే నన్ను ఇష్టమైనవానిగాఁ జూడుము॥

మూ॥ సగ్ం స్రవంతు దిశో మహీః స్సమాధావంతు సూనృతాః
సర్వే కామా అభియంతు మా ప్రియా అభిరక్షంతు మాఽ
ప్రియాః ॥

పదవి॥ సం । స్రవంతు । దిశః । మహీః । సం । ఆధావంతు । సూనృతాః । సర్వే । కామాః । అభియంతు । మా । ప్రియాః । అభి । రక్షంతు । మా । అప్రియాః ॥

టీక॥ సూనృతాః = సత్యమైనవాక్కులు, మాం = నన్నుగురించి, సమాధావంతు = వచ్చుగాక, తాః = అట్టి సత్యవాక్కులు, మహీః = గొప్పవియైన, దిశః = దిక్కులను, సంస్రవంతు = వ్యాపించుగాక, సర్వే = సమస్తమైన, కామాః = కోరికలు, మాం = నన్ను, అభియంతు = పొందుగాక, ప్రియాః = హితులు, అభిరక్షంతు = రక్షించుదురుగాక, అప్రియాః = విరోధులు మాభవంతు = లేకపోవుదురుగాక॥

తా॥ సత్యమైన వాక్యములు బయలుదేరి నాలుగు దిక్కులయందును బొందుగాక. అన్ని కోర్కెలను సిద్ధించుగాక. ఎల్లప్పుడు నా హితులు

నన్నుఁ గాపాడుచుందురుగాక. నాకెప్పుడును విరోధి లేకుండుగాక!

మూ॥ యశో౽సి యశో౽హం త్వయి భూయాస మసౌ ॥

పదవి॥ యశః । అసి । యశః । అహం । త్వయి । భూయాసం । అసౌ॥

టీక॥ అసౌ=ఓ దాతా! త్వం = నీవు, యశః = కీర్తిగలవాఁడవు అసి = అయితివి, అహం = నేను, త్వయి= నీ వలెనే, యశః=కీర్తిగలవాఁడను, భూయాసం=అయ్యెదను.

తా॥ దానమిచ్చునట్టి పురుషునితో దానమును గ్రహించునట్టివాఁడు పలుకుచున్నాఁడు. ఓ దాతా! నీవు కీర్తిగలవాఁడవు. నీవలెనే కీర్తిగలవాఁడను నేను అయ్యెదను.

మూ॥ అంకౌన్యంకావభితోరథం యేధ్వాంతం వాతాగ్రమనుసంచరంతౌ । దూరేహేతిరింద్రియావాన్పతత్రీతేనోగ్నయః పప్రయః పారయంతు ॥

పదవి॥ అంకౌ । న్యంకౌ । అభితః । రథం । యే । ధ్వాంతం । వాతాగ్రం । అను సంచరంతౌ । దూరేహేతిః । ఇంద్రియావాన్ । పతత్రీ । తే । నః । అగ్నయః । పప్రయః । పారయంతు॥

టీక॥ ధ్వాంతం=ధ్వనిజేయుచున్నదై. వాతాగ్రం=వాయువువలెనే శీఘ్రముగా బోవునట్టి, రథం=రథమును, అంకౌ=అంకులనెడి యిద్దరు భూతములును న్యంకౌ = న్యంకులనెడి యిద్దఱు భూతస్వరూపులును, ఇంద్రియావాన్ = బలము కలిగి పతత్రీ=బాణములుగల, దూరేహేతిః=దూరేహేతి యను భూతస్వరూపము అను, తే = వారు, అభితః = అంతటను, అనుసంచరంతౌ = అనుసరించి నడిపించువారై అగ్నయః = శీఘ్రముగా నడిపించువారై నః = మా యొక్క కోరికలను పప్రయః = నిండించుచు పారయంతు = అద్దరిని బొందింతురుగాక!

తా॥ అంకులని న్యంకులని దూరేహేతి యని చెప్పఁబడు రథాధిష్ఠానదేవతలు మాకు మనోరథసిద్ధియగునట్లుగాను ధ్వనితోఁగూడినట్లుగాను రథమును శీఘ్రముగా నడిపించి నాకోరికల నిండించి నన్ను దరిఁజేర్పుదురుగాక.

మూ॥ అధ్వనా మధ్వపతే స్వస్తి మా సంపారయ॥

పదవి॥ అధ్వనాం । అధ్వపతే ! స్వస్తి మా । సంపారయ ॥

టీక॥ అధ్వానామధ్వపతే=మార్గములలో తిరుగు శ్రేష్ఠమైనయానమా! స్వస్తి = శుభములు కలుగునట్లుగాను, మా=నన్ను, సంపారయ=అవశ్యము దరిజేర్పుము.

తా॥ మార్గములయందు దిరుగు యానములలో శ్రేష్ఠముగు రథమా! మాకు శుభములు కలుగునట్లుగాను మమ్ములను దరిజేర్పుము.

మూ॥ అయం వా మశ్వినా రథో మా దుఃఖే మా సుఖే రిషత్
అరిష్ట స్వస్తి గచ్ఛతు వివిఘ్నన్ పృతనాయతః॥

పదవి॥ అయం । వాం । అశ్వినా । రథః । మా । దుఃఖే । మా । సుఖే । రిషత్ । అరిష్టః । స్వస్తి । గచ్ఛతు । వివిఘ్నన్ । పృతనాయతః ॥

టీక॥ అశ్వినా=అశ్వినీదేవతలారా! అయం=ఈ రథః = రథము, వామ్= మీదైనట్టి దుఃఖే = కష్టముగానుండు మార్గమందునను, మారిషత్ = భంగము నొందకుండుగాక; సుఖే = కష్టములేని మార్గమందునను, మారిషత్ = భంగము నొందకుండుగాక, అరిష్టః = అట్టిరథము భంగములేనిదై పృతనాయతః = యుద్ధము జేయుటకు వచ్చియున్న సేనలను, వివిఘ్నన్ = మిక్కిలి చంపుచు స్వస్తి = మాకు మేలు కలుగునట్లుగా గచ్ఛతు = వెళ్ళుగాక॥

తా॥ ఓ యశ్వినీదేవతలారా! ఈ రథము రాళ్ళు మొదలదువానిచే సంకటముగా నుండు మార్గమందుగాని లేక శుద్ధమైన మార్గమందుగాని తిరుగుచున్నదై భంగములేని దగుచు మాతో యుద్ధముజేయుటకు వచ్చియున్న సేనలను సంహరింపజేయుచు మాకు మేలు కలుగునట్లుగాను వెళ్ళుచుండుగాక॥.

మూ॥ అశ్వోఽసి హయోఽస్యత్యోఽసి నరోఽస్యర్వాఽసి సప్తిరసి వాజ్యసి వృషాఽసి నృమణాఅసి యయుర్నామాఽస్యాఽదిత్యానాం పత్వాన్విహి॥

పదవి॥ అశ్వః । అసి । హయః । అసి । అత్యః । అసి । నరః । అసి । అర్వా అసి । సప్తిః । అసి । వాజీ । అసి । వృషా । అసి । నృమణాః । అసి । యయుః । నామ । అసి । ఆదిత్యానాం । పత్వాన్ । ఇహిః॥

అ॥ త్వం = నీవు, అశ్వః = అశ్వమను పేరుగలదానవు. అసి = అయితివి

[illegible]

తా॥ [illegible]

మం॥ [illegible]

పద॥ [illegible]

టీక॥ [illegible]

తా॥ [illegible]

మం॥ అనవజిహ్వాఽ నిజిహ్వా తాంఽవత్వాహా విషా యజే। తత్సత్యం
యదహం బ్రవీమ్యధరో యదసౌ వదాత్స్వాహా॥

ప॥ [illegible] । నిజిహ్వా । అవ । త్వా । హావిషా । యజే । తత్ సత్యం
యత్ । అహం । బ్రవీమి । అధరః । యత్ । అసౌ । వదాత్ । స్వాహా॥

టీ॥ [illegible] = [illegible] నాలుక గలవాడా! నిజిహ్వా = [illegible] నాలుక గలవాడా? త్వా = నిన్ను, హావిషా = హావిస్సు చేత, [illegible] బూజించుచున్నాను. అసౌ = వాడు [illegible] యత్ = [illegible] నాకంటె, అధరః = తక్కువవాడై [illegible] ఇతి = ఈట్లాగని అహం = నేను, యత్ = ఏ మాటను [illegible] తత్ = ఆ మాట సత్యం = నిజము.

భా॥ [illegible] ప్రతిబంధకమును బోగొట్టు [illegible] నిజిహ్వకమనువారలారా! మిమ్ము నగూర్చి [illegible] చేయుచున్నాను. కావున దొలగిపోండు. ఎవడయినను నాకంటె [illegible] మాటలాడువాడు లేకుండుగాక యని నేను బలుకు చున్నాను.

మం॥ ఆ తే వాచ మాస్యాం దద ఆ మనస్యాగం హృదయా
దధి యత్రి [illegible] స్వభూతః తతశ్చ దుఃఖే సుఖే వా
అధ్వని [illegible] భగ్నో మాఽభూద్యత్రి తే వాక్ని
హితా తాంగ్ ఆదదే॥

ప॥ ఆ॥ తే। వాచం। ఆస్యాం। దదే। ఆ। మనస్యాం। హృదయాత్
అధి। యత్రి। [illegible]। స్వభూతః। తతః। చ। దుఃఖే। సుఖే। వా। అధ్వని।
[illegible]। [illegible]। భగ్నః। మా। అభూత్। యత్రి। తే। వాక్॥ నిహితా। తాం।
ఆ। దదే॥

టీ॥ తే = నీయొక్క, ఆస్యాం = ముఖమునందైనట్టువంటిదియు, మనస్యాం = మనస్సునందైనట్టువంటిదియు [illegible], హృదయాదధి = హృదయమందైనట్టువంటిదియైనను [illegible] వాక్కును ఆదదే = గ్రహించుచున్నాను. కింతు = ఇక నేమనగా యత్రి = [illegible]. తే = నీయొక్క, వాక్ = వాక్కు, నిహితా = కప్పబడి

యున్నదో, తే=నీయొక్క తాం=ఆ వాక్కును, ఆదదే=గ్రహించుచున్నాను, యత్ర=యెక్కడను యువయోః = మీ యిద్దరియొక్క, స్వభూతః=స్వతస్సిద్ధమైన భావము గలదో, తం=ఆ భావమును ఆదదే=గ్రహించుచున్నాను. తతః=ఆ కారణమువలన దుఃఖే=కష్టమైనను. సుఖేవా=సులభమైనను ఆ ధ్వని=వాగ్రూపమైన మార్గమునందు మారిషత్=నాకు భంగము లేకుండుగాక, భవాన్ = నీవు మాం=నన్ను గురించి, భగ్నః=భంగముకలవాడవు, అభూత్=ఆయ్యెదవు.

తా॥ అవజిహ్వక నిజిహ్వక మనువారలారా! ప్రత్యేకముగాగాని సమష్టిగాగాని మీ యుభయులయొక్క మనోవాక్కాయములసంబంధమైన స్వభావమును గ్రహించుచున్నాను. మఱియు నీ భావము రహస్యముగా నెక్కడనున్నను అట్టి భావమును గ్రహించుచున్నాను. కాబట్టి కష్టమైనను సులభమైనను వాక్ప్రసంగమందు నావలన నీకే పరాజయము కలుగుగాక. నాకు పరాజయము లేకుండుగాక

మూ॥ తత్సత్యం యదహం బ్రవీమ్యధరో మత్పద్యస్వాఽసౌ॥

పదవి॥ తత్ । సత్యం । యత్ । అహం బ్రవీమి । అధరః ॥ మత్ పద్యస్వ । అసౌ ।

టీక॥ అసౌ=ఒకానొక పేరుగల ఓ శత్రువా? త్వం=నీవు, మత్=నాకంటె అధరః=తక్కువవాడవై పద్యస్వ=న్యూనతను పొందుమని యత్=యే వాక్యమును అహం=నేను బ్రవీమి=పలుకుచున్నానో, తత్=ఆ వాక్యము, సత్యం=నిజము.

తా॥ ఓ శత్రువా? నాకంటె నీవు తక్కువవాడవై యుండుమని పల్కుచున్నాను. ఈ వాక్కు సత్యము.

ఇతి ద్వావింశః ఖండస్సమాప్తః

—◆ అథ త్రయోవింశః ఖండః ◆—

మూ॥ యా త ఏషా రరాట్యా తనూర్మన్యోర్మృధస్య నాశినీ
తాం దేవా బ్రహ్మచారిణో వినయంతు సుమేధసః॥

పదవి॥ యా । తే । ఏషా । రరాట్యా । తనూః । మన్యోః । మృధస్య । నాశినీ । తాం । దేవాః । బ్రహ్మచారిణః । వినయంతు । సుమేధసః॥

టీక॥ మృద్నస్య = మంచితనముయొక్క, నాశినీ=భంగముజేయునదియు, మన్యోః=కోపసంబంధమైనదియు, తే=నీయొక్క, ఏషా=ఈ, యా = ఏ రరాట్యా=ముఖసంబంధమైన, తనూః = శరీరముకలదో తాం=ఆ క్రోధయుక్తమైన శరీరమును, దేవాః=దేవతలును, సుమేధసః=మంచిబుద్ధిగల బ్రహ్మచారిణః=వేద శాస్త్రజ్ఞులును వినయంతు=పోగొట్టుచుందురుగాక.

తా॥ మంచితనమునకు భంగముకలుగజేయునట్టి యే కోపము నీ ముఖమునందు భ్రుకుట్యాది వికారములచేఁ బ్రకాశించుచున్నదో యట్టి క్రోధమును దేవతః వేదశాస్త్రజ్ఞులును మంచిబుద్ధిగలవారును బోగొట్టుదురుగాక !

మూ॥ యత్త ఏ తన్ముఖేఽమతగ్ం రరాట ముది విధ్యతి ॥ వి తే క్రోధం నయామసి గర్భ మశ్వతర్యా ఇవ॥

పదవి॥ యత్ । తే । ఏతత్ । ముఖే । అమతం । రరాటం । ఉత్ । ఇ ! విధ్యతి । వి । తే । క్రోధం । నయామసి । గర్భం । అశ్వతర్యాః । ఇవ॥

టీక॥ తవ=నీయొక్క । ముఖే=ముఖమునందు । యేతత్ = ఈ । యత్=ఏ అమతం=సత్పురుషులకు నిష్టము కాని, లలాటం=నుదురునందుండు క్రోధము, ఉద్విధ్యది = స్ఫురించుచున్నదో, తే = నీయొక్క, తత్=ఆ, క్రోధము=కోపమును, అశ్వతర్యాః = కంచరగాడిదయొక్క, గర్భమివ = గర్భమును వలెనే, వినయామసి=పోఁగొట్టదగినవాఁడవు.

తా॥ సత్పురుషుల కిష్టముకాని యే క్రోధము నీ ముఖచిహ్నలచేఁ దెలియబడుచున్నదో మంచితనమును బోగొట్టునదౌటచేత అట్టి కోపమును ఆత్మవినాశకారణమైన కంచరగాడిద యొక్క గర్భమును వలెనే పోఁగొట్టికొనదగినది, (కంచర గాడిద గర్భమును దాల్చుట దాని మరణమునకే కారణమని యెరుంగవలయును.

మూ॥ అవజ్యా మివ ధన్వనో హృదో మన్యుం తనోమి తే । ఇం ద్రాఽపాస్య ఫలిగ మన్యేభ్యః పురుషే భ్యోన్యత్రాఽమత్ ॥

పదవి॥ అవ । జ్యాం । ఇవ । ధన్వనః । హృదః । మన్యుం । తనోమి । తే । ఇంద్ర । అపాస్య । ఫలిగం । అన్యేభ్యః । అన్యత్ర। పురుషేభ్యఃమత్ ॥

అ॥ హే స్త్రీ = ఓ ఆడువానా ? తే=నీ యొక్క. హృదః = మనస్సు, యొక్క మన్యుం=కామవికారమును, ధన్వనః=ధనస్సువలెనే, జ్యామివ=వారిని

అవతనోమి=విడిచిపెట్టించుచున్నాను. ఇంద్ర=ఓ యింద్రుఁడా! అస్యాః=ఈ చిన్నదానియొక్క, ఫలిగం=భగమును, అన్యేభ్యః = ఇతరులైన పురుషేభ్యః = పురుషులవలన, అపాప్య=వీచిపెట్టించి, మత్=నాకంటె అన్యత్ర=మఱియొకనికి ఉపభోగ్యం=భోగింపఁదగినదానిఁగా, వకురు=చేయవలయు.

తా॥ ఓ చిన్నదానా! బాణమును విడిచిపెట్టిన పిమ్మట ధనుస్సువలన నారిని విడిచిపెట్టిన రీతిగా సంభోగాదులచే నీ మనస్సునందుండు కామవికారమును బోఁ గొట్టుచున్నాను. ఓ యింద్రుఁడా! ఈ చిన్నదానియొక్క యోనిని నాకంటె నితరులు భోగింపకుండునట్లుగాఁ జేయుచుండవలయును.

మూ॥ యద్రహం ధనేన ప్రపణాగ్ శ్చరామి ధనేన దేవా ధనా మిచ్ఛమానః తస్మిం త్సోమో రుచ మాదధాత్వగ్ని రిన్ద్రో బృహస్పతి శ్చ స్వాహా॥

పదవి॥ యత్ । అహం । ధనేన । ప్రపణాన్ । చరామి । ధనేన । దేవాః । ధనం । ఇచ్ఛమానః । తస్మిన్ । సోమః । రుచం । ఆ దధాతు । అగ్నిః । ఇంద్రః బృహస్పతిః ॥

టీక॥ ధనేన = క్రయవిక్రయ రూపమైన ధనముచేత, ధనం = ధనవృద్ధిని ఇచ్ఛమానః = కోరుచున్నవాడనై, అహం=నేను, యత్=యే, ధనేన=మూల, ధనముచే ప్రపణాన్=వ్యాపారములను, చరామి=చేయుచున్నానో, తస్మిన్ = అటువంటి ధనమువిషయమై, రుచం=కాంతిని అనఁగా వృద్ధిని, సోమః=చంద్రుడును అగ్నిః=అగ్నిహోత్రుఁడు, ఇంద్రః=దేవేంద్రుడు, బృహస్పతిః=బృహస్పతియును అధధాతు=చేయుదురుగాక!

తా॥ నేను మూలధనముచే పదార్థములను గొనిఆ పదార్థములను తిరిగి విక్రయించి ధనవృద్ధియగుటకు యే వ్యాపారమును జేయుచున్నానో అటువంటి వ్యాపారమునందు చంద్రుఁడు అగ్నిహోత్రుఁడు ఇంద్రుఁడు బృహస్పతియు వృద్ధికలుగునట్లు చేయుదురుగాక!

మూ॥ పరిత్వా గిరే రమి హం పరిభ్రాతుః పరిష్వసుః పరిసర్వేభ్యో జ్ఞాతిభ్యః పరిషీతః క్వేష్యసి॥

పదవి॥ పరి । త్వా । గిరేః । అమిహం । పరి । భ్రాతుః । పరి । స్వసుః పరి । సర్వేభ్యః । జ్ఞాతిభ్యః । పరిషీతః । క్వ ఏసి ।

టీక॥ త్వా=నిన్ను, గిరేః = పర్వతసమీపమునకు వెళ్ళకముందు అనగా దేశాంతరమునకు వెళ్ళకముందు పర్యమిహం=(నా మూత్రము చే తడుపుచున్నాను. భ్రాతుః=సోదరుని సమీపమునకు వెళ్ళకముందు, పర్యమిహం=తడుపుచున్నాను స్వసుః=చెలియలి సమీపమునకు వెళ్ళకముందు, పర్యమిహం=తడుపుచున్నాను, సర్వేభ్యః = సమస్తమైన జ్ఞాతిభ్యః = దాయాదుల సమీపమునకు వెళ్ళకముందు, పర్యమిహం=తడుపుచున్నాను, పరిషీతః=నా వల్ల నా మూత్రముచేఁ దడుపఁబడినవాఁడవై త్వ=నీవు, క్వ=ఎక్కడికి ఏష్యసి=వెళ్ళగలవు।

తా॥ స్త్రీ తన పెనిమిటి యితరుల మాటపలుకులలో నుండకుండునట్లుగాను దనకు భృత్యునిపగిది నుండునట్లుగాను జేయు కర్మమును జెప్పుచున్నాఁడు. ఓ నాథా! నీవు దేశాంతరమునకును నీ సోదరుఁడు నీ చెలియలు మొదలగువారి సమీపమునకు దాయాదుల సమీపమునకును వెళ్ళకపూర్వమే నా మూత్రముచే నిన్ను దడుపుచున్నాను కాన నీ వెచ్చటికిని వెళ్ళకుండుము. నాకు స్వాధీనుఁడవై నా యందే లక్ష్యముగలవాఁడవై యుండవలయునని స్త్రీ ఆవుకొమ్ము తెచ్చి దానిలో తన మూత్రమును వుంచి పెనిమిటి నిద్రించుచుండఁగా నతని శరీరమునందుఁ జల్లునని యెఱుంగవలయు.)

మూ॥ శశ్వ త్పరి కుపితేన సంక్రామే ణాఽవిచ్ఛిదా । ఉలేన
పరిషీ తోఽసి పరిషీతోఽస్యులేన।

ప॥ పదవి। శశ్వత్ । పరి । కుపితేన । సంక్రామేణ। అవిచ్ఛిదా । ఉలేన। పరిషీతః। అసి। పరిషీతః। అసి ॥ ఉలేన ॥

టీక॥ శశ్వత్=మాటిమాటికి, పరికుపితేన=కోపముగల నా చేత, సంక్రామేణ=భూమియందు స్రవించుచున్నదియు, అవిచ్ఛిదా=యెడతెగనిదియు, ఉలేన =పెద్ద చీమలబారువంటి మూత్రధారచేత, పరిషీతః=తడపఁబడినవాఁడవు, అసి= అయితివి.

తా॥ నీవు దేశాంతరమును గురించి వెళ్ళెదవు అను కోపముచే మూత్రధారచే నిన్నుః నడుపుచున్నను.

మూ॥ ఆవర్తన వర్త యని నివర్తన వర్తయేంద్ర నర్దబుద భూమ్యా
శ్చతస్రః ప్రదిశస్తాభి రావర్తయా పునః॥

పదవి॥ ఆవర్తన। వర్తయని నివర్తన । వర్తయ।ఇంద్ర। నర్దబుద । భూమ్యా

చతస్రః । ప్రదిశః । తాభిః । ఆవర్తయ । పునః ॥

టీక॥ ఆవర్తన=గ్రామాంతరమునకు వెళ్ళినవారిని దిరిగి బంపునట్టి ఓ గమనాధిదేవతా! ఆవర్తయ=వెళ్ళిన నా భృత్యులఁ బంపుము. నివర్తన=గ్రామాంతరమునకు వెళ్ళనియ్యని యో గమనాధిదేవతా! నివర్తయ=గ్రామాంతరమునకు వెళ్ళనియ్యకుము. నర్దబుద=నర్దమను బాణముగల, ఇంద్ర=ఓ యింద్రుడా! భూమ్యాః=భూమిసంబంధమైన, చతస్రః=నాలుగైన, ప్రదిశః=ఏ ప్రధాన దిక్కులుగలవో తాభిః=(తాభ్యః) ఆ దిక్కులకై పునః=తిరిగి ఆవర్తయ=మళ్ళింపుము.

తా॥ దేశాంతరమునకు వెళ్ళిన నా భృత్యులను దిరిగి పంపునట్టి ఓ గమనాధిదేవతా! మా సంబంధమైనవా రెవరు మరియొక స్థలమునకు వెళ్ళిరో వారిని దిరిగి మా గృహమునకు బంపుము. ప్రయాణమునకు విఘ్నముఁజేయు గమనాధిదేవతా? మా సంబంధులు మాకు నిష్టములేకుండ నెక్కడికైనను దెళ్ళఁదలఁచిరేని వారిని వెళ్ళనియ్యకుము. ఓ యింద్రుఁడా? ఈ భూమియందుండు తూర్పు మొదలు నాలుగు దిక్కులలో! నెక్కడికైనను మా సంబంధీకులు వెళ్ళిరేని వారి నక్కడ నుండి తిరిగి వచ్చునట్లుగా జేయుము.

మూ॥ ఆవర్తనే నివర్తన ఆవర్తననివర్తనాయ స్వాహా॥

పదవి॥ ఆవర్తనే । నివర్తన । ఆవర్తననివర్తనాయ । స్వాహా ॥

టీక॥ ఆవర్తనే=యే మార్గముచే మళ్ళుచుండిరో, నివర్తన=ఆ మార్గముచే తనే మళ్ళింపజేయుదువు, తస్మాత్=ఆ కారణమువలన, ఆవర్తననివర్తనాయ = ఆవర్తననివర్తన స్వరూపుడవైన తుభ్యం=నీకొఱకు, స్వాహా = హోమమును జేయుచున్నాను,

తా॥ వెళ్ళిన మార్గముననే మళ్ళింపఁ ఆవర్తననివర్తనుడను గమనాధిదేవతకొఱకు హోమముఁ జేయుచున్నాను.

మూ॥ అనుపోఽహ్వా దనుహ్వాయో నివర్తో పో న్యవీవృతత్ ।
ఇంద్రః పరిక్రోశో వః పరిక్రోశతు సర్వతః ॥

పదవి॥ అను । వహ అహ్వాత్ ॥ అనుహ్వాయః । నివర్తః । వః । న్యవీవృతత్
ఇంద్రః । పరిక్రోశః । వః । పరిక్రోశతు । సర్వతః ॥

టీక॥ అనుహ్వాయః = అనుసరించివచ్చునట్టి పురుషుఁడు, వః = మిమ్ములను (మీ యాజ్ఞను) అన్వహ్వాత్ = అనుసరించుగాక, ఇంద్రః = దేవేంద్రునితో సమానమైన, నివర్తః=మళ్ళించు దేవత, వః = మిమ్ములను, న్యవీవృతత్ =మళ్ళించు

గాక, పరిక్రోశః = అపశబ్దము, వః = మిమ్ములను, సర్వతః = అన్ని స్థలములయం దున, పరిక్రోశతు = ఆగమనమును నిషేధించుగాక.

తా॥ మిమ్ముల ననుసరించి వచ్చువాఁడు మీ యాజ్ఞకులోఁబడి వెనుకకువెళ్లు గాక. రాఁబోవు కష్టములను గుర్తెఱింగిన దేవేంద్రునితో సమానమైనవాఁడు నీవు ప్రయాణమైయుండఁగా నిన్నుఁ బ్రయాణమునుండి వారించుఁగాక. ప్రయాణ సమయంబున రోదనము మొదలయిన యుపశబ్దంబులు వినఁబడుట నిన్నుఁ బ్రయా ణమునుండి నివారించుఁగాక.

మూ॥ యది మా మతిమన్యా ద్వా అ దేవా దేవవత్తరం । ఇంద్రః పాశేన సిక్త్వావో మహ్యా మద్వశే మానయాత్ ॥

పదవి॥ యది । మాం । అతిమన్యాత్ । వా । అదేవాః । దేవవత్తరం । ఇం ద్రః । పాశేన । సిక్త్వా । వః మహ్యా । మద్వశం । ఆనయాత్ ॥

టీక॥ అదేవాః = దైవసహాయములేని, యూయం = మీరు, దేవవత్తరం=దైవ సహాయము గలిగిన, మాం = నన్ను, అతిమన్యాద్వాయది = అతిక్రమించి వెళ్ళిద లేని, ఇంద్రః = దేవేంద్రుఁడు, పాశేన = త్రాడుచే, వః =మిమ్ములను, సిక్త్వా= బంధించి, మహ్యా = భూమియందు, మద్వశం = నా స్వాధీనమగునట్లుగా, ఆనయా త్ = పొందించుఁగాక.

తా॥ గమనాధిదేవత యిట్లు పలుకుచున్నది ఓ భృత్యులారా ! నన్ను వ్యతి రేకించి మీరు వెళ్ళఁబోవుడు. నేను దైవసహాయముగలిగినవాఁడను. మీకుదైవ సహాయములేదు. అలాగు వెళ్ళిదలేని దేవేంద్రుఁడు మిమ్ములను త్రాటిచేఁగట్టి నావద్దకు తెచ్చి విడుచును.

మూ॥ యది వృక్షాద్య ద్యంతరిక్షా త్ఫలమభ్యపప్తత్తదు వాయురేవ యత్రాఽస్పృక్ష త్తనువం యత్రవాస ఆపో బాధం తాం నిర్ఋతీం పరాచైః ॥

పదవి॥ యది । వృక్షాత్ । యది । అంతరిక్షాత్ । ఫలం । అభి । అపప్తత్ । తత్ । ఉ । వాయుః । ఏవ । యత్ర । అస్పృక్షత్ । తనువం । యత్ర । వాసః । ఆపః । బాధంతాం । నిర్ఋతిం । పరాచైః ॥

టీక॥ వృక్షాత్ = చెట్టువలనఁగాని, అంతరిక్షాద్యది = ఆకాశమువలనఁగాని ఫలం = పండు, అభ్యపప్తద్యది = పడినట్లాయెనా, తత్ = ఆపతనమునకు, వాయు రేవ = వాయువేకారణము, యత్ర = యెక్కడ, తనువం = నాశరీరమును, అస్పృ క్షత్ = స్పృశించునో, యత్ర = యెక్కడ, వాసః = వస్త్రము, అస్పృక్షత్ = స్పృశించెనో, తత్ర = ఆ ప్రదేశమునందుండు, నిర్‌ఋతిం = అశుచిత్వమును, పరా చైః = లేకుండునట్లుగా, ఆపః = ఉదకములు బాధంతాం = పోఁగొట్టుఁగాక.

తా॥ అకస్మాత్తుగా పైనుండి పండు పడఁగా అప్పుడు నా శరీరమును గాని నా వస్త్రమువెగాని యాపండు తాకుటచే బాధగాని అశుచిత్వముగాని సంభవించిన పక్షమునకు ఉదకముచే గడిగి దానిని బోఁగొట్టుకొనుచున్నాను.

మూ॥ యే పక్షిణః పతయంతి బిభ్యతో నిర్‌ఋతైస్సహ । తే మా
శివేన శగ్మేన తేజ సోందంతు వర్చసా ॥

పదవి॥ యే । పక్షిణః । పతయంతి । బిభ్యతః । నిర్‌ఋతై । సహ । తే । మా । శివేన । శగ్మేన । తేజసా । ఉందంతు । వర్చసా ॥

టీక॥ యేపక్షిణః = యేపక్షులు, బిభ్యతః = భయపడినవై, నిర్‌ఋతైస్సహ = అమంగళములతోఁగూడ, పతయంతి = నాశరీరముమీఁద నెక్కడఁబడుచున్నవో, తే = ఆ పక్షులు, తత్ = ఆ ప్రదేశమునుండి, ఉద్గచ్ఛంతు = యెగిరిపోవుఁగాక, మాం = నన్ను, శివేన = మంగళముతోను, శగ్మేన = సుఖముతోను, తేజసా = కాంతితోను, వర్చసా = ప్రభావముతోను, యుక్తం = కూడుకొనినవానిఁగా, ఆపః = ఉదకములు, ఉందంతు = తడుపుఁగాక.

తా॥ పక్షులు భయపడి శరీరముపైఁ బడినను లేక వాని రెక్కలతోఁగాని పాదములతోఁగాని తాకిన పక్షమునను అమంగళము సంభవించును గాన ఈమంత్ర ముచే ఉదకమార్జనచేసిన పక్షమునకు ఆ యమంగళము పోయి మంగళము సుఖము కాంతి వర్చస్సును గలుగును.

మూ॥ దివోనుమా బృహతో అంతరిక్షా దపాగ్ం స్తోకో అభ్య ప ప్త
చ్ఛివేన సమహ మింద్రియేణ వీర్యేణ మనసాఽ హమాగాం
బ్రహ్మణా సంపృంచాన స్సుకృతా కృతేన ॥

పదవి॥ దివః । ను । మా । బృహతః । అంతరిక్షాత్ । అపాం । స్తోకః । అభ్యపప్తత్ । శివేన । సం । అహం । ఇంద్రియేణ । వీర్యేణ । మనసా । అహం । అగాం । బ్రహ్మణా । సంపృంచానః । సుకృతా । కృతేన ॥

టీక॥ దివోను = స్వర్గము వలనఁగాని, బృహతః = విస్తారముగా వ్యాపించి యున్న, అంతరిక్షాత్ = ఆకాశము వలనఁగాని, అపాం = ఉదకముల యొక్క, స్తోకః = బిందువు, అభ్యపప్తత్ = మీఁదబడెను, తతః = ఆహేతువువలన, అహం = నేను, శివేన = క్షేమముగానుండిన, ఇంద్రియేణ = త్వగాదీంద్రియముల తోడను, వీర్యేణ = బలముతోడను, మనసాచ = మనస్సుతోడను, సమాగాం = కలిసికొనిన వాఁడనయ్యెదను, అహం = నేను, సుకృతా = పవిత్రత్వాది మంచికార్యమును జేయునదియు, కృతేన = నాచేఁ బ్రయోగింపఁబడినయునగు, బ్రహ్మణా = మంత్రముచే, సంపృంచానః = ఉదకములచే దడపఁబడును.

తా॥ ఆ కాలమందకస్మాత్తుగా ఆకాశమునుండిగాని స్వర్గమునుండిగాని జల బిందువులు మీదఁబడినట్లయ్యెనేని భంగము కలుగక స్వస్థతతోఁగూడిన యింద్రియములు మనస్సు బలముకలవాఁడ నయ్యెదను. విశుచిత్వము సంభవించునేనిఁదత్పరిహారముకొఱకుఁ బవిత్రికరమైనమంత్రములచే నుదకసమ్మార్జనమునుజేసికొనియెదను

మూ॥ ఇమం మే వరుణ శ్రుధీ హవ మద్యాచ మృడయ త్వా మవస్యు రాచకే ॥

పదవి॥ ఇమం । మే । వరుణ । శ్రుధి । హవం । అద్య । చ । మృడయ । త్వాం । అవస్యుః । ఆచకే ॥

టీ॥ వరుణ = ఓ వరుణుఁడా! మే = నాయొక్క, ఇమం = ఈ, హవం = పిలుపును, శ్రుధి = వినుము, అద్య = యిప్పుడే, మృడయ = సుఖపెట్టుము, త్వాం = నిన్ను, అవస్యుః = రక్షకునిగా గాఁగోరినవాఁడనై, ఆచకే = ప్రార్థించుచున్నాను.

తా॥ ఓ వరుణుఁడా! నిన్ను రక్షకునిగాఁగోరి స్తోత్రము జేయుచుంటినిగాన నేఁజేయు స్తోత్రమునువిని నన్ను సుఖపెట్టుము.

మూ॥ తత్త్వా యామి బ్రహ్మణా వందమాన స్తదా శాస్తే యజమానో హవిర్భిః । అహేడ మానో వరుణేహ బోధ్యురుశ గ్ంస మాన ఆయుః ప్రమోషీః ॥

పదవి॥ తత్ । త్వా । యామి । బ్రహ్మణా । వందమానః । తత్ । ఆశాస్తే యజమానః । హవిర్భిః । అహేడమానః । వరుణ । ఇహ । బోధి । ఉరుశంస । మా । నః । ఆయుః । ప్రమోషీః ॥

టీక॥ ఉరుశంస = అనేకులచే స్తోత్రము జేయబడు, వరుణ = వరుణుడా ! నః = మాయొక్క, ఆయుః =ఆయుర్దాయమును, మాప్రమోషీః =భంగపెట్టకుము, అహేడమానః = కోపములేనివాడవై, ఇహ = ఈ కర్మమునందు నే జేయు స్తోత్రమును, బోధి = తెలిసికొనుము, తత్ = అనంతరము, త్వా= నిన్ను, యామి =రక్షణమును గోరి నిన్ను బొందుచున్నాను, యజమానః = యజమానుడు, బ్రహ్మణా= వేదమంత్రముచే, వందమానః = స్తోత్రముఁజేయుచు, హవిర్భిః = ఆజ్యాది హవిస్సులచే సంతోషపెట్టుచు, తత్ = నేఁ గోరునట్టి, ఆశాస్తే = కోరుచున్నాఁడు, ఉరుశంస= అనేకులచే స్తోత్రముఁ చేయబడు వరుణుఁడా ! నః = మాయొక్క, (యజమానుని గలుపుకొనుటచే బహువచన ప్రయోగము) ఆయుః = ఆయుర్దాయమును, మా ప్రమోషీః = భంగపఱుపకుము.

తా॥ అందఱిచేతను గొనియాడబడెడి వరుణుఁడా ! మా యాయుర్దాయమునకు భంగము రానియ్యకుము. మేము జేయుకర్మములయందు మాచేఁ జేయఁబడు స్తోత్రమును కోపములేనివాఁడవై వినుము. అనంతరము మాకుఁ గావలసిన వస్తువులను గోరెదము. ప్రతి యజమానుఁడు యజ్ఞాది కర్మలయందు వేదములచే స్తోత్రముఁజేయుచు ఆజ్యాది హవిస్సులఁ దృప్తినొందించుచు నేను గోరునట్టి దానినేకోరుచున్నాఁడు.

మూ॥ త్వన్నో అగ్నే వరుణస్య విద్వాన్ దేవస్య హేడో అవయాసిసీష్ఠాః యజిష్ఠో వహ్నితమ శోశుచానో విశ్వా ద్వేషాగ్ంసి ప్రముముగ్ధ్య స్మత్ ॥

పదని॥ త్వం । నః । అగ్నే । వరుణస్య । విద్వాన్ । దేవస్య । హేడః । అవ । యాసిసీష్ఠాః । యజిష్ఠః । వహ్నితమః । శోశుచానః । విశ్వా । ద్వేషాంసి । ప్ర । ముముగ్ధి । అస్మత్ ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! విద్వాన్ = సమస్తమును, గుర్తెరింగిన, త్వం = నీవు, దేవస్య = దేవుఁడైన, వరుణస్య= వరుణునుకు, నః =మమ్ములఁ

గుఱించి, యః = యే, హేడః = క్రోధముకలవో, తం = ఆక్రోధమును, అవయాసిసీష్ఠాః = విడిచి పెట్టించుము, వహ్నితమః = హవిస్సులను మోయు వాడవును, శోశుచానః = ప్రకాశించు వాడవునగు, త్వం = నీవు, యజిష్ఠః = నాచేఁబూజింపఁబడినవాఁడవుకావున, నః = మా సంబంధమైన, విశ్వా = సమస్తమైన, ద్వేషాంసి = విరోధకార్యములను, అస్మత్ = మావలననుండి, ప్రముముగ్ధి = విడిచిపెట్టించుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోతృఁడా ! నీవు సమస్తమును దెలిసిన వాఁడవు. కాన వరుణదేవునకు మాయందుండు కోపమును ఆయన విడిచి పెట్టునాగునఁ జేయుము. ఆజ్యాది హవిస్సులచే మాచేఁ బూజింపఁబడి ప్రకాశించుచు శతృవులు మా విషయమై చేయు ద్వేషకార్యములు మమ్ములను బొందకుండులాగునఁ జేయుము.

మం॥ సత్వం నో అగ్నేఽవమో భవో తీనే దిష్ఠో అస్యా ఉషసో వ్యుష్టౌ । అవయక్ష్వనో వరుణగ్ం రరాణో వీహి మృడీకగ్ం సుహవోన ఏధి ॥

పద॥ సః । త్వం । నః । అగ్నే । అవమః । భవ । ఊతీ నేదిష్ఠః । అస్యా ఉషసః । వ్యుష్టౌ । అవయక్ష్వ । నః । వరుణం । రరాణః । వీహి । మృడీకం సుహవః । నః । యేధి ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోతృఁడా ! అవమః = దేవతలలో ప్రథానుఁడవైన, సః = ఆ, త్వం = నీవు, అస్యా = ఈ, ఉషసః = ప్రాతః కాలముయొక్క, వ్యుష్టౌ = స్ఫురించుట కలుగుచుండఁగా, నః మాయొక్క, ఊతీ నేదిష్ఠః = రక్షించుటచే సమీపమందుండు వాఁడవు, భవ = అగుము, వరుణం = వరుణదేవుని, అవయక్ష్వ = మాకు అపకారముఁ జేయకుండునట్లు చేయుము, నః = మాకొఱకు, రరాణః = ఇష్టములను యిచ్చుఁగాక, మృడీకం = సుఖమును జేయు పురోడాశము, మొదలగువానిని, వహి = భక్షింపుము, సుహవః = శోభస్కరమైన పిలుపు గలవాఁడవై, నః = మమ్ములను, యేధి = వృద్ధిపొందించుము.

తా॥ దేవతలలో మొదటివాఁడవైన యగ్నిహోతృఁడా ! ప్రతిదినమందునను మమ్ములను రక్షించుకొఱకు మా దగ్గఱనే యుండుము. వరుణునకు మాయందుఁ గోపము లేకుండునట్లు చేసి పాశము మొదలగువానిని మాయందుఁ బ్రయోగింపకుండునట్లు చేయుము. మే మిచ్చునట్టియు సుఖమును గలుగఁజేయునట్టియు పురో

డాశము మొదలగువానిని భక్షించి మాకు వాంఛితములనిచ్చి మమ్ములను వృద్ధి పొందించుము.

మూ॥ త్వ మగ్నే అయా స్యయా సన్మనసా హితః । అ యా స న్ హవ్య మూహిషేఽయా నో ధేహి భేషజం ॥

పదవి॥ త్వం । అగ్నే । అయాసి । అయాః । సన్ । మనసా । హితః । అయాః । సన్ । హవ్యం । ఊహిషే । అయాః । నః । ధేహి । భేషజం ॥

టీక॥ అగ్నే = ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! త్వం = నీవు, అయాసి = భక్తులు పొందఁదగినవాఁడవయితివి, అయాస్సన్=భక్తులు పొందఁదగినయట్టినీవు, మనసా= మనస్సుచేత, హితః = నమస్కరింపఁబడుచున్నావు, అయాస్సన్ = భక్తులుపొందఁదగినయట్టినీవు. హవ్యం = మాచే దేవతలకు నియ్యఁబడు హవిస్సును, ఊహిషే = మోయుచున్నావు, అయాః = భక్తులు పొందఁదగిననీవు, నః = మాకొఱకు, భేషజం = ఔషధమును, ధేహి = కలుగఁజేయుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రుఁడా ! భక్తులు కోరఁదగినవాఁడవుగాన మేము మనస్సుచే నమస్కరించుచున్నాము. మేము దేవతలకిచ్చునట్టిహవిస్సును నీవువహించి దేవతలకిచ్చువాఁడవుగాన దేవతల యనుగ్రహవశమున సంజీవి మొదలగు నౌషధములను మాకు లభింపఁజేయుము.

మూ॥ ప్రజాపతే నత్వ దేతా న్యన్యో విశ్వా జాతాని పరితా బభూవ యత్కామా స్తేజుహుమ స్తన్నో అస్తు వయగ్గ్ స్యామ పతయో రయీణాం ॥

పదవి॥ ప్రజాపతే । న । త్వత్ । యేతాని । అన్యః । విశ్వా । జాతాని । పరితః । బభూవ । యత్కామాః । తే । జుహుమః । తత్ । నః । అస్తు । వయం । స్యామ । పతయః రయీణాం ॥

టీక॥ ప్రజాపతే = ఓ బ్రహ్మ ! త్వత్ = నీకంటె, అన్యః = యితరుఁడు, యేతాని = ఈ విశ్వా = సమస్తమైన, జాతాని = వస్తు సముదాయముల యందు నపరితో బభూవ = అంతటను వ్యాపించియున్నవాఁడు లేఁడు, తే = ఆ పూర్వోక్తమైన, వయం = మేము; యత్కామాః = దేనినిఁ గోరినవారమై, జుహుమః = హో

మము(జేయుచున్నామో, తత్ = అది, అస్తు = అగు(గాక, వయం = మేము, రయీణాం= ధనములకు, పతయః = ప్రభువులము, స్యామ = అయ్యెదము.

తా॥ ఓ బ్రహ్మ ! నీకంటె నితరు(డు ఈప్రపంచమునందు వ్యాపించియున్న వా(డులే(డు అన(గా నీవే సమస్తబ్రపంచమును నిండియున్నవా(డవనుట. మేము దేనినిగోరి నిన్ను(గుఱించి హోమమును జేయుచున్నామో అది మాకు(గలుగు(గాక. యింతియేకాదు. విశేషమైనధనము కలవారమగునట్లు మమ్ములను జేయుము.

మూ॥ సమ్రాజం చ విరాజంచాఽభిశ్రీ ర్యాచనో గృహే । లక్ష్మీ ర్రాష్ట్రస్య యా ముఖే తయా మాసగ్ం సృజామసి ॥

పదవి॥ సమ్రాజం । చ । విరాజం । చ । అభి । శ్రీః । యా । చ । నః । గృహే । లక్ష్మీః । రాష్ట్రస్య । యా । ముఖే । తయా । మా । సం । సృజామసి॥

టీక॥ నః = మాయొక్క, గృహే = గృహమందు, యాచ = యే, అభిశ్రీః= ధనలక్ష్మికలదో, తయా = ఆ ధనలక్ష్మిచేతను, సమ్రాజం = మిక్కిలి ప్రకాశించు వాని(గా, మాం = నన్ను, సం సృజామసి =యేర్పఱుచుము, రాష్ట్రస్య = భూమం డలముయొక్క, ముఖే = ప్రధానస్థలమందు, యా = యే, లక్ష్మీః = రాజ్యలక్ష్మి కలదో, తయా = ఆ రాజ్యలక్ష్మిచే, విరాజం = అనేక విధముల(బ్రకాశించువా ని(గా, మాం = నన్ను, సం సృజామసి = యేర్పఱుచుము.

తా॥ ఓ యగ్నిహోత్రు(డా ! మా గృహమందుండిన భాగ్య లక్ష్మి చేతను భూమండల సంబంధమైన బాగ్యలక్ష్మి చేతను నన్ను మిక్కిలి ప్రకాశించు వాని(గా(జేయుము.

మూ॥ ఇమం జీవేభ్యః పరిధిం దధామి మైషాం నుగా దపరో అర్థ మేతం శతం జీవన్తు శరదః పురూచీ స్తిరో మృత్యుం దధ తాం పర్వతేన ॥

పదవి॥ ఇమం । జీవేభ్యః । పరిధిం । దధామి । మా । యేషాం । ను । గాత్ । అపరః । అర్థం । యేతం । శతం । జీవన్తు । శరదః । పురూచీః । తిరః । మృత్యుం । దధతాం । పర్వతేన ॥

టీక॥ ఇమం = ఈ రాతిని, జీవేభ్యః = జీవుల కొఱకు, పరిధిం = ఆస్తరణముగా, దధామి = స్థాపించుచున్నాను, యేషాం = ఈ జీవులలో, అపరహః=ఇతరుఁడైన యొక జీవుడును, యేతం = ఈ, అర్థం = మృత్యు రూపమైన ప్రయోజనమును, మా గాత్ = పొందకుండుఁగాక, కింతు = యిఁక నేమంటే, పురూచీః = అనేక దినములుగాని, శతం = నూఱైన, శరదం = సంవత్సరములు గాని, జీవన్తు = జీవించి యుండుఁగాక, అనేక = యీ, పర్వతేన = పర్వతముచేత, మృత్యుం = మరణమును, తిరో దధతాం = కప్పఁబడిన దానిగాఁ జేయుదురుగాక. అనఁగా మృత్యువును జయింతురు గాక.

తా॥ ఈ జీవులకు యీ రాతిని ఆస్తరణముగాఁ జేయుచున్నాను. ఈరాతి ప్రభావముచే ఈ జీవులలో నొకఁడైనను మరణమును బొందక మృత్యువునుజయించి అనేక సంవత్సరములు గాని నూఱు వత్సరములుగాని, జీవించి యుందురుగాక.

ఇతి త్రయో వింశః ఖండ స్సమాప్తః

శ్రీకృష్ణ యజుర్వేదే యేకాగ్నికాణ్డె
ప్రథమ ప్రపాఠక నామమంత్ర
ప్రశ్న స్సమాప్తః.

గ్రంథము సంపూర్ణము.

పంచదశ కర్మలకును— ప్రాముఖ్యమగు— మంత్ర ప్రశ్నములు— పదవిభాగ టీకా తాత్పర్య సహితముగా చేర్పఁబడినవి.

శ్రీ. ల. ము. మ.

